

உ

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

2/6

அருள்திரு குமாரதேவர்

திருவாய் மொழிந்தருளிய

சுத்த சாதகம்

முகமும் உகரயும்

அருள்திரு குமாரதேவர் திருமடம்

திருமுதுகுன்றம். [விருத்தாசலம்]

2009

Acc. No. 14386
14386

அருள்மிகு குமார தேவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சுத்த சாதகம்

(மூலமும் உரையும்)

விருத்தியுரையாசிரியர்

துறையூர் ஆதீனம் 20 ஆம் பட்டம்

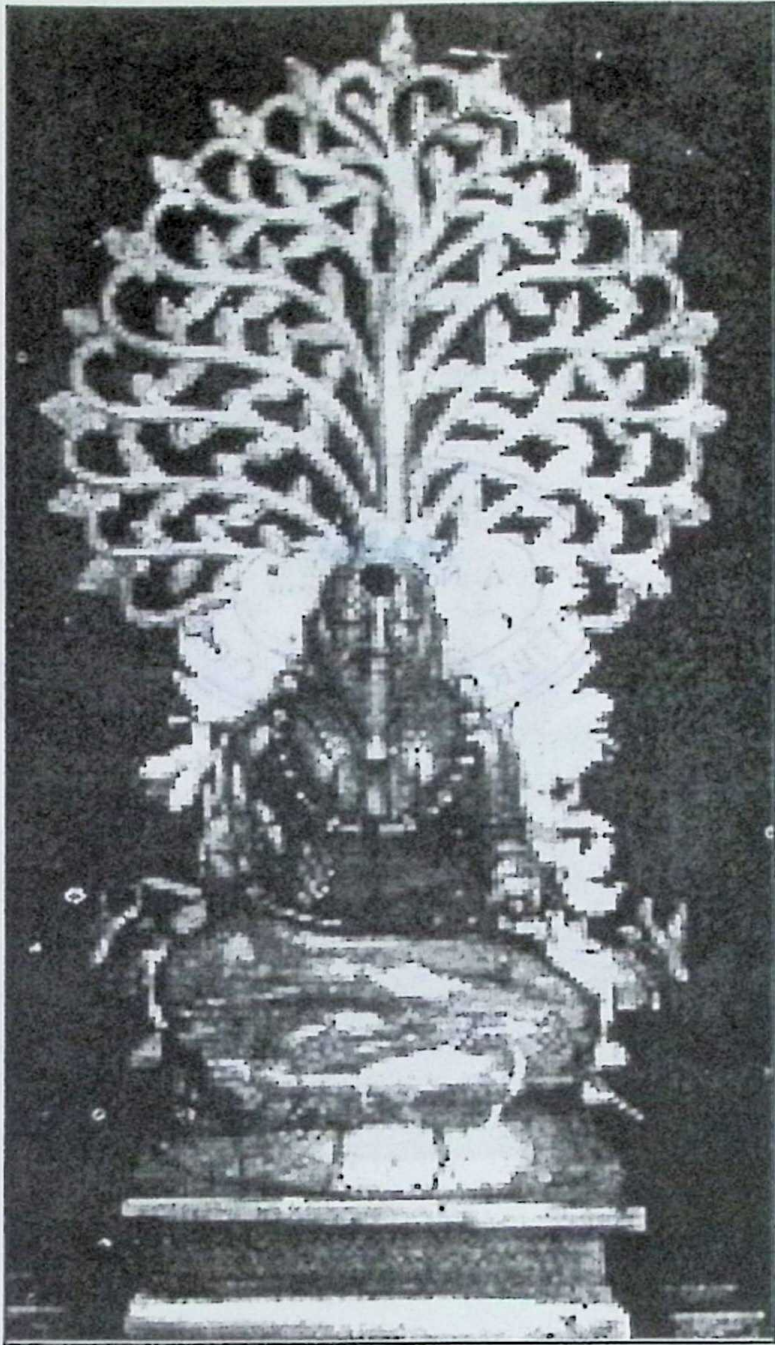
சீர்வளர்சீர் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச தேசிகர்.

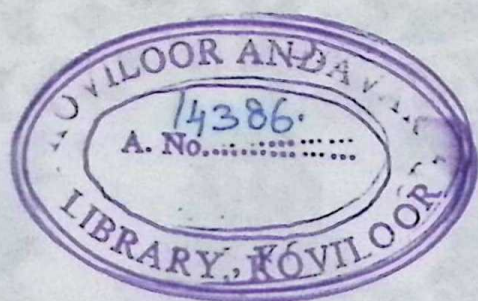
சர்வதாரி ஆண்டு மாசி மாதம் மாசிமகப் பெருவிழாவின் எட்டாம் நாள் நடைபெற்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சியின் போது ஆதீனத்தின் 23 ஆவது குருமகா சந்நிதானம் சீர்வளர்சீர் கல்யாண சுந்தர சிவப்பிரகாச பிரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் அருளாணையின் வண்ணம் ஆதீன கௌரவ நிர்வாகி திரு. S. இராசசேகரம் பிள்ளை அவர்கள் முன்னிலையில் வெளியிடப்பட்டது.

09-03-2009.

நூல்	: சுத்த சாதகம்
ஆசிரியர்	: அருள்மிகு குமாரதேவர்
பொருள்	: சமய நூல்
வெளியீடு	
மற்றும் உரிமை	: அருள்மிகு குமாரதேவர் திருமடம், திருமுதுகுன்றம் - 606001, கடலூர் மாவட்டம்.
பதிப்பாசிரியர்	: முனைவர் சு.தங்கத்துரை, இணைப் பேராசிரியர், மற்றும் தமிழ்த்துறைத்தலைவர், திருகொளஞ்சியப்பர் அரசு கலைக்கல்லூரி, விருத்தாசலம் - 606001.
பதிப்பு	: நான்காம் பதிப்பு
நாள்	: 09-03-2009
தாள்	: 13.7
அளவு	: 1/8 டெம்மி
அச்சிபுள்ளி	: 13
மொத்தபக்கங்கள்	: 172
மொத்தபடிகள்	: 1000
விலை	: ரூ 45 /-
கட்டமைப்பு	:
அச்சி	: கிருஷ்ணா கணிப்பொறி அச்சகம், பண்ணுட்டி.

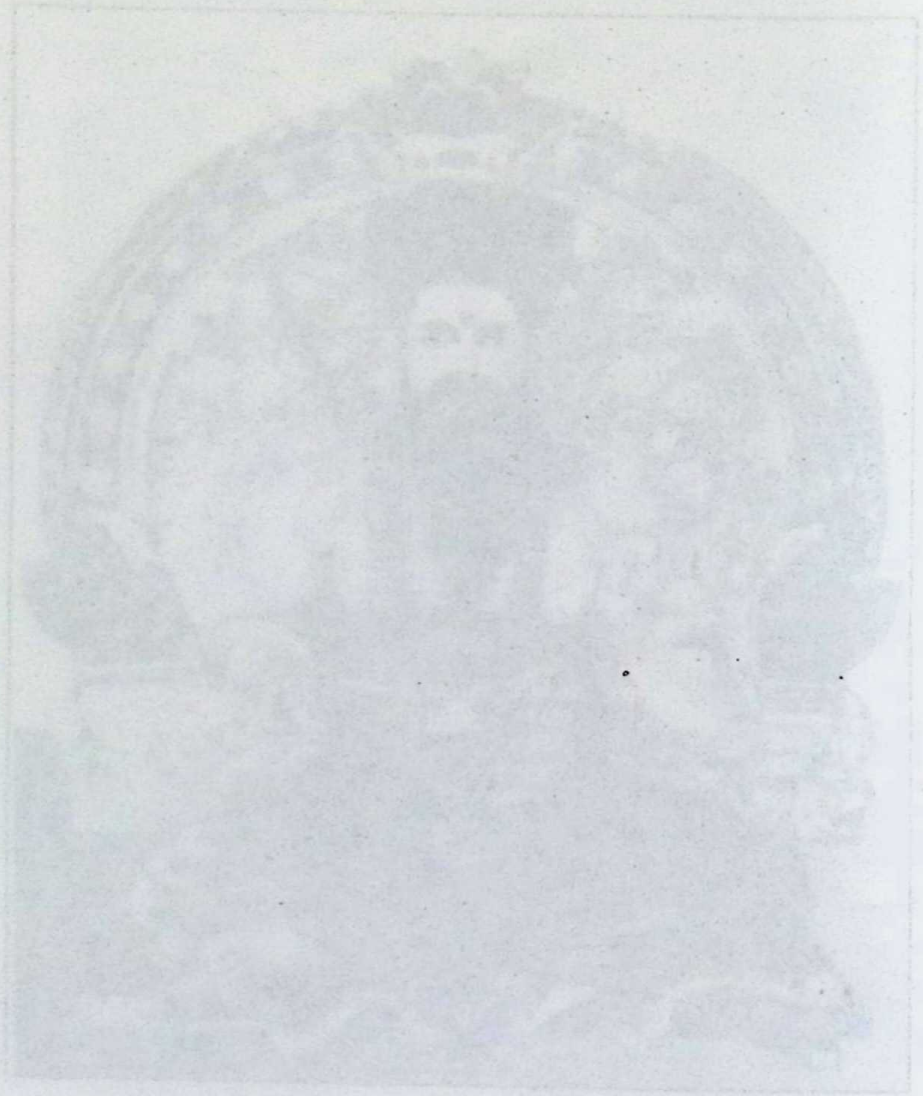

சீர்வளசீர் குமாரசுவாமி சுவாமிகள்

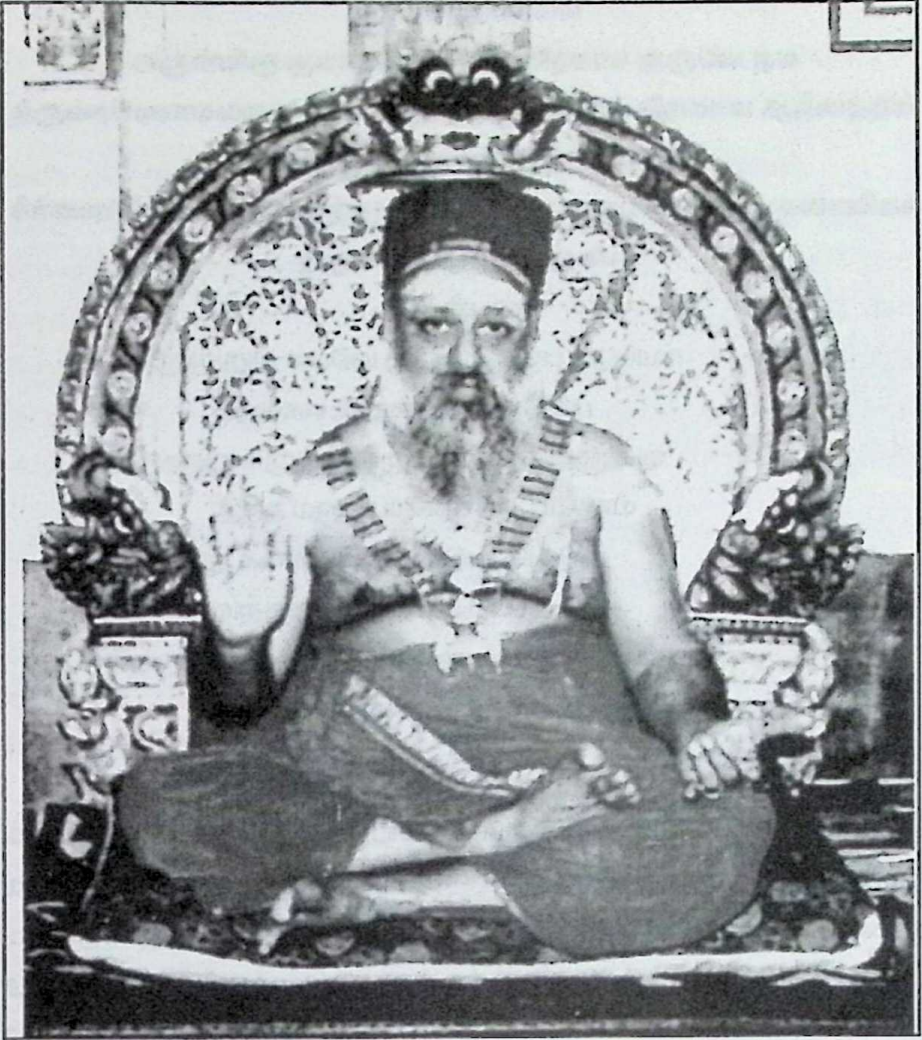

அருள்மிகு ஆதி சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

சென்னை மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகம்

23ஆவது குருமகா சந்நிதானம்
சீர்வளர்சீர் கல்யாண சுந்தர
சிவப்பிரகாச பரமாசாரிய
சுவாமிகள்

பாண்டித்திர நாயக்க குமரபுத்தூர்
புத்தூர் நாயக்க ரீரீராமன்
யிரிநாயக்க சாகரபிப்பன்
நாயக்கன்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருள்மிகு குமாரதேவ சிவப்பிரகாச குருவே நம

திருவண்ணாமலை துறையூர் திருமுதுகுன்றம் வீரசைவ ஆத்மத்தின்

23ஆவது குருமகா சந்நிதானம்

சீர்வளர்சீர் கல்யாணசுந்தர சிவப்பிரகாச பரமாச் சாரியசுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஆசியுரை

“அருளுறும் வடிவே முன்னியல்பு ஆன்மா

ஆணவ இருள் அறுமன்றே

இருளறு சுமுத்தி விழுங்கிடும் அதனுக்கு

இந்த மாயையின் சிருட்டியதாம்

மருளறு கனவு விழுங்கிடும் அதற்கு

வந்தது பிரணவ சிருட்டி

தெருளறும் அந்தப் பிரணவம் விழுங்கத்

திகழும் அவ்வருள் சிருட்டியதே” (சுத்தசாதகம்.39)

ஆன்மாக்களை நெறிப்படுத்த பரம்பொருளால் மண்ணுலகுக்கு அனுப்பிய அருளார்கள் பலர். அவர்கள் மனிதர்களைப் போல வாழ்ந்து இறையருளை அனுபவித்து மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தினர். தாம் கண்ட உண்மைகளை, உணர்ந்த நியதிகளை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த எடுத்துக் கொண்ட உடகம்தான் நூல்கள்.

அருள்மிகு குமாரதேவர், அன்னை அருள்மிகு பெரியநாயகியால் உணர்ந்த செய்திகளையும் தாம் அனுபவித்ததையும் 16 நூற்களாகத் தந்துள்ளார். முத்திரும் முதுகுன்றத்தில் திருமடம் ஏற்படுத்தி ஆன்மாக்களை ஈடேற்றியுள்ளார். பல அடியார்களை நெறிப்படுத்தி, சீடர்களாக்கி, தமிழகத்தில் வீரசைவத்தை வெளிப்படுத்தியவர். தமது நூற்களில் வீரசைவ சித்தாந்த கருத்துகளை வலியுறுத்திச் சென்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

கர்நாடக மன்னராக இருந்த இவர் இளமையிலே வீரசைவ நெறியை மனதில் பதியவைத்ததினால் பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளிடம் தீட்சை பெற்றுள்ளார். குருவின் ஆணையால் திருமுதுகுன்றம் எழுந்தருளியவர்.

இவர் எழுதிய நூற்களில் சிறந்த நூல் சுத்தசாதகம் ஆகும். சாதகம் என்றால் பயிற்சி. சீவன் முத்தர்கள் சுத்த நிலையை அடைய மேற்கொள்ளும் பயிற்சிகளைக் கூறுவதால் இந்நூலுக்கு சுத்தசாதகம் என பெயர் இட்டிருக்கலாம். சீவன்முத்தர்களைப் பற்றியே அதிகமாக இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தான் மன்னனாக இருந்த காலத்திலே எதன்மீது பற்று அற்று இருந்ததாக மகாராஜா துறவு என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தேவர் மனிதர் துன்பத்தின் திறங்கள் இவ்வாறு ஆகியிடில்
ஆவ கீழா மிருக முதல் அசரம் ஈறாம் ஐவகையில்
ஓவல் இல்லாத் துன்புக்குசேர் உவமைஇல்லை நிரயத்தில்
நோ அத்துன்பம் சொல்வது எனைநோயே பவத்தில் சுகம் வீடே”
(மகாராஜாதுறவு. 85)

இளமையிலேயே இந்த உணர்வு இருந்ததால் தான் சீவன் முத்தர்களின் செயல்களை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். வீரசைவர்களின் நெறி, உணவு, வழிபாடு, இறைவன் திருவடியை அடையும் வழி ஆகியவற்றை நூலின் இறுதிபகுதியில் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

மனிதப்பிறவியின் நோக்கம் இறைவன் திருவடியை அடைதலாகும். அதற்குரிய நெறிகளை இந்நூலில் தெளிவாக குமாரசுவாமி சுட்டியுள்ளார்.

எல்லாரும் இந்நூலைப்படித்து இன்புறுமாறு அருள்மிகு சிவகாமசுந்தரி உடனுறை அருள்மிகு நடராசப் பெருமான் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கயிலாயப் பரம்பரை

திருவண்ணாமலை துறையூர் ஆதின வரலாறு.

அருள்மிகு சிவபெருமான் திருக்கயிலையிலே, கல்லால் மர நிழலிலே, தென் முகத்தெய்வப் பரமாசாரியராய் வீற்றிருந்து இரௌரவ ஆகமத்தின், சாரமாய், விளங்கும் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களைச் 'சிவஞான போதம்' என பெயர் சூட்டி அதனை நந்தி தேவருக்கு பொருளோடு உபதேசித்தருளினார். அவர் சனற்குமார முனிவருக்கும் அம்முனிவர் சத்தியஞான தரிசினிக்கும் அவர் பரஞ்சோதி முனிவருக்கும் அருளிச் செய்தார்.

பெண்ணாகடத்தில் வேளாள குலத்தில் அவதரித்தவர் சுவேதனப்பெருமாள். திருவெண்ணெய் நல்லூரில் தாய் தந்தையரின் காலத்திக்குப் பிறகு மாமன் வீட்டில் வாழ்ந்துவந்தார். இரண்டரை வயதுடையவராக இருந்த காலத்தில் பரஞ்சோதியார் சுவேதனப் பெருமாளுக்குச் சிவதீட்சைசெய்து மெய்கண்டார் என்ற தீட்சா நாமஞ் சூட்டி 'சிவஞான போதத்தை உபதேசித்து அருளினார்.

மெய்கண்டார், சிவஞான போதத்திற்கு வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரை செய்து, மாணக்கர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மார்க்கும் உபதேசித்தருளினார். அவர்களுள்ளே பண்டுட்டியை அடுத்துள்ள திருத்துறையூரில் ஆதிவைச மரபில் அவதரித்தவர் சகல ஆகமப் பண்டிதர் என்னும் காரணப் பெயர் பெற்ற அருளணந்தி சிவாசாரியாரை நேரடி சீடராகக் கொண்டார். அவர் சிவஞான சித்தியார், இருபாவிருபது என்னும் சித்தாந்த சாத்திர நூற்களை எழுதியுள்ளார்.

பெண்ணாகடத்தில் அந்தணர் குலத்தில் அவதரித்த மறைஞான சம்பந்தர்க்கு உபதேசித்தார். இவர், தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் மரபில் வந்த உமாபதி சிவாச்சாரியார்க்கு சிதம்பரத்தில் உள்ள திருக்களாஞ்சேரியில் இருந்து கொண்டு சாத்திர நூற்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

உமாபதிசிவம், சிதம்பரம் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு அருகில் உள்ள கொற்றவன்குடியில் வீற்றிருந்து கொண்டு அடியார்களுக்கு

சாத்திரநூற்களை எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். இவர் வடமொழியிலும் நன்கு பயிற்சி உடையவராகையால் பல நூற்களை எழுதினார். சித்தாந்த சாத்திரங்களில் எட்டு நூற்களை எழுதியுள்ளார்.

மாணக்கர்களுக்குப் பாடல் சொல்லியது மட்டுமல்லாமல் பல அற்புத நிகழ்வுகளையும் கொற்றவன் குடியிலிருந்து நடத்தியுள்ளார். தில்லை நடராசப் பெருமான் விடுத்தருளிய 'அடியார்க்கெளியன்' என்னும் திருமுகத்தின் படி பெற்றான். சாம்பானுக்கு முத்தியளித்தார். இதன் காரணமாக ஐயம் கொண்ட அவன் மனைவிக்கும் அரசன் முதலானோர்க்கும் அதுநீங்க முள்ளிச் செடிக்கும் முத்திக்கொடுத்தருளினார்.

அருள் நமச்சிவாயதேசிகர் திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருந்த சித்தர் சிவப்பிரகாச தேசிகருக்கு அனுக்கிரகம் செய்தார். அவர் திருமூவலூரில் வேளாளர்குலத்தில் அவதரித்து துறவு பூண்ட நமச்சிவாய மூர்த்திக்கு அருள் செய்தார். நமச்சிவாய மூர்த்திகள்கும்பகோணத்தில் வேளாண் செட்டிகள் மரபில் அவதரித்து கலைஞானங்களில் வல்லவராய்த் தலயாத்திரை செய்து கொண்டு திருவாவடுதுறைக்கு வந்தார். அங்கு வந்த சிவப்பிரகாச தேசிகருக்குத் தீட்சை செய்து, அவரது அனுபவ முதிர்ச்சியை நோக்கி, மாற்புறத்தமுவி "இக்குரு பரம்பரையை விளக்கி வருவாயாக" என்று கட்டளையிட்டு, ஆன்மார்த்த பூசை முதலியவற்றையும் ஒப்படைத்து தியான நிலையில் வீற்றிருந்தார்.

சிவப்பிரகாச தேசிகர் தெய்வீக சித்தியுடையவராய் சிதம்பரத்தை அடைந்து தில்லை சபாநாயகரை வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது தனதுகரத்தில் ஒரு சிவலிங்கம் இருக்கக்கண்டு திருவருளை வியந்து பாடினார். உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருமடத்தில் தங்கிதினமும் நடராசப் பெருமானை தரிசித்து வந்தார். சிலகாலம் கடந்த பின் திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவனை தரிசனம் செய்து கையால் தாளம் ஒற்றி தேவாரம் ஓதுங்கால் கையிலே திருத்தாளம் இருப்பதைக் கண்டு, திருவருளைப் புகழ்ந்துப் பாடி மடத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

இவ்வாறு இருக்குங்கால் இராயவேலூரில் ஆட்சிபுரிந்த விருபாசிட்ராயரது. காலத்தில் நடுநாட்டுக்குரிய அதிபராயிருந்தவர் ஒருவருக மன்னன். இவன் தில்லை கோவிந்தராசப் பெருமானுக்கு எல்லா சிறப்புகளையும் ஏற்படுத்தி சபாநாயகருக்குரிய நித்திய வழிபாடுகளையும் நிறுத்திவிட்டான். இக்குறையை மக்கள் அவனுக்கு எடுத்துரைத்தனர்.

இதனை உணர்ந்த தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் சிவபெருமானிடம் வேண்டினார்கள். அப்பொழுது சபாநாயகர் கனவில் தோன்றி சிவப்பிரகாசரைப் பற்றி அறிவித்தார். அவர் அறிவித்தபடி சிவப்பிரகாசர் அங்குவர, அவர்க்கு சிறப்பு செய்து சிவிகை முதலிய சிறப்புகளுடன் வேலூரை அடைந்தனர். அங்கு அமைச்சராய் இருந்தவர் லிங்கண்ணா என்பவர். அவர் வீரசைவர் அவரை பிறசமயத்தவர்கள் எளிதில் சந்திக்க முடியாது. இதனைச் சிவப்பிரகாசரும் அறிந்து சிவபெருமானிடம் விண்ணப்பித்தார். அம்பலவாணர் அவர் கனவில் அறிவுறுத்தினார் அதன்படி இஷ்ட லிங்கப்பெருமானை சிறு பெட்டகத்திலிட்டு அணிந்து கொண்டு மந்திரியைச் சந்தித்து தாங்கள் வந்த செய்தியையும் குறைகளையும் அவர்க்கு உணர்த்தினார்.

மந்திரியும் அவர்களது சிறப்புகளை அங்கீகரித்து மகிழ்ந்து உபசரித்தார். சிவபெருமான் தனக்கு கனவில் அவர்கள் வருகையை முன்னரே அறிவித்திருந்தபடியால், சிதம்பரத்தில் நின்றுபோன வழிபாடுகளை மீண்டும் நடைபெற உத்தரவிட்டான்.

அவர்களைச் சந்தித்த மன்னன், நாட்டில் மழை இல்லை என விண்ணப்பித்தார். சிவப்பிரகாசர் மிகுமழை பொழிவித்தார். அதனால் மன்னன் திருவண்ணாமலையில் ஏழு கிராமங்களைக் கொடுத்தார். அங்கு திருமடம் கட்டி பல நாட்கள் வாழ்ந்து வந்தார். திருமடத்திற்கு வந்த அடியார்களுக்கு அருள் பாலித்துக் கொண்டிருந்தார். காஞ்சிபுரம் குமாரசுவாமி தேசிகர் போன்றோருக்கு அனுக்கிரகம் செய்தார். அங்கிருந்து கொண்டு 'அத்துவிதவெண்பா' போன்ற பல வீரசைவ நூற்களை அருளிச் செய்தார்.

திருவண்ணாமலையில் சில நாட்கள் தங்கிய பின் சிவதல யாத்திரை சென்றார். திருக்காளத்திக்கு எழுந்தருளிய போது

மத்துவ சமயாசாரியபீடத்து ஒருவர் வாதிட அவரைவாதில் வெற்றி கொண்டு அடிமை ஆக்கினார். பின் அவருக்கு சிவலிங்க தாரண தீட்சைகளைச் செய்து 'தூளிதம் காளத்திமூர்த்தி' எனத் தீட்சா நாமம் சூட்டினார்.

தலயாத்திரையின் போது உடும்பை சுப்பிரமணியம் என்னும் ஊருக்கு வந்தனர். அங்குள்ள ஒரு குளக்கரையில் மூன்று நாட்கள் தங்கி இருந்தனர். மூன்று நாட்கள் உணவு உட்கொள்ளாமல் இருப்பதை உணர்ந்த சிவபெருமான் அவ்வூரிலுள்ள அன்பர்களிடம் கனவில் கூற, அவர்கள் அறுசுவை உணவு படைக்க, அதை ஏற்று உண்டு மகிழ்ந்திருந்தார்.

மனம் மகிழ்ந்து திருச்செங்கோட்டிற்கு அடியார்கள் கூட்டமொடு சென்றனர். அங்கு சிவிகையில் செல்லும் போது கேதாரி ஐயருடைய சீடர்கள் வாதிட்டனர். அவர்களின் வாதிற்கு ஒத்து அவர்கள் கொடுத்த கடலையைக் கல்நந்தியை கீழ்வரும் வெண்பாவைப்பாடி உண்ணச் செய்தார்.

“வில்லார் மணிச் சபையின் வித்தகா கூடலின்கண்
கல்லானைக்கு இக் கருத்திக் காட்டிய உன் - வல்லாண்மை
கட்டுரையே ஆகில் இந்தக் கல்ஏறு எறி இக்கடலை
இட்ட இவர் முன்தினச் செய்யே”

வாதில் தோற்றதால் அவர்களுக்குச் சிவலிங்கதாரணதீட்சை செய்து துறையூர் சென்றார்.

துறையூரில் இலிங்கதுறை ஒரு திருமடம் கட்டுவித்து சில கிராமங்களையும் விடுத்து தின வழிபாட்டுக்குரிய யாவையும் கொடுத்து உபசரித்தார். சிலநாட்களில் குருதரிசனம் செய்ய விரும்பி திருவாவடுதுறை புறப்பட்டார். திரிசிரபுரம் அருகில் வரும் போது தீவட்டி எரிக்க எண்ணை இல்லாமல் இருந்ததால் சுவாமிகளிடம் கூறினர். அவர் காவிரி நீரினால் தீவட்டிகளை எரிக்கும்படி பணித்தார். திருச்சோற்றுத் துறை அருகில் வரும்போது ஒரு ஆலமரத்தடியில் இருந்த குஷ்டரோகியின் நோயை நீக்கினார். சோழ மன்னனுக்கு நேர்ந்திருந்த பிரம்மகத்தினோயை தணித்தார்.

திருக்கைலாய நல்லூருக்கு அருகில் வரும்போது ஆதீசைவ புத்திரன் ஒருவன் அரவம் தீண்டி இறக்க அவ்வுடலை மயானத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். அதைக்கண்ட சுவாமிகள் அதை பெற்று திருநீறு மந்திரித்து ஞானக்கூத்தா வா என திருநாமம் சூட்டி அழைத்தார். உயிர் பெற்றுவந்த புத்திரனை சிவிகையில் அமர்த்தி திருவாவடுதுறையை அடைந்தனர். நமச்சிவாய மூர்த்திகளைத் தரிசித்து அருகில் இருந்தனர்.

நமச்சிவாய மூர்த்திகட்கு ஐக்கிய காலம் ஏற்பட, சுவாமிகள் அருகிலிருந்து கிரியைகள் அனைத்தையும் முடித்தார். பின் அக்குரு மூர்த்தத்திருவுருவம் ஒன்றை அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்தார். மறைஞான தேசிகர்க்கு அபிடேகம் புரிந்தனர். சிலநாட்களில் மறைஞான தேசிகர் விதேகமுத்தி அடைந்தார். அதனால் அம்பல வாணதேசிகரை அபிடேசம் புரியவைத்து திருவாவடுதுறையின் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். தாம் திருவண்ணாமலைக்கு எழுந்தருளுவதாகக் கூறி புறப்பட்டார். தமக்கு விதேக முத்தியடையும் காலம் நெருங்கியிருப்பதை அறிந்த சுவாமிகள் திருப்பட்டிச்சுரத்து அருகில் உள்ள நவலிங்க தீர்த்தக் கரையில் தங்கினார்கள். அம்பல வாண தேசிகரை வரவழைத்து, அவர்க்கு அறிவிக்க வேண்டியனவற்றை அழிவித்தார்.

அந்த இடத்திலே திருவண்ணாமலை வீரசைவ ஆதீனத்திற்கு ஞானக் கூத்த தேசிகரை அபிடேகம் செய்வித்தார். ஆறாவது நாளில் சிவத்தியானத்தில் இருக்கும் போது, பூமிவெடிக்க அதில் தோன்றிய ஓர் ஒளிப்பிழம்பால் திருமேனி கரைய மறைந்தருளினார்.

ஞானக் கூத்தர் திருவண்ணாமலை துறையூர் ஆதீனத்தின் இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானமாக பொறுப்பேற்று அருளாட்சி செய்து வந்தார். இவர் விருத்தாசல புராணத்தை இயற்றியுள்ளார். இவர்க்கு பின் ஐந்தாவது பட்டம் ஏற்றவர் அருள்மிகு குமாரதேவசிவப்பிரகாச சுவாமிகள். இவர் அன்னை பெரியநாயகி அம்மையார் கொடுத்தருளிய ஞானப் பாலையுண்டு பதினாறு சாத்திரங்களையும் பெரியநாயகியம்மை மீது ஒருபதிகத்தையும் பாடியுள்ளார்.

ஏழாவது பட்டத்தில் நன்னூல் சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் இருந்துள்ளார்கள். அவர்கள் அத்துவித வெண்பாவிற்கு ஓர் அரியவிருத்தியுரை இயற்றியுள்ளார். இருபதாவது பட்டம் ஏற்றவர் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் இவர்கள் குமாரதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சுத்த சாதகத்திற்கு அரிய விருத்தியுரை ஒன்று எழுதியுள்ளார். மேலும் இவர் பெரியநாயகியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், குமாரதேவர் அபிசேகமாலை, திரிபதார்த்த உண்மை, உபதேச விளக்கம் முதலிய நூற்களும் இயற்றியுள்ளார்.

சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகளுக்குப் பின் பட்டத்திற்கு வந்தவர் சிதம்பர சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள். இவர் சோழவள நாட்டிலே, திரிசிரபுரத்திலே வைதிக பிராமணர் குலத்திலே அவதரித்தவர். சிதம்பரம் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்றவர். தாய் தந்தையர் மகிழ அன்பு, அறிவு, ஆராய்ச்சி, அடக்கம், ஆசாரம், பற்றின்மை, சத்தியம், தவம், சிவநேயம் முதலிய அனைத்தும் உடன்வளர வளர்ந்துவந்தார்.

ஐந்துவயதினராய் இருக்கும் காலத்தில் வடநாட்டிலிருந்து சில முனிவர்கள் சிவத்தல யாத்திரையாகத் தென்னாடு நோக்கிவந்து திரிசிரபுரத்தில் தங்கினர். அப்பொழுது சிதம்பரத்தைச் சந்தித்தனர். சில குறிப்புகளை ஆராய்ந்த அவர்கள் இக்குழந்தை உயர்ந்த பதவிக்கு வரும் என தெரிந்து தங்களுடன் அழைத்துச் சென்றனர். தென்னாடு முழுதும் தலயாத்திரை செய்து மேற்குத்திசைத் தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு வட நாடு சென்றனர். இமயமலை வரை சுற்றி வந்தனர்.

இதற்குள் சிதம்பரத்திற்கு பதினைந்து வயது ஆகிவிட்டது. பின்னர் அம்முனிவர்களை விட்டுக் கீழ்த்திசை யோரமாக கடல் யாத்திரை செய்து சென்னை மாநகரை வந்தடைந்தார். இங்கு தங்கியிருக்கையில் தக்க வித்துவ சிரோமணிகளிடம் கற்றும் கேட்டும் கல்வியில் மிக்க விருத்தியடைந்து வந்தார். சென்னை மக்கள் விரும்பி இவரைக் கொண்டாடி சிறப்பித்தனர். இவ்வாறு இருக்கையில் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் மயிலாப்பூர் குமாரதேவர்

திருமடத்தில் எழுந்தருளிணார்கள். ஒரு நாள் சிதம்பரரைச் சந்தித்தார். இவரது முகப்பொலிவையும் வித்தையையும், புத்தியையும், யுக்தியையும், அடக்கத்தையும், திறமையையும் கண்டு வியப்படைந்தார். இவரே தமது மடத்தில் தமக்குப்பின் பட்டமேற்கத் தக்க மூர்த்தியென தீர்மானித்தார்.

துறையூர் சென்றதும் தக்கவர்களைக் கொண்டு சிதம்பரத்தை அழைத்து வந்து உபசரித்து தமது உள்ளக் குறிப்பைத் தெரிவித்தார். அதற்கு அவர் சிறிதும் இசையாதவராய் இருந்தார். தான் சிவத்தல யாத்திரை செய்து வருதலை விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தார். சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இனியமொழிகளார் நாட்டில் உள்ள செய்திகளைக் கூறி வயப்படுத்தி இளையப்பட்டம் கட்டித் திருதுறையூரிலேயே இருக்கச் செய்தார். வேண்டிய வசதிகள் பலவும் ஏற்படுத்தி சுவாமிகள் விருத்தாசலம் குமார் தேவர் மடத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்.

இளையப்பட்டத்துச் சந்நிதானம் நாளுக்குநாள் மடத்துப்பரிபாலனம் செய்து வரும் திறமையை அறிந்து மகாசந்நிதானம் ஆனந்தம் கொண்டவராய் இருந்தார். சில ஆண்டுகளுக்குப்பின் மகாசந்நிதானம் ஐக்கியம் அடைந்தார்கள். சிதம்பரசுவாமிகள் அருகில் இருந்து கிரியைகள் அனைத்தையும் முடித்தார்கள். குருமகா சந்நிதானத்தின் ஆக்கஞப்படி இருபத்தொராவது குருமகா சந்நிதானமாக பொறுப்பேற்று விருத்தாசலத்திலும் திருத்துறையூரிலும் இருந்து மடத்துப்பரிபாலனம் செய்துவந்தார்.

பட்டத்தில் இருக்கும் காலத்தில் சிற்சிலரது இடையூறுகளால் மடத்துக்கு ஏற்பட்ட பெரிய வழக்குகளை எல்லாம் அரசாங்கம் மூலமாக நிவிர்த்திசெய்தார். திருமடத்துக்குத் தேவை வேண்டி புதிய நிலங்களை வாங்கிச் சேர்த்தும், பல ஆண்டுகளாகப் பிறர்கைவசம் இருந்த இடங்களை எல்லாம் மீட்டார். திருமடத்திற்கு வருமானம் வரும்படி மேன்மேலும் விருத்தி செய்துகொண்டும் விளங்கினார்.

துறையூர் மடத்தினையும் கருங்கல் கட்டிடமாகப் புதுப்பித்தார். விருத்தாசலத்துக் குமாரதேவர் திருமடத்து விழாக்களை மிகச் சிறப்புற நடத்திவந்தார். திருமடத்தின் விருத்திக்காக வளமான நிலங்களைத் தம் பொறுப்பில் நிர்வகித்த வந்தார்.

புலவர்களை ஆதரிப்பவராய், மடத்தை விருத்தி செய்வதில் ஊக்க முடையவராய். மக்களிடத்து பேரன்புடையவராய், கருணையே வடிவமாக சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இறைவன் திருவுருவில் கலந்தார்.

22ஆவது குருமகா சந்நிதானமாக சீர்வளர் சீர் சுப்ரமணிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பொறுப்பேற்று திருவண்ணாமலை துறையூர் ஆதினத்தின் வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டார்கள். நந்தவனங்களைப் புதிப்பித்தார்கள்.

கும்பகோணம் அருகிலுள்ள முழையூரில் உள்ள ஆதிசிவப்பிரகாசர் மடாலயத்தினைத் திருப்பணிசெய்து குடமுழுக்கு நிகழ்வித்தார். இரண்டாம் பட்டத்து ஞானத் கூத்த சுவாமிகள் இயற்றிய விருத்தாசல புராணத்தையும் குமாரதேவர் வரலாற்றினையும் வெளியிட்டார்கள். இவை போன்ற சிறந்தபணிகளைச் செய்து முப்பது ஆண்டுகள் ஆதீனத்தை நிர்வாகம் செய்து 1-1-1972இல் (மார்கழி-புனர்பூசம்) இட்டலிங்க பரசிவத்தில் கலந்து பேறுபெற்றார்கள்.

சீர்வளர் சீர் சுப்ரமணிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு அணுக்கத் தொண்டராகவும் அருந்துணையாகவும் இருந்த கல்யாணசுந்தரரை 23-ஆவது குருமகா சந்நிதானமாக நியமனம் செய்தார்கள். சீர்வளர் சீர் கல்யாண சுந்தர சிவப்பிரகாச பரமாசாரியர்கள் ஆதீனத்தைச் சீரோடும் சிறப்போடும் போற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

23ஆவது குருமகா சந்நிதானத்தின் ஆட்சிகாலத்தில் விருத்தாசலம் மடாலயத்தில் பழுதுற்ற பகுதிகளைச் சீர்செய்தும் திருவருள் மண்டபம் கட்டியும் கூதை வேலை, வண்ணச் சிற்பங்களாலும் அலங்கரித்தார்கள். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் துறையூர் பெரியமடம், மயிலாப்பூர் முத்தையா சுவாமிகள் மடாலயம்,

இவ்வாதீன ஆறாம் பட்டத்து சுவாமிகள் முத்தியடைந்த பசும்பலூர் குருமூர்த்த மடாலயம் கங்கவல்லி சுப்பிரமணிய சுவாமி மடம், துறையூர் ஆதினப் பெரியமடம், சிதம்பரம் கொற்றவன் குடி உமாபதி சிவாச்சாரியரின் திருமடம், கும்பகோணம் அருகிலுள்ள முழையூரில் உள்ள ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருமடலாயம் ஆகியவை திருப்பணிகள் செய்து குடமுருக்குச் செய்யப்பட்டது.

23ஆவது குருமகா சந்நிதானம் பீடம் ஏற்று இதுவரை ஆதின குருமகா சந்நிதானங்கள் எழுதிய 16 நூற்கள் குருபூசை நாட்களில் வெளியிட்டு உள்ளார்கள். சீர்வளர்சீர் குருமகா சந்நிதானம் ஆட்சிபொறுப்பு ஏற்றதிலிருந்து மக்களிடையே ஆன்மீக உணர்வுகளை வளர்க்க வேண்டி பல்வேறு வளர்ச்சி பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

விருத்தாசலம், குமாரதேவர் திருமடத்தை பலவகையில் சீர்செய்தும், நந்தவனத்தில் சிவபூசை மண்டபம் கட்டியும் சிவபூசை அன்பர்களையும் ஊக்குவித்து வருகிறார்கள். குருமகா சந்நிதானங்களின் குருபூசையைச் சிறப்பாக நடத்திவருகிறார்கள். திருமுறை ஓதுதல், சிவபூசை செய்வித்தல், அறுபத்திமூன்று நாயன்மார்களுக்கு விழா எடுத்து சிறப்பித்தல், திருமடங்களைப் புதிப்பித்து, திருப்பணி செய்தல் நன்னீராட்டும் செய்தல் போன்ற ஆன்மீகப்பணி ஆற்றிவருகிறார்கள்.

23ஆவது குருமகா சந்நிதானம் மேன் மேலும் இத்தகைய நற்பணிகளில் திருவுளம் பற்றி செயல்பட நல்ல ஆரோக்கியத்தை பெற்றிட அருள்மிகு பெரிய நாயகியம்மை உடனுறை அருள்மிகு பழமலை நாதரின் திருவருள் துணை புரிய வேண்டும் என விண்ணப்பிக்கின்றோம். வளர்க சிவத்தொண்டு ! வளர்க சைவசித்தாந்த நெறி !

திருச்சிற்றம்பலம்

அருள்மிகு குமாரதேவர் வராலற்றுச் சுருக்கம்

மல்லிகார்ச்சுனம் என்னும் ஸ்ரீசைலத்தின் மலைப் பகுதியில் பிறப்பு இறப்பற்ற நிலை வேண்டி இருவர் தவம் இருந்தனர். நெடுநாள் அருந்தவம் இயற்றியதன் காரணமாக சிவபெருமான் ஒருவரை கன்னட நாட்டு மாமன்னானாக பிறக்கச் செய்தார். மற்றொருவர் மனதில் வேறு எண்ணம் கொண்டதால் அவரை சடாமுனியாக பிறந்து திருமுதுகுன்றம் சென்று வாழ்வாயாக என்றும் இந்த கன்னட மன்னன் வந்து உனக்கு வீட்டுள்வான் என்று கூறி அருள் கொடுத்தார்.

கன்னட நாட்டு மன்னனாக பிறந்து ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த மன்னனுக்கு உலக வாழ்விலும் இல்லற வாழ்விலும் பற்றற்ற நிலை ஏற்பட்டது. துறவு நிலைக்கு தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டார். இதன் காரணமாக பேரூர் சுந்தரலிங்க சுவாமிகளின் நற்பண்புகளை அறிந்து நாட்டை விட்டு அவரிடம் போய் சேர்ந்தார்.

அவரிடம் பல பக்குவ நிலைகளை அறிந்து வீரசைவ முறைப்படி தீட்சை பெற்று அங்கு பல நாட்கள் வாழ்ந்து வந்தார். இவரது பக்குவ நிலையைக் கண்ட சுவாமிகள் திருமுதுகுன்றத்திற்குச் செல்ல பணிந்தார். குருவின் ஆணையால் திருமுதுகுன்றம் புறப்பட்டார். வரும் வழியில் சின்ன சேலத்தை அடுத்துள்ள இராயர்பாளையம் அடைந்தார். அங்கு அவர்க்கு தாகம் ஏற்பட்டது. இதனை உணர்ந்த அருள்மிகு பழமலைநாதர் அங்கு தண்ணீர் பந்தல் வைத்து நீர்கொடுத்தார். உண்டு களைப்பு நீங்கி திருமுதுகுன்றம் நோக்கி நடந்தார்.

திருமுதுகுன்றத்தின், அருள்மிகு பழமலை நாதர் திருகோயிலின் முன் மணிமுத்தாற்றங்கரையில் இருந்த அரசமர நிழலில் நடந்துவந்தக் களைப்பின் அயர்வினால் நித்திரை கொண்டார். அடியார்களுக்கு அருளும் அன்புள்ளம் கொண்ட அருள்மிகு பெரியநாயகி மகாராசாவை ஆட்கொள்ள வேண்டி பாலைப் பொற்கிண்ணத்தில் கொண்டு வந்தார். அவர் தலையைத் தம் மடிமீது வைத்து பால் ஊட்டினாள். மயக்கம் தெளிந்த மன்னருக்கு 'குமாரதேவர்' என்ற தீட்சா நாமத்தை அருளினாள்.

இவ்வாறு அருள்பெற்ற பின் சபாமுனிக்கு சாபநிக்கம் செய்தது, ஒரு ஏழைக் குடும்பத்தானைச் செல்வந்தனாக்கியது, அவனைக் கொண்டு அருள்மிகு பெரியநாயகியம்மன் திருக்கோவிலில் முன் மண்டபம் ஒன்று கட்டுவிக்கச் செய்தது, இறந்த மீனுக்கு உயிர் அளித்து, தொழுநோயாளனுக்கு நோய் நீங்கியது போன்ற பல செயற்கரிய செயல்களை எல்லாம் செய்து வாழ்ந்துவந்தார்.

குமாரதேவர்க்கு அணுக்கத் தொண்டராயிருந்த சிதம்பர சுவாமிகளை, பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் ஆணைப்படி தன் சீடராக்கிக் கொண்டார். பின் அவர்க்காக திருப்போரூரில் ஒரு மடத்தை ஏற்படுத்தி அங்கு அருளாட்சி செய்யச் செய்தார்.

திருமுதுகுன்றத்தில், சீவன் முத்தராக வாழ்ந்த குமாரதேவர் அன்னை அருள்மிகு பெரிய நாயகியின் திருவருளால் சாத்திரக் கோவை என்று போற்றப்படும் பதினாறு நூற்களைச் செய்தருளினார்.

1. மகாராசா துறவு	9. சகச நிபுடே
2. சுத்த சாதகம்	10. உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை
3. விஞ்ஞானசாரம்	11. பிரமசித்தி அகவல்
4. அத்துவித உண்மை	12. சிவதரிசன அகவல்
5. பிரமானுபூதி விளக்கம்	13. ஆகம நெறி அகவல்
6. ஞானஅம்மானை	14. வேதநெறி அகவல்
7. தசாவத்தைக் கட்டளைச்
சுருக்கம்	15. பிரமானுபவ அகவல்
8. தசகாரியக் கட்டளை	16. சிவசமவாத அகவல்

இவை தவிர அன்னை அருள்மிகு பெரியநாயகியின் மீது ஒருபதிகமும் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு அருள்பாலித்து மக்களை நெறிப்படுத்தி சீவன் முத்தராக வாழ்ந்த அருள்மிகு குமாரதேவர் புரட்டாசிமாதம் புரட்டாசி மாதம் பூர நட்சத்திரநாளில் சோதியிள் கலந்தார்.

இவருடைய காலம் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். (தெளிவான வரலாற்றை 19-2-08 அன்றுள்ள ஆதீனத்தின் வெளியீட்டைப்பார்க்கவும்)

என்பர்.(தெளிவான வரலாற்றை 19-2-08 அன்றுள்ள ஆதீனத்தின் வெளியீட்டைப்பார்க்கவும்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை

முனைவர் சு. தங்கத்துரை,

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்.

திருகொளஞ்சியப்பர் அரசு கலைக் கல்லூரி,

விருத்தாசலம்.

திருவண்ணாமலை துறையூர் திருமுதுகுன்றம் ஆதீனத்தின் ஐந்தாவது குருமகா சந்நிதானமாக பொறுப்பேற்றவர் அருள்மிகு குமாரதேவர். இவர்கர்நாடக மன்னராக ஆட்சி புரிந்தவர். இறையருளால் பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு திருமுதுகுன்றம் வந்தவர். இத்தலத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் அருள்மிகு பெரிய நாயகி அம்மையால் ஞானப்பால் அருந்தியவர். குமாரதேவர் என்னும் தீட்சா நாமம் பெற்றவர். இங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் பல அற்புதங்களையும் செய்தவர். ஞானப்பால் பெற்று ஞானம் அடைந்ததால் சாத்திரக்கோவை என்று போற்றப்படும் பதினாறு நூற்களையும் அருள்மிகு பெரியநாயகியின் மீது பத்துப் பாடல்களும் பாடி தமிழ் அன்னைக்கு மகுடம் சூடியுள்ளார்.

திருவண்ணாமலை துறையூர் திருமுதுகுன்றம் ஆதீனத்தின் 23ஆவது குருமகா சந்நிதானமாக பொறுப்பேற்றவர், சீர்வளர்சீர் கல்யாணசுந்தர சிவப்பிரகாச பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் ஆவார்கள். இவர்கள் பொறுப்பேற்றதிலிருந்து இவ்வாதீன குருமகா சந்நிதானங்களால் உருவாக்கப்பட்ட பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார்கள். குமாரதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 'சுத்த சாதகம்' என்னும் தத்துவநூல் இவருடைய காலத்தில் மூன்றாம் பதிப்பாக 1991 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

அதனுடை ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. புத்தகங்கள் இல்லாத காரணத்தாலும் ஆன்மிக அடியார்களின் விண்ணப்பத்தின், காரணமாகவும் 2009 ஆண்டின் மாசுமக பெருவிழாவின் எட்டாம்நாள் சுத்த சாதகம் வெளியிட முன்வந்தார்கள்.

இந்நூலில் தற்சிறப்புப் பாயிரம், பொதுப்பாயிரம், நூல் என மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன. தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் குருதுதி என்ற பிரிவில் கலிவிருத்தத்தில் ஒருபாடலும் அறுசீர்விருத்தத்தில் ஒரு பாடலும் உள்ளது. இதில் குருவாக முத்தய்யன் என்ற நாமம் சூட்டப்பட்டுள்ளது. அவையடக்கத்தில் கலிவிருத்தப் பாடல் ஒன்றுள்ளது இந்நூலுக்கு உரை எழுதியவர் ஆதீனத்தில் 20ஆவது பட்டத்தில் இருந்த சீர்வளர் சீர் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச பண்டாரசந்நிதிகள் ஆவார். இவருடைய குருவான முத்தய்ய சுவாமிகளை இந்த அவையடக்கப் பாடலில் பாடியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. அருள்மிகு குமாரதேவரின் குரு பேரூர் சந்தலிங்க சுவாமிகள் ஆவார்.

பொதுப்பாயிரத்தில் ஆறு விருத்தப் பாடல்கள் உள்ளன. முதல்பாடலில் திருமுதுகுன்றத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஆழத்துப்பிள்ளையாரைப்பாதாள் விநாயகர் எனச் சுட்டி போற்றியுள்ளார். இரண்டாவது பாடலில் அருள்மிகு பழமலை நாதரை 'திருமுது கிரிய்யென்று ஒரு பெயர் படைத்த தேவை நாடோறும் இறைஞ்சிடுவாம்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மூன்றாவது பாடலில் அருள்மிகு பெரியநாயம்மனை வாழ்த்தும் முகமாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.

நான்காவது பாடலில் வேண்டுகோளாக, 'தத்துவமசி' என்னும் மகாவாக்கியார்த்தத்தை தெளிவாக இந்நூலில் விளக்க அருள்புரிய வேண்டும் என விண்ணப்பித்துள்ளார். ஐந்தாவது பாடலில் அருள்மிகு பெரிய நாயகி அம்மை சுவரிய வண்ணம் இக்கருத்தை உரைப்போம்

‘அலகில் எம் அண்ணல் அருளிய வகையுள்

அகத்தினும் விளக்கி வாக்கினிலும்

குலவிட உரைப்போம் என்றனள் விருத்தக்

குன்றினில் வாழ் பெரியநாயகியே’

இப்பாடலுக்குப் பிரசாதம் எனத் தலைப்பிட்டுள்ளனர். இதற்கு அனுக்கிரகம் அல்லது வரம் என்று பொருள் கொள்வர்.

ஆறாவது பாடலில் சாமவேதத்தில் கூறியுள்ள ‘தத்துவமசி’ மகா வாக்கியார்த்தப்படி சுத்தமார்க்கத்தை, சீவன் முத்தர்களுக்கு கூறுவது போல அன்னை அருள்மிகு பெரிய நாயகியின் கருணையினால் ‘சுத்த சாதகம்’ என்ற பெயரில் கூறுகின்றேன் என இந்நூல் வரலாற்றைச் சுட்டியுள்ளார்.

இப்போதுப்பாயிரத்தில் இருந்து சீவன் முத்தர்களுக்காக ‘தத்துவமசி’ என்னும் மகா வாக்கியத்தின் பொருளை அன்னை அருள்மிகு பெரியநாயகியின் கருணையினால் கூறுவது போல அமைத்துள்ளார் என்ற செய்தி தெரிய வருகிறது எனலாம்.

நூல் என்ற மூன்றாவது பகுதியில் 95 பாடல்கள் உள்ளன. பொதுப்பாயிரத்தில் தலைப்பிட்டிருப்பது போல எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.

முதல் பாடலில் சிவபெருமானின் திருவாக்கானது கிரியா காண்டம், உபாசனாகாண்டம், சுத்த காண்டம் என மூன்றாகும் என்றும் கிரியாகாண்டம் சைவ சித்தாந்த நெறியையும், உபாசனா காண்டம் வைதீக மார்க்கத்தையும், சுத்த காண்டம் சிவாத்வைத மார்க்கத்தையும் பிரதிபலிக்கும். ஆனால் தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியத்துள் இம்மூன்றும் அபங்கும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இச்செய்தியை நூலின் பல பாடல்களில் சுட்டிச் சென்றுள்ளார். இருபத்தெட்டு ஆகமங்களின் முடிவும் இதுவே (பா.6) என்கிறார். தத்துவமசி என்பதன் பொருள் அது நீயாக இருக்கிறாய் என்பதாகும். இந்தச் செய்தியை வீரசைவத்தோடு தொடர்புபடுத்தி நீரோடு சேர்ந்த உப்பு தன் சுவை முழுதும் அந்நீருக்காக்கிக் கொள்ளும். அதுபோல விரும்பி உயிரைச் சேர்ந்த சிவபெருமானும் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கண் பதிப்பித்துத் தன்னோடு ஒப்பச் செய்வான் என்ற செய்தியை வலியுறுத்துகிறார்.

இந்நிலையை அடையக் கூடிய சீவன் முத்தர்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். வீடு பேறு அடையும் நிலையைப்பற்றி பல பாடல்களில் கூறியுள்ளார் (பா.17,18,19). வினைக்கு ஏற்றவாறு பலன் உண்டு என்பதை 22 ஆவது பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. பரமுத்திநிலையில் பிரணவமந்திரம் ஒன்றே நிலைத்து நிற்கும். பிறகு சிவமாகவே விளங்கி இருக்கும் (பா.38) என்கிறார்.

ஆன்மாவானது அருவநிலையில் பரமுத்தி நிலையை அடையும்(பா.43) என்பர். அடுத்து வீரசைவத்துக்குரிய சில நியதிகளை பாடல் 45 முதல் காண முடிகிறது. பொதுவாக விலக்கப் பட்ட உணவுகளை (மாமிசாதிகளை) உண்ணக்கூடாது என்கிறார். தாமத, ராசத, சாத்வீக குணங்களால் ஏற்படக் கூடிய நிலையைப்பாடல் 47 இல் சுட்டப்பட்டுள்ளது. தாமத குணம் காமத்தை விருத்தி செய்யும். இராசத குணம் ஆசையை வளர்க்கும். சாத்வீதகுணம் ஞானத்தை விருத்தி செய்யும். ஒவ்வொருவரும் சத்துவ குணத்தையே அடைய வேண்டும் என்ற வைராக்கியத்துடன் வாழவேண்டும். சத்துவகுணம் மேலிட்டால் நிட்டையதுவும் கூடும்(பா.56). இதற்கு முயற்சி தேவை (பா.59). ஆன்மா சகச நிட்டை கூடியபின் எந்த ஒரு முயற்சியும் இல்லாமல் அருள் வடிவிலே நிலைத்து நிற்கும் (பா.63).

ஆன்மாவுக்கு அறியாமை நங்காத வரையில் பிறப்பு இறப்பு இருந்து கொண்டே இருக்கும். அருளில் கலந்த ஆன்மாவிற்கு அருளே தோன்றுமல்லாது உலகம் தோன்றாது என சீவன் முத்தர்களின் உண்மை நிலை பற்றி பாடல் 66 இல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சாத்துவீக குணமே உள்ளத்தில் தங்கியிருக்குமானால் உண்மைநிலை கூடும் (பா.68). உண்மைநிலையினை அடைந்தாலன்றி வீடடைதல் இல்லையாம் (பா.69). எங்கும் நிறைந்திருக்கக் கூடிய சிவத்தை அடைந்த சீவன் முத்தர்களுக்கு உலகம் தோன்றாது. தோற்றம் மாத்திரமே விளங்கி இருக்கும். தொழிலுக்கு வருவதில்லையாம் (பா.74). இது எவ்வாறு எனில் கனவுகாண்பது போல என்கிறார் (பா.75).

தீக்கை வாங்கினால் இப்படிப்பட்ட நிலைக்குச் செல்லமுடியும் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளதை பாடல் 80 இல் காணமுடிகிறது. எனவே இந்நிலையை அடைய விரும்புவோர் குருவை தேர்ந்தெடுத்து தீக்கைப்பெற வேண்டும் எனத் தெரிகிறது. வீரசைவத்தை மேற்கொள்வோர்க்கு சாதிசமய பாகுபாடு கிடையாது என்பதை 83,84,85 ஆகிய பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் சிவபெருமானுக்க அர்ப்பணம் செய்து கொண்டு பின் பயன்படுத்தவேண்டும் (பாடல்.87). ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தை எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இப்படி இருந்தால் பழவினைகள் நீங்கிவிடும். இவ்வாறு தொடர்ந்து இருந்து வந்தால் மாயாதேகமும் பிறர் கண்ணுக்குத் தோன்றுவதாக மட்டும் இயங்கும். அதனால் அவர்களுக்கு பிரார்த்தம் ஆகாமிய சஞ்சித எப்போதும் இல்லாததாகிவிடும் (பாடல் 92). மேலும் பிறப்பிறப்பு அச்சம் இல்லாமல் சுத்தமார்க்கத்தையே கூறுவார்கள். சுத்தவடிவத்திலிருந்த சீவன் முத்தர்கள் அருள்வடிவமாகவே விளங்கி பரமுத்தி அடைவர். இச்செய்திசாம வேதத்திலுள்ள தத்தவமசி

என்ற மகாவாக்கியத் தத்துவமாகும். இது சிவாத்வைதாமான சுத்தமார்க்கமாகும் (பாடல்.94).

சீவன் முத்தர்கள் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும். எப்படி சீவன் முத்தநிலை அடையமுடியும். பரமுத்தநிலையை அடையக் கூடிய நெறி என்பன போன்ற செய்திகள் இந்நூலில் பரக்கக் காணமுடிகிறது. இந்த நூல் செய்திகள் சிவபெருமான் திருவடியை அடைய விரும்பும் அடியார்களுக்காகக் கூறப்பட்டதாகும். இறை உணர்வு உடையவர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை 'தத்துவமசி' என்ற மகாவாக்கியத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு நூல்முழுக்க விளக்கியுள்ளார். வீரசைவர்கள் சாதிமத வேறு பாடற்றவர்கள். 'ஓம்' என்ற பிரணவ மந்திரத்தையே எப்பொழுதும் உச்சரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இருந்தால் திருவடிப்பேறு கிடைக்கும். இதனால் பிறப்பு இறப்பு கிடையாது என்பதை இந்நூலின் மூலம் உணரமுடிகிறது. எல்லோரும் இந்நிலை அடைய வேண்டும் என்பது அருள்மிகு குமார தேவரின் எண்ணமாகும். எனவே எல்லோரும் இந்த நூலைப்படிக்க வேண்டும். படித்து அருள் அறுபவத்தைப் பெற்று, சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை அடையவேண்டும்.

திருவண்ணாமலை துறையூர் ஆதீனத்தின் 20 ஆவது குருமகாசந்நிதானம் சீர்வளர் சீர் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் சுத்தசாதகத்திற்கு விருத்தியுரை எழுதியுள்ளார்கள். இந்த உரை நூலின் செய்திகளை விளக்கும் முகாமாக அமைந்துள்ளன. சிலபாடல்களுக்கு தெளிவுக்காக வேண்டி அதிகமான விளக்கம் கொடுத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

எ.டு. பாடல் 20.59. இவற்றிற்கு இரண்டுபக்க அளவில் சிறப்புரை கொடுத்துள்ளார்.

உரை எழுதுகின்ற போது மேற்கோளாக பதினேழு நூற்களின் பாடல்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்கள். அவை எல்லாம் தத்துவ நூற்களாகும். உரை ஆசிரியரும் சிறந்த திறனாய்வாளர் என்பதற்கு இது சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். வீரசைவ நெறிகளையும் பிற தத்துவவார்த்த செய்திகளையும் படித்து உணர்ந்து உரை எழுதியிருப்பது சுவாமிகளின் பல் நூல் புலமையும் தத்துவார்த்தத்தையும் உணரமுடிகிறது.

திருவண்ணாமலை துறையூர் ஆதீனத்தின் சந்நிதானங்கள் சிறந்த அறிஞர்கள் என்பது வரலாற்று உண்மை. முதல் சந்நிதானம் ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அத்துவித வெண்பா உள்ளிட்ட பதினாறு நூற்களை எழுதியுள்ளார்கள். இரண்டாவது சந்நிதானம் ஞானக் கூத்தர் விருத்தாசலபுராணம் முதலான பல நூற்களைத் தந்துள்ளார்கள். ஐந்தாவது சந்நிதானம் குமாரதேவர், சாத்திரக் கோவை என்றழைக்கப்படும் மகாராசா துறவு முதலான பதினாறு நூற்களையும் தனக்கு ஞானப் பால் கொடுத்த அருள்மிகு பெரியநாயகி மீது ஒரு பதிகமும் இயற்றியுள்ளார்.

ஆதீனத்தின் ஏழாவது குருமகா சந்நிதானம் நன்னூலுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்கள். அத்துவிதவெண்பா என்ற நூலுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார்கள். சின்மய தீபிகை என்ற தத்துவ நூலை தந்தவர் ஆதீனத்தைச்சார்ந்த முத்தைய சுவாமிகள். 20ஆவது குருமகா சந்நிதானம் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருமுதுகுன்றம் பெரியநாயகி மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளார்கள். இப்படி பல சந்நிதானங்கள் தமிழ் அன்னைக்கு பாமாலைகளை சூட்டியுள்ளார்கள்.

சுத்த சாதகம் என்ற இந்த நூலில் 1991ஆம் ஆண்டு வந்த பதிப்பை அப்படியே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் பொழிப்புரை, குருமகா சந்நிதானத்தின் ஆணைக்கு இணங்க சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. வேறு எந்த மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை.

அடியேனையும் இத்தொண்டில் ஆட்படுத்தி நெறிப்படுத்திக்

கொண்டிருக்கும் திருவண்ணாமலை துறையூர் திருமுதுகுன்றம் ஆதீனத்தின் 23 ஆவது குருமகா சந்நிதானம் அவர்களை மனம் மொழி மெய் ஆகியவற்றால் வணங்கி மகிழ்கிறோம்.

இந்நூல் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் வெளிவர துணையாக நின்ற அன்பு நெஞ்சங்களையும் நல்லமுறையில் கட்டமைப்பு செய்து தந்த பண்ணுருட்டி, கிருஷ்ணா அச்சக உரிமையாளரையும் அச்சகத்தில் பணிபுரியும் உதவியாளர்களையும் அன்புடன் வணங்குகிறோம்.

ஆதீனத்தின் நூற்களை எல்லாம் வெளிக்கொணர வேண்டும் என நெறிப்படுத்தும் ஆதீன கௌரவ நிர்வாகிதிரு. S. இராஜசேகரம்பிள்ளை அவர்களையும் வணங்கி இன்புறுகிறோம்.

இவற்றிற்கு மேலாக எங்களை ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் அருள்மிகு குமார தேவரையும் அருள்மிகு பெரிய நாயகி உடனுறை அருள்மிகு பழமலை நாதரையும் போற்றி வணங்குகின்றோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவாயநம.

திருமுதுகுன்றம்,

சு. தங்கத்துரை.

09-03-2009.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சந்தான குரு பரம்பரை துதி

பதினான்கு சீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியன் கைலைக் குருபரம் பரையில்

போர்ந்த மெய்கண்ட சந்நிதியில்

பொருவில் சீர்த் துறைசை நகர்வளர்

சிவப்பிர காசர் தம்பொன்னடி புனைந்த

எண்ணில்நல் தவத்துச் சாந்த லிங்கேசன்

எல்லையின் மோனானந்த நிலையாம்

இரும்பொருளும் அளிந்த விருத்த அம்பிகையாள்

இன்புறும் குமராசக் குரவன்

திண்ணிய அருள்சேர் சிதம்பரத் தேவன்

செப்புறும் பழனி மாமுனிவன்

திருஅமர் ஆறுமுகன் குருவாகத்தான்

செப்பும் வேலாயுதத் திறலோன்

கண்ணினுக்கு இமையாம் குழந்தை வேலடியான்

கரும் களைந்த முத்தையன்

கருதும்இச் சந்தானக் குரவர்கள் தாள்

கமலம் உள்நினைந்து கை தொழுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

குரு துதி

கலிவிருத்தம்

தத்துவச் சிரத்தாடிடு தற்பரம்

இத்தலத்து எளியேன் பவம்இற்றிட

உத்தமக் குருவாய்வந் துதித்தருள்

முத்தய் யன்பத முன் துதி உள்ளமே.

அறுசீர் விருத்தம்

பொன்னராங்கில் புனியரவந் தொழப் புயங்க

தாண்டவஞ் செய் புனிதன் பொற்றாள்

என்னராங்கம் இதயமதாய் இருத்தி மலவலி தீர்த்த

விசையான் என்றன்

முன்னராங்கம் பொருளாகி கைக்கொள்ளும்

முத்தையன் அருள் முதிர்வால் இந்தச்

சொன்னராந்தம் பெறு சுத்த சாதக நூற்கு உரை

துணிந்து சொல்வாம் என்றே.

அவையடக்கம்

கலிவிருத்தம்

ஒப்பிலா முக்கண் உம்பன் ஒருவனே

தப்பிலான் கவிக்கே குற்றஞ் சாற்றினால்

துப்பிலேன் செய் துகளுரை தன்னை யார்

ஒப்புவார் மழலைச் சொல் லுவப்பர் போல்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்
 திருச்சிற்றம்பலம்
சுத்த சாதகம்
 மூலமும் உரையும்
 பொதுப் பாயிரம்
பாதாள விநாயகர்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்
 i சுதான மாயையோரைத் துதிக்கையால் எடுத்துமேலாம்
 ஆதாரமான அந்த அருளினில் இருக்கவைக்கும்
 தாதாவாய் விருத்த வெற்பில் தங்கியே பிரகாசிக்கும்
 பாதாளத்தானை பாதம் பணிந்து போற்றிடுதல் செய்வாம்.

இதன் பொருள்: சுதான - வஞ்சகத்தன்மையையுடைய;

மாயையோரை - மாயையின் வயத்தராயுள்ள ஆன்மாக்களை;
 துதிக்கையால் - கை, *மூக்கு என்று பிரித்துணர முடியாமல் ஒன்றாக
 விளங்கும் தனது தும்பிக்கையினால்; எடுத்துமேலாம்
 அம்மாயையினின்றும் எடுத்து ; ஆதாரமான - ஆதாரம்
 ஆறையுங்கடந்து விளங்குகிற; அந்த அருளினில் - நிராதாரமாகிய
 அருளில் ஒன்று படுத்தி; இருக்கவைக்கும் - மீதானமாகிய சிவத்தோடு
 அத்வைதமாக நிலைப்பெற்றிருக்க வைக்கும் ; தாதாவாய் - அருள்
 வள்ளலாய்; விருத்த வெற்பில் - விருத்தாசல மென்னும் புண்ணியத்
 தலத்தின்கண் ; தங்கியே பிரகாசிக்கும் - எழுந்தருளி விளங்கும்;
 பாதாளத்தானை - அழுத்துப் பிள்ளை யாரென்னும் காரணப் பெயர்
 பெற்ற யானை முகத்து விநாயகக் கடவுளினது ; பாதம் - இரு
 தாள்களையும் ; பணிந்து போற்றிடுதல் செய்வாம் -
 திரிகரணங்களாலும் சிந்தித்து வணங்கித் துதிப்பாம் என்க.

❖இவ்வுண்மையினை ஆனைக்கை போல “ பின் அத்துவிதானந்தம்”
 எனவும், ஆனைக்கைபோலே இவர் உடம்பில் “ எனவும்
 ஒழிவிலொடுக்கத்துப் பொதுவில் உபதேசத்தானும் காண்க.

வயத்தவராயுள்ள ஆன்மாக்களை, கை, மூக்கு என்று பிரித்துணர் முடியாமல் ஒன்றாக விளங்கும் தனது தும்பிக்கையினால் அம்மாயையினின்றும் எடுத்து, ஆதாரம் ஆறையும் கடந்து விளங்குகின்ற நிராதாரமாகிய அருளில் ஒன்றுபடுத்தி, சிவத்தோடு அத்வைதமாக நிலைபெற்றிருக்க வைக்கும் அருள் வள்ளலாய், விருத்தாசலம் என்னும் புண்ணியத்தலத்தின்கண் எழுந்தருளி விளங்கும் ஆழத்துப் பிள்ளையாரின் இருபாதங்களை திரிகரணங்களாலும் சிந்தித்து வணங்கி துதிப்போம்.

சி-ரை: *சூரிய கிரணத்தில்தோன்றி அதனது அம்சமாகிய கண்களுக்குச் சூரியனை மறைத்து அதனது கிரணத்தையும் பிடித்துத் தடுத்துக் கீழிட்ட இருட் பதார்த்தங்களை விளக்கும் மேகப் படலம் போல, சிவத்தினிடத்தில்தோன்றி **அச்சிவாம்சமாகிய ஆன்மாக்களுக்குச் சிவத்தையும் தெரிய விடாமல் மறைத்து அச்சிவசக்தியான திருவருள் விளக்கத்தையும் தடுத்துத் தனது சங்கோச, விகாச, தரும, சக்தி சமார்த்தியத்தால் பொய்ப் பொருளாகிய உலகத்தை விரித்தும் குவித்தும் அதனையே மெய்ப் பொருளாகக் காட்டி ஆன்மாக்களையும் அவைகட்கு உள்ளிடாய் நின்று உணர்த்தும் திருவருளையும் அவைகட்கு ஆதாரமான சிவத்தையும் தெரியவிடாது வஞ்சித்துணர்த்தலால் சூதான மாயை என்றார். ஏகமென்றும் இரண்டென்றும் பிரித்துரைக்க முடியாத சிவசீவ ஐக்கியாத்வைத மெய்ப் பொருளைப் புத்தி கர்த்தாவாகிய விநாயகர் தன்னை உபாசிக்கின்ற அன்பர்களது ஆன்ம ஞானத்திற்குப் புறம்பாக நின்று பாதம், மேற்பரடு, ஜானு, முழங்கால், ஊரு, குதம், கடிமத்தியம் ஆகிய

❖ சூரியனுக்கு கண்வேறாயினும் முறையே பேரொளி, சிற்றொளி வாய்ந்திருக்கும் ஒற்றுமை நோக்கிச் சூரியன் அம்சம் கண்ணென்றார்.

❖❖ சிவத்திற்கு ஆன்மா வேறாயினும் முறையே பேரறிவு, சிற்றறிவு ஒற்றுமை நோக்கிச் சிவாமிசம் ஆன்மா என்றனர்.

‘தனது தும்பிக்கைக் குறிப்பானே இற்றென்று உணர்த்துதலால் துதிக்கை யாலெடுத்து மேலாம் ஆதாரமான அந்த அருளினில் இருக்க வைக்கும்’ என்றார். பாதாள உலகமாகிய மூலாதாரத்தில் விநாயகர் வசித்தலால் பாதாளத்தானை என்றார். இவற்றை முறையே அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளவுலகமாகவும் நாபி, வயிறு, இருதயம், கண்டம், புருவமத்தியம், நெற்றி, தலை என்பர். மேலும் பூலோகம், புவர்லோகம். சுவர்லோகம், மகாலோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம், மேலுலகமாகவும் ஆகமங்களில் கூறியிருக்கின்றமையால் மூலாதாரத்தை பாதாள உலகம் என்றது. எந்நூல் உரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிரம் உரைத்துரைக்க வேண்டுமென்பது இலக்கணம். ‘ஆயிர முகத்தால் அகன்றதாயினும் பாயிரமில்லது பனுவ லன்றே’ என்றலின் அப்பாயிரந்தான் தலையமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகன் போல வழங்குதலின் பொதுப் பாயிரம் கூறப்பட்டது. இப்பாயிர மெல்லாம் நூன் முகத்து உரைக்கப்படுவனவாம். இந்நூல் சொற்சுவை, பொருட்சுவை அமைந்து இராசரீக தெய்வீகங்களால் இடையூறின்றி இனிது முடித்தற் பொருட்டு முதற்கண் வழிபடு கடவுள் வணக்கம் கூறினார். 1

பழமலைநாதர்

எழுசீர் விருத்தம்.

- ii அருமறை உச்சிதனில் விளங்குவதாய்
 அனாதியாய் அமலன் மற்றமலை
 இருவர்க்கு நிகழ்ச்சியாய் அந்த இறைவதற்கு
 இதயமாய் இலிங்க ரூபமாய்
 ஒருகிரி வடிவாய்க் கொடிமுடி அனந்தம்
 உடைத்ததாய் உலகெங்கு நிறைவாய்த்
 திருமுதுகிரி என்று ஒருபெயர் படைத்த
 தேவை நாபோறும் இறைஞ்சிடுவாம்.

(இ-ள்) : அருமறை உச்சிதனில் விதிநீடேத சித்தாந்தங்களை உணர்த்தும் அரிய வேத முடிவின்கண் ; விளங்குவதாய் - விளங்கும் பரம் பொருளாகவும் ; அநாநியாய் - நித்தியப் பொருளாகவும் ; அமலன் மற்றமலை - அணுபட்ச அனந்த தேவரான மயேசுரரை அதிட்டேயமாக உடைய நிமலரான சம்பு பட்ச உமாமகேஸ்வரராகிய ; இருவர்க்கு நிகழ்ச்சியாய் - அவ்விருவர்க்கும் வசிக்குமிடமாகவும் ; அந்த இறைவற்கு - அக்கடவுளினது விராட்புருட வடிவத்திற்கு ; இதயமாய் - இருதயஸ்தானமாகவும் ; இலிங்க ரூபமாய் - தத்துவ மூர்த்திப் பிரபாவமான *கன்ம சாதாக்கிய ரென்றும் இலிங்க மூர்த்தமாகவும் ஒரு கிரிவடிவாய் - ஒப்பற்ற **மலைவடிவாய் ; கொடு முடி அனந்தம் உடையதாய் - பலமுடிகளையுடையதாய் எண்ணிறந்த அடுக்கு முடிகளை உடையதாய் ; உலகெங்கும் நிறைவாய் - பிரமனது மனச் செறுக்கை மாற்றும் பொருட்டு, சுவர்க்க, மத்திய, பாதாளமாகிய மூவுலகமும் சேரத்திரண்டோர் வடிவாய் ; முதுகிரியென்று - பழமலை என்கிற ; ஒரு பெயர் படைத்த - ஒரு திருநாமத்தரிக்கப் பெற்ற ; தேவை - கடவுளை ; நாடொறும் - சதாகாலமும் ; இறைஞ்சிடுவாம் - வணங்குவாம் என்க.

❖ கன்ம சாதாக்கிய மென்பது பஞ்ச சாதாக்கியத்தில் ஒன்று. இது நிவர்த்தியாகிய கிரியாசத்தியில்தோன்றிக் கன்மசாதாக்கியம் என்னும் காரணப் பெயருடையதாய் நாதமயமான ஞான லிங்கமும், விந்துமயமான கிரியா பீடமுமாகியப் பஞ்சகிருத்தியம் என்னும் தொழிலைச் செய்வதாகிய சிவமூர்த்தம். இதன் விரிவை, 'அத்துவித வெண்பா' உண்மையதிகாரத்தில் காண்க.

❖❖ ஒரு காலத்தில் பிரமன் விருப்பத்தின்படி சிவபெருமான் இம்மலையினைப் பூமியினில் அமுத்தி விட்படியால் இக்காலத்தில் மலையில்லை. இதன் செய்தியை விருத்தாசல தல புராணத்தில் காண்க.

பொ-ரை : தடையிலலா சித்தாத்தங்களை உணர்த்தும் அரியவேத முடிவின்கண் விளங்கும் பரம்பொருளாகவும், நித்தியப்பொருளாகவும், அனுபட்ச அனந்த தேவரான மகேசுவரரை அதிட்டேயமாக உடைய நிமலரான சம்பு பட்ச உமாமகேஸ்வரராகிய, அவ்விருவர்க்கும் வசிக்கும் இடமாகவும், அக்கடவுளின் விராடபுருட வடிவத்திற்கும் இருதய இடமாகவும் தத்துவ மூர்த்திக் கீர்த்தியமான கன்ம சாதாக்கியர் என்றும் இலிங்க மூர்த்தமாகவும் ஒப்பற்ற மலைவடிவாய் பலமுடிகளை உடையதாய் உலகெங்கும் நிறைவாய் பிரமனது மனச்செருக்கை மாற்றும் பொருட்டு மூவுலகமும் ஒரு சேரத்திரண்டதோர்வடிவாய் பழமலைநாதர் என்கின்ற ஒரு திருநாமம் கொண்ட கடவுளைச் சதாகாலமும் வணங்குவோம்.

2

பெரிய நாயகியம்மன்

iii மரகத வடிவாம் மதித்திரு முகமும்

மலர்க் குழலும் குறுநகையும்

கரகமலமும் கூர்விழியும் செவ்வாயும்

கச்சணி தனமும் நூலிடையும்

அரகர என்போர்க்கு அளித்திடும் பதத்தோடு

அஞ்சலென்று என்னெதிர் தோன்றி

உரகதியளித்த பெரிய நாயகியை

உளத்தினில் இருத்தி வாழ்த்திடுவாம்.

(இ-ள்) : மரகத வடிவாம் - மரகதம் போன்ற அழகிய திருமேனியும்; மதித்திருமுகமும் - பூரணச் சந்திரனைப் போலும் பொலிவுடைய திருமுகமும்; மலர்க்குழலும் - சிறந்த மணம் மிக்க மலர்க்களையணிந்த கூந்தலும்; குறு நகையும் - புன் முறுவலும்; கர-கமலமும் - தாமரை மலர் போன்ற திருக்கரங்களும்; கூர் விழியும் - வேல் போலும் கூர்மையுடைய திரு விழிகளும்; செவ்வாயும் - பவள வள்ளம் போன்ற திருவாயும்; கச்சணி தனமும் - கச்சிறுக்கிய தனங்களும்; நூலிடையும் - நூல் போலும் சிறுத்த இடையும்; அரகர வென்போர்க்கு -

சிவநாமம் ஒதுவது நீங்காத மெய்யடியார்களுக்கு ; அளித்திடும் பதத்தோடு - அனுகிரகிக்கா நின்ற திருவடியோடும் ; அஞ்சலென்று - பயப்படாதேயென்று ; என்னெதிர் தோன்றி - இவ்வித தீவ்விய மங்கள் திருவுருவத்தோடும் அடியேனெதிராக எழுந்தருளிவந்து ; உரகதியளித்த - எக்கதிக்குள்ளும் நற்கதியான ஞானமார்க்கத்தை உபதேசித்தருளிய ; பெரியநாயகியை - விருத்தாம்பிகையை ; உளத்தினின் இருத்தி - நமதுள்ளத்தின்கண் சிந்தித்து ; வாழ்த்திடுவாம் - துதிப்பாம் என்க. 3

பொ-ரை : மரகதம் போன்ற அழகிய திருமேனியும், பூரணச் சந்திரன் போல பொலிவுடைய திருமுகமும், மணம்மிக்க மலர்களை அணிந்த சூந்தலும் புன்முறுவலும் தாமரைமலர் போன்ற திருக்கரங்களும், வேல் போன்ற சூர்மையுடைய திருவிழிகளும், பவளம் போன்ற திருவாயும், கச்சிறுக்கிய தனமும், நூல் போல் சிறுத்தஇடையும் அரகர என்று சிவநாமம் ஒதுவது நீங்காத மெய்யடியார்களை பயப்படாதே என்று அனுகிரகம் அளிக்கும் தாயே ; அடியேன் எதிராக எழுந்தருளிவந்து எக்கதிக்குள்ளும் நற்கதியான ஞானமார்க்கத்தை அறிவுரைத்தருளிய பெரியநாயகியை நமது உள்ளத்தின்கண் சிந்தித்து வாழ்த்திடுவோம். 3

வேண்டுகோள்

iv பங்கயன் திருமாற்கு அரியதோர் பரமன்
பங்கியே பெரியநாயகியே
சங்கைகள்இ-லதாய்த் தடைகள் மற்றிலதாய்த்
தத்துவ மசிக்கு அருத்தமதை
அங்கையில் நெல்லியென விளங்குவதாய்
அம்மலையே உனக்கு இதயமதாம்
தூங்க நந்நெறியொன்று உளத்தினும் விளக்கித்
தொண்டனேன் வாக்கினும் உரையாய்.

(இ-ள்) :- பங்கயன் திருமாற்கு - பிரம் விஷ்ணுகளுக்கு ; அரியதோர் பரமன் - இத்தன்மையெனென்று அறிதற்கரிய பரமசிவனது ; பங்கியே- இப்பாகத்தில் வசிக்கின்றவளே ; பெரியநாயகியே - விருத்தாம்பிகையே ; சங்கைகள் இலதாய் - அசம்பாவனை, விபரீதபாவனை,

சம்சயபாவனை முதலிய சந்தேகங்களுக்கு இடங்கொடாததாகவும் ; தடைகள் மற்றிலதாய் - உட்சமயம் புறச்சமயம் முதலிய சமயிகளால் செய்யும் தடைகளுக்கு உட்ப்பாததாகவும் ; தத்துவ மசிக்கு அருந்தமதை - 'தத்துவமசி' என்னும் மகாவாக்கியார்த்தத்தை ; அங்கையில் நெல்லியென - உள்ளங்கை நெல்லிக் கணிபோல ; விளங்குவதாய் - அறிவிக்கத்தக்கதாகவும் ; அம்மலையே - திருமுதுகுன்ற மலையே ; உனக்கு இதயதாம் - உனது அந்தரங்க மனோசம்மதமான ; துங்க நன்னெறியொன்று - பரிசுத்தமுள்ள ஒரு மோட்ச மார்க்கத்தை ; உளத்தினும் விளக்கி - எனது உள்ளத்தின்கணின்று விளங்குவதுமன்றி ; தொண்டனேன் - அடியேனுடைய ; வாக்கினும் உரைவாய் - வாக்கினிடமாகவும் நின்று அதனை சாத்திரமாகவும் சொல்ல வேண்டும் என்றார் என்க.

பொ-ரை : பிரமாவுக்கும் திருமாலுக்கும் அறிதற்கரிய சிவனது இடப்பாகத்தில் வசிக்கின்றவளே, பெரியநாயகியே, சந்தேகங்களுக்கு இடங்கொடாததாகவும், தடைகளுக்கு உட்ப்பாததாகவும், தத்துவமசி மகாவாக்கியார்த்தத்தை, உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல விளங்குவதாய் பரிசுத்தமுள்ள நன்னெறி ஒன்று எனது உள்ளத்தின்கண் நின்று விளங்குவதுமின்றி அடியேனுடைய வாக்கினிடமாகவும் நின்று அதனைச் சாத்திரமாகவும் சொல்ல வேண்டும்.

சிறப்புரை : - ஆன்மாக்களது பக்குவத்துக்கு ஈடாக வேத ஆக மங்களில் மோட்ச மார்க்கங்கள் பலவாகக் கூறியிருக்கின்றமையால் அவற்றுள் உத்தம பக்குவர்க்கு உணர்த்தும் தனது அந்தரங்க மனோசம்மதமான உத்தம மோட்ச மார்க்கமாதலால், 'துங்க நன்னெறியொன்று' என்றார். சீவன் முத்தர்களுக்குத் தான் பெற்ற பேறு, உலகம் பெற வேண்டும் என்னும் கருணையுள்ளதால் தனக்கு உணர்த்தும் சிவானுபவத்தை உலோகோபகாரமாய்ச் சாத்திரரூபமாக அடியேனுடைய வாக்கினிடமாகவும் நின்று உரைப்பாய் என்றார்.

V உலகில் எச்சமயங்களும் உரைத்திடுவதற்கு
 ஒரு விரோதங்களும் இன்றி
 இலகும் அச்சமயங்களுக்கு மேலாகி
 இலங்கிடும் உபநிட நெறியை
 அலகில் எம் அண்ணல் அருளியவகை உன்
 அகத்தினும் விளக்கி வாக்கினிலும்
 குலவிட உரைப்போம் என்றனள் விருத்தக்
 குன்றினில் வாழ் பெரிய நாயகியே.

(இ-ள்) :- உலகில் - இல்வுலகத்தின்கண் ; எச்சமயங்களும் - சமய
 சித்தாந்திகளாலும் ; உரைத்திடுதற்கு - * வாத , செற்ப, விதண்டை,
 ஏதுக்களால் சங்கீதத்தற்கேதுவான ; ஒரு விரோதங்களுமின்றி -
 யாதொரு விரோதங்களுமில்லாமல் இலகும் ; அச்சமயங்களுக்கு -
 வேதாகம் அங்கீகரமாக விளங்கும் அச்சமய சித்தாந்தங்களுள் ;
 மேலாகி இலங்கிடும் - சிறந்து விளங்கும் ; உபநிட நெறியை - உபநிடதப்
 பிரதிபாதகமான மோட்ச மார்க்கத்தை ; அலகில் - நித்தியமாக விளங்கும் ;
 எம்அண்ணல் - எமது பரமசிவன் ; அருளிய வகை - எனக்கு
 உபதேசித்து அருளிய முறைப்படி ; உன் அகத்தினும் விளக்கி -
 உன்னறிவின் இடமாகவும் உணர்த்தி ; வாக்கினும் - உன்
 வாக்கினிடமாகவும் நின்று ; குலவிட உரைப்போம் - யாவருக்கும் எளிதே
 விளங்கும்படி சாத்திர வடிவமாகவும் சொல்லுகின்றோம் ;
 விருத்தக்குன்றினில் வாழ் - விருத்தாசலம் என்னும் புண்ணியத்
 தலத்தில் எழுந்தருளி விளங்கும் ; பெரிய நாயகியே -
 விருத்தாம்பிகையானவள் ; என்றனள் - என்று அனுக்கிரகித்தாள் என்க.

* வாதம் - உண்மையுணர்தல் வேட்கை யோன் கதை, கதையாவது
 கூறுவார். பலரையுடைத்தாய் சங்கையுத்தரங்களைப் பயக்கும்
 தொடர்மொழியின் கோவைப்பாடு. செற்பம் - சாதனமிரண்டுற்ற தன்கண்
 வெல்லும் வேட்கையோன் கதை. மற்றும் இவற்றின் விரிவைத் தருக்க
 சோபானமெனும் நூலில் காண்க.

பொ-ரை : உலகத்தின்கண் எல்லா சமய சித்தாந்தங்களாலும் சொல்லுவதற்கு ஏதுவான, யாதொரு விரோதங்களும் இல்லாமல், வேதஆகமம் அங்கீகரமாக விளங்கும் அச்சமய சித்தாந்தகளுள் சிறந்து விளங்கும் உபநிடதப் பிரதிபாதகமான வீடுபேற்று நெறியை நித்தியமாக விளங்கும் எமது பரமசிவன் எனக்கு அருளியமுறைப்படி உன்னறிவினிடமாகவும் உணர்த்தி, உன்வாக்கினிடமாகவும் நின்று, யாவருக்கும் எளிதே விளங்கும்படி சாத்திர வடிவமாகவும் சொல்லுகின்றோம்.

சி-ரை : சாம வேத முடிவிற சொல்லும் தத்துவமசி, மகா வாக்கிய அனுசார உபநிடதப் பிரதிபாதகமாகிய சுத்த மார்க்கத்தைச் சிவபெருமான் ஒருசமயம் உமா தேவியாருக்கு வடவா முகாக்கினி மண்டபத்தினிடத்து நற்சங்கமாக எழுந்தருளியிருந்து உபதேசித்திருத்தலின் 'அலகில் எம் அண்ணல் அருளியவகை' என்றார், இதனை "சீர்மருவு சச்சிதானந்தமாகித் திகழ்ந்தழியாப் பூரணமாய் நிரஞ்சனத்தொண் பொருளாய்ப் பேர்செறியும் பரஞ்சோதி ரூபமாகிப் பிறங்கு பரமேசன் முனங்கடலி நாப்பண், ஆர்வமொடு வடவையழல் மண்டபத்தே ஆறாறாத் தத்துவத்தினத்தமாகி - நேரகன் முப்பிரணவங்கள் ஒன்று கூடி நின்ற பிரவை பீடத் திருந்தானன்றே " எனவும் 'இருந்ததின் பொருளேயாகும் இலிங்க ஆங்க சம்பந்தத்தின் - அருந்திறம் உபநியாச வாரியந்தனில் ஈராறாய்ப் பொருந்துமா கோடியாப் பிற் போதித்தானுமை தனக்குப் பரந்தவந் நூற்று நாமம் பரமராசியமேயாமால்' எனவும் தத்துவப்பிரகாசத்தில் வருதல் காண்க. இவ்வாசியருக்கு அம்பாள் புறம்பே முன்னிலை வடிவாக எழுந்தருளி நின்று உண்மை ஞானத்தைக் காட்சிப்படாதும், பின்பு பொற்கிண்ணத்தினிடமாய்த் தனது திருக்கரத்தில் கொண்டு வந்த ஞானப்பாலைப் புகட்டி தன்மை வடிவாக அவரது உள்ளத்தில் புகுந்து நின்று கண் கூடாகவும் பின்பு படர்க்கை வடிவான சாத்திரரூபமாக அவரது வாக்கினிடமாகவும் நின்று உணர்ந்த, உணர்ந்து கூறினமையால், ' உள்ளத்தினும் விளக்கி வாக்கினும் குலவிட

உரைப்போம் 'என்றனள் என்றார், இதனால் இக்குரு பரம்பரை கைலாய பரம்பரை என்பது விளங்க நின்றது. 5

வரலாறு

vi பெரியநாயகி தன்கருணை யால்இங்குப்

பிராரத்தமும் ஒழிந்தோர்க்குத்

திரிவதா மாயா வடிவது கரைந்து

திருவருளே வடிவாக

அரியவாஞ் சாமத்து ஆசியுரைப்படியே

அமைத்திந்தச் சுத்தசாதகத்தைத்

தெரிவிலா எளியேன் வாக்கினுணினு

திருவுளம் பற்றிய இதுவே.

(இ-ள்) :- இங்கு - இவ்வலகத்தின்கண் இம்மாயா தேகத்தோடு சஞ்சரிக்கும் போதே ; பிராரத்தமும் - பழவினை, நிகழ்வினை, எச்சவினை ஆகிய முக்கண்மங்களும் ; ஒழிந்தோர்க்கு - நீங்கிய சீவன் முத்தர்களுக்கு ; திரிவதாம் - புத்தியை மாறுபடுத்தும் ; மாயவடிவது - இம்மாயா உருவமானது ; கரைந்து - கரைந்து ; திருவருளே - திருவருளாய் ; வடிவாகி - அவ்வுருள் சிவத்துக்கு அங்கமாக விளங்கும் பொருட்டு ; அரியவாஞ்சாமத்து - சிறந்த சாம வேதத்தில் சொல்லிய ; ஆசியுரைப்படியே - தத்துவமசிமகாவாக்கியார்த்தப்படி ; அமைத்து - அம்மகா வாக்கியப் பிரதி, பாதகமான பிரமஜாபாலம் முதலிய உப நடத்தில் கூறும் சிவாத்வைதமாகிய சுத்தமார்க்கத்தைச் சேர்த்து ; இந்த சுத்த சாதகத்தை - சுத்த சாதக மென்னும் இந்நூலை ; பெரியநாயகி தன் கருணையால் - பெரியநாயகி தனது அன்பு மேலீட்டினால் ; தெரிவிலா - அறிவில்லாதவனாகிய ; எளியேன் வாக்கினுணினு - அடியேனுடைய வாக்கினிடமாக நின்று ; திருவுளம் பற்றியது - சொல்லியது ; இதுவே - சுத்த சாதக மென்னும் இந்நூலேயாம் என்க.

பொ-ரை : இவ்வுலகத்தின் கண் இம்மாயாதேகத்தோடு உலாவும்போது, பழவினை, நிகழ்வினை, எச்சவினை ஆகிய மூன்று கன்மங்களும், நீங்கிய சீவன் முத்தர்களுக்கு, புத்தியை மாறுபடுத்தும் இம்மாயாவுருவமானது, கரைந்து, திருவருளாய், சிவத்துக்கு அங்கமாக விளங்கும் பொருட்டு, சிறந்த சாம வேதத்திற் சொல்லும், தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கியப்படி, பாதகமான பிரமஜாபாலம் முதலிய உபநிடத்தில் கூறிய சிவாத்வைதமாகிய சுத்தமார்க்கத்தைச் சேர்த்து சுத்த சாதகம் என்றும் இந்நூலை பெரியநாயகி தனது கருணையால் எளியேன் வாக்கினின்று சொல்லியது ஆகும்.

(சி.ரை) : பிராரத்தமும் என்ற எச்சவும்மையால் ஆகாமியம், சஞ்சிதம் ஆகிய இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. “ஒழிந்தோர்க்கு” என்றதனால் ஆகாமியம் முதலிய முக்கன்மங்களும் நீங்கிய சீவன் முத்தனே இந் நூலுக்கதிகாரியாகும். “மாயாவடிவது கரைந்து” என்றதனால் விஷயமும், “அருளேவடிவாக” என்றதனால் பயனும் “சாமத் தசி யுரைப்படியே அமைத்து” என்றதனால் சம்பந்தமும் ஆகிய அனுபந்த சதுட்டயமும் கூறப்பட்டது.” எம் அண்ணல் அறியவகையுன்னகத்தினும் விளக்கி வாக்கினிலும் குலவிட உரைப்போம், என்றதனால் “வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் - முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்” என்னும் தொல்காப்பிய இலக்கண விதிப்படி, தத்துவமசி மகாவாக்கியப் பொருளான சுத்த மார்க்கத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்ற பிரமஜாபால உபநிடதமே இந்நூலுக்கு முதல் நூல் என்பதாயிற்று. அதனால் இந்நூல் வழி நூல் என்பது விளங்குகின்றது. “தெரிவிலாவெளியேன்” என்றதனால் அவையடக்கமும் இந்தச் சுத்த சாதகத்தை என்றதனால் நூல் பெயரும் கூறுவாராயிற்று.

யாதொரு நூலுக்கும் பொருள் உரைக்குங்கால் காண்டிகை வகையானும் உரைவகையானும் உரைக்கப் பெறும். ஈண்டு இந்நூற்குக் கூறியது யாதெனில் : “சுத்திரத்து உட்பொருள் அன்றியும் யாப்பின் இன்றியமையாத இயல்பவை யெல்லாம் ஒன்ற உரைத்தல்

உரையெனப்படுமே” என்னும் சுத்திர விதிப்படி இவை உரைவகையென்று சொல்லப்படும். இவைக்கு அங்கமாவன பொழிப்பேயகல நுட்ப மெச்சம் - என்றன்பால் நான்கே உரைக்கு உறுப்பாகும் எனவும். பொழிப்பே பொருளை - ஒருப்படுத்துரைத்தல் - விரித்துரைதானே அகலமென்ப; நுட்பப் பொருட்கேற்ப உணர்த்தல், அடுத்த பொருளா அகன்று நிற்பதனை எடுத்துரைப்பதுவே எச்சமாகும் எனவும் வருதல் காண்க.

ஈண்டு பொழிப்பென்பது தொகுத்துணர்த்தல், அகலம் என்பது விரித்துணர்த்தல், நுட்பமென்பது வினா விடை கூறல், எச்சமென்பது கடாவறத் துணிந்த பொருள். இவ்விலக்கண அமைதியைத் தழுவி இந்நூலுக்கு உரை எழுதப்பட்டது. 6

பொதுப்பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்

1. ஈசனது உரையும் கிரியையது என்றும்
இயம்பிடும் உபாசனை என்றும்
பாசமதகன்ற சுத்தமது என்றும்
பகர்ந்திடு மூன்று காண்டமதாம்
நேசநற் கிரியை சைவம் வைதீகம்
நிகழ்ந்திடும் உபாசனை சுத்தம்
ஆசில் சிவாத்துவிதம் இவைமூன்றும்
அபங்கிடும் தத்துவமசியே.

(இ-ள்): ஈசனது உரையும் - பரமசிவனால் சொல்லப்பட்ட திருவாக்கானது; கிரியையது என்றும் - கிரியா காண்டமென்றும்; இயம்பிடும் - சொல்லப்பட்ட; உபாசனையென்று - உபாசனா காண்டமென்றும்; பாச மதகன்ற - பந்தம் நீங்கிய; சுத்தமது என்றும் - சுத்த காண்டமென்றும்; பகர்ந்திடு மூன்று காண்டமதாம் - திரிவித காண்டங்களாகச் சொல்லப்படும்; நேசநற்கிரியை - யாவரும் விரும்பத்தக்க கிரியா காண்டமானது; சைவம் - சைவ சித்தாந்த * மார்க்கத்தைப்

பிரதிபாதிக்கும்; வைதீகம் நிகழ்ந்திடு முபாசனை - உபாசனா காண்டமானது வைதீக மார்க்கத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் ; சுத்தம் - சுத்த காண்டமானது ; ஆசில்சிவாத்து விதம் - குற்றமற்ற சிவாத்வைத ❖ மார்க்கத்தைப் பிரதிபாதிக்கும்; இவை மூன்றும் - இவ்வித மார்க்கங்களும் ; அபங்கிடும் தத்துவமசியே - தத்துவமசியென்னும் மகா வாக்கியத்துள் அடங்கும் என்க.

பொ-ரை : சிவபெருமானால் சொல்லப்பட்ட திருவாக்கானது கிரியா, உபாசானா, சுத்தம் என மூன்று காண்டங்களாகச் சொல்லப்படும். எல்லோரும் விரும்பத்தக்க கிரியா காண்டமானது சைவ சித்தாந்தத்தை வெளிப்படுத்தும். உபாசனா காண்டமானது வைதீகமார்க்கத்தைக் கூறும். சுத்தகாண்டமானது குற்றமற்ற சிவாத்வைத மார்க்கத்தை விளக்கும். இம்மூன்று மார்க்கங்களும் தத்துவமசியென்னும் மகா வாக்கியத்துள் அடங்கும்.

(சி.ரை) :- படைப்புக் காலத்துச் சிவபெருமான் பிரணவர் முதலிய அணு சதாசிவர்களுக்குக் காமிகம் முதலிய 28 திவ்ய ஆகமங்களையும், பயிலர் முதலிய இருடிகளுக்கு இருக்காதி நான்கு வேதங்களையும், தனது ஈசானம் முதலான ஐம்முகங்களின் இடமாகப் படைத்த திறவையவன் முதலிய மூர்த்திகள் ஐவருக்கும் ஸ்ரீ ருத்திரம் முதலிய முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களையும், கிரியா காண்டம், உபாசனா காண்டம், சுத்தகாண்டமாகப் பிரித்து அனுக்கிரகத்து இருக்கின்றமையால் ஆகம வேத உபநிடதங்களை “ ஈசனது உரை ” என்றார். அணு சதாசிவர்களாவர் : பிரணவர், சுதர்க்கியர், தீர்த்தர், காரணர், சுசிலர், ஈசர், சூக்குமர், காலர், தேகேஸ்வரர், அம்ச ஆகிய பதின்மர். இருடிகளாவன : பயிலர், வைசம்பாயனர், சைமுனி, சமந்து ஆகிய நால்வர். மூர்த்திகளாவன : திறவையவன், ருத்திரன், மகேச்சரன், ஈசரன், சதாசிவன் ஆகிய ஐவர்.

7

❖ ஈண்டு சைவசித்தாந்தம் என்றது சுத்தாத்துவித சித்தாந்தத்தினையன்று, உப்பிரிவுகளாகிய அறுசமயங்களுள் ஒன்றினை.

கிரியையின் நெறியை இலங்கிட இயம்பும்

கிளர் தந்திரம் எழு நான்கும்

அரியநல்ல உபாசனா நெறி அதனை

அறைந்திடும் மறையொரு நான்கும்

உரியவச் சுத்த நெறியினை உரைக்கும்

உபநிச் சுருதியெண் நான்கும்

கிரியை தொம்பதம் தற்பதம் உபாசனையக்

கேடில் சுத்தம் அசிபதமே.

(இ-ள்) :- கிரியையினெறியை - கிரியா மார்க்கத்தை ; இலங்கிட இயம்பும் - விளங்க எடுத்துச் சொல்லும் ; கிளர் தந்திரம் எழு நான்கும் - காமிக முதலான இருபத்தெட்டு தீவ்யாகமங்களும் ; அரிய நல்ல உபாசனா நெறியதனை - அரியதாகிய நல்ல உபாசனா மார்க்கத்தை ; அறைந்திடு மறையொரு நான்கும் - எடுத்துச் சொல்லும் ஒப்பற்ற இருக்காதி நான்கு வேதங்களும் ; உரியவச் சுத்த நெறியினை உரைக்கும் - நித்திய முத்திக்குரிய சுத்த மார்க்கத்தை எடுத்துச்சொல்லும்.; உபநிமிடசுருதி - எண் நான்கும் ஸ்ரீ ருத்திரம் முதலிய முப்பத்திரண்டு உப நிதங்களும் ; கிரியை தொம்பதம் - கிரியா மார்க்கமானது துவம் என்னும் பதத்தினும் ; தற்பத உபாசனை - உபாசனா மார்க்கமானது தத் என்னும் பதத்தினும் ; அக் கேடில் சுத்தம் அசிபதமே - கெடலின்றி அனைத்திற்கும் உயர்ந்ததான அச்சுத்த மார்க்கமானது அசி என்னும் பதத்தினுள் அடங்கும் என்க.

பொ-ரை : கிரியாநெறியை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லும் காமிகமுதலான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், உபாசனா மார்க்கத்தை எடுத்துச் சொல்லும் நான்கு வேதங்களும், சுத்தமார்க்கத்தை எடுத்துச் சொல்லும் ஸ்ரீருத்திரம் முதலிய முப்பத்திரண்டு உபநிதங்களும் கிரியா மார்க்கமானது துவம் என்னும் பதத்தினும் உபாசனா மார்க்கமானது தத் என்னும் பதத்தினும் சுத்த மார்க்கமானது அசி என்னும் பதத்தினும் அடங்கும்.

குறிப்பு : கிரியையிலிருந்து ஞானமும், ஞானத்திலிருந்து அனுபூதியும் சித்திக்கும். வேதாகம், உபநிடதமார்க்கங்கள் ஒன்றிற்கொன்று இணைந்தவையே. (Integral). யாதனுமொரு மார்க்கத்தை மட்டும் பற்றுக்கோடாக கொள்பவர்கள் அம்மார்க்கத்தை முழுதும் அறிந்து கொள்ளாதவராவர்.

8

3. இருக்கும் முன்னான்கின் முடிவில் எண்ணான்காய்

இலங்கிடும் உபநிடம் இவையே

வருக்கமும் இரண்டாம் பூருவம் என்றும்

வயங்கிடும் உத்தரம் - என்றும்

சுருக்க மதின்றி அத்தியான் மீகஞ்

சொற்றிடும் பூருவ பாகம்

திருக்குகளின்றி அங்க லிங்க ஐக்கியம்

செப்பிடும் உத்தரபாகம்.

(இ-ள்): இருக்கு முன்னான்கின் முடிவில் - இருக்கு முதலிய நான்கு வேதமுடிவின்கண் ; எண்ணான்காய் இலங்கிடும் உபநிடம் - ஒவ்வொரு வேதமுடிவில் எவ்வெட்டாக விளங்கும் முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்கள் ; அவை அவ்வேதங்களும் உபநிடதங்களும்; பூருவமென்றும்- பூருவ பாகமென்றும் , உத்தரபாக மென்றும் ; வருக்கமும் இரண்டாம் - இரண்டு இரண்டு பிரிவாக ; வயங்கிடும் - விளங்கியிருக்கும் ; பூருவபாகம் - பூருவபாகத்தில் ; சுருக்கமதின்றி - விளக்கமாக ; அத்தியான்மீகம் - அத்தியாத் மிகப் பிரமத்தை; சொற்றிடும் - சொல்லும் ; திருக்குகளின்றி - யாதொரு விரோ தங்களின்றி ; உத்திரபாகம் - உத்திரபாகத்தில் ; அங்க லிங்கைக்கியமாகிய - சிவாத்வைதத்தை ; செப்பிடும் - விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லும் என்க.

பொ-ரை : இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களின் முடிவு முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்கள் ஆகும். அவை பூருவபாகம், உத்தரபாகம் என இரண்டாக விளங்கும். பூருவ பாகம் அத்தியாத் மிகப் பிரமத்தை விளக்கமாகச் சொல்லும் உத்தரபாகம் சிவாத்வைதத்தை எந்தக் குறையுமின்றி விளக்கமாகக் கூறும்.

(சி.ரை) : இருக்கு வேதம் 21ஆம் பேதம். அவற்றின் முடிவில் ஸ்ரீருத்திரம் முதல் பிரம்மோபநிடதம் வரையில் உபநிஷத்து 8 ; எசர்வேதம் 101பேதம் ; அவற்றின் முடிவில் நாராயண முதல் பகுவ பஞ்சம் வரையில் உபநிஷத்து 8 ; சாமவேதம் , சகஸ்திர பேதம். அவற்றின் முடிவில் பிரம ஜாபாலம் முதல் செளகியம் வரையில் உபநிஷத்து 8 ; அதர்வண வேதம் 9ஆம் பேதம் ; அவற்றின் முடிவில் சிவ சங்கற்பமுதல் மௌண்டிரம் வரையில் உபநிஷத்து 8ஆக உபநிஷத்து 32. 9

4. முத்தியா மிடத்தில் மும்முதல் என்றே
மொழியும் ஆகமமும் அங்கு ஒன்றாம்
அத்தியான் மீக மறையும் உபநிடமும்
அவனியில் வழக்கமே அன்றி
பத்தியால் அடையும் அங்க லிங்கயிக்கியம்
பகர்ந்திடும் உபநிடம் இன்றாம்
அத்தினால் இவையில் அடக்கமது என்பர்
அதை விளங்கிடும் தொந்தத் தசியே.

(இ-ள்): முத்தியாமிடத்தில் - மோட்சதிசைக்கண் ; மும்முதல் என்றே - பதி பசு பாசங்கள் தனித்தனி மூன்று முதலாகவே இருக்குமென்று ; மொழியும் ஆகமம் - சொல்லும் ஆகமங்களும் ; அங்கு - அம்மோட்ச திசைக்கண் ; ஒன்றாம் அத்தியான்மீகம் - அத்தியாத் மீகப் பிரம மொன்றே என்று சொல்லும் ; மறை - பூருவபாக வேதங்களும் ; உபநிடதம் - பூருவபாக உபநிடதங்களும் ; அவனியில் வழக்கமேயன்றி - உலகத்தில் வெளிப்படையாக வழங்கி வருகின்றதே அல்லது ; பத்தியால் அடையும் - விசுவாசித்தால் அடையத்தக்கது ; அங்க லிங்கயிக்கியம் - சிவாத் வைதமான அங்கலிங்கைகியத்தை ; பகர்ந்திடும் - சொல்லப்பட்ட ; உபநிடம் - உத்தரபாக உபநிடதமானது ; இன்றாம் - உலகத்தில் வெளிப்படையாக வழங்குதல் இல்லையாம் ;

அத்தினால் - அதனால் ; இவையில் - இப்பூருவபாக உபநிடதத்தில் ;
 அடக்கமது என்பர் -அவை அடங்கியிருக்கின்ற தென்று
 சொல்லுவார்கள் ; அதை - அவ்வுத்திரபாக உபநிடத சித்தாந்தத்தை ;
 தொந்தத்தசியே - தத்துவமசியென்னும் மகாவாக்கியமானது ;
 விளங்கிடும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும் என்க.உபநிடம் -
 உத்தரபாக உபநிடதமானது ; இன்றாம் - உலகத்தில் வெளிப்படையாக
 வழங்குதல் இல்லையாம் ; அத்தினால் - அதனால் ; இவையில் -
 இப்பூருவபாக உபநிடதத்தில் ; அடக்கமது என்பர் -அவை
 அடங்கியிருக்கின்ற தென்று சொல்லுவார்கள் ; அதை - அவ்வுத்திரபாக
 உபநிடத சித்தாந்தத்தை ; தொந்தத்தசியே - தத்துவமசியென்னும்
 மகாவாக்கியமானது ; விளங்கிடும் - தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும்
 என்க.

பொ-ரை : முத்தியில் பதி பசு பாசங்கள் மூன்றும் முதலாகவே
 இருக்குமென்று கூறும் ஆகமங்களும் அங்கு அத்தியாத் மீகப்
 பிரமம் ஒன்றே என்று கூறுகிறது. பூருவபாக வேதங்களும்
 உபநிடதங்களும் உலகத்தில் வெளிப்படையாக வழங்கி வருகின்றதே
 அன்றி விசுவாசத்தால் அடையும் என்பர். சிவாத்வைதமான அங்கலிங்க
 இயக்கத்தை உத்திரபாத உபநிடதமானது உலகத்தில் வெளிப்படையாக
 வழங்குதல் இல்லையாம். அதனால் இப்பூருவபாக உபநிடத்தில் அவை
 அடங்கி இருக்கின்றன என்று சொல்லுவார்கள். அவ்வுத்திரபாக உபநிடத
 சித்தாந்தத்தை தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கியமானது தெளிவாக
 எடுத்துச் சொல்லும்.

(குறிப்பு) :- பூருவபாக ஆகம வேத உபநிடதங்களுக்கு, “ஏகன்
 அநேகன் இருள் கரும் மாயை இரண்டாக இவை யாறாதியில்”
 கீற்றுப்பலசேர் ஒரு கற்போர் கிளரும்சகங்கள் செறிபிரமம் - தோற்றப்
 படுமால் இரண்டெனனத் துபர் காரணம் வேறிலாமையினால் - ஆற்றச்
 சகமென்றென்றில்லை’ என்றும் மற்றும் வருனவற்றால் காண்க. 10

5.

சைவ நன்னெறியும் தந்திரம் அவையும்

தற்பரன் முகத்தினின்று உதிக்கும்

துய்ய வைதீகமும் மறையதுவும் சுவாசம்

மற்றதனில் நின்று திக்கும்

உய்யம் அச்சிவாத்துவித நெறியதுவும்

உபநிடமும் உளத்து உதிக்கும்

ஐயமும் திரிவுமற இவைக் கருத்தம்

அறைந்திடும் தத் துவம் அசியே.

(இ-ள்) : சைவ நன்னெறியும் - சிவசம்பந்தமான கிரியா மார்க்கத்தைச் சொல்லும் ; தந்திரம் அவையும் - காமிகாதி இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களும் ; தற்பரன் முகத்தினின்றுதிக்கும் - சிவபெருமானுடைய ஈசானம் முதலான ஐந்து திருமுகங்களின்றும் தோன்றும் ; துய்யவைதீகமும் - பரிசுத்தமான வைதீகமென்னும் உபாசனா மார்க்கத்தைச் சொல்லுகிற ; மறையதுவும் - இருக்குஆதி நான்கு வேதங்களும் ; சுவாசமற்றதனினு உதிக்கும் - சுவாசத்தினின்றும் தோன்றும் ; உய்யம் - பிழைத்தலைச் செய்யும் ; சிவாத்துவித நெறியதுவும் - சிவாத்துவைதமாகிய சுத்த மார்க்கத்தைச் சொல்லுகின்ற ; உபநிடமும் ஸ்ரீருத்திரம் முதலிய முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும் ; உளத்து உதிக்கும் - உள்ளத்தனின்றும் தோன்றும் ; இவைக்கு - கிரியை, உபாசனை, சுத்தம் என்னும் இம்மூவித மார்க்கங்களுக்கும் ; ஐயமும் திரிவுமற - சந்தேக விபரீதமுமின்றி ; தத்துவமசியே - தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கியமே ; அருத்தம் அறைந்திடும் - பொருள் சொல்லும் என்க.

பொ-றை : சிவசம்பந்தமான கிரியா மார்க்கத்தைச் சொல்லும் காமிகாதி இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களும் சிவபெருமானுடைய ஈசானம் முதலான ஐந்து திருமுகங்களின்றும் தோன்றும். வைதீகமென்னும் உபாசனா மார்க்கத்தைச் சொல்லுகின்ற இருக்கு முதலான நான்கு வேதங்களும் சுவாசத்தினின்றும் தோன்றும். சிவாத்துவைதமாகிய சுத்தமார்க்கத்தைச்

சொல்லுகின்ற ஸ்ரீருத்திரம் முதலிய முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும் உள்ளத்தினின்றும் தோன்றும். கிரியை, உபாசனை, சுத்தம் என்னும் இம்மூன்று மார்க்கங்களும் தத்துமசி என்னும் மகாவாக்கியமே பொருள் கூறும்.

(சி.ரை) :-காமிகாமம் முதல் அசிதாகமம் வரையில் ஐந்தும் சத்தியோசாதமுகம். தீப்தாகமம் முதல் சுப்பிரபேதாகமம் வரையில் ஐந்தும் வாமதேவமுகம். விசையாகம் முதல் வீராகமம் வரையில் ஐந்தும் அகோரமுகம். ரௌரவாகமம் முதல் விம்பாகமம் வரையில் ஐந்தும் தத்புருசமுகம். ப்ரோத் கீதம் முதல் வாதுளம் வரையில் எட்டும் ஈசான முகத்திலும் தோன்றும்.

11

6. ஆகமம் இருபத்தெட்டினில் முடிவாம்
ஆகமம் வாதுளம் அதனில்
ஏகமென்றியம்பும் மறையனுசரித்தே
இயம்பிடும் நான்மறை இவையில்
பாகமதூறும் சாமத்தின் முன்னெறியும்
பகர்சிவாத்து வித இன் நெறியும்
யுகமதிலங்க இயம்பிடும் அதனால்
உண்மை சாமத்தினின் முடிவே.

(இ-ள்) ஆகமம் இருபத்தெட்டினில் - சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டுக்குள்ளே; முடிவாம் ஆகமம் - முடிவில் சொல்லிய ஆகமானது; வாதுளம் - வாதுளாகமமாம் ; அதனில் - அவ்வாதுளாமகத்தில் ; ஏகமென்றியம்பும் - ஏக மேவாத்வைத மென்று பிரதிபாதக்கின்ற ; மறை அனுசரித்தே - வேதார்த்தத்தைத் தழுவினே ; இயம்பிடும் - சொல்லப்படும் ; நான் மறையில் - அந்நான்கு வேதங்களுக்குள் ; பாகமதூறும் சாமத்தில் - ஒழுக்கமுள்ள சாம வேதத்தில் ; முன்னெறியும் - முதலில் சொல்லிய உபாசனா மார்க்கத்தையும் ; பகர்சிவாத்துவித - சிவாத்வைதத்தைச் சொல்லும்; இன்னெறியும் - இச்சத்தமார்க்கத்தையும் யுகமதிலிங்க - விளங்கத்தக்க யுத்தியோடு; இயம்பிடும் அதனால் - சொல்லாநின்றபடியால்; சாமவேதத்தின் முடிவே - சாமவேதத்தின் முடிவே - உண்மைப் பொருளாம் என்க.

பொ-ரை : சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டுக்குள்ளே முடிவில் உள்ள வாதுளாகமம் ஏகமே வாத்வைதம் கூறும். வேதார்த்தத்தைத் தழுவி யே சொல்லப்படும் நான்கு வேதங்களுக்குள் சாமவேதத்தில் முன் குறிப்பிட்ட உபாசன மார்க்கத்தையும் சிவாத்வைதத்தையும் சொல்லும். இச்சுத்தமார்க்கத்தையும் விளங்கத்தக்க யுத்தியோடு சொல்லும் சாம வேதத்தின் முடிவே உண்மைப்பொருளாகும்.

(சி.ரை) :- ஏகமென்று இயம்பும் மறையனுசரித்தே இயம்பிடும் என்பதற்கு,

“ஜீவ சிவஹ சிவோ ஜீவஹ,

கேவலம் சிவஹ,

பாசபந்தபவோ ஜீவஹ.

பாச முக்தோ சதாசிவஹ ” எனவும் வருதல் காண்க.

“ஏகனுற்றருள் காமிகமே முதல், ஆகமத்தினறைந்திடு முத்தர பாகமுற்றும் பகர் வீரசைவமாம், சோகமற்றுயர் தொன்மதந் தோன்றுமால் ” (துறைசை சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் சித்தாந்த சிகாமணி இரேணுகர் அகத்திய ருக்குப தேசம் (பாடல் 14) எனவும் வருவனவற்றால் காண்க, வாதுளாகமானது, 12-ஆம் பேதமாம், அவையாவன வாதுளம், உத்தர வாதுளம், காலக்கியானம், பிரலோகீதம், சர்வம், சர்வாஷ்டம் , சிரேஷ்டம், நித்தியம், சுத்தம், மகானந்தம், விசுவாசம், விசுவாத்மிகம் என்பனவாகும். இவை இலட்ச கிரந்தமாக இருக்கும். இவை உபதேசிக்கப் பெற்றவர்கள் சிவருத்திரன், மகாகாளன் என்பவர்களாம்.

குறிப்பு:- இப்பாடல் ஆகமங்களின் உட்பொருளும் அவற்றிற்கும் வீரசைவம் அல்லது சிவாத்வைத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை விளக்குகிறது.

7. பந்தமது அகன்று சுத்தமாய் இருத்தல்
 பரமமா முத்தியது என்றும்
 அந்த நல்ல அதிட்டானம் அதுதானே
 ஆகுதல் முத்தியது என்றும்
 நந்தலில் சிவத்துக்கு அங்கமாய் இருத்தல்
 நன்குறு முத்தியது என்றும்
 தந்திரமாதீ மூன்று காண்ட மதும்
 சாற்றும் தாற்பரியம் நீ கேட்பாய்.

(இ. எ) : பந்தமதகன்று - ஆணவாதீ ஐந்து மலங்கள் நீங்கி ; சுத்தமாய் இருந்தால் - சுத்தான் மாவாய் *அப்பிற்கலந்த உப்புப்போல் நீங்காது இருத்தலே ; பரமமா முத்தியது என்றும் - மேலான மோட்சமென்றும்; அந்தநல் அதிட்டானம் - அந்த சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்தனும் அது - ஈசுவரசாட்சியாகிய பிரமமும்; தானேஆகுதல்-ஐக்கியமான சர்வ சாட்சியாக விளங்கியிருத்தலே; முத்தியது என்றும் - மோட்சம் என்றும்; நந்தலில் சிவத்துக்கு - அழிவிலாத சிவலிங்கத்துக்கு ; அங்கமாய் இருத்தல் - அங்கமாய் இருத்தலே; நன்குறு முத்தியது என்றும் - நன்மை பொருந்திய மோட்சம் என்றும்; தந்திரமாதீ - ஆகம வேத உபநிட தங்களாகிய ; மூன்று காண்டமதும் - கிரியை உபாசனை சுத்தம் என்னும் மூன்று வித காண்டங்களும் ; சாற்றும் தாற்பரியம் - சொல்லுகின்ற கருத்தை ; நீ கேட்பாய் - பிரித்தெடுத்து உனது நன்மை கருதி சொல்வோம் நீ கேட்பாயாக என்க.

பொ-ரை : ஆணவாதீ ஐந்துமலங்களும் நீங்கி சுத்த ஆன்மாவாய் இருத்தலே மேலான முத்தியாகும். அந்த சீவசாட்சியாகிய புருஷனும்

* நீரோடு சேர்ந்த உப்பு தன் சுவைமுழுதும் அந்நீருக்காக்கித் தன்னோடு ஒப்ப சமன் செய்து நிற்கும் அதுபோல் விரும்பி உயிரைச் சேர்ந்த இறைவனும் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கண் பதிப்பித்துத் தன்னோடு ஒப்பச்செய்து நிற்பான் என்பதாம்.

ஈசுவரசாட்சியாகிய பிரமமும் ஐக்கியமான சர்வ சாட்சியாக விளங்கியிருத்தலே முத்தியாகும். அழிவில்லாத சிவலிங்கத்துக்கு அங்கமாய் இருத்தலே முத்தியாகும். ஆகம வேத உபநிடதங்களாகிய கிரியா, உபாசன, சுத்தம் என்னும் மூன்றுவித காண்டங்களும் சொல்லுகின்ற கருத்தை உனது நன்மை கருதி சொல்வோம் நீ கேட்பாயாக.

13

8. பந்த மதுறும் ஆன்மாவையே நோக்கிப்

பந்தம் நீங்குதல் முத்தி என்றும்

அந்தநல் சுத்த ஆன்மாவையே நோக்கி

அவ்வதிட்டாம் நீ என்றும்

நந்தலில் பிரமானவனையே நோக்கி

நல்சிவத்து அங்க நீ என்றும்

தந்திரமாதீ மூன்று காண்டமதும்

சாற்றிடும் இவை தொந்தத்தசியே.

(இ.ள்) : - பந்தமதுறும் ஆன்மாவை நோக்கியே - ஆகம வேத உபநிடதங்களின் கிரியா, உபாசனா, சுத்த காண்டங்களானவை ஆணவாதி ஐந்து பாசங்களால் கட்டுண்டிருக்கும் அசுத்த சீவனைப் பார்த்து ; பந்தம் நீங்குதல் முத்தி என்றும் - அப்பந்தங்கள் நீங்கி சுத்தான்மாவாக இருத்தலே மோட்சம் என்றும் ; அந்தநல் சுத்தஆன்மாவையே நோக்கி - அந்த நல்ல சுத்த ஆன்மாவான கூடஸ்தனையே பார்த்து ; அவ்வதிட்டானம் நீ என்றும் - நீயே அவ்வீசுர சாட்சியான பிரமமாகிய அருளென்றும் ; நந்தலில் பிரமானவனையே நோக்கி - உபநிடதங்களானவை பிரமமான அருளைப் பார்த்து ; நல் சிவத்து அங்கம் நீ என்றும் - நீயே நன்மை பொருந்திய சர்வ சாட்சியான சிவமாகிய இலிங்கத்துக்கு அங்கமென்றும் ; தந்திரமாதீ - ஆகம வேத உபநிடதங்களான ; மூன்று காண்டமதும் - கிரியா காண்டம், உபாசனா காண்டம், சுத்த காண்டம், என்னும் முக்காண்டங்களும் ; சாற்றிடும் - செல்லும் ; இவை - இம்மூவித காண்ட சித்தாந்தங்களும் ; தொந்தத் தசியே - தொந்தத்தசி என்னும் மகாவாக்கியத்துள் அடங்கும் என்க.

பொ-ரை : ஆணவாதி ஐந்துபாகங்களால் கட்டுண்டிருக்கும் அசுத்த சீவனைப் பார்த்து அப்பந்தங்களில் நீங்கி சுத்தான்மாவாக இருத்தலே முத்தி. சுத்த ஆன்மாவைப் பார்த்து நீயே அவ்வீசுவரசாட்சியான பிரமமாகிய அருள் என்றும் உபநிடதங்களானவை பிரமமான அருளைப் பார்த்து நீயே நன்மை பொருந்திய சர்வ சாட்சியாக சிவமாகிய இலங்கத்து அங்கம் என்றும் கிரியா, உபாசனா, சுத்தம் என்னும் மூன்றுகாண்டங்களும் சொல்லும். இந்த மூன்று காண்ட சித்தாந்தங்களும் தொந்தத்தசி என்னும் மகாவாக்கியத்துள் அடங்கும்.

குறிப்பு :- இதுவே கேவலாவத்தைக்கும் சுத்தா வைத்தைக்கும்

முடிவாகக் கூறப்படும் வேறுபாடாம்.

14

9.

முன்பத சிருட்டி பதிபசு பாசம்

மூன்றையும் அனாதியாய் நிறுவும்

பின்பத சிருட்டி சகம் மித்தையந்தப்

பிரமமே உளதென நிறுவும்

சின்பதமான அசிபத சிருட்டி

சிவ சக்தி லீலையாய் நிறுவும்

மன்பத மூன்றும் பின்னை அபினையும்

மாசறு சிவையும் என்று உணர்வாய்.

(இ-ள்): முன்பத சிருட்டி - முதல் பதமான தொம்பத வற்பவமானது ; பதிபசுபாசம் - பதி, பசு, பாசம் என்னும் ; மூன்றையும் - முப்பொருளையும் ; அனாதியாய் நிறுவும் - அனாதி நித்தியமாகப் பிரதிபாதிக்கும் ; பின்பத சிருட்டி - இரண்டாம் பதமான தற்பதவற்பவமானது ; சகம்மித்தை - நாமரூபாகாரமான பிரபஞ்சமனைத்தும் பொய் ; அந்தப்பிரமமே - சர்வசாட்சியான பிரமம் என்றுமே ; உளதென நிறுவும் - உண்மைப் பொருளென்று உறுதிப்படுத்தும் ; சின்பதமான - சித்துப்பதமாகிய ; அசிபதசிருட்டி - அசிபதவற்பவமானது ; சிவசக்தி லீலையாய் நிறுவும் - சீவேஸ்வர சகத்தைச் சிவசக்தியினது லீலாவிநோதமென்று பிரதிபாதிக்கும் ; மன்பதம் மூன்றும் - நிலைபெற்ற தத்துவம்

அசியென்னும் மூன்று பதங்களின் சிருட்டியும் ; பின்னே - பின்னா சத்தியினாலும் ; அபினை - அபின்னா சத்தியினாலும் ; மாசறு சிவையும் -நின்மலமான சிவசத்தியினாலும் ; என்று உணர்வாய் - உண்டானதென்று அறிவாயாக.

பொ-ஐ : முதல்பதமான படைப்பானது பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளையும் அனாதி நித்தியமாக உறுதி செய்யும். மற்றவையான உலகப் படைப்புகளானவை அனைத்தும் பொய். பிரமமே என்றும் உண்மையானப் பொருள் என்று உறுதிப்படுத்தும். சித்துப் பதமாகிய தத்துவமசி என்னும் மகா வாக்கியத்தின் மூன்றாம் பதத்தின் படைப்பானது சிவசத்தியினது லீலாவிநோதம் என்று நிறுவும். நிலைபெற்ற தத்துவமசி என்றும் மூன்று பதங்களின் படைப்பும் பின் சத்தியினாலும் அபிசத்தியினாலும் நின்மலமான சிவசத்தியினாலும் உண்டானதென்று அறிவாயாக.

(சி-ஐ) : முன்பத சிருட்டிக்கு ; உதாரணம் - சிவஞானதிபம்

“முத்தியினுமும் முதலும் அழியாதென்றே மொழிந்திடும்

ஆகமம் அதனை மொழியக் கேண்

நித்தியமாம் பரபோ கந் துய்ப்ப தான்மா நீடு பரபோக

உயிர்க்களிப்பன் ஈசன்

சுத்தமலம் இன்பமிக விளைக்கு மாற்றாற் சொல்லரிய

மும்முதலும் அனாதிதாகும்.”

பின்பத சிருட்டிக்கு - உதாரணம்: - தயாநிதிப் பதிகம்

“பமுதையே பாம்பாம் விவர்தம் பாலே தயிராம் பரிணாமம்

பகரின் பிதாவின் வீரியமே பாலனாகுமாரம்பம்,

வழுவில் கடலின்நுரை குமிழி வரும் உற்பத்தி இவை நான்கும்

மருவும் அதிப்பானத்தையல்லால் வரல் வேறொன்றில்லாத போல்

தழைவாம் பிரம சொரூபத்தைத் தவிர உருவ

நாமஞ்சராசரப் பிரபஞ்சமிலைதானே தானாம் பேதந்தனை நீக்கிச்,

செழியச் சொரூபமாயனரெனச் செப்பாது உரைத்து வீடுதரும் ”

தேவே திருப்பாதிரிப்புலியூர் சிவ சண்முக தயாந்தியே, என்பது காண்க,

அசிபத சிருட்டிக்கு, உதாரணம்:- பெருந்திரட்டு

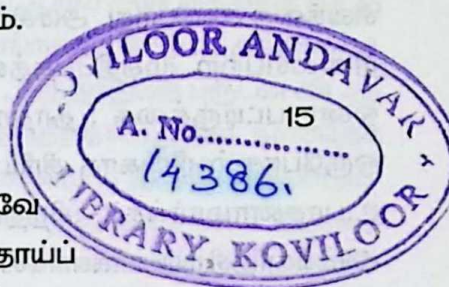
“அனாதி சிவன் சக்தி ஜகத் தாருயிருமாகத்,

தனாதுருவைத்தானே படுத்தித் - தன்னால் ஒழிய,

பேறிழுவில்லைப் பெறுவது மீவானும்.

வேறில்லை என்றறிகை வீடு.”

மற்றும் வருவனவற்றால் காண்க.

10. முன்பதமான தொம்பதப் பசுவே
 மூடி இருள் நீங்கிச் சுத்தமதாய்ப்
 பின்பதமான தற்பத அருளில்
 பிறங்கும் தாதான்மியம் அடைந்தே
 சின்பதமான அசிபத சிவத்தைச்
 சேர்ந்ததற்கு அங்கமாய் நின்றால்
 மன்பத முத்தி முடிந்தது வாகும்
 மற்றவைதனில் நிற்கில் குறையே.

(இ.ள்) :- முன்பதமான - முதற்பதமாகிய ; தொம்பதப் பசுவே - தொம்பதார்த்தமான அசுத்த சீவனே ; மூடி இருள்நீங்கி - தனது ஞான சத்தியை மறைத்த ஆணவமல காரியங்கள் நீங்கி ; சுத்தமதாய் - சுத்த ஆன்மாவாய் ; பின்பதமான - இரண்டாம் பதமாகிய ; தற்பத அருளில் - தற்பதார்த்தமாகிய அருளில் ; பிறங்கும் தாதான்மியம் அடைந்து - விளங்காநின்ற தாதாத்மிய (ஜக்கிய) சம்மந்தம் அடைந்து ; சின்பதமான - சித்துப்பதமாகிய ; அசிபத சிவத்தைச் சேர்ந்து - அசிபதார்த்தமான சிவத்தையடைந்து ; அதற்கு - அச்சிவத்துக்கு ; அங்கமாய் நின்றால் - தான் அங்கமாக இருக்குமாய்க் ; மன்பதமுத்தி முடிந்தது வாகும் - நிலை பெற்ற மோட்ச பதத்தையடைந்து முடிந்ததாம் ; மற்றவைதனில்நிற்கில் - இக்கிரம மொழிந்து முற்சொல்லிய கிரியாமார்க்கம் உபாசனாமார்க்க சித்தாந்தத்தை முத்தி முடிவென்று அங்கீகரித்திருப்பார்களாகில் ; குறையே - சம்பூரண முத்தியல்லவாம் என்று.

பொ-ரை : முதல்பதமாகிய தொம்பதார்த்தமான அசுத்த சீவனே தனது ஞான சத்தியை மறைத்த ஆணவமல காரியங்கள் நீங்கி, சுத்த ஆன்மாவாய் இரண்டாம் பதமாகிய தற்பதார்த்தமாகிய அருளில் தாதாத்மிய சம்பந்தம் அடைந்து, சித்துப்பதமாகிய அசிபதார்த்தமான சிவத்தை அடைந்து, அச்சிவத்துக்கு தான் அங்கமாக இருக்குமாகில் நிலைபெற்ற முத்திப்பதத்தை அடைந்தவிடும் (தாதாத்மியம் - ஒன்றுபட்டிருக்கை ; தாதாத்மியசத்தி - சிவபெருமானை விட்டு ஒருபோதும் நீங்காத கிரியா சத்தி). இது தவிர்ந்த கிரிய மார்க்க உபாசனாமார்க்க சித்தாந்தத்தை முத்தி முடிவு என்று அங்கீகரித்திருப்பார்களாகில் அது குறையே ஆகும். 16

11. கங்கையும் இடைச்சேரியும் ஒன்றுக்கொன்று
கைவிட்டது அது விட்ட தொக்கும்
இங்ஙனம் குந்தமும் ஒருவனும் மற்று
இடைவிடாது விடாதொக்கும்
எங்ஙனம் அவனும் இவனும் மற்றிடைவிட்டு
இடைவிடாது இருத்தலும் கூடும்
துங்க அவ்வசிக்குப் போந்திடும் அருத்தம்
தோன்றிபா மறைநெறி யோர்க்கே.

(இ.ள்) :- கங்கையும் - கங்கையும் ; இடைச்சேரியும் - கரையிலுள்ள இடைச்சேரியும் ; ஒன்றுக்கொன்று கைவிட்டது - கங்கை ஒலிக்கின்றபோது கங்கை ஒலித்தல் அறியாது கங்கைக் கரையிலுள்ள இடைச்சேரியின் ஒலியென்று கண்டவிடத்து, ஒலியென்ற சொல் இடைச்சேரியைப் பற்றிக் கங்கையை விட்டு விட்டது. அது விட்ட தொக்கும் - அது போலச் சம்சர்க்கவாக்கியப்படி தொம்பதத்துக்குச் சொன்ன விட்டலக்கனை ஒத்திருக்கின்றது ; இங்ஙனம் குந்தமும் ஒருவனும் போல - குந்தம் புறப்பட்டதென்ற விடத்து அக்குந்தம் குந்த தாரியை விட்டு தனித்தும் புறப்பாது அக்குந்தம் குந்தகாரியை விடாது போல ; விடா தொக்கும் - வசிட்ட வாக்கியப்படி தற்பதத்துக்குச் சொன்ன விடாதலக்கணையும் ஒலித்திருக்கின்றது. எங்ஙனம் அவனும் இவனும் மற்றிடை விட்டிடை விடாதிருத்தலும் கூடும் - அகண்டவாக்கியப் படி

சோயம் தேவதத்தகா வென்ற விடத்துக் காசியில் சுயம்பாகி இருந்த தேவதத்தனாகிய ஒரு புருடன் காஞ்சியில் அரசனாயிருந்து இப்போது கண்டியில் சந்நியாசியாக இருக்கின்றனன் ; இவனே அவன் அவனே இவனென்று அங்குள்ள காலதேச வேடங்களை விட்டுச் சுயம்பாகி அரசன் சந்நியாசியாகிய புருடன் விடாது போல அசிபதத்துக்கு விட்டு விடாத லட்சணைப் பொருள் கொள்வது எங்ஙனம் கூடும் ? கங்கைக்கு ஒலிவிட்ட லட்சணமிருக்கின்றது போலும் , குந்தத்துக்கு புருடன் விடாத லட்சணமிருக்கின்றது போலும் , தேவதத்தத்தனிடத்தில் காலதேச வேடங்கள் விட்ட லட்சணமும் விடாத லட்சணமும் இருக்க வேண்டும். அஃதன்றியும் லட்சியப் பொருளுள்ளிடத்து லட்சணம் இருக்க வேண்டும். அங்ஙனம் இல்லாமையால், எங்ஙனம் அசிபதத்துச் சொன்ன லட்சணங்கூடும் ; ஆகையால், துங்கவவ்விசுக்குப் போந்தீடும் அருத்தம் - பரிசுத்தமான அசிபதத்துக்குள்ள பொருளும் இலட்சணையும் ; தோன்றிடா - மறைநெறியோர்க்கு உபாசனா மார்க்கத்தை உடைய வைதீகர்களுக்கு விளங்க மாட்டாது. அவர்கள் அசிபதத்துக்குச் சொன்ன அருத்தம் ஒவ்வாமையைப் பற்றி மற்றைய தொம்பத தற்பதங்களுக்குச் சொன்ன அருத்தமும் ஒவ்வாதென்பது கருத்து, அவை மேல்வரும் செய்யுள்களால் காண்க.

பொ-ரை : கங்கையும் கங்கைக் கரையிலுள்ள இடைச் சேரியும், கங்கை ஒலிக்கின்ற போது கங்கை ஒலித்தது அறியாத கங்கைக் கரையிலுள்ள இடைச் சேரியின் ஒலியென்று எண்ணி கங்கையை விட்டு விட்டதுபோல சம்சர்க்கவாக்கியப்படி தொம்பதத்துக்குச் சொன்ன விட்டலக்கனை ஒத்திருக்கின்றது. வசிட்டவாக்கியப்படி தற்பதத்துக்குக் சொன்ன விடாதலக்கணையும் ஒத்திருக்கின்றது. அகண்ட வாக்கியப்படி சோயம் தேவதத்தகா என்ற இடத்துக் காசியில் சுயம்பாகி இருந்த தேவதத்தனாகிய ஒரு புருடன் காஞ்சியில் அரசனாயிருந்து இப்போது கண்டியில் சந்நியாசியாக இருக்கின்றனன். இவனே அவன் அவனே இவன் என்று கூறுவர். பரிசுத்தமான அசிபதத்துக்குள்ள பொருளும் இலட்சணையும் மறைநெறியோர்க்கு உபாசனா மார்க்கத்தை உடைய வைதீகர்களுக்கு விளங்கமாட்டாது. அசிபதத்துக்குச் சொன்ன பொருள்ஒவ்வாமையைப் பற்றி மற்றைய தொம்பத தற்பதங்களுக்குச் சொன்ன பொருளும் ஒவ்வாதென்பது கருத்து.

சித்து இரண்டதும் ஒன்றே

யாவதுவிட்டு விடாத லக்கணையென்று

அறைந்திடில் பந்தமோர் இரண்டும்

மேவலை நீங்கல் விட்ட லக்கணையாம்

விளங்கும் சித்து இரண்டதும் ஒன்றே

யாவது விடாத லக்கணையாகும்

அதற்கு மேலிலக்கணை இன்றாம்.

(இ.ள்) :- சீவனது உபாதி - தொம்பத முக்கிய சீவகாரிய உபாதியும் ; ஈசனது உபாதி - தற்பத முக்கிய ஈசரகாரண உபாதியும் ; தீர்ந்து - ஆகிய இருவர்க்குமுள்ள இருவித உபாதிகளும் நீங்கி ; சித்து இரண்டதும் ஒன்றேயாவது - சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்க சித்தும் ; ஈசர சாட்சியாகிய பிரமசித்தும் ஒன்றாக விளங்கலே ; விட்டு விடாத லக்கணை என்று அறைந்திடில் - விட்டுவிடாத லட்சணை என்று சொல்லில் அவை அசிபதத்துக்குப் பொருந்தாது. இதனானே மற்றைய தொம்பத தற்பதங்களுக்குச் சொன்ன அருத்தமும் பொருந்தாது. பின் ளங்ஙனம்பொருள் கொள்வதெனில் ; உபாதியோர் இரண்டு மேவலை நீங்கல் சீவேஸ்வரருக்குள்ள காரிய காரண உபாதிகளிரண்டையும் விசாரித்து நீக்கலே; விட்டலக் கணையாம் - விட்ட லக்கணை என்று சொல்லப்படும் ; விளங்கும் சித்து இரண்டதும் ஒன்றேயாவது - கூடஸ்த பிரமமாகிய இரண்டு சித்தும் ஒன்றாக விளங்குதல் ; விடாத லக்கணையாகும் - விடாத லக்கணை என்று சொல்லப்படும் ; அதற்கு மேலிலக்கணையின்றாம் - அதற்கு மேல் சொல்லப்பட்ட விட்டு விடாத லக்கணையும் அதற்குப் பொருளும் உபாசனா மார்க்கத்தையுடைய வைதீகர்களுக்குக் கிடையாது காண்க.

பொ-ரை : தொம்பத முக்கிய சீவகாரிய உபாதியும் தற்பத முக்கிய ஈசர காரண உபாதியும் நீங்கி, இரண்டும் ஒன்றாக விளங்கலே விட்டுவிடாத லட்சணை என்று சொல்லில் அவை அவசியத்துக்கும் பொருந்தாது. மற்றைய தொம்பத தற்பதங்களுக்குச் சொன்ன பொருளும் சீவேஸ்வரருக்குள்ள காரிய காரண உபாதிகள் இரண்டையும் விசாரித்து

நீக்கலே விட்டலக்கணை என்று சொல்லப்படும். கூடஸ்த பிரமமாகிய இரண்டு சித்தும் ஒன்றாக விளங்குதல் விடாத லக்கணை என்று சொல்லப்படும். அதற்குமேல் சொல்லப்பட்ட, விட்டு விடாதலக்கணையும் அதற்குப் பொருளும் உபாசனா மார்க்கத்தையுடைய வைதீகர்களுக்குக் கிடையாது.

குறிப்பு :- இலக்கணை - ஒரு பொருளைக்காட்டற்குரிய சொல்லை மற்றொரு பொருளுக்கு தந்துரைப்பது. 18

13. விட்டலக்கணையும் விடாத லக்கணையும்

விட்டு விடாத லக்கணையும்
திட்டமதுறவே தோர்ந்திடில் பந்தம்
தீர்ந்திடல் விட்ட லக்கணையாம்
இட்ட நல்ல அதிப்பானம் அதுதானாய்
இருத்தலே விடாத லக்கணையாம்
எட்டரு சிவத்துக்கு அங்கமாய் இருத்தல்
விட்டு விடாத லக்கணையே.

(இ.ள்) :- விட்ட லக்கணையும் - விட்ட லட்சணத்தையும் ; விடாத லக்கணையும் - விடாத லட்சணத்தையும்; விட்டு விடாத லக்கணையும் - விட்டு விடா லட்சணத்தையும் ; திட்டமதுறவே தோர்ந்திடில் - சிரமமாக விசாரிக்குமிடத்தில் ; பந்தம் தீர்ந்திடல் - சிவேஸ்வரர்களுக்குள்ள காரிய காரண உபாதிகள் நீங்குதலே ; விட்ட லக்கணையாம் - விட்ட லட்சணம் என்று சொல்லப்படும் ; இட்ட நல்ல அதிப்பானம் அதுதானாய் இருத்தலே - மிகவும் விரும்ப தக்க இவ்விருத சாட்சியாகிய அருள் தானாய் விளங்கி இருத்தலே ; விடாத லக்கணையாம் - விடாத லட்சணை என்று சொல்லப்படும் ; எட்டரு சிவத்துக்கு - அடைதற்கரிய சிவத்துக்கு ; அங்கமாயிருத்தல் - அவ்வருள் அங்கமாய் இருப்பதே ; விட்டு விடாத லக்கணையே - விட்டு விடாத லட்சணை என்று சொல்லப்படும் என்பதாம்.

பொ-ரை : விட்ட லட்சணத்தையும், விடாத லட்சணத்தையும் விட்டுவிடா லட்சணத்தையும் ஆராயுமிடத்தில் காரியகாரண உபாதிகளை நீங்குதலே விட்டலட்சணம் என்று சொல்லப்படும். விரும்பத்தக்க சாட்சியாகிய அருள்தனாய் விளங்கி இருத்தலே விடாத லட்சணை என்று சொல்லப்படும். அடைதற்கரிய சிவத்துக்கு அங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடாத லட்சணை என்று சொல்லப்படும்.

(சி-ரை) :- இரண்டாம் பதத்திற்குப் பொருள் வைதீகர்கள் ஈசுரனாகக் கொள்வார்கள். அவ்விசுரனையே சைவ சித்தாந்திகளும் சிவாவைதிகளும் அருளாகக் கொள்வார்கள். 19

14. தத்துவமசி என்றுரைக்கும் முப்பதத்தில்
தகுவன்ன நான்கதாம் அவையும்
ஒத்துறு த்வம் தற்பதம் தன்னில்
ஒன்றொன்றாம் அசியினில் இரண்டாம்
தொத்துதல் அகன்று சுந்தமாய் இருத்தல்
தொல்ல அதிப்தானம் தானாதல்
ஒத்தறும் அவையில் ஒன்றொன்றாம் அசியில்
ஒரிரண்டு அங்கமும் சிவமே.

(இ-ள்) : தத்துவமசி என்றுரைக்கும் - தத்துவமசி என்று சொல்லப்பட்ட ; முப்பதத்தில் - மூன்று பதங்களினும் ; தகுவன்ன நான்கதாம் - தகுதிபுள்ள எழுத்துக்கள் நான்காம் ; அவையும் - அவ்வெழுத்துக்களும் ; ஒத்துறு த்வம் தற்பதம் தன்னில் - கிரமமாகப் பொருந்தியதொம் பதத்தினும் தற்பதத்தினும் ; ஒன்றொன்றாம்த்வம் எனவோர் எழுத்தும் தத் என ஓர் எழுத்துமாக இருக்கும் ; அசியினில் - அசியென்னும் பதத்தில் ; இரண்டாம், அ என்றும் சி என்றும் இரண்டு எழுத்தாக இருக்கும் (இக்குறிப்பானே) தொத்துதல் அகன்று ; சிவேசுரர்களுக்குள்ள காரியகாரண உபாதிகள் நீங்கி ; சுந்தமா இருத்தல் - கூடஸ்த பிரம்மமாக விளங்கி இருத்தல் துவம்பதத்துக்கு அருத்தம் ; தொல்ல அதிப்தானம் தானாதல் - அக்கூடஸ்த பிரம்மத்துக்குச் சாட்சியான அருள் தானாக விளங்கி இருத்தல் தற்பதத்தின் அருத்தம் ; ஒத்தறும் அவையில் -

ஒற்றுமையாயுள்ள அத்தொம்பதத்திற்கு உபாதி சம்பந்தரானசிவேஸ்வர சித்துப் பொருளென்று தற்பதத்திற்கு உபாதியற்ற கூடஸ்த பிரம்ம சித்தப் பொருளென்று; ஆம் - ஆக ஒவ்வொரு பொருளாம் ; அசியில் - அசிம்பதத்தில் ; ஓரிரண்டு - அகரம் சிகரம் ஆகிய இருபதத்துக்கும் ; அங்கமும் - அகரத்தின் அருத்தம் அருளாகிய அங்கமும் ; சிவமே - சிகரத்தின் பொருள் சிவமாகிய லிங்கமுமாக விளங்கியிருக்கும் என்று அறிவாயாக என்பதாம்.

பொ-ரை : தத்துவமசி என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று பதங்களிலும் தகுதியுள்ள எழுத்துக்கள் நான்காம். அவ்வெழுத்துகளும் கிரமமாகப் பொருந்திய தொம்பதத்தினும் தற்பதத்தினும் தத் என ஓர் எழுத்துமாக இருக்கும். அசி என்னும் பதத்தில் அி என்றும் சி என்றும் இரண்டு எழுத்தாக இருக்கும். சிவேசுரர்களுக்குள்ள காரிய காரண உபாதிகள் நீங்கி கூடஸ்த பிரம்மமாக விளங்கி இருத்தல் துவம்பதத்துக்கு பொருள். அக்கூடஸ்த பிரம்மத்துக்குச் சாட்சியான அருள் தானாக விளங்கி இருத்தல் தற்பதத்தின் அருத்தம். ஒற்றுமையாயுள்ள அத்தொம்பதத்திற்கு சித்துப் பொருளென்றும் தற்பதத்திற்கு பிரம்ம சித்தப் பொருள் என்றும் பொருளாம், அசிம்பதத்தில் அகரம் சிகரம் ஆகிய இருபதத்துக்கும் அருளாகிய அங்கமும் சிவமாகிய லிங்கமும் ஆக விளங்கி இருக்கும் என்றும் அறிவாயாக. 20

15. சுத்தமாய் நின்றால் இச்சை சுத்தியதாம்

தொல் அதிப்பானமாய் நின்றால்

சித்தமாய் ஞானம் சுத்தியதாகும்

சிவத்தினுக்கு அங்கமாய் நின்றால்

மத்தமாம் கிரியை சுத்தியதாகும்

வகுத்த இம்மூன்றும் மற்றொழுங்கில்

சித்தமாய்ச் சுத்தி இலாவிடின் மீட்டும்

தேகம் ஒன்று எடுக்கும் என்று உணர்வாய்.

(இ-ள்) :- சுத்தமாய் நின்றால் - தொம்பதார்த்தப்படி காரிய காரண உபாதிகள் நீங்கிச் சுத்த சீவனாக இருந்தால் ; இச்சை சுத்தியதாம் - இச்சாத்திகாரியம் நஷ்டமாகும் ; தொல் அதிட்டானமாய் நின்றால் - தற்பதார்த்தப்படி அச்சீவன் நிலைபெற்ற சாட்சியாகிய அருள் தானாக இருந்தால் ; சித்தமாய் - உண்மையாய் ; ஞானம் சுத்தியதாகும் - ஞான சத்தி காரிய நஷ்டமாகும் ; சிவத்தினுக்கு அங்கமாய் நின்றால் - அசி பதார்த்தப்படி அவ்வருள் சிவத்துக்கு அங்கமாக இருந்தால் ; மத்தமாம் கிரியை சுத்தியதாகும் - மயக்கத்தைச் செய்யும் கிரியாசக்தி காரிய நஷ்டமாகும் ; வகுத்த இம்மூன்றும் - சொல்லிய இவ்விச்சா, ஞான, கிரியைகள் மூன்றும் ; ஒழுங்கில் சித்தமாய் - இவ்விச்சா, ஞான கிரமப்படி உண்மையாய் ; சத்தியிலா விடில் - சுத்தியாகா விட்டால் ; மீட்டும் - மறுபடியும் ; தேகமொன்று எடுக்கமென்று உணர்வாய் - ஒரு தேகம் எடுக்க வேண்டுமென்று அறிவாயாக என்பதாம் (அதாவது மீண்டும் பிறப்பு உண்டு என்பதாகும்).

பொ-ரை : தொம்பதார்த்தப்படி காரிய காரண உபாதிகள் நீங்கிச் சுத்த சீவனாக இருந்தால் இச்சாதி காரியம் நஷ்டமாகும். தற்பதார்த்தப்படி அச்சீவன் நிலையற்ற சாட்சியாகிய அருள்தானாக இருந்தால் உண்மையாய், ஞான சத்திகாரியம் நஷ்டமாகும். அசிபதார்த்தப்படி அவ்வருள் சிவத்துக்கு அங்கமாக இருந்தால் மயக்கத்தைச் செய்யும் கிரியாசக்தி காரிய நஷ்டமாகும். சொல்லிய இச்சா ஞான, கிரியைகள் மூன்றும் கிரமப்படி உண்மையாய் சுத்தியாகாவிட்டால் மறுபடியும் உடம்பு எடுக்க வேண்டும்.

(சி-ரை):- ஆன்மாக்களைத் திருவடி அடைவிக்க வேணும் என்பதே சிவத்துக்கு இச்சை ; ஆன்மாக்களது கன்மங்கள் முழுதும் தொகுத்துணர்ந்து பின் வகுத்திடலே ஞானம் ; சத்திகளையும் சத்திமான்களையும் கொண்டு சிருட்டியாதி ஐந்தொழில்களை நடத்தலே கிரியை ; ஆதலால் தேகாதி இச்சைப்படி ஆன்மா, காரிய காரண உபாதிகள் நீங்கிச் சுத்தமான போது சிவத்துக்கு இச்சையொழியும். அவ்வான்மா அருளில் ஒன்று பட்டு அருளாய் விட்டபோது

கன்மங்களைத் தொகுத்துணர்ந்து வகுக்க வேண்டுவதில்லை. ஆதலால் ஞானசக்தி ஒழியும். அவ்வருள் சிவத்துக்கு அங்கமானவிடத்து சத்திகளையும் சத்திமான்களையும் கொண்டு சிருட்டியாதி ஐந்தொழில்களை நடத்தும் கிரியாசக்தி ஒழியும். கிரமப்படி இச்சத்திகள் மூன்றும் சுத்தியாக வேண்டும். அப்படி சுத்தியாகாவிடில் சிவத்துக்கு இச்சா ஞான கிரியை ஒழியாது. இவ்வான்மாவினது இச்சை அந்தக் கரணத்திடத்தும், ஞானம் ஞானேந்திரியங்களினிடத்தும், கிரியை கன்மேந்திரியங்களிடத்தும் சென்று பற்றியமுந்தும் ; அமுந்தவே விருப்புண்டாம். ஆதனால் நல்வினை தீவினை உண்டாம். அதனால் பிறப்பு, இறப்பு உண்டாகும். ஆதலால் “ சுத்தியில்லாவிடில் மீண்டும் தேகம் ஒன்று எடுக்கும் என்றுணர்வாய் ” என்றார். ஈண்டு ஒரு தேகம் என்பது, என்பத்து நான்கு நூறாயிரம் தேக பேதத்தில் ஏதேனும் ஒரு தேகமெனப் பொருள் படும்.

21

16. தொம்பதம் விளங்கில் மேல்வினை மறைத்த

தொல் இருள் அகன்றுபோய் ஒளிக்கும்

தம்பதமான தற்பதம் விளங்கில்

சஞ்சித மாயைபோய் ஒளிக்கும்

அம்பதமான அசி பதம் விளங்கில்

அரும் பிராரத்தம் போய் ஒளிக்கும்

செம்பத அருளே வடிவதாய் ஆன்மா

சிவத்தினுக்கு அங்கமாய் நிகழும்.

(இ-ள்):- தொம்பதம் விளங்கில் - தொம்பதார்த்தமான கூடஸ்தன் விளங்கினால் ; மேல் வினை - ஆகாமிய கன்மமும் ; மறைத்த தொல் இருள் - ஆன்ம ஞானத்தை அவதாரித்த அனாதியான ஆணவ மலமும் ; அகன்று போய் ஒளிக்கும் - ஆகாமியம், ஆணவம் ஆகிய இரண்டும் நீங்கிப் போய்விடும் ; தம்பதமான தற்பதம் விளங்கில் - தற்பதார்த்தமான அருள் விளங்கில் ; சஞ்சிதம் - சஞ்சிதகன்மமும் ; மாயை - மாயாமலமும் ; போய்ஒளிக்கும் - சஞ்சிதம், மாயை ஆகிய இரண்டும் நீங்கிப் போய் விடும் ; அம்பதமான அசி பதம் விளங்கில் - அழகிய அசி பதார்த்தமான சிவம் விளங்கிடில் ; அரும் பிராரத்தம் போய்ஒளிக்கும் - அரியபிராரத்த கன்மமும் கன்ம மலமும்

போய் விடும் ; செம்பத அருளே வடிவதாய் ஆன்மா - அப்போது ஆன்மா செவ்விய திருவருளே வடிவாய் ; சிவத்தினுக்கு அங்கமாய் நிகழும் - அசிபதார்த்த சிவத்துக்கு அங்கமாக விளங்கியிருக்கும் என்பதாம்.

பொ-ரை : தொம்பதார்த்தமான கூடஸ்தன் விளங்கினால், ஆகாமிய கன்மமும், ஆன்ம ஞானத்தை அவதரித்த அனாதியான ஆணவமலமும் நீங்கிப் போய்விடும் தற்பதார்த்தமான அருள்விளங்கில் சஞ்சிதகன்மமும், மாயாமலமும் நீங்கி விடும். அசிபதார்த்தமான சிவம் விளங்கிடில் பிரார்த்தகன்மமும் போய் விடும். அப்போது ஆன்மா திருவருளே வடிவாய் அசிபதார்த்த சிவத்துக்கு அங்கமாக விளங்கி யிருக்கும்.

(சி-ரை) :- துவம்பதத்துக்குள் ஏழ் உபாதி, 24 தத்துவங்களும் நியதி வாக்கியப்படி தானல்லவென்று கண்டு கழன்று சீவசாட்சியான கூடஸ்தானுபவம் விளங்குமாகில் முன் ஒரு தேகத்தையும், அதற்குள்ள காரணங்களையும் தானென்றும் ஒரு கிருகத்தையும் விடயபோகங்களையும் தன்னது என்றும் அபிமானித்திருந்த சிற்றறிவுபோய் எல்லாம் தானாகவும் தன்னதாகவும் விளங்கும். அதனால் நன்மை தீமையாகிய ஆகாமிய விளைவற்றுப் போய்விடும். ஆதலால் மேல்வினை போய் ஒளிக்கும் என்றார்.

சுளையும் ஓடும் பிரிபடாதிருந்த புளியம் பிஞ்சுபோல தேகமே தானாய்ப் பிரிவுபடாது அறிவை மூடியிருந்த அனாதி ஆணவ இருளானது இப்போது விசாரமுகத்தாலும் ஆசாரியரது கடைக்கண் குறிப்பின்படி அனுட்டிக்கும் சமாதி அனுபவத்தாலும் தேகம்வேறு ஆன்மா வேறாய்ப் பிரிவுபட்டபோது அவ்வாணவ மல இருள் நீங்கியபடியால் மறைந்ததொல் இருள் அகன்றுபோம் என்றார். தற்பதமான அருள் விளங்குமாகில் ஒரு வீட்டில் அக்கினி பற்றிக் கொண்டபோது அதனுள் நெடுநாள் சேர்த்து வைத்திருந்த சகல சொத்துக்களும் இதனோடு கூட நாசமடைவது போல அருள் உதயமான

விடத்து அறியாமையால் இருள் கெட்டு அதனுள் அநேக பிறவிக்கு வித்தாய், கட்டுண்டு கிடந்த சஞ்சித கன்மங்கள் நாசமுறும்.

அன்றியும் விளைவற்றவிடத்து களஞ்சிய சேமிப்பிற்கு வரவற்றுப் போவதுபோல முன்னமே ஆகாமிய விளைவற்றமையால் சஞ்சித கன்மம் சேரமாட்டாது. ஆதலால் சஞ்சிதம் போய் ஒளிக்கும் என்றார்.

போக போக்கியம், பிரேரகம் என்னும் முக்கண்பங்களாய் ஆன்மாவினது இச்சாஞானக் கிரியைகளை விளக்கியிருந்த 36தத்துவங்களான மாயா காரணங்களெல்லாம் இருளில் விளக்கிக் கொண்டிருந்த சந்திர, நட்சத்திர, மின் மீனியாதி ஒளிகளெல்லாம் சூரியோதயமான போது தமது பெருமை கெட்டு அவ்வொளியாய் நின்றால்போல அருள் மேலிட்ட காலத்து அம்மாயா காரணங்கள் எல்லாம் அருட்கரணமாகவே விளங்கியிருக்கும். ஆதலால் மாயை போய் ஒளிக்கும் என்றார்.

அசி பதார்த்தமான அங்க லிங்க ஐக்கிய சிவானுபவம் விளங்குமாகில் ஆநந்தி ஆநந்தம் என்னும் பேதபாவமொழிந்து ஆனந்தமே வடிவமான சிவம்தானாக விளங்கும். பரமுத்தர்களுக்குப் பிராரத்த போகமில்லை. ஆதலால் அரும் பிராரத்தம் போய்ஒளிக்கும் என்றார்.

அவ்வித அங்க லிங்க ஐக்கியானந்தத்திற்கு மேற்பட்ட ஆனந்தானுபவம் வேறின்மையால் இச்சாங்குரமான பாசத்தின் முளை கன்மமலம் போய் விடும் ஆதலால் கன்ம மலமும் போய் ஒளிக்கும் என்றார். அரிசிக்குத் தவிடும் உமியும் போனவிடத்து மத்தியிலுள்ள முளை போயிற்றென்று சொல்ல வேண்டுவது இன்றாயது போல் ஆணவ மலமும் மாயா மலமும் போன விடத்து கன்ம மலம் போயிற்றென்று சொல்ல வேண்டுவதின்று. ஆதலால் ஈண்டு கன்ம மலத்தைக் கூறினார் இல்லை.

17. அடுத்த மற்றிரண்டு சன்னத்தில் வீட்டை
 அடைந்திடும் தொம்பத நெறியோர்
 அடுத்த மற்றொன்று சன்னத்தில் வீட்டை
 அடைந்திடும் தற்பத நெறியோர்
 அடுத்த விச்சன்னந்தினில் அடைந்திடும் வீடு
 அசிபதநெறி உளோர் இவரும்
 அடுத்த இவ்வுடலோடு அடைந்திடா விடின் மேல்
 ஆக்கை ஒன்றெடுக்கும் என்று உணர்வாய்.

(இ-ள்) : தொம்பத நெறியோர் - தொம் பதார்த்தமான கிரியா மார்க்கத்தையுடைய சைவ சிந்தாந்திகள்; அடுத்த மற்றிரண்டு சன்னத்தில் - இப்பிறப்போடு அடுத்த இரண்டு பிறவியினில் ; வீட்டை அடைந்திடும் - மோட்சத்தையடைவார்கள்; தற்பத நெறியோர் - தற்பதார்த்தமான உபாசனா மார்க்கத்தையுடைய வைதீகர்கள்; அடுத்த மற்றொன்று சன்னத்தில் - இப்பிறவியோடு பின் ஒரு பிறவியில்; வீட்டை அடைந்திடும் - மோட்சத்தை அடைவார்கள்; அசிபத நெறியுள்ளோர் - அசிபதார்த்தமான சுத்த மார்க்கத்தையுடைய சிவாத் வைதீகர்கள்; அடுத்த விச்சன்னந்தினில் - இப்பிறப்பிற்றானே; வீடு அடைந்திடும் - மோட்சத்தை அடைவார்கள்; இவரும் - இச்சிவாத்வைதிகளும்; அடுத்த இவ்வுடலோடு அடைந்திடாவிடின் - பொருந்திய இச்சார்த்தோடு கூட மோட்சத்தை அடையாது பிறருக்குத்தரிசன பரிசனம் பட இத்தேகத்தை இங்கே விட்டடைவார்களாகில்; மேல் ஆக்கை ஒன்றெடுக்கும் என்று - மீண்டும் ஒரு தேகமெடுத்தே மோட்சமடைய வேண்டும் என்று; உணர்வாய் - நீ அறிவாயாக என்பதாம்.

பொ-ரை : தொம்பதார்த்தமான கிரியா மார்க்கத்தையுடைய சைவ சித்தாந்திகள் அடுத்தஇரண்டு பிறவிகளில் முத்தியடைவார்கள். தற்பதார்த்தமான உபாசனா மார்க்கத்தையுடைய வைதீகர்கள் அடுத்த ஒரு பிறவியில் முத்தி அடைவார்கள். அசிபதார்த்தமான சுத்தமார்க்கத்தையுடைய சிவாத்வைதிகள் இப்பிறப்பிலே முத்தி அடைவார்கள். இச்சிவாத்வைதிகளும் பொருந்திய இவ்வுடலோடு முத்தியடையாது, பிறருக்குத் தரிசன பரிசனம் பட இந்த உடலை இங்கே

விட்டடைவார்களில் மீண்டும் ஒரு உடல் எடுத்தே முத்தி அடைய வேண்டும் என்று உணர்வாயாக.

(சி-றை): தொம்பதத்துக்குப் பின்னாசக்தி காரியமான காரிய உபாதிகள் நீங்கி ஆன்மா சுத்தனாய்ச் சிவ சமானத்துவமாய் இருப்பதே உண்மை நிலையெனக் கொள்ளும் சைவர்களுக்குப் பின்னாசக்திக்கு ஆதாரமான அபின்னாசக்தியும் சிவசக்தியும் அவர்கட்கு இரண்டு பிறப்பு உண்டென்றும் தற்பதத்துக்கு அபின்னா சக்தி காரிய காரணாபாதிகள் நீங்கி இவ்வுபாதிகளுக்கு ஆதாரமான பின்ன முதலிய நவப்பிரகாரத்தாலும் நிருவகிக்கக் கூடாத மாயையானது ஆகாசப் பு போலப் பொய்யென்றும், தொம்பத தற்பத லட்சியார்த்தாளான கூடஸ்த பிரம்மைக்கிய சர்வ சாட்சியாக விளங்கலே உண்மை நிலையெனக் கொள்ளும் வைதீகர்களுக்கு அபின்னா சக்திக்கு ஆதாரமான சிவசக்தி இருத்தலால் இவர்களுக்கு ஒரு பிறவி உண்டென்றும், அசிபதத்துக்கு அங்கலிங்க ஐக்கியமே உண்மை நிலையெனக் கொள்ளலாம் சிவாத் வைதீகர்களுக்கு மேற்சக்தி சம்மந்தமில்லாமையால் இவர்களுக்கு இத்தேகம் ஒன்றே என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஈண்டு சிவசத்தியென்றது அருளை மாயாசத்திகள் எம்மட்டுண்டோ அம்மட்டும் பிறப்பைக்கொடுக்கும் என்று ஆப்த வாக்கியம் இருத்தலால் சக்தி சம்மந்தங்கள் நீங்கி ஆன்மா சிவத்துக்கு அங்கமாக இருந்தலே உண்மை முத்தி நிலையெனக் கொள்க. 23

18 ஒடுங்கிடும் காலம் தோன்றின அடைவே
ஒடுங்கிடும் என்று உரைப்பதனால்
ஒடுங்கிடும் காலம் சத்தியவாதிக்கு ஒடுங்கும் இவ்
உடல் தன் மாத்திரையில்
ஒடுங்கிடும் காலம் சத்தியவாதிக்கு ஒடுங்கும்
இவ்வுடல் அசத்தியமாய்
ஒடுங்கிடும் காலம் உடல் இங்கே வீழ்ந்தால்
ஒடுங்கினதில்லை என்று உணர்வாய்.

❖ சிவ சமானத்துவம் என்பது, முத்தியில் ஆன்மா சிவனைப் போலிருப்பன் எனக் கொள்ளுபவர். இது அகப்புறச் சமயத்தார்களில் ஒருவராகிய சமவாத சைவரின் கொள்கை. 23

(இ-ள்): ஒடுங்கிடும் காலம் - இத்தேகம் சங்கார காலத்தில் ; தோன்றின அடைவே - தோன்றியக் கிரமம் போலவே ; ஒடுங்கிடும் என்று - ஒடுங்க வேண்டுமென்று ; உரைப்பதனால் - ஆகம வேத உபநிடதங்கள் கூறுகையால் ; ஒடுங்கிடும் காலம் - இத்தேகம் சங்கார காலத்தில்; சத்தியவாதிக்கு - பதி, பசு, பாசங்களை நித்தியம் என்னும் சைவர்களுக்கு ; இவ்வுடல் - தூல பூத பரிணாமமான இத்தேகமானது; தன் மாத்திரையில் - சூக்கம பூதத்தில் ; ஒடுங்கும் - ஒடுங்க வேண்டும் ; ஒடுங்கிடும் காலம் - இத்தேகம் சங்கார காலத்தில் ; அசத்திய வாதிக்கு - சீவேசுரராதி செகத்து மித்தை பிரமம் ஒன்றே நித்தியம் என்னும் வைதீகர்களுக்கு ; ஒடுங்கும் இவ்வுடல் அசத்தியமாய் - இத்தேகம் பொய்யாய் ஒடுங்கிப் போய்விட வேண்டும் ; ஒடுங்கும் காலம் - இத்தேகம் அழியும் காலத்து ; உடலிங்கே வீழ்ந்தால் - மேற்சொல்லியபடி ஒடுங்காமல் இத்தேகம் இவ்வுலகில் காணவும் தீண்டவும் இருக்குமாகில்; ஒடுங்கின தில்லை என்று உணர்வாய் - ஒடுங்கின தில்லை என்று அறிவாயாக என்க

பொ-ரை: இந்த உடம்பு சங்கரகாலத்தில் தோன்றியக் கிரமம் போலவே ஒடுங்க வேண்டுமென்று ஆகம, வேத, உபநிடதங்கள் கூறுகையால், இந்த உடம்பு சங்கரகாலத்தில் பதி பசு பாசங்களை நித்தியம் என்று கூறும் சைவர்களுக்கு இந்த உடல் சூக்கும பூதத்தில் ஒடுங்கும். அசத்திய வாதிக்கு இந்த உடம்பு பொய்யாய் ஒடுங்கிப் போய்விட வேண்டும். இந்த உடம்பு அழியும் காலத்து மேற்சொல்லியபடி ஒடுங்காமல் இவ்வுலகில் காணவும் தீண்டவும் இருக்குமாகில் ஒடுங்கினதில்லை என்று அறிவாயாக.

(சி-றை): சைவர்கள், பின்னாசத்தியான அசுத்தமாயையில் அகங்காரம் தோன்றி அதில் தன் மாத்திரைகள் தோன்றி அதில் தூல சூக்கும தேகங்கள் தோன்றும் என்று தோற்றம் அங்கிகரித்திருக்கின்ற மையால், ஒடுங்கும் காலத்தும் ஒடுங்கும் இவ்வுடல் அசத்தியமாய் என்றார். சுவாத்துவிதிகள் அப்பு தானே தடித்து உப்பாகிப் பின்பு அதில் அப்பு சேருங்காலத்தில் அவை அப்பாய்க் கரைந்து போதல் போல,

அருள்தானே லீலையினாலே சீவேசர செகத்தாய்த் தடித்தும் பின்பு
அருளாய்க் கரையும் என்று பிரபஞ்சத் தோற்ற ஒடுக்கம்
அங்கீகரித்திருக்கின்றமையால் ஒடுங்கிடும் காலம், உடல் இங்கே
வீழ்ந்தால் ஒடுங்கினதில்லை என்று உணர்வாய் என்றார். தோன்றின
அடைவே ஒடுங்கும் என்பதற்கு உ-ம். கைவல்லியம்.

“துகிலும் நூலும் போற் செய்த பணியும் பொன்னும் போல பார்க்கில்
கடமும் மண்ணும் போல் ஒன்றாங்கு காரிய காரணங்கள்
உடல் முதல் சுபாவம் ஈறாய் ஒன்றிலொன்று உதித்தவாறே
அடைவினில் ஒடுக்கிக் காண்பது அப்பவாத உபாயமாகே” (பூடல்.22)

என்பது காண்க.

சிவஞானதீபம் “சத்தத்தில் வெளியுதிக்கும் பரிசுந்தன்னில்
*சமீரணன் உற்பவமாகும். உருவம் தன்னில் ஒத்தொளிரும் அங்கி
இரதத்தோன்றும் உதகம் மிகும். கந்தத்தில் உதிக்கும் பூமி வைத்த
குணம் ஒன்றினுக்கொன்று அதிகமாக மலரயன் முன்னைவாதி
தெய்வமாகும் .தத்துவங்கள் சிவமாதி புனி ஈறாகத் தருமுறையே
ஒடுக்குமெனச் சாற்று நூலே” என்பது காண்க. 24

19 மேலொரு வடிவை எடுத்ததே யாகின்

மேவும் இவ்வுடல் இங்கே விழும்

மேலொரு வடிவை எடுத்ததின் ஆகின்

மேவும் இவ்வுடல் இங்கே விழா

மேலொரு சிவத்தைச் சிவன்சென்று அடையும்

மேவும் இவ்வுடல் இங்குத் தானே

மேலொரு சிவத்தின் வடிவதாம் அருளாய்

❖❖வெளியதாம் உலககண்டிவே

❖சமீரணன் -காற்று; ❖❖வெளியதாம் - வெளியதாய் என்றும் பாடம்.

(இ-ள்.): மேலொரு வடிவை - ஆன்மா வேறொரு தேகத்தை ; எடுத்ததே யாகின் - எடுத்தல் மாத்திரமே ; மேவு இவ்வுடல் - தானடைந்திருந்த இச்சரீரமானது ; இங்கே வீழும் - இவ்வுலகத்தில் உயிரிழந்து கிடக்கும் ; மேலொரு வடிவை - வேறொரு தேகத்தை ; எடுத்ததின் ஆகின் - எபாதிருப்பது உண்மையாகில் ; மேவு இவ்வுடல் இங்கே விழா - தானடைந்திருந்த இத்தேகமானது உயிரிழந்து இங்கே வீழ்ந்து கிடவாது ; மேலொரு சிவத்தை - ஒப்பற்ற சிவத்தை ; சீவன் சென்று அடையும் - சீவனானவன் போய் அடைந்தது உண்மையானால் ; மேவு இவ்வுடல் இங்கு தானே - தான் அடைந்திருந்த இத்தேகம் இவ்வுலகத்தில் தானே ; மேலொரு சிவத்தின் வடிவதாம் அருளாய் - ஒப்பற்ற சிவாங்கமான திருவருளாய்க் கரைந்து போய்விடும் ; வெளியதாம் உலகு கண்டிடவே - உலகோர் காணுமாறு சிதாகாசப் பெரு வெளியில் கலந்துவிடும்.

பொ-ரை : ஆன்மா வேறொரு உடம்பை எடுத்த மாத்திரமே தானடைந்திருந்த இந்த உடம்பானது இவ்வுலகத்தில் உயிரிழந்து கிடக்கும். வேறொரு உடம்பை எபாதிருப்பது உண்மையாகில் தானடைந்திருந்த இந்த உடம்பானது உயிரிழந்து இங்கே கிடவாது. ஒப்பற்ற சிவத்தை சீவனானவன் போய் அடைந்தது உண்மையானால் தான் அடைந்திருந்த இந்த உடல் இவ்வுலகத்தில் தானே ஒப்பற்ற சிவாங்கமான திருவருளாய்க் கரைந்து போய்விடும். உலகோர் காணும்படி பெருவெளியில் கலந்து விடும்.

“வெளியா அருளில் விரவும் அன்பர் தேகம் ஒளியாய்ப் பிறங்கியதும் உண்டோ பராபரமே” தாயுமானவர் பராபரக்கன்னி. 190. 25

இதற்கு உதாரணம் ஒன்று உணர்த்துகின்றார்.

20. சூக்கும் அதனில் நின்று முன்வினையில்

தூல தேகமும் உளதாகும்

சூக்குமம் தனது காரணம் அடையில்

தூலமும் சூக்கு மத்தை அடையும்

சூக்குமம் தனது காரணம் அடையத்

தூலம் இங்ககன்றதே என்றால்

சூக்குமம் தனது காரணம் விடுத்து

தூலம் ஒன்றெடுத்தது என்று உணர்வாய்.

(இ-ள்): சூக்கும மதனின்ற - சூக்கும தேகத்தினின்று; முன்வினையில் - முற்பிறப்பில் செய்த கன்மத்துக்கீடாய்; தூலதேகமும் உளதாகும் - பஞ்சபூத பரிணாமமான தூல தேகம் உண்டாகும் ; சூக்குமம் தனது காரணம் அடையில் - சூக்கும தேகமானது தனக்கு ஆதாரமான காரண தேகத்தை அடையுமாகில் ; தூலமும் சூக்குமத்தை அடையும்- அிக்காலத்தில் தூல தேகமும் தனக்கு ஆதாரமான சூக்கும தேகத்தை அடையும்; சூக்குமம் தனது காரணம் அடைய - சூக்கும தேகமானது தனக்கு ஆதாரமான காரண தேகத்தை அடைய ; தூலம் இங்கு அகன்றதே என்றால் - அதுபோலவே தூல தேகமும் தனக்கு ஆதாரமான சூக்கும தேகத்தை அடையாது விடுத்து இவ்வுலகத்தில் பிறர் தொடவும் காணவும் கூடியதாய் உயிரியிழந்து இருக்குமாகில்; சூக்குமம் தனது காரணம் விடுத்து - சூக்கும தேகத்தை தனக்கு ஆதாரமான காரண தேகத்தை அடையாது விடுத்து ; தூலம் ஒன்று எடுத்தது என்று உணர்வாய் - வேறொரு தூல தேகத்தை எடுத்துக் கொண்டது என்றறிவாயாக என்க.

பொ-ரை: சூக்கும உடம்பின்று முற்பிறப்பில் செய்த கன்மத்துக்கீடாய் பஞ்சபூத பரிணாமமான தூல உடம்பு உண்பாகும். சூக்கும தேகமானது தனக்கு ஆதாரமான காரண உடம்பை அடையுமாகில் தூலதேகமும் தனக்கு ஆதாரமான சூக்கும உடம்பை அடையும். சூக்கும உடம்பானது தனக்கு ஆதாரமான காரண உடம்பை அடைய தூல உடம்பும் தனக்கு ஆதாரமான சூக்கும உடம்பை அடையாது, இவ்வுலகத்தில் பிறர் தொடவும் காணவும் கூடியதாய் உயிரியிழந்து இருக்குமாகில் சூக்கும உடம்பை தனக்கு ஆதாரமான காரண உடம்பை அடையாது விடுத்து வேறொரு தூல உடம்பை எடுத்துக் கொள்ளும்.

(சி-றை): அபஞ்சரி (புடமிட்டபொன்). கிருதபஞ்சரி (அணிசெய்பொன்) ஐம்புலன்களான சூக்கும சரீரமான அநாதி அந்தக் காரணங்களின் விருப்பு வெறுப்பாகிய நல்வினை, தீவினை என்னும் கன்மத்தால் தூலசரீரம் உண்டாயினதென்னும் சுருதியும் சொப்பன சங்கற்பத்தினின்றும் தூலசரீர சங்கற்பம் உண்டாகின்ற யுத்தியும் இருக்கின்றமையால், 'சூக்குமம் அதனினின்று முன் வினையில் தூல தேகமும் உளதாகும்' என்றார்.

சர்வ சம்மார காலத்துப் பூதபரிணாமமான சர்வ தூல சரீரங்களும் அதற்கு ஆதரமான தூலபூதத்தில் ஒடுங்க, அவை சூக்கும பூதத்தில் ஒடுங்க அவை காரண சரீரம் என்றும், ஆணவமலம் எனப்பெறும் மாயையில் ஒடுங்கும் என்றும் சுருதி கூறும். இப்போது தூல சரீர வாதனை சூக்கும சரீரத்தினும் சூக்கும சரீரவாதனை சுழுத்தியான காரண சரீரத்தினும் ஒழுங்குகின்றயுத்தியும் இருக்கின்றமையால் சூக்குமம் தனது காரணமடைய தூலமும் சூக்குமத்தை அடையும் என்றார். இப்போது உறக்க காலத்தில் சூக்கும சரீரமானது சுழுத்தியான காரண தேகத்தை உடைய தூல சரீரம் காணவும் தீண்டவுமாக இருக்கின்ற அனுபவமும் அரிய மெய்ஞ்ஞானத் தீயால் அவித்தையாம். உடல் நீறாகும். பெரிய தூலமும் காலத்தால் பிணமாகி விழும் என்று சுருதியும் உணர்த்துகையால் சூக்கும சரீரம், காரணசரீரம் இவை திருவருளில் கரைந்தால் போதாதோ, தூலசரீரமும் கரைய வேண்டுமோ எனில், ஆன்மாக்கள் கன்மத்தில் கட்டுண்டு இளைப்பாறும் பொருட்டுக் காரணதேகமான தமோகுண நித்திரா மயக்கத்தை அடைந்ததே அல்லாது நேரே சர்வாத்ம சகிதமான அவித்தையாகிய காரண தேகத்தை அடைந்ததல்ல.

ஆதலால் நீ அங்ஙனம் சொல்வது அனுபவமன்று. பெரிய தூலமும் காலத்தால் பிணமாகி விழும். அரிய மெய்ஞ்ஞானத் தீயால் அவித்தையாம் உடல் நீறாகும் என்ற சுருதியாரும் தோற்றவொடுக்க கிரமம் கூற வந்தாரில்லை.

ஆதலால் அவை பிரமாணமன்று, அன்றியும் நீ கூறியபடி நித்திராகாலத்தில் சூக்கும சரீரமானது காரணசரீரத்தில் பரிச்சின்னமின்றி

ஒடுங்கியது போல தூலசரீரமும் தனக்காதாரமான சூக்கும சரீரத்தில் வேறாய்ப் பரிச்சின்னமின்றி அபரிச்சின்னமாயல்லவோ ஒடுங்க வேண்டும், அங்ஙனமின்று, ஆதலால் நீ கூறிய சுருதியும் யுக்தியும் கிரமமன்று. தூலசரீரம் வேராய்த் தெரிசனப் பரிசனப்பட இறந்து விச்சினப்படுமாகில் வேறொரு தூலசரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டமையாற்றான் இங்கேயிறந்து விச்சினப்பட்டது என்று கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு சட்டைக்காரன் போட்டிருந்த பழைய சட்டையைக் கழற்றியிருக்கக் கண்டவிடத்து வேறொரு புதிய சட்டை போட்டிருந்தால் மாத்திரந்தான் இப்பழைய சட்டையைக் கழற்றுவான் ; இல்லாவிடில் கழற்றான், இதைக்கழற்றியிருக்கக் கண்டவிடத்து அதைப் போட்டிருப்பான் என்பது கருத்து. ஆதனால் 'சூக்குமம் தனது காரணம் விடுத்து தூலமொன்றெடுத்தது என்று உணர்வாய்' என்றார். 26

21 தூல இவ்வுடலை விடுத்து நில்லாது

சூக்குமம் சூக்குமம் விடுத்துத்

தூல நில்லாது ஈதிரண்டையும் விடுத்துத்

தொல்லுயிர் நிலாது உயிர் விடுத்துத்

தூல சூக்குமங்கள் நின்றிபாது உயிரும்

சூக்குமமும் முடிவடைந்தால்

தூலமு (ம்) முடிவடைந்திபாது இந்தத்

தொல் உலகினில் விழுந்திடுமோ.

(இ.ள்):- தூல இவ்வுடலை விடுத்து - இத்தூல தேகத்தை விட்டு ; நில்லாது சூக்குமம் - சூக்கும தேகம் தனித்து நிற்கமாட்டாது ; சூக்குமம் விடுத்து - சூக்கும தேகத்தை விட்டு ; தூல நில்லாது - தூல உடல் தனித்து நிற்க மாட்டாது ; ஈதிரண்டையும் விடுத்து - சூலசூக்குமமான இரண்டு தேகங்களையும் விட்டு; தொல் உயிர்நிலாது - அனாதிமாயையாகிய காரண தேகம் தனித்து நிற்க மாட்டாது ; உயிர் விடுத்து - அக்காரண தேகத்தைவிட்டு; தூல சூக்குமங்கள் நின்றிபா - தூலசூக்குமமான இரண்டு தேகங்களும் தனித்து நிற்கமாட்டா ; உயிரும் சூக்குமமும் முடிவடைந்தால் - காரண தேகமும் சூக்கும தேகமும் சிருட்டிக்கிரமம்

போலத் தமக்காதாரமான அருளில் ஒடுங்குமாயின் ; தூலமும் முடிவடைந்திபாது - தூலதேகமும் தனக்காதாரமான அருளையடையாமல்; இந்தத் தொல் உலகினில் விழுந்தீடுமோ - இவ்வுலகத்தின்கண் பிறருடைய நேத்திரங்களுக்குத் தெரிசன பரிசனப் படும்படி வீழ்ந்து கிடக்குமோ, கிடவாதென்க.

பொ-ரை : தூல உடலைவிட்டு சூக்கும உடம்பு தனித்து நிற்கமாட்டாது. சூக்கும உடல்களை விட்டு தூல உடல் தனித்து நிற்கமாட்டாது. சூலசூக்குமமான இரண்டு உடல்களையும் விட்டு காரண உடம்பு தனித்து நிற்காது. காரண உடலை விட்டு தூல சூக்குமமான இரண்டு உடம்புகளும் தனித்து நிற்காது. காரண உடம்பும் சூக்கும உடம்பும் அருளில் ஒடுங்குமாயின் தூல உடம்பு, தனக்கு ஆதாரமான அருளை அடையாமல் இந்த உலகத்தின்கண் பிறருடைய நேத்திரங்களுக்குத் தெரிசன பரிசனப்படும்படி வீழ்ந்து விடாது.

(சி-ரை) : காரணதேகமான அவித்தையை தூல சூக்கும சரீரம் இரண்டிற்கும் ஆதாரமாயிருத்தலால், ஈண்டு உயிரென்று உபசரித்தார். அருளே இருளாகவும் மருளாகவும் பிரணவமாகவும் லீலையாற்றடித்துக் கரைதலால், ஈண்டு அருளை முடிவென்றார்.

(உம்) **தூயுமானவர் :** “ சித்த நிருவிகற்பம் சேர்ந்தார் உடல் தீயம் வைத்தகப்பூரம் போல் வயங்கும் பராபரமே ” (புராபரக் கண்ணி. 245) 27.

22. வினையினில் எடுத்த இவ்வுடல்

மேலும் வினையுளதெனில் இங்கேயகலும்

வினையிலதெனில் இங்கு இவ்வுடல்

தானே வினையறும் ஓம் மயமாகி

வினையுள உடல் போற்றோற்ற மாத்திரமாய்

விளங்கியே வெந்துறு பிரிபோல்

வினையிலாப் பரம முத்தியில் வெளியாய்

விமல் நல்லருளதாய் விடுமே.

(இ-ள்) : வினையினில் எடுத்த இவ்வுடல் - கன்மத்தால் எடுத்த இத்தூல தேகமானது ; மேலும் வினையுளதெனில் - மீண்டும் பிறப்புக்கு ஏதுவான கன்ம முண்டாயிருந்தால் மட்டுமே ; இங்கேயகலும் இவ்விடத்துப் பிறப்பரிசன தெரிசனப் பட உயிரிழந்திருக்கும் ; வினையிலதெனில் - மீண்டும் பிறப்புக்கு ஏதுவான கன்மம் இல்லாதிருக்குமாயின் ; இங்கு - இவ்வுலகத்தில் ; இவ்வுடல் தானே - இத்தூலதேகமே ; வினையறும் ஓம் மயமாகி - சகல கன்மமும் நீங்கிய ஓம் என்கின்ற பிரணவ மந்திர தேகமாய் ; வினையுள உடல்போல் - கன்ம பிறப்புமயமான தேகங்களைப் போல ; தோற்றம் மாத்திரமாய் விளங்கி - தோற்றம் மாத்திரமாக விளங்கியிருந்து ; வெந்துறு பிரிபோல - அக்கினியிற்பட்ட கயிற்றைப் போல சில நாள் சிவன் முத்தித் திசையில் சஞ்சரித்து ; வினையிலாப் பரமுத்தியில் - யாதொரு கிரியையும் மற்ற பரமுத்தி பாலத்தில் ; வெளியாய் - யாவருங் காணத்தக்கதாக ; விமல நல்லருளதாய் விடும் - பரிசுத்தமும் நன்மையும் முள்ள அருளாய்க் கரைந்து போய் விடும் என்க.

பொ-ரை : கன்மத்தால் எடுத்த இத்தூல தேகமானது மீண்டும் பிறப்புக்கு ஏதுவான கன்மம் உண்டாயிருந்தால் மட்டுமே இவ்விடத்து உயிரிழந்திருக்கும். மீண்டும் பிறப்புக்கு ஏதுவான கன்மம் இல்லாதிருக்குமாயின் இவ்வுலகத்தில் இத்தூல உடம்பே எல்லா கன்மமும் நீங்கிய ஓம் என்கின்ற பிரணவ மந்திர உடம்பாய் கன்ம பிறப்பு மயமான உடலைப் போல தோற்றம் மாத்திரமாக விளங்கி அக்கினியிற்பட்ட கயிற்றைப் போல சீவன்முத்திதிசையில் உலாவி யாதொரு கிரியையும் இல்லாத பரமுத்தியில் யாவரும் காணத்தக்கதாக பரிசுத்தமும் நன்மையும் உள்ள அருளாய்க் கரைந்து போய்விடும்.

(சி.ரை):- இதனாலே உபநிபதப் பிரதிபாதமாகிய சுத்த மார்க்க முத்தி சித்தாந்தமே உத்தம பட்ச முத்தியென்றும், மற்றைய இருவித மார்க்க முத்தி சித்தாந்தங்களும் மத்திம அதமமுத்தி சித்தாந்தம் என்றும் விளங்குகின்றது.

(உ-ம்): **சிவஞான தீபம்:** முத்திநெறி மூன்றுடல் பொடா உடல்
கொண்டேகா - முத்தியை இங்கே பெறுவதுத்தமா முத்தி,
மத்திமாமுடலொடு சென்றடைந்திடுதல் கனிபட மண்ணில் உடல் விட்டு
அருளை நண்ணுவதாமவத்தை, யொத்துறில் உபவமுளவாம்
அவாவறுத்தல் துறவிங், குண்டாயின் முத்திபெறும் உவமை. இதற்கு
உலகில் சித்தமாறு கவுணியர் கோன், நா்வரையர், ஆருரன், சேரலன்,
மெய்ப் பொருள், ஏனாதிநாதன் முதற்றெளியே.

தாயுமானவர் பராபரக்கண்ணி (209)

“முத்தியிலுந் தேகமிசை மூவிதமாம் சித்திபெற்றார்
எத்தனை பேரென்றுரைப்பது எந்தாய் பராபரமே”
மற்றும் வருவனவற்றால் காண்க.

குறிப்பு:- **சிவஞான தீபம்**, சிதம்பரம் ரேவன சித்தர் என்ற வீரசைவ
சித்தாந்தியால் இயற்றப்பட்ட ஒரு தத்துவ நூல். அவரது காலம்
கி.பி.1594 என்ப. இந்நூல் 18 ஆம் நூற்றாண்டிலும் பின்னரும் பல
நூல்களில் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இவர் அகராதி,
நிகண்டு, பல தல புராணங்களும் இயற்றியதாகவும் தெரிகிறது. அவர்
சில காலம் சோழநாட்டு பட்டிச்சுரத்தில் வசித்தார் என்ற செய்தியும்
வழங்குகிறது.

28

23. சீவ சிற்றறிவும் இம்முத்த அறிவாய்த்

திகழ்ந்திடின உடல் மருள்வடிவும்

தாவரும் ஓங்கார வடிவாகும்

தக்க சீவன் முத்த அறிவும்

மேவரும் பரமுத்த அறிவாகில்

விளங்கும் ஓங்கார அவ்வடிவும்

ஓவலில் அந்த அருள் வடிவாகும் ஒழுங்கியதே

என்று உணர்ந்திடுவாய்.

(இ-ள்) :- சீவ சிற்றறிவு - சீவனது சிற்றறிவானது ; இம்முத்த அறிவாய்த்திகழ்ந்திடில் - சீவன்முத்தியான பேரறிவாய் விளங்கியிருமாயின் ; உடல் மருள் வடிவும் - மாயவடிவான இத்தேகமும் ; தாவரும் ஓங்கார வடிவாகும் - நினைத்தற்கரிய பிரணவ மந்திர தேகமாம் ; தக்கசீவன் முத்த அறிவும் - தகுதியுள்ள சீவன் முத்தியான பேரறிவானது ; மேவரும் பரமுத்த அறிவாகில் - அடைதற்கரிய பரமுத்தியான விவேக அறிவாய் விளங்குமாயின் ; விளங்கும் ஓங்கார அவ்வடிவும் - பிரகாசிய நின்ற சீவன் முத்தியான பிரணவ மந்திர வடிவமும் ; ஓவலில் அந்த அருள் வடிவாகும் - அழிவிலா பரமுத்தியான அருள் வடிவாகும் ; ஒழுங்கியதே என்று உணர்ந்திடுவாய் - தோற்ற ஒடுக்கக்கிரமம் இதுவே என்று அறிவாயாக என்க.

பொ-ரை : சீவனது சிற்றறிவானது சீவன் முத்தியான பேரறிவாய் விளங்கிடுமாயின் மாயவடிவமான இந்த உடலும் பிரணமந்திர உடலாகும். தகுதியுள்ள சீவன்முத்தியான பேரறிவானது அடைதற்கரிய பரமுத்தியான விவேக அறிவாய் விளங்குமாயின் சீவன்முத்தியான பிரணவ மந்திரவடிவமும் அழிவிலாத பரமுத்தியான அருள் வடிவமாகும். தோற்ற ஒடுக்கக்கிரமம் இதுவே என்று அறிவாயாக.

(சி-ரை) : ஆன்மா சிருட்டிக்குமுன் ஆணவத்தில் பதி வறிவாய் நின்றபோது அருள் ஆணவமலம் என்னும் இருள் வடிவாயும், அப்பச சிருட்டியில் சீவ அறிவாய் நின்றபோது அருளானது மருளென்னும் மாயா வடிவாயும், அச்சீவன் முத்தியான பேரறிவாய் நின்றபோது அருளானது பிரணவ மந்திர வடிவாயும் அச்சீவன் முத்தன் பரமுத்தியான விவேக அறிவாய் நின்றபோது அருளானது பழையபடி சீவாங்கமாகவும் விளங்கியிருக்கும் ஆதலால் ஒழுங்கிதே என்றார்.

24. பிராரத்தம் உடன்பாடென்று எந்த நெறியும்

பேசிடும் இந்நெறியதற்குப்

பிராரத்தம் உடையோர் அருகரேயன்றாம்

பிராரத்தம் பொசித்திடுவோர்கட்டு

அறாது இந்த மாயா தனுக்ரணங்கள்

அதனினால் சிவத்துவம் அதனை

அறாது மற்றவரைச் சீவன் முத்தர்களென்று

உரைத்திப்படுவது எப்படியோ.

(இ - எ) : பிராரத்தம் உடன்பாடென்று - தேகமுள்ள வரையில் பிரார்த்த (பழவினை) போகம் அனுபவித்தே ஒழிய வேண்டுமென்று ; எந்த நெறியும் பேசிடும் - சகல சமய சித்தாந்திகளும் உறுதியாகச் சொல்வார்கள் ; பிராரத்தம் உடையோர் - பிராரத்தானுபவம் உண்டென்று ஒப்புக்கொள்வார்கள் ; அருகரேயன்றாம் - உரியரல்லராம் ; பிராரத்தம் புசித்திடுவோர்கட்டு - பிராரத்தம் உண்டென்று அனுபவிக்கின்றவர்களுக்கு ; இந்த மாயாதனுக்ரணங்கள் அறாது - அந்த மாயாதனுவும் மாயா கரணமும் மாயா போகவும் ஒருக்காலும் விட்டு நீங்கமாட்டாது ; அதனினால் - அதனாலே ; சிவத்துவமனையுறாது - சிவாத்வைத முத்தியை அடையமாட்டார்கள் ; அவரை - அப்படிப்பட்டவர்களை ; சீவன் முத்தர்களென்று - இம்மையில் சீவன் முத்திநிலையை அடைந்தவர்களென்று ; உரைத்திப்படுவதெப்படி - எப்படி சொல்லப்படும் என்க. மற்று - அசை.

பொ-ரை : உடல் உள்ளவரையில் பழவினை அனுபவித்து ஒழிய வேண்டுமென்று எல்ல சமய சித்தாந்திகளும் உறுதியாகச் சொல்வார்கள். பிராரத்தம் உண்டென்று அனுபவிக்கின்றவர்களுக்கு இந்த மாயா, தனு, கரணங்கள் ஒருக்காலும் விட்டு நீங்கமாட்டாது. அதனாலே சிவாத்வைத முத்தியை அடைய மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை இம்மையில் சீவன் முத்திநிலையை அடைந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படும்.

சி-ரை 9: பிரணவமே தனுக்ரண புவன போகமாகவும் அருளேக்ரண புவன போகமாகவும் பெற்ற சீவன் முத்தரும் பரமுத்தரும் பிரணவபோகம் அருட்போகம் புசிக்கின்றவர்களே அல்லாது அவர்கட்கு மலப்பிடிப்புற்ற ஆண்மாக்களை போல பிரார்த்த போகம் என்பதே

கிடையாது ஆதலால் பிரார்த்தம் உடையோர் முக்திக்கு அருகதை உடையரல்லார் என்றார். பிரார்த்தம் என்பது இன்றியமையான பசி, தாகம், நித்திரை. மல சலக்கழிப்பு, மரணம் இவை முதலியன தன் முயற்சியன்றி தன்னியல்பாய் வரப்பட்டவைகள் என்றும் சுகதுக்கானுபவாமாய் தன் முயற்சியால் விரும்பிப் பெறப்பட்டவிய போகங்களை எல்லாம் ஆகாமியம் என்றும் சில சுருதிகள் அங்கீகரித்திருக்கின்றமையால் அதனாலும் காண்க.

முத்தியில் சிவன் அருளால் பிராரத்தவினை செயலற்றுப் போகிறது என்பது இதனால் தெள்ளிதிற்புலனாம். 30

கைவக் கொரு திருடாந்தம் உணர்த்துகின்றார்.

25. அன்னை தன் முலைப்பால் அருந்திடும் பருவம்
அகன்று அப்பாற்பருவம் வந்ததற்பின்
அன்னைதன் முலைப்பால் அருந்த வேண்டினும்
அம்முலை வற்றியேயிடும் போல்
பின்னையன் போகம் புசித்திடும் பருவம்
பெயர்ந்து அப்பாற்பருவம் வந்ததற்பின்
பின்னையின் போகம் புரிக்க வேண்டினும்
பிராரத்தம் நீங்கியே விடுமால்.

(இ-ள்): அன்னைதன் முலைப்பால் - தாயினது தன்னியத்தினின்றும், உண்டாகும் பாலை ; அருந்திடும் பருவம் அகன்று - உண்ணும் குழந்தைப் பருவம் நீங்கி ; அப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின் - மேல் எவ்வனப் பருவம் வந்த பின்பு ; அன்னைதன் முலைப்பால் - தாயினது முலைப்பால் ; அருந்த வேண்டினும் - புசிக்க வேண்டுமென்று முலைபிடித்து உண்ணினும் ; அம்முலை வற்றியே விடுவதுபோல - முன்னமே அம்முலை வற்றிப் போயிருக்கும். அதுபோல் ; பின்னையின் போகம் - பின்னா சத்தியான அசுத்தமாயா போகத்தை ; புசித்திடும் பருவம் - புசித்திருந்த சீவப்பருவமானது ; பெயர்ந்து - நீங்கி ; அப்பாற்பருவம் வந்ததற்பின் - மேற்பட்ட சீவன் முத்தி பரமுத்திப் பருவம் வந்துற்ற பின்பு ; பின்னையின் போகம் புசிக்க வேண்டினும் - முன் போலும் பின்னா சத்தியான அசுத்த மாயா போகத்தைப் புசிக்க விரும்பினும் ; பிராரத்தம் நீங்கியே விடுமால் - பிராரத்தமாய் வரும் அசுத்தமாயா போகம் நீங்கிப் போய் விடும் என்க.

பொ-ரை : தாய்ப்பால் குடிக்கும் குழந்தைப் பருவம் நீங்கி எவ்வளவுப் புரவம் வந்த பின்பு தாய்ப்பால் குடிக்க விரும்பினால் அம்முலை வற்றிப் போயிருக்கும் அதுபோல அசுத்தமாயா போகத்தை புசித்திருந்த சீவப் பருவமானது சீவன்முத்தி பரமுத்திப் பருவம் வந்துற்ற பின்பு அசுத்தமாயா போகத்தைப் புசிக்க விரும்பினும் பிராரத்தமாய் வரும் அசுத்த மாயா போகம் நீங்கி விடும்.

குறிப்பு:- சீவாத்துமா உலகப் பற்றினால் இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பினும் சிவனருளால் அவர்களுக்கு பிராரத்த (பழவினை) போகம் செயலற்றுப் போகும் என்றவாறு.

31

26. இந்த நல்லொழுங்கில் முன்னிரு பதமும்

எய்தி இவ்வசிபதத்து அடைந்தால்

பந்தமில் சிவத்தை வடிவொடும் அடையும்

பகுத்தவை ஒன்றிலொன்றோ துங்கிச்

சந்த தந்தருக்கி அசிபதத்து அருத்தந்தனைந்

தத்தம் பதத்தினில் ஒடுக்கும்

அந்தகர் தமக்கு மற்றொருக்காலும்

அசிபத முத்தியே கிடையா.

(இ-ள்): இந்த நல்லொழுங்கில் - இச்சுத்த மார்க்கத்தில் ; தத்தவமசி என்னும் பதத்துக்கு பொருள் கூறிய கிரமப் படிக்கு ; முன்னிருபதமும் எய்தி - முற்சூறிய தொம்பத தற்பதத்திற்கு விட்ட லக்கணை விடாத லக்கணைப்படி அனுபவத்தை அடைந்து ; இவ்வசிபதத்து அடைந்தால் - இச்சுத்த மார்க்கத்தில் சொல்லும் விட்டு விடாத லக்கணைப்படி அசிபதார்த்தானுபவத்தை அடைவார்களாகில் ; பந்தமில் சிவத்தை - சகல பந்தங்களும் நீங்கிய சிவாத் வைதத்தை ; வடிவொடும் அடையும் - இத்தேகத்தோடும் அடைவார்கள் ; பகுத்தவை - அத்தத்துவமசி வாக்கியத்துக்குத் தங்கள் தங்கள் கிரியா மார்க்கம், உபாசனா மார்க்கத்துக்கேற்பப் பொருள் பிரித்துக் கொண்டு ; ஒன்றிலொன்றோ துங்கி - ஒவ்வொரு சித்தாந்தத்திலும் உறுதி கொண்டு நின்று ; சந்ததந்தருக்கி - எப்போதும் தாங்கள் கொண்ட கொள்கையை

அளவைப் பிரமாணங்களால் நிறுவி இதற்கு மேற்பட்ட உண்மை நிலை இல்லை என்று மனச் செருக்குற்று ; அசிபதத்து அருத்தந்தனை - அசிபதத்துக் குள்ளப் பொருளை ; தத்தம் பதத்தினிலொடுக்கும் - தாங்கள் கொண்ட பதத்தத்தினிடத்தில் உண்டாயிருப்பதாகச் சேர்த்துச் சொல்லும் ; அந்நகர் தமக்கு - ஞான திருஷ்டியில்லாத அவர்களுக்கு ; ஒருக்காலும் - எக்காலத்தினும் ; அசிபத முத்தியே கிடையா - அசிபதார்த்த அங்க விங்கைக்கியமான சிவாத்வைத முத்தி கிடைக்க மாட்டாது என்க.

பொ-ரை : இந்த சுத்த மார்க்கத்தில் முற்சுறிய தொம்பத தற்பதத்திற்கு விட்டலக்கணை விடாதலக்கணைப்படி அனுபவத்தை அடைந்து, இச்சுத்தமார்க்கத்தில்விட்டுவிடாதலக்கணைப்படி அசிபதார்த்தானுபவத்தை அடைவார்களாகில் பந்தங்களும் நீங்கிய சிவாத்வைதத்தை இவ்வுடலோடும் அடைவார்கள். அத்தத்துவமசி வாக்கியத்துக்குத் தங்கள் கிரியா மார்க்கம், உபாசன மார்க்கம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பப் பொருள் பிரித்துக் கொண்டு, ஒவ்வொரு சித்தாந்தத்திலும் உறுதி கொண்டு எப்போதும் தாங்கள் கொண்ட கொள்கையை அளவைப் பிரமாணங்களால் நிறுவி, இதற்கு மேற்பட்ட உண்மை நிலை இல்லை என்று மனச்செருக்குற்று, அசிபதத்துக்குள்ளப் பொருளைத் தாங்கள் கொண்ட பதத்தத்தினிடத்தில் சேர்த்துச் சொல்லும் ஞானப்பார்வை இல்லாதவர்களுக்கு எக்காலத்திலும் அசிபதார்த்த சிவாத்வைத முத்தி கிடையாது.

இது முதல் 10 பாடல்களால் சுத்தமார்க்கத்தின் படி தத்துவமசி வாக்கியப் பொருளைத் தெள்ளிதின் விளக்குகிறார். 32

27. முத்தியில் சிவமும் உயிரும் இரண்டாகின்
முத்தி சாயுச்சியம் இன்றாம்
முத்தியில் சிவமும் உயிரும் ஒன்றாகின்
முத்தியே பெற்றவன் இன்றாம்
முத்தியில் சிவத்துக்குயிர் அங்கமாயின்
மொழிந்த மற்றவையுண்டாம் அதனால்
முத்தியில் சிவமும் உயிரும் சையோகம்
மொழியும் தாதான்மியம் குறையே.

(இ-ள்):- முத்தியில் - முத்தித்திசையில் ; சிவமும் உயிரும் இரண்டாகில் - சிவம் என்றும் சீவன் என்றும் இரு முதலாக இருக்குமாயின் ; முத்தி சாயுச்சியம் இன்றாம் - அவை நிற்குண சாயுச்சிய முத்தியல்லவாம் ; முத்தியில் - முத்தித்திசையில் ; சிவமும் உயிரும் ஒன்றாகின் - சிவமும் சீவனும் ஏக முதலாக இருக்கமாயின் ; முத்தியே பெற்றவன் இன்றாம் - முத்தி பெறுபவன் இல்லையாய் முடியும் ; முத்தியில் - முத்தித்திசையில் ; சிவத்துக்கு உயிர் அங்க மாயின் - சீவன் சிவத்துக்கு அங்கமாயிருக்கு மாயின் ; மொழிந்த மற்றவையுண்டாம் - மேற்கூறிய நிற்குண சாயுச்சியமான சிவாவைத் முத்தி உண்டாம் ; அதனால் - அதனாலே ; முத்தியில்-முத்தித்திசையில் ; சிவமும் உயிரும் - சிவத்துக்கும் சீவனுக்கும் ; சையோகம் மொழியும் - சையோக சம்பந்தம் சொல்லும் கிரியா மார்க்க முத்தி சித்தாந்தமும் ; தாதாத்மியம் - தாதாத்மிக சம்பந்தம் சொல்லும் உபாசனா மார்க்க முத்தி சித்தாந்தமும் ஆகிய இரண்டும் ; குறையே - நிற்குணசாயுச்சிய முத்தி அல்லவாம்

எ-று. மொழியுமென்ற பதத்தை இரண்டதும் கூட்டுக.

பொ-ரை : முத்தியில் சிவம் என்றும் சீவன் என்றும் இரு முதலாக இருக்குமாயின் அது நிற்குண சாயுச்சிய முத்தியல்ல. சிவமும் சீவனும் ஏக முதலாக இருக்குமாயின் முத்திபெறுபவன். முத்தியில் சீவன் சிவத்துக்கு அங்கமாய் இருக்குமாயின் நிற்குண சாயுச்சியமான சிவாவைத் முத்தி உண்டாகும். அதனாலே முத்தியில் சிவமும் உயிரும் சையோக சம்பந்தம் சொல்லும். கிரியாமார்க்க முத்தி சித்தாந்தமும் தாதாத்மிக சம்பந்தம் சொல்லும். உபாசனமார்க்க முத்தி சித்தாந்தமும் நிற்குண சாயுச்சியமுத்தி அல்ல.

(சி-ரை): அப்பிற்கலந்த உப்புப்போல சிவ சீவ சையோகம் (கலப்பு) சொல்லும் கிரியா மார்க்கர்களுக்கு அப்புக் குணமும் உப்புக் குணமும் ஒன்றாதலில்லை ; வேறுபட்டேயிருக்கும் ஆதனால் சிவமும் உயிரும் இரண்டாகின் * முத்தி சாயுக்கியம் இன்றாம் என்றார். சித்து பேதமான கூடஸ்த பிரம ஐக்கியமே முத்திநிலை என்று தாதாத்மிய சம்பந்தம் சொல்லும் வைதீகர்களுக்கு பெறுவான் இல்லாமையால் முன்பே பேறுமிதாய் முடியும். சர்க்கரையும் ருசியும் போல அங்கலிங்க ஐக்கியானந்தமான நிற்குண ஆதலால் முத்தியே பெற்றவன்

* முத்தியில் துவைதம் சாதிப்பவர் சிவசமவாதிகள். சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிகச் சைவரன்று.

இன்றாம் என்றார். அருள் என்றும் சிவமென்றும் இரண்டும் இன்றி ஒன்றும் இன்றிசாயுச்சியத்தைச் சொல்லும் சிவாவைத்திகளுக்கு நிற்குண முத்தியிருந்தாலல் மொழிந்த மற்றவையுண்டாம் என்றார். இதனால் முற்கூறிய இருவர்கட்கும் முத்தி குறையே என்க. 33

28. சச்சிதானந்த தற்பர சிவமே

தனது தன்னிலை யிலே நிற்க

அச்சிதானந்த லீலையினாலே

அனேகமாயச் சராசரமாகிச்

சச்சிதானந்தமே உடல் பொறிகட்குக்

கரணங்களாய்க் கொண்டே

அச்சிதானந்த லிலையின் நடித்தே

அடைந்திடும் பண்டைய படியே.

(இ-ள்) சச்சிதானந்த தற்பரசிவம் - சச்சிதானந்த அமிசத்தோடு தான்றானாய் விளங்கும் பரமசிவமானது; தனது தன்னிலையிலே நிற்க- தன்னுருவில் அணுவளவேனும் குறைவு பபாது இருந்தது இருந்த படியே இருப்ப; அச்சித்து - அச்சிவாங்கமான சிற்சத்தியானது; ஆனந்த லீலையினாலே- தனது சுகானந்த லீலையால்; அனேகமாய்- பலவிதமாய்; சரம் - சரவுயிர்களாகவும்; அசரமாகி - அசரவுயிர்களாகவும் தோன்றி; சச்சிதானந்தமே - சத்துச்சத்தி, சித்துச்சத்தி, ஆனந்த சத்தியாகிய சத்திகளையே; உடல் பொறிகட்குக் கரணங்களாய்க் கொண்டு - தேகேந்திரிய அந்தக் காரணங்களாகக் கொண்டு; அச்சித்து - மேற்சொல்லிய சிவத்தினது சிற்சத்தியானது; ஆனந்த லீலையின் - தனது சுகானந்த லீலையினாலே; நடித்து - விளையாடி; அடைந்திடும் பண்டைய படியே- பழையபடி சிவாங்கமாகவே இருக்கும் என்க.

பொ-ரை : சச்சிதானந்த செல்வாக்கோடு தான் தானாய் விளங்கும், பரமசிவமானது, தன்னுருவில் அணுவளவேனும் குறைவுபடாது இருந்தபடியே இருக்கும். சிற்சித்தியானது ஆனந்த லீலையால் பலவிதமாய் சரவுயிர்களாகவும் அசரவுயிர்களாகவும் தோன்றி சத்து, சித்து, ஆனந்த சக்திகளையே உடல் இந்திரிய அந்தக் கரணங்களாகக் கொண்டு, சிவத்தினது சிற்சித்தியானது, தனது ஆனந்த லீலையினாலே விளையாடி பழையபடி சிவாங்கமாகவே இருக்கும்.

(சி-ரை): சச்சிதானந்த லட்சண பரசிவம் இருந்தது இருந்த படியே இருக்க, அச்சிவத்துக்கு அங்கமாகவும் நீக்கமற இணைந்தும் இருக்கும். சிற்சித்தியானது விலாசார்த்தமாய் விசிரிம்பித்தபோது தனது அந்தர் முகத்தால் சிவமென்றும் பகிர்முகத்தால் ஆத்மா என்றும் மெய்ப்பித்துக் கொண்டு இவ்வான்மா தனது எதார்த்தத்தை மறந்து பசுத்துவம் வகித்த போது இச்சத்தி ஆணவ மல மாகவும். அதுவே அப்பசுவுக்குத் தனு கரண புவன போகமாகவும் இவ்வான்மா சீவத்தும் வகித்தபோது இச்சத்தி மாயை யாகவும் அதுவே இச்சீவனுக்கு தனு கரண புவன போகமாகவும் இவ்வான்மா குரு முன்னிலையில் விசாரித்துச் சீவன் முத்தனான போது இச்சத்தி அருளாகவும், அதுவே அச்சீவன் முத்தனுக்குத் தனு கரண புவன போகமாகவும், இவ்வான்மா குரு முன்னிலையில் விசாரித்துச் சீவன் முத்தனான போது இச்சத்தி அருளாளும் அதுவே அச்சீவன் முத்தனுக்கு தனு, கரண, புவன, போகமாகவும் இவ்வான்மா பரமுத்தனான போது இச்சத்தி அருளாகவும், அதுவே பரமுத்தனுக்குத் தனு கரண புவன போகமாகவும் இருக்கும். அப்போது அச்சத்தி பகிர் முகம்விட்டு அந்தர் முகப்பட்டு, நீக்கமற சிவத்துக்கு அங்கமாக இருக்கும் ஆதலால் லீலையின் நடித்தே அடைந்திடும் பண்டையபடியே என்றார்.

29. ஏகமாய் அசையாத் தற்பரலிங்கம்

லீலையில் சரம் அனேகமதாய்

மோகமாம் இருளாய் அவ்விருள தனில்

மூடமாய்ச் சிறிது நாளிருந்தும்

சோகமாம் இந்த மருளதாய் இதனில்

துவக்குண்டு சிறிதுநாள் நடித்தும்

பாகமாம் வாய் 'ஒ' அதிற் சின்னாள் நடித்தும்

பண்டுபோல் நின்றிடும் அன்றே.

(இ-ள்) : ஏகமாய்- ஒன்றாகவும்; அசையா - சலிப்புற்றதாகவுமிருக்கின்ற; தற்பரலிங்கம்-தான்தானாய் விளங்கும் பரமசிவமானது; லீலையில்- தனது சுயலீலையினாலே; சரம் அனேகமதாய்- சராசரமான எண்ணிறந்த ஆன்ம வர்க்கங்களாகவும்; மோகமாம் -மயக்க வடிவான; இருளாய் - ஆணவமலமாகவும்; அவ்விருளதனில்-அவ்வாணவ மலயிருளில்; மூடமாய் - அறியாமையோடும்; சிறிது நாளிருந்தும் - சிலகாலம் இருந்தும்; சோகமாம் இந்த மருளதாய் - துக்க ரூபமான இந்த மாயா சரீரமாகவும்; இதனில் துவக்குண்டு-இந்த மாயா சரீரத்திற் கட்டுண்டு; சிறிது நாள் நடித்தும்-சுவர்க்க நரக பூமிகளில் சில காலம் சஞ்சரித்தும்; பாகமாம் - பரிபாகத் தாலுண்டாகின்ற; 'ஒ' வாய் - பிரணவமாகவும்; அதில் சின்னாள் நடித்தும் - சில காலம் அப்பிரணவ சரீரத்தோடு சஞ்சரித்தும்; பண்டுபோல் நின்றிடும் - முன்போல இயக்கமற்று இருந்தபடியே இருக்கும் என்றவாறு. (அன்று - அசை)

பொ-ரை : ஒன்றாகவும் அசையாதும் இருக்கின்ற தான் தானாய் விளங்கும் பரமசிவமானது தனது லீலையினாலே சராசரமான எண்ணிறந்த ஆன்ம வர்க்கங்களாகவும், மயக்க வடிவான ஆணவமலமாகவும் அவ்வாணவமலயிருளில் அறியாமையோடும் சில காலம் இருந்தும், துக்க வடிவமான இந்த மாயா உடலில் கட்டுண்டு சுவர்க்க நரக பூமிகளில் சில காலம் சஞ்சரிக்கும் உடலாகவும் இந்த மாயா பரிபாகத்தில் உண்டாகின்ற பிரணவமாகவும், சில காலம் அந்தப் பிரணவ சரீரத்தோடு சஞ்சரித்தும் முன்புபோல இயக்கமற்று இருந்தபடியே இருக்கும்.

(சி-ரை): சரமன்றமையால் அசரமென்று வருவிக்கப்பட்டது. ஆன்மா அருள்வடிவத்தும் இருள் வடிவத்தும், இயக்கமற்றும், மருள் வடிவத்தும், பிரணவ வடிவத்தும், இயங்கியும் இருக்கும் என்பது கருத்து. தீயும் வெப்பமும் போல சத்திக்கும் சிவத்துக்கும் வேற்றுமை இன்மையால் சத்திலீலையைச் சிவலீலையாக அனுபவித்துக் கூறினார் என்க. 35

30. சலமதுதானே திரிண்டு உப்பதாய்ச்

சலம்வந்துள் புக அந்தச் சலமாய்
நிலமதில் விளங்கும் அஃதினைப் போல
நிமலமாம் அருள்வருள் தானே
குலவுலீலையினால் திரண்டு உருவாகிக்
கூறின்றிக் கூறதாய் நடித்தே
இலகல் மாத்திரமாய் நடித்து முன்போலும்
இருந்திடும் பண்டைய படியே.

(இ-ள்) : சலமதுதானே திரிண்டு உப்பதாய் - தண்ணீரானது தடித்து உப்பாகி; சலம் வந்துள் புக - அவ்வுப்பிற்கேதுவான நீர் மீண்டும் அவ்வுப்பிற் கலக்க; அந்த சலமாய் - பழையபடி நீராகவே கரைந்து; நிலமதில் விளங்கும்- இவ்வுலகத்தில் பிரகாசிக்கும்; அஃதினைப்போல- அத்திருஷ்டாந்தத்தைப் போல; நிமலமாம் அருள் வருள் தானே - நிருமலமாகவும், அரூபமாகவும் உள்ள அருள்தானே; குலவுலீலையினால் - விளங்காநின்ற தனது சுய லீலையினால்; திரண்டு உருவாகி - சித்துச் சபங்களாகத் தடித்து; கூறின்றிக் கூறதாய் நடித்து- பலவிதமாய்ச் சஞ்சரித்தும்; இலகல் மாத்திரமாய் - தோற்றம் மாத்திரமாய்; நடித்து - சஞ்சரித்து; முன்போலும் இருந்திடும் பண்டைய படியே-பழையபடி அருளாகவே கரைந்திருந்தபடியே இருக்கும் என்க.

பொ-ரை : தண்ணீரானது தடித்து உப்பாகி, அவ்வுப்பிற்கேதுவான நீர் மீண்டும் அவ்வுப்பில் கலக்க பழையபடி நீராகவே கரைந்து இந்த உலகத்தில் பிரகாசிக்கும் அதனைப் போல நிருமலமாகவும் அரூபமாகவும் உள்ள அருள் தானே, தனது சுய லீலையினால் சித்துச் சபங்களாக உருவாகி பலவிதமாய் சஞ்சரித்தும், தோற்றம் மாத்திரமாய் சஞ்சரித்தும் பழைய படி அருளாகவே இருக்கும்.

(சி-றை): இருள் வடிவாகவும் மருள் வடிவாகவும் பிரணவ வடிவாகவும் அருள் வடிவாகவும் ஆங்காங்குப் பசுவாகவும் சீவனாகவும் சீவன் முத்தனாகவும் பரமுத்தனாகவும் அருள் தானேதடித்துக் கரைதலால் கூறின்றிக் கூறதாய் நடித்து என்றார்.

36

31. சரம் அந்த இருளில் இருந்திடுங்காலை
தனு முதநான்கும் அவ்விருளாம்
சரம் அந்த மருளில் தடித்திடுங்காலை
தனு முதன் நான்கும் அம்மருளாம்
சரம் அந்த 'ஒ' வில் நடித்திடுங்காலை
தனு முதன் நான்கு அவ் 'ஒ' வாம்
சரம் அந்த அருளில் இருந்திடுங்காலை
தனு முதல் நான்கு அவ்வருளாம்.

(இ-ள்): சரம் - ஆன்மாவானது; அந்த இருளில் - அந்த ஆணவ மலத்தில்; இருந்திடுங்காலை - கட்டுண்டிருந்த காலத்தில்; தனுமுதன் நான்கும் - தனு கரண புவன போகம் ஆகிய நான்கும்; அவ்விருளாம் - அவ்வாணவம் போல் இருளேயாம்; சரம் - ஆன்மாவானது; அந்த மருளில் நடித்திடுங்காலை - அம்மாயா சரீரத்தையுற்றுச் சஞ்சரிக்கும் காலத்தில்; தனுமுதன் நான்கும் - தனு, கரண, புவன போகமாகிய நான்கும்; அம்மருளாம் - அம்மாயேயாம்; சரம் - ஆன்மாவானது; அந்த 'ஒ' வில் நடித்திடுங்காலை - அப்பிரணவ சரீரத்தையுற்றுச் சஞ்சலிக்குங் காலத்தில்; தனு முதன் நான்கும் - தனு கரண புவன போகமாகிய நான்கும், அவ் 'ஒ' - வாம் அப்பிரணவமேயாம்; சரம் - ஆன்மாவானது; அந்த அருளில் இருந்திடும் காலை - அவ்வருளிறாதான்மியம் அடைந்திருந்த காலத்தில்; தனு முதல்நான்கும் - தனு கரண புவன போகமாகிய நான்கும்; அவ்வருளாம் - அவ்வருளேயாம் என்க.

குறிப்பு: மாயா தத்துவங்கள் சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் கட்டளைகளிலும் பிரத்ய பிஞ்ஞான நூல்களிலும் விளக்கப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

பொ-ரை : ஆன்மாவானது ஆணவமலத்தில் கட்டுண்டிருந்த காலத்தில் தனு கரண புவன போகம் ஆகிய நான்கும் இருளேயாம். ஆன்மாவானது மாயா சரீரத்தைப் பெற்று சஞ்சரிக்கும் காலத்தில் தனு, கரண, புவன போகமாகிய நான்கும் மாயையேயாம். ஆன்மாவானது பிரணவ உடலில் சஞ்சலிக்கும் காலத்தில் தனு கரண புவன போகம் ஆகிய நான்கும் அப்பிரணவமே யாம். ஆன்மாவானது அருளில் இருந்திடும் காலத்தில் தனு கரண புவன போகமாகிய நான்கும் அவ்வருளேயாகும்.

(சி-ரை): இருள் வடிவத்தும் அருள் வடிவத்தும் மாயா தத்துவக் கூட்டுறவின்மையால் அவை இரண்டிடத்தும் ஆன்மா இருந்திடும் என்றார். மருள் வடிவத்தும் பிரணவ வடிவத்தும் மாயா தத்துவக் கூட்டுறவில் விராதிருத்தலால் அவ்விரண்டிடத்தும் நடித்திடும் என்றார். 37

32. இருள் வடிவதுவும் மருள் வடிவதனில்
எய்தியே மறைந்திடும் இந்த
மருள் வடிவதுவும் 'ஓ' வடிவதனின்
மறைந்திடும் 'ஓ' வடிவதுவும்
அருள் வடிவதனில் மறைந்திடும் அந்த
அருள் வடிவதுவும் அச்சிவத்தில்
தெருள் வடிவான சத்தியாய் முன்போல்
திகழும் என்று அசியுரைத்திடும்.

(இ-ள்): இருள்வடிவதுவும் - படைப்புக்கு முன்னுள்ள ஆணவ மலத் தேகமானது; மருள் வடிவதனில் - சிருட்டியான மாயாவடிவில்; எய்தியே மறைந்திடும் - அடங்கியிருக்கும்; இந்த மருள் வடிவதுவும்- இம் மாயா வடிவமானதும் ; 'ஓ' வடிவதனில் மறைந்திடும் - பிரணவ வடிவத்தில் மறைந்திருக்கும்; 'ஓ' வடிவமதுவும் - அப்பிரணவ தேகமானது; அருள் வடிவதனில் - அருள் உடலில்; மறைந்திடும்- மறைந்திருக்கும்; அந்தவருள் வடிவதுவும்- அவ்வருள் உடலானது ; தெருள் வடிவான சத்தியாய் - விளக்க வடிவமான சிற்சத்தியாய்; முன்போற்றிகமும்

என்று - பழையபடி சிவாங்கமாகவே விளங்கியிருக்குமென்று; அசி உரைத்திடுமே - 'தத்துவமசி' என்னும் மகா வாக்கியம் உணர்த்திடும் என்க,

பொ-ரை: படைப்புக்கு முன்னுள்ள ஆணவமலத் தேகமானது மாயாவடிவில் அடங்கி இருக்கும். இம்மாயா வடிவமானது பிரணவ வடிவத்தில் மறைந்திருக்கும். அப்பிரணவ தேகமானது அருள் உடலில் மறைந்திருக்கும். அவ்வருள் உடலானது விளக்க வடிவமான சிற்சத்தியாய் பழையபடி சிவாங்கமாகவே விளங்கியிருக்கும் என்று தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கியம் உணர்த்திடும்.

(சி-ரை) : மருள் தனுவடைந்த காலத்தும் பிரணவ தனுவடைந்த காலத்தும், அருள் தனுவடைந்த காலத்தும், அவ்விருள் அவ்வவ்விடங்களிலும் அனுசூதமாகவே இருக்கும் என்கிற அனுபவ அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி எய்தியே மறைந்திடும் என்றார். துன்பமே ஆன்மாக்களுக்கு இன்பத்தில் விருப்பத்தை உண்டாக்குகிறது. அதுபோல ஆணவ இருளிருந்தமையாற்றான் ஆன்மாவிற்கு மருளிலும் பிரணவத்திலும் அருளிலும் சுக விருப்பத்தை உண்டாக்கிச் செலுத்தியது. அங்ஙனம் இன்றேல் ஆன்மா அம்மூவித தனுவையடைய முயலாது. சூரிய உதயமான போது முன்னுள்ள இருள் அவ்வொளியில் அடங்கியிருப்பது போல அருள்தனுவரையில் இருள் தனுவடங்கி இருக்கும் என்பது கருத்து; எங்ஙனம் எனின் ஆனந்தம் வரையில் ஆன்மாவிற்கு இச்சித்தேறும் எத்தனை அனுபவமும் போத வாசனையும் இருத்தலானும் அங்கலிங்க ஜக்கியானந்தாதீதத்தில் ஆன்மாவிற்குப் போத வாசனையும் இச்சை முயற்சியும் அனுபவமும் இழந்திருக்கின்றமை பற்றி அங்ஙனம் கூறினார் என்க. 38

33. அருளுறும் வடிவே முன்னியல்பு ஆன்மா

ஆணவ இருள் அறுமன்றே

இருளறு சுமுத்தி விழுங்கிடும் அதனுக்கு

இந்த மாயையின் சிருட்டியதாம்

மருளறு கனவு விழுங்கிடும் அதற்கு

வந்தது பிரணவ சிருட்டி

தெருளறும் அந்தப் பிரணவம் விழுங்கத்

திகழும் அவ்வருள் சிருட்டியதே.

(இ-ள்) : ஆன்மா - ஆன்மாவிற்கு ; அருளுறும் வடிவே - பொருந்திய அருள் தேகமே ; முன்னியல்பு - முன் இயற்கையாய்யுள்ளது ; ஆணவ இருள் - ஆணவமலம் என்னும் சுழுத்தியை ; அன்றே - அநாதியே ; உறும் - அடைந்து ; கருளுறு சுழுத்தியை - அவ்வாணவ இருளாகிய சுழுத்தியை ; விழுங்கிடும் அதனுக்கு - கெடுப்பதற்கு ; இந்த மாயையின் சிருட்டியதாம் - சொப்பனமாகிய இம்மருள் தேகம் உண்டாயினவாம் ; மருளுறுகனவு - மருள் தேகமான சொப்பனத்தை ; விழுங்கிடும் அதற்கு - கெடுப்பதற்கு ; வந்தது பிரணவ சிருட்டி - தூரியமாகிய பிரணவ தேகம் உண்டாயிற்று ; தெருளுறும் அந்தப் பிரணவம் - தூரியமாகி வந்தப் பிரணவ தேகத்தை ; விழுங்க - கெடுப்பதற்கு ; திகழும் அவ்வருட் சிருட்டியதே - தூரியாதீதமாகிய பழைய வருள் தேகம் உண்டாயினவாம்.

பொ-ரை : ஆன்மாவிற்கு அருள் தேகமே முன் இயற்கையாய்யுள்ளது. ஆணவமலம் என்னும் சுழுத்தியை அநாதியே அடைந்து அவ்வணவ இருளாகிய சுழுத்தியை கெடுப்பதற்குச் சொப்பனமாகிய இம்மருள் தேகம் உண்டாயினது. மருள் தேகமான சொப்பனத்தைக் கொடுப்பதற்கு தூரியமாகிய பிரணவ தேகம் உண்டாயிற்று. தூரியமாகி வந்தப் பிரணவ தேகத்தைக் கெடுப்பதற்கு தூரியாதீதமாகிய பழைய அருள் தேகம் உண்டாயினது.

(சி-ரை) : இங்ஙனம் இருளைச் சுழுத்தியாகவும், மருளைச் சொப்பனமாகவும் கூறினமையால், பிரணவத்தைத் தூரியமாகவும் அருளைத் தூரியாதீதமாகவும் வருவிக்கப்பட்டது. சாக்கிரத்தின் கண்ணே இந்நான்கனுபவமும் தோன்ற வேண்டுதலால் சாக்கிரத்தை வேறு பிரித்துக் கூறினாரில்லை. இவைக் கொரு திருட்டாந்தம் இட்டுணர்த்துகின்றார்.

34. மருள் வடிவதனில் நீங்குதலின்றி
 மற்றுமோர் அறிவிலாக் குழந்தை
 வெருவரும் குமாரம் தருணம் மூப்பென்றே
 விளங்குதல் போல ஆன்மாவும்
 அருள் வடிவதனில் நீங்குதலின்றி
 ஆணவமாயையோ வருளாம்
 பருவ மற்றவையில் அந்தந்த வடிவாய்ப்
 பண்டுபோல் முடிவில் நின்றிடுமே.

(இ-ள்): மருள் வடிவதனில் - இம்மாயதேகத்தின் நின்றும்; நீங்குதலின்றி - நீங்காதிருந்து கொண்டே; ஓரறிவிலாக் குழந்தை - விவேகமிலா ஒரு குழந்தையானது; வெருவரும் குமாரம் - அச்சமுறத்தக்க குமாரப்பருவம்; தருணம் - யௌவனப் பருவம்; மூப்பு - முதுமைப் பருவம் ஆகிய பருவபேதங்களை அடைந்து; விளங்குதல் போல - விளங்கி இருத்தல் போல; ஆன்மாவும் - ஆத்மாவும்; அருள் வடிவதனில் - அருள் தேகத்தினின்றும்; நீங்குதலின்றி - நீங்காதிருந்து கொண்டே; ஆணவம் - ஆணவமலம் என்னும் இருள் தேகத்தினும்; மாயை - மருள் தேகத்தினும்; ஓ - பிரணவ தேகத்தினும்; அருளாம் - அருள் தேகத்தினும்; பருவம் - பசு, சீவன், சீவன்முத்தன், பரமுத்தன் என்னும் பருவ பேதத்தை அடைந்து; மற்றவையில் இருள் மருள் பிரணவம் அருள் ஆகியவற்றில்; அந்தந்த வடிவாய் - அந்தந்த தேகமாயிருந்து; பண்டுபோல் முடிவில் நின்றிடும் - கடைசியில் பழையபடி அருள் வடிவாகவே விளங்கி இருக்கும் என்க.

பொ-ரை: இம்மாய தேகத்தின் நின்றும் நீங்காதிருந்துகொண்டே, விவேகமிலா ஒரு குழந்தையானது, அச்சமுறத்தக்க குமாரப் பருவம் யௌவனப் பருவம், முதுமைப் பருவம் ஆகிய பருவபேதங்களை அடைந்து விளங்கி இருத்தல்போல ஆத்மாவும் அருள் தேகத்தினின்றும் நீங்காதிருந்து கொண்டே ஆணவ மலம் என்னும் இருள் தேகத்தினும் மருள் தேகத்தினும் பிரணவ தேகத்தினும் அருள் தேகத்தினும் பசு, சீவன், சீவன் முத்தன், பரமுத்தன் என்னும் பருவ பேதத்தையடைந்து மற்றவையில் இருள், அருள் ஆகியவற்றில் அந்தந்த தேகமாயிருந்து கடைசியில் பழையபடி அருள்வடிவாகமே விளங்கி இருக்கும்.

35. இருளினில் பகுப்பின்றிய சடமயமாம்

இம்மருள் உதயமதாகின்
 உருவதாம் பஞ்சபூதமே மயமாம்
 'ஓ' வொளி உதயமதாகின்
 உருவரு பஞ்சாக்கரமதே மயமாம்
 ஓங்கருள் உதயமதாகின்
 அருவதாம் பஞ்சசத்தியே மயமாம்
 ஆருயிர் வடிவமென்று உணர்வாய்.

(இ-ள்): ஆருயிர் - ஆன்மாவினது; வடிவம் - சரீரமானது; இருளினில் - ஆணவ தேகத்தில் கட்டுண்டு இருந்தபோது; பகுப்பின்றிய சடமயமாம் - பகுப்பறிவில்லா அறியாமையே வடிவமாயிருக்கும்; இம்மருள் உதயமதாகின் - இம்மாயா தேகம் வந்து நேரிட்டபோது; உருவதாம் பஞ்சபூதமே மயமாம் உருவமாகிய பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதமே வடிவமாக இருக்கும்; 'ஓ' வொளி உதயமதாகின் - பிரகாசியா நின்ற பிரணவதேகம் வந்து உற்றபோது; உருவருபஞ்சாக்கரமதே மயமாம் - உருவ அருவமாகிய நமாத் பஞ்சாக்கரமே வடிவமாக இருக்கும்; ஓங்கு அருளுதயமதாகின் - மேலான அருள் தேகம் வந்துற்ற போது; அருவதாம் பஞ்ச சத்தியோயமாம் - அருவமாகிய ஆதி சத்திமுதலிய பஞ்ச சத்தியே வடிவமாக இருக்கும்; என்று உணர்வாய் - என்றறிவாயாக, என்க.

பொ-ரை: ஆன்மாவினது சரீரமானது ஆணவ தேகத்தில் கட்டுண்டு இருந்தபோது பகுப்பறிவில்லா அறியாமையே வடிவமாயிருக்கும். இம்மாயா தேகம் வந்தபோது உருவமாகிய பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதமே வடிவமாக இருக்கும். பிரணவ தேகம் வந்துற்ற போது பஞ்சாக்கரமே வடிவமாக இருக்கும். மேலான அருள் தேகம் வந்துற்ற போது அருவமாகிய ஆதிசத்தி முதலிய பஞ்சசத்தியே வடிவமாக இருக்கும் என்று அறிவாயாக.

36. வடிவது இவ்விருளதாய் நிற்குங் காலை

மன்னுயிர் பசுவதாய் நிற்கும்

வடிவது இம்மாயையாய் நிற்குங் காலை

மன்னுயிர் சீவனாய் நிற்கும்

வடிவதுஇவ் 'ஒ'வதாய் நிற்குங் காலை

மன்னுயிர் சீவன் முத்தனுமாம்

வடிவதுஇவ் அருளதாய் நிற்கும் காலை

மன்னுயிர் பரம முத்தனுமாம்.

(இ-ள்) :- வடிவது இவ்விருளதாய் நிற்குங்காலை - சிருட்டிக்குமுன் ஆணவமலம் தேகமாய் இருந்தபோது ; மன்னுயிர் பசுவதாய் நிற்கும் - நிலைபெற்ற ஆன்மா பசுவெனப் பெயர் பெற்று நிற்கும் ; வடிவது இம்மாயையாய் நிற்குங்காலை - சிருட்டியில் மாயை தேகமாயிருந்த போது ; மன்னுயிர் சீவனாய் நிற்கும் - நிலை பெற்ற ஆன்மா சீவனெனப் பெயர் பெற்றிருக்கும் ; வடிவது இவ் 'ஒ'வதாய் நிற்குங்காலை - பிரணவ தேகமாக இருந்தபோது ; மன்னுயிர் சீவன்முத்தனுமாம் - நிலைபெற்ற ஆன்மா சீவன்முத்தெனப் பெயர் பெற்றிருக்கும் ; வடிவது இவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை - அருள் தேகமாயிருந்தபோது ; மன்னுயிர் பரம முத்தனுமாம் - நிலைபெற்ற ஆன்மா பரமுத்தெனெனப் பெயர் பெற்றிருக்கும் என்க.

பொ-ரை : படைப்புக்குமுன் ஆணவ மலம் தேகமாய் இருந்தபோது ஆன்மா பசுவெனப் பெயர்பெற்று நிற்கும். மாயை தேகமாய் இருந்தபோது சீவன் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கும். பிரணவ தேகமாக இருந்தபோது சீவன் முத்தன் எனப்பெயர் பெற்று இருக்கும். அருள் தேகமாய் இருந்தபோது பரமுத்தன் எனப்பெயர் பெற்று இருக்கும்.

இச்செய்யுளால் ஆன்மாவிற்கு அவத்தாநாமம் (நிலைகளில் பெயர்) வந்தவாறு காண்க.

37. இருளறு பசுவதாய் நிற்குங்காலை

இருளது வாகியே நிகழும்
 மருளறு சீவனாய் நிற்குங் காலை
 மருளது வாதியே நிகழும்
 தெருளறும் 'ஓ' வின் முத்தனாங் காலைத்
 தெருள் பிரணவமதாய் நிகழும்
 அருளறு பரமமுத்தனாங் காலை
 அருளதாய் நிகழும் இவ்வருளே.

(இ-ள்): இருளறு பசுவதாய் நிற்குங்காலை - ஆன்மா ஆணவ மலத்தில் பசுத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து ; இருளதுவாகியே நிகழும் - அருள் ஆணவமலமாக இருக்கும் ; மருளறு சீவனாகி நிற்கும்காலை - ஆன்மா மாயையின் சீவத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து ; மருளது வாகியே நிகழும் - அருள் மாயையாயிருக்கும் ; தெருளறும் ஓவின் முத்தனாங்காலை - ஆன்மா தெளிவு பொருந்திய பிரணவத்தில் சீவன் முத்தத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து ; தெருள் பிரணவமதாய் நிகழும் - அருள் தெளிவு பொருந்திய பிரணவமாக இருக்கும் ; அருளறு பரமமுத்தனாங்காலை - ஆன்மா அருளில் பரமுத்தத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து ; அருளதாய் நிகழும் அவ்வருளே - அவ்வருள் அருளாகவே விளங்கி இருக்கும் என்க.

பொ-ரை: ஆன்மா ஆணவ மலத்தில் பசுத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து அருள் ஆணவ மலமாக இருக்கும். ஆன்மா மாயையின் சீவத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து அருள் மாயையாயிருக்கும். ஆன்மா பிரணவத்தில் சீவன் முத்தத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து அருள் தெளிவு பொருந்திய பிரணவமாக இருக்கும். ஆன்மா அருளில் பரமுத்தத்துவம் வகித்து நின்ற காலத்து அவ்வருள் அருளாகவே விளங்கி நிற்கும்.

இச்செய்யுளால் அருளுக்கு ஒத்த பொருளுடைய பெயர் (பரியாய நாமம்) வந்தவாறு காண்க.

38. இருளதுவாகி நிகழ்ந்திடுங்காலை

இரும் பதியாகியே நிகழும்

மருளதுவாகி நிகழ்ந்திடுங் காலை

மகபர மாகியே நிகழும்

தெருள் பிரணவமாய் நிகழ்ந்திடுங் காலைச்

சிவலிங்க மாகியே நிகழும்

அருளதுவாகி நிகழ்ந்திடுங்காலை

அச்சிவமாகும் அச்சிவமே.

(இ-ள்) : இருளதுவாகி நிகழ்ந்திடுங்காலை - அருள் ஆணவமலமாக விளங்கிய காலத்து; இரும்பதியாகியே நிகழும் சிவம் - பதியெனப் பெயர் பெற்றிருக்கும்; மருளதுவாகி நிகழ்ந்திடுங்காலை - அருள் மாயையாக விளங்கி நின்ற காலத்து; மகபரமாகியே நிகழும் - சிவம் மேலான பரனெனப் பெயர் பெற்றிருக்கும்; தெருள் பிரணவமாய் நிகழ்ந்திடும் காலை - அருள் பிரணவமாக விளங்கி நின்ற காலத்து; சிவலிங்கமாகியே நிகழும் - சிவம் சிவலிங்கமெனப் பெயர் பெற்றிருக்கும்; அருளதுவாகி நிகழ்ந்திடும்காலை - அருள் அருளாக விளங்கி நின்ற காலத்து; அச்சிவம் ஆகும் அச்சிவமே - அச்சிவம் சிவமாகவே விளங்கி இருக்கும், என்க.

பொ-ரை : அருள் ஆணவமலமாக விளங்கிய காலத்து பதியெனப் பெயர்பெற்றிருக்கும். அருள் மாயையாக விளங்கி நின்ற காலத்து பரன் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கும். அருள் பிரணவமாக விளங்கி நின்ற காலத்து சிவம் சிவலிங்கம் என பெயர்பெறும். அருள் அருளாக விளங்கிய காலத்து அச்சிவம் சிவமாகவே விளங்கி நிற்கும்.

இச்செய்யுளால் அருளுக்கு ஒத்த பொருளுடைய பெயர்கள் கூறப்படுகிறது.

39. அரிய அவ்வருளே மூன்றியல்பதுவும்
 ஐந்து நற்குறியுமாய் நிகழும்
 இரியுதல் இல்லாச் சத்தையாய்ச் சித்தாய்
 இன்பமாய் நிற்குதல் இயல்பாம்
 கிரியையுமு) ஞானமும் இச்சையதுவும்
 கிளர் திரோதையும் பரையதுவும்
 உரியது குறியாம் விரியில் ஐயைந் தாய்
 ஒடுங்கிடில் ஒன்றதாய் நிற்கும்.

(இ-ள்): அரிய அவ்வருளே - அரிதாகிய அவ்வருள் தானே ;
 மூன்றியல்பதுவும் - மூன்று சுபாவமும் ; ஐந்து நற்குறியுமாய் நிகழும் -
 ஐந்தடையாளத்தோடும் விளங்கியிருக்கும் ; இரியுதல் இல்லாச்
 சத்தையாய் - கெடுதலிலாத சத்தாகவும் ; சித்தாய் - சித்தாகவும் ;
 இன்பமாய் - ஆனந்தமாகவும் ; நிற்குதலியல்பாம் -
 இருத்தலே அவ்வருளுக்கு இயல்பாம் ; கிரியையும் - கிரியா சத்தியும் ;
 ஞானமும் - ஞானசத்தியும் ; இச்சையதுவும் - இச்சாசத்தியும் ; கிளர்
 திரோதையும் - விளங்கா நின்ற ஆதிசத்தியும் ; பரையதுவும் -
 பராசத்தியும் ஆகிய பஞ்ச சத்திகளே ; உரியது குறியாம் - அவ்வருளுக்
 குரிய அடையாளங்களாம் ; விரியில் ஐயைந்தாய் - காரியத்தால் விரியும்
 போது இருபந்தைந்து பிரகாரமாகவும் ; ஒடுங்கிடில் - காரணமாக
 ஒடுக்கும் காலத்து ; ஒன்றதாய் நிற்கும் - ஒரு பொருளாகவே இருக்கும்
 என்க.

பொ-ரை: அரிதாகிய அருள் தானே மூன்று சுபாவமும் ஐந்தடையாளத்
 தோடும் விளங்கியிருக்கும். சத்தாகவும், சித்தாகவும், ஆனந்தமாகவும்
 இருத்தலே அருளுக்கு இயல்பாம். கிரியா சத்தியும், ஞானசத்தியும்,
 இச்சாசத்தியும், ஆதிசத்தியும் , பராசத்தியும் ஆகிய பஞ்ச சத்திகளே
 அவ்வருளுக்குரிய அடையாளங்களாம். காரியத்தால் விரியும் போது
 இருபந்தைந்து பிரகாரமாகவும் ஒடுங்கும் போது ஒருபொருளாகவும்
 இருக்கும்.

குறிப்பு: இச்செய்யுளில் சிவனது 25 பரியாயப் பெயர்கள்

விளக்கப்படுகின்றன. அவை ;

மண், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் என்ற 5 பூதங்களாகவும், மெய், வாய்,

கண், மூக்கு, செவி என்ற 5 ஞானேந்திரியங்களாகவும், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற 5 பொறிகளாகவும், வாக்கு, பாணி, பாதம், குய்யம், குதம் என 5 கன்மேந்திரியங்களாகவும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற 5 செயல்களாகவும் இருபத்தைந்தாக விரிவடையும்; ஆதிபிரணவம் பஞ்சாட்சரமாகும். லிங்க சொருபத்தில் அது ஈசானம், தத்புருடம், அகோரம்; வாமதேவம், சத்தியோஜாதம் என்ற பஞ்ச பிரமமாக இருக்கும். அவையே சிவசாதாக்கியம். அணிமாதி சாதாக்கியம், மூர்த்தி சாதாக்கியம். கர்த்துரு சாதாக்கியம், கன்ம சாதாக்கியம் என்ற பஞ்ச சாதாக்கியமாகவும் அதற்கு மேலும் சாந்தியாதீதம், சாந்தி, வித்தியா, பிரதிட்டை, நிவர்த்தி என ஐங்கலைகளாகவும் விளக்கமுறும் (இதன் விரிவை சித்தாந்த சிகாமணியில் காண்க).

45

40. பிரணவமதுவும் மூன்றியல்பதுவும்
பிறங்கும் ஐங்குறியுமாய் நிகழும்
தீரமுறும் அவ்வும் உவ்வும் மவ்வதுமாய்த்
தீருந்தவே நிற்குதல் இயல்பாம்
உரமுறு நவ்வும் மவ்வும் அச்சிய்யும்
ஓங்கிய வவ்வும் யவ்வதுவும்
விரவுறு குறியாம் விரியில் ஐயைந்தாய்
மேவிடில் ஒன்றதாய் நிற்கும்.

(இ.ள்): பிரணவமதுவும் - பிரணவமும்; மூன்றியல்பதுவும் - மூன்று சுபவாமும்; பிறங்கு மைங் குறியுமாய் நிகழும் - பிரகாசியா நின்ற ஐந்து அடையாளத்தோடும் விளங்கும்; தீரமுறும் - நிலை பெற்ற; அவ்வும் - அகரமும்; உவ்வும் - உகரமும்; மவ்வுமாய் - மகரமுமாக; தீருந்தவே நிற்குதல் இயல்பாம் - செவ்வையாக விளங்கி இருத்தலே சுபாவமாகும் (அ உம் - ஓம்); உரமுறு நவ்வும் - தீடம் பொருந்திய நகரமும்; மவ்வும் - மகரமும்; அச்சிய்யும் - சிகரமும்; ஓங்கிய வவ்வும் - மேலான வகரமும்; யவ்வதும் - யகரமும், விரவுறு குறியாம் (நமசிவய) பொருந்திய அடையாளங்களாம்; விரியில் ஐயைந்தாய் - காரியத்தால் விரியும் போது இருபத்தைந்து பிரகாரமாம்; மேவிடில் ஒன்றதாய் நிற்கும் -

காரணமாயொடுங்கி நிற்கும் காலத்து ஒரு பொருளாகவே இருக்கும் என்க.

பொ-ரை: பிரணவமும் மூன்று சுபாவமும் ஐந்து அடையாளத்தோடும் விளங்கும் அகரமும் உகரமும் மகரமும் ஆக விளங்கி இருத்தலே சுபாவமாகும். நகரமும் மகரமும் சிகரமும் வகரமும் யகரமும் பொருந்திய அடையாளங்களாம். காரியத்தால் விரியும் போது இருபத்தைந்து பிரகாரமாம். காரணமாய் ஒடுங்கி நிற்கும் காலத்து ஒரு பொருளாகவே இருக்கும்.

46

41. மருளுறு மாயையதுவும் மூன்றியல்பும்
வகுக்கும் ஐங்குறியுமாய் நிகழும்
உருவறு தமசு ரகசு சத்துவமாய்
ஒன்றியே நிற்குதல் இயல்பாம்
பிருதிவியும் சலமும் அனலதுவும்
பெருகிய வாயுவும் வானும்
வருகுறியாகும் விரியில் ஐயைந்தாய்
வந்தொடுங்கிடில் ஒன்றாய் நிற்கும்.

(இ-ள்) : மருளுறு மாயையதுவும் - மயக்கத்தைச் செய்யும் மாயையும் ; மூன்றியல்பும் - மூன்று தன்மையும் ; வகுக்கும் ஐங்குறியுமாய் நிகழும் - சொல்லப்பட்ட ஐந்தடையாளத்தோடும் விளங்கும் ; உருவறு தமசு - உடல் தோற்றத்திற்கு காரணமான தாமதம் ; ரகசு - ராசதம் ; சத்துவம் - சாத்துவிதமாகவும் ; ஒன்றியே நிற்குதல் இயல்பாம் - பொருந்திருத்தலே தன்மையாகும் ; பிருதிவியும் - மண்ணும் ; சலமும் - நீரும் ; அனலதுவும் - தீயும் ; பெருகிய வாயும் - வீசுகின்ற காற்றும் ; வானும் - ஆகாயமும் ; வருகுறியாகும் - உண்பான அடையாளங்களாம் ; விரியில் ஐயைந்தாய் - காரியத்தால் விரியும் போது இருபத்தைந்து பிரகாரமாகவும் ; வந்தொடுங்கிடில் ஒன்றாய் நிற்கும் - காரணமாய் ஒடுங்கும் காலத்து ஒரு பொருளாகவே இருக்கும் என்க.

பொ-ரை : மயக்கத்தைச் செய்யும் மாயையும் மூன்று தன்மையும் ஐந்து அடையாளத் தோடும் விளங்கும். உடல் தேற்றத்திற்குக் காரணமான தாமதம், ராசதம், சாத்துவிதமாகவும் பொருந்தி இருத்தலே தன்மையாகும். மண்ணும் நீரும் தீயும் காற்றும் ஆகாயமும் அடையாளங்களாகும். காரியத்தால் விரியும் போது இருபத்தைந்து பிரகாரமாகவும், காரணமாய் ஒடுங்கும் காலத்து ஒருபொருளாகவும் இருக்கும். 47

42. ஐந்து நற்குறியும் மூன்றியல்பதுவும்

ஆகிய அருளதே அருவாம்

ஐந்து நற்குறியும் மூன்றியல்பதுவும்

ஆகிய 'ஓ' அருவுருவாம்

ஐந்து நற்குறியும் மூன்றியல்பதுவும்

ஆகிய மாயையே உருவாம்

ஐந்து நற்குறியும் மூன்றியல்பதுவும்

ஆகிய இவற்றில் ஊண் உளவாம்.

(இ-ள்) : ஐந்து நற்குறியும் - ஐந்தடையாளத்தையும்; மூன்றியல்பதுவும் - மூன்று சுபாவத்தையும்; ஆகிய அருளதே - உடைத்தானே அருளே; அருவாம் - அருவ வடிவமாம் ; ஐந்து நற்குறியும் - ஐந்தடையாளத்தையும்; மூன்றியல்பதுவும் - மூன்று சுபாவத்தையும்; ஆகிய - உடைத்தாகிய ; 'ஓ' அருவுருவாம் - பிரணவமானது அருவுருவ வடிவமாம்; ஐந்து நற்குறியும் - ஐந்து அடையாளத்தையும் ; மூன்றியல்பதுவும் - மூன்று சுபாவத்தையும் ஆகிய மாயையே ; உருவாம் - உருவடிவமாகும்; ஐந்து நற்குறியும் - ஐந்தடையாளத்தையும்; மூன்றியல்பதுவும் - மூன்று சுபாவத்தையும்; ஆகிய இவற்றிலூண் உளவாம் - உடைத்தான இவ்வுருள் பிரணவம் மாயையினிடத்து உருவம், அருவுருவம், அருவமாகிய பொசிப்புக்களும் உண்டாம்.

பொ-ரை : ஐந்து அடையாளத்தையும் மூன்று சுபாவத்தையும் உடைத்தான அருளே அருவ வடிவமாகும். ஐந்து அடையாளத்தையும்

மூன்று சுபாவத்தையும் உடைத்தாகிய பிரணவமானது அருவுருவ வடிவமாகும். ஐந்து அடையாளத்தையும் மூன்று சுபாவத்தையும் உடைய மாயையே உருவ வடிவமாகும். ஐந்து அடையாளத்தையும் மூன்று சுபாவத்தையும் உடைத்தான அருள் பிரணவம். மாயையினிடத்து உருவம், அருவுருவம், அருவம் ஆகிய பொசிப்புகளும் உண்டாம்.

(சி-றை) : இருள் சிருட்டிக்கு முன்னுளதாகையால் அதற்குக் காரிய காரண சுபாவமும் குறியும் கூறினாரில்லை.

குறிப்பு: அருளுக்கு அருவமும், பிரணவத்திற்கு அருவுருவமும் மாயைக்கு உருவ வடிவமும் ஆகின்றன என்பது இப்பாடலின் பொருளாகும். 48

43. உருவமா முணவே எதிரதாம் உபயம்
உளத்தினில் உருசி மாத்திரமாம்
அருவமா முணவே திருத்தி மாத்திரமாய்
அறிவினில் விளங்கிடும் அந்த
உருவமா முணவே சீவருக்கு உரித்தாம்
உபயமும் முத்தருக்கு உரித்தாம்
அவருமா முணவே அம்முத்தருக்கு உரித்தாம்
என அசி உரைத்திடுமே.

(இ-ள்) : உருவமாம் உணவே - உருவமாகிய மாயா புசிப்பே ; எதிரதாம் - இந்திரியக் காட்சியான நாமரூபமாக விளங்கும்; உபயம் - உருவாருவமாகிய பிரணவப் புசிப்பானது; உளத்தினில் உருசி மாத்திரமாம்- மனிதனிடத்தில் சுவை மாத்திரமாக விளங்கும்; அருவமாம் உணவே - அருவமாகிய அருட் புசிப்பானது; திருத்தி மாத்திரமாய் - திருப்திமாத்திரமாக ; அறிவினில் விளங்கும் - அறிவினிடத்தில் விளங்கும்; அந்த உருவமாம் உணவே - முற்கூறிய இந்திரியக் காட்சியான நாமரூபமாக விளங்கும் உருவமாகிய மாயா புசிப்பானது; சீவருக்கு உரித்தாம் - சீவர்களுக்கு உரியதாக இருக்கும்; உபயம் -

மனதினிமமாக விளங்கும் உருவாருவமாகிய பிரணவப் புசிப்பானது; இம்முத்தருக்கு உரித்தாம் - சீவன்முத்தருக்குரியதாக இருக்கும் ; அருவமாம் உணவே - அறிவிடமாக விளங்கும் அருட் புசிப்பானது ; அம்முத்தருக்கு உரித்தாமென - பரமுத்தர்களுக்கு உரித்தாயிருக்கு என்று ; அசி உரைத்திடுமே - 'தத்துவமசி'யே என்னும் மகாவாக்கியம் உணர்த்தும்

பொ-ரை: உருவமாகிய மாயாபுசிப்பே இந்திரியக் காட்சியான நாமவடிவமாக விளங்கும். உருவாருவமாகிய பிரணவப் புசிப்பானது மனிதனிடத்தில் சுவை மாத்திரமாக விளங்கும். அருவமாகிய இருள் புசிப்பானது திருத்தி மாத்திரமாக அறிவினிடத்தில் விளங்கும். மாயா புசிப்பானது சீவர்களுக்கு உரியதாக இருக்கும். பிரணவப் புசிப்பானது சீவன்முத்தருக்கு உரியதாக இருக்கும். அருள் புசிப்பானது பரமுத்தர்களுக்கு உரித்தாய் இருக்கும் என்று தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கியம் உணர்த்தும்.

விளக்கம் :-

அருளின் தன்மை	வெளிப்பாட்டுத் தன்மை	புலனுணர்வின் தன்மை	ஆன்மாவின் நிலை
உரு	நாமமும் உருவும் (அ) மாயை	இந்திரியங்கள்	சீவன்
உருவரு	பிரணவம் (அ) குறி	மனம்	சீவன் முத்தன்
அரு	நாமம், உருவின்மை (அ) அருள்	அறிவு	பரமுத்தன்

44. உருவமாம் உணவால் உருவமாம் உபய

உணவினால் உபயமே மயமாம்

அருவமாம் உணவால் அருவமே மயமாம்

அச்சிவாங்கிசன் வடிவதுவே

உருவமாம் உணவால் சிவனும் உபய

உணவினால் சீவன் முத்தனுமாம்

அருவமாம் உணவால் பரம முத்தனுமாம்

அச்சிவாங்கிசன் உயிரதுவே.

(இ-ள்): உருவமாம் உணவால் - உருவமாகிய மாயா புசிப்பினால் ; உருவமாம் - உருவமாகிய மாயையே தேகமாக விளங்கும் ; உபய உணவினால் - உருவாருவமாகிய பிரணவ புசிப்பினால் ; உபயமே மயமாம் - உருவாருவமாகிய பிரணவமே தேகமாக விளங்கும் ; அருவமாம் உணவால் - அருவமாகிய அருட் புசிப்பினால் ; அருவமே மயமாம் - அருவமாகிய அருளே தேகமாக விளங்கும் ; அச்சிவாங்கிசன் வடிவது - சிவாங்கிசனாகிய அவ்வாத்மாவின் தேகமானது ; உருவமாம் உணவால் - உருவமாகிய மாயாபோகம் புசிக்கின்றதனால் ; சீவனும் - சீவத்தன்மையுண்டாகும் ; உபய உணவினால் - உருவாருவருமாகிய பிரணவாமிர்த போகம் புசிக்கின்றதனால் ; சீவன் முத்தனுமாம் - சீவன் முத்தத்தன்மை உண்டாகும் ; அருவமாம் உணவால் - அருவமாகிய அருட்போகம் புசிக்கின்றதனால் ; அச்சிவாங்கிசன் உயிரது - சிவாங்கிசனாகிய அவ்வாத்மாவுக்கு ; பரமமுத்தனுமாம் - பரமுத்தத்தன்மை உண்டாகும் என்க.

பொ-ரை: உருவமாகிய மாயா புசிப்பினால் உருவமாகிய மாயையே தேகமாக விளங்கும். உருவாருவமாகிய பிரணவ புசிப்பினால் உருவாருவமாகிய பிரணவமே தேகமாக விளங்கும். அருவமாகிய அருள் புசிப்பினால் அருவமாகிய அருளே தேகமாக விளங்கும். சிவாங்கிசனாகிய அவ்வாத்மாவின் தேகமானது உருவமாகிய மாயாபோகம் புசிக்கின்றதனால் சீவத்தன்மை உண்டாகும் உருவாருவருமாகிய பிரணவாமிர்த போகம் புசிக்கின்றதனால் சீவன்

முத்தத்தன்மை உண்டாகும். அருவமாகிய அருள் போகம் புசிக்கின்றதனால் சிவாங்கிசனாகிய அவ்வாத்மாவுக்கு பரமுத்தத் தன்மை உண்டாகும்.

(சி-ரை): நீக்கமற விளங்கும் சிற்சத்தியினது அந்தர் முகமே சிவம் என்றும், பகிர்முகமே ஆத்மா என்றும் விளங்கலாலும் அச்சத்தி சிவத்துக்கு அங்க மாதலாலும் ஆத்மாவை ஈண்டு சிவாங்கிசன் என்றார். உருவம் உருவாருவம் அருவமாம் மாயாதனு பிரணவதனு, அருள்தனு ஆகிய தனுக்களுக்கு அங்கங்கு அவ்வப்போது உயிராய் நின்று ருசி திருப்தியாகிய மாயா போகம், அருட் போகங்களைப் புசித்திருத்தலால் சிவாங்கிசனாகிய ஆத்மாவை ஈண்டு உயிரென்றார்.

இச்செய்யுளால் அந்தந்த நிலைகள் தோறும் ஆத்மாவும் தேகமும் வேறுபட்டிருக்கும் என்றார்.

(குறிப்பு): இது ஒரு முக்கியமான பாடல். இதில் சிற்சத்தியே சிவம் என கூறப்படுகிறது. இதுவே ஆத்மாவில் விளக்கமுறுகிறது. அது ருசி, திருப்தியை முறையே மாயாயோகமாகவும் பிரணவயோகமாகவும் தருகிறது. ஆன்மா இப்புசிப்பினைப் பெற மாயாதனு காரணப்படுகிறது. ஆத்மாவின் பல்வேறு அவததைகளிலும் சஞ்சரிக்கும்போது சிற்சத்தியே செயல்படுகிறது. சிற்சத்தி செயல்படாதாயின் ஆன்மாவிற்கு இவ்வனுபவப்புசிப்பு இன்றாகமலின் ஆன்மா சிவாங்கிசன் எனப்படுகிறது என்பது கருத்து.

50

45. அன்னிய தசையை அருந்துதல் மனிதர்க்கு

அபாது மற்றதை அருந்திடுவோர்

அன்னியர் மிருகாதிகள் என அறையல்

ஆகும் மற்றதின் சிவாங்கிசரும்

அன்னிய மாய உணவருந்திடுதல்

அபாது மற்றதை அருந்திடுவோர்

அன்னிய மாயா சகித சீவர்களென்று

அறைந்திடல் ஆகும் என்று உணர்வாய்.

(இ-ள்): அன்னிய தசையை - விலக்கப்பட்ட உணவாகிய மிருகம், பட்சி முதலியவற்றின் மாமிசாதிகளை ; அருந்துதல் - புசிப்பது; மனிதர்க்கடாது - சிறந்த பிறப்பினராகிய மனிதர்களுக்குத்தகாது ; மற்றதை அருந்திடுவோர் - மேலும் அம்மாமிச சாதிகளை உண்பவர்கள்; அன்னிய மிருகாதிகள் என அறையலாகும் - மிருக பட்சி யாதி சீவசெந்துக்கள் என்று சொல்லப்படுவர்; அதின் - அதைப் போல்; சிவாங்கிசரும் - சிவாங்கிசராகிய ஆன்மாக்களும்; அன்னிய உணவருந்திடுதல் - விரும்பத்தகாத மாயாபோகத்தைப் புசிப்பது; அபாது - தகாது; மற்றதை அருந்திடுவோர் - அம்மாயா போகப் புசிப்பை உண்பவர்கள்; அன்னிய மாயா சகித சீவர்களென்று - மாயா சம்பந்தர்களான இழிவான மிருகபட்சியாதி சீவர்களென்று; அறைந்திலாகும் என்று உணர்வாய் - சொல்லப்படும் என்றறிவாயாக என்க.

பொ-ரை : விலக்கப்பட்ட உணவாகிய மிருகம், பட்சி முதலியவற்றின் மாமிச சாதிகளைப் புசிப்பது மனிதர்களுக்குத் தகாது. மேலும் அம்மாமிச சாதிகளை உண்பவர்கள் மிருகபட்சியாதி சீவசெந்துக்கள் என்று சொல்லப்படுவர். அதைப்போல சீவங்கிசராகிய ஆன்மாக்களும் விரும்பத்தகாத மாயாபோகத்தைப் புசிப்பது தகாது. அம்மாயாபோகப் புசிப்பை உண்பவர்கள் மாயா சம்பந்தர்களான இழிவான மிருக பட்சியாதி சீவர்கள் என்று சொல்லப்படும்.

(சி-ரை) : 42ஆம் செய்யுளில் அருள்தானே இருளாகவும் மருளாகவும் பிரணவமாகவும் இருந்ததென்று சொல்லி, ஈண்டு மாயையை அந்நியம் என்று நிக்கிருட்டம் என்று அப்போகத்தை நிக்கிருட்ட போகம் என்றும் கூறியதெனில், நாவும் குய்யமும் தேகமும் ஒன்றாயிருந்தும் இட வேறுபாட்டினால் அங்கங்குண்டான நீரை சிறந்ததாகவும் இழிவானதாகவும் கொள்வது போல, மாயையை அன்னியமாகவும் அப்புசிப்பை இழிவானதாகவும் கொள்ளப்பட்டது. அசுத்தமாதலால் மாயையை அந்நியம் என்றார். வேதாகமங்களில் விதி நிஷேதங்கள் சிறந்த சுத்தவுடம்பினரான மனிதருக்குச்

சொன்னதன்றி அசுத்த தேகிகளான மிருக பட்சிபாத்களுக்குச் சொன்னதன்று. ஆதலால் அவற்றைப் புசிப்பவர்களை அந்நிய மிருகாதிகள் என்றார்.

குறிப்பு: புலால் உண்ணாமை வீரசைவத்திற்கு தலையாய நியதியாகும். அதுபோல அன்ய பதார்த்தமும் அசுத்தமுமாகிய மாயாதனுவை இச்சிப்பவர்கள் அன்னிய மாயா சகிதர்கள் (நிஷதர்கள்) எனப்படுவர்.

51

46. அசுத்த இவ்வுணவைப் புசித்திடும் அளவும்

அச்சுத்தாவத்தையை நீங்கி

அசுத்தாவத்தையினை விழுங்கிடும் சுத்த

அவத்தை வந்து அடைதலே இலையாம்

அசுத்த இவ்வுணவைச் சுத்தமதாக

அகத்தினில் பாவனை செய்தால்

அச்சுத்த இந்நினைவை நீங்கி அந்நினைவை

அகத்தினில் பொருந்தியே நிற்கும்.

(இ-ள்): அசுத்த இவ்வுணவை - அசுத்தமாகிய இம்மாயா போகத்தை; புசித்திடும் அளவும் - புசிக்கும் காலம் வரையில்; அச்சுத்தாவத்தையை நீங்கி - சுத்தா அவத்தையாகிய அவ்வருளவத்தை நீங்கினவனேயாம்; அசுத்தாவத்தையினை - அசுத்தமாகிய கேவல சகலாவத்தைகளை; விழுங்கிடும் - கெடுக்கத்தக்க; சுத்த அவத்தை - அவனுக்குச் சுத்தாவத்தையாகிய அருளவத்தையானது; வந்து அடைதல் இலையாம் - வந்தடைகின்றதே இல்லையாம்; அசுத்த இவ்வுணவை - அசுத்தமாகிய இம்மாயா போகத்தையே; சுத்தமாக - சுத்தமான திருவருட் புசிப்பாக; அகத்தினில் பாவனை செய்தால் - மனதில் திட பாவனை செய்வானாகில்; அச்சுத்த இந்நினைவை நீங்கி - இம்மாயா போகத்தைப் பற்றி எழும் அசுத்தமானதைக் கரைத்து; அந்நினைவை - சுத்தமான அவ்வருட் போகத்தைப் புசிக்க தக்க சுத்தமானது; அகத்தினில் பொருந்தி நிற்கும் - உள்ளே அடைந்திருக்கும் என்க.

பொ-ரை: மாயாபோகத்தைப் புசிக்கும் காலம் வரையில் சுத்தாவத்தையாகிய அவ்ருளவத்தை நீங்கின வனோயாம். அசுத்தமாகிய கேவல சகலாவத்தைகளைக் கெடுக்கத் தக்க சுத்தாவத்தையாகிய அருளவத்தையானது வந்தடைகின்றதே இல்லையாம். மாயாபோகத்தையே சுத்தமான திருவருள் புசிப்பாக மனதில் தீடாவனை செய்வானாகில் இம்மாயா போகத்தைப் பற்றி எழும் அசுத்தமானதைக் கரைத்து சுத்தமானது உள்ளே அடைந்திருக்கும்.

(சி-ரை) : இருளவத்தை, மருளவத்தை ஆகிய இரண்டும் பெத்தத்திசையாதலானும் பிரணவாவத்தை அருளவத்தையாகிய இரண்டும் முத்தித் திசையாகலானும், மருள் அவத்தையில் இருள் அவத்தையும், அருள் அவத்தையில் பிரணவா அவத்தையும் ஒடுக்கி ஈண்டு மருளை அசுத்தாவத்தை என்றும் அருளை சுத்தாவத்தை என்றும் கூறினார். முன் அசுத்தமாகவும் வெறுப்பாகவும் ஏற்காத மருந்து முதலான புசிப்புகளை வியாதி கால பேதத்தால் அதனையே சுத்தமாகவும் விருப்பாகவும் ஏற்று புசிக்கின்றது போல முன் அசுத்த மாயா போகமே இப்போது ஆன்மாவின் பக்குவ கால பேதத்தால் அவை சுத்தமான அருட்போகமாம் என்பது கருத்து. அகத்தினில் பாவனை செய்தல் என்றதற்கு (உ-ம்) சித்தியார் 7-70

“மாமாயை மாயை மாயாவரு மிருவினையின் வாய்மை
ஆய ஆருயிரின் மேவு மருளெனில் இருளாய் நிற்கும்
மாயை மாமாயை மாயா வரும் இருவினையின் வாய்மை
ஆயவாருயிரின் மேவு மருளெனில் ஒளியாய் நிற்கும்.”

என்பது காண்க.

52

47. திரிவித குணத்தில் தாமதமோகம்
தீகமும் இராசதம் இராகம்
உரிய சத்துவமே ஞானமதாகும்
உலகில் இம்முக்குண உணவே
விரியும் மற்றவையில் எவை புசித்ததுவோ
விளங்கிடும் அக்குணம் அல்லால்
அரியசுத்த அவத்தை அடைவதே இலைஅவ்
அவத்தை வந்துறும் வகை கேட்பாய்.

(இ-ள்) : திரிவித குணத்தில் - தாமத, ராசத, சாத்துவீகமாகிய முக்குணங்களில்; தாமத மோகம் - தாமத குணமானது காமத்தை விருத்தி செய்யும்; தீகமும் இராசதம் இராகம் - விளங்கும் இராச குணமானது இச்சையை விருத்தி செய்யும்; உரியசத்துவம் - முத்திக்குரிய சாத்வீக குணமானது; ஞானமதாகும் - ஞானத்தை விருத்தி செய்யும்; உலகில் இம் முக்குண உணவே விரியும் - இங்ஙனம் சொல்லிய முக்குணம் சமான புசிப்புகளே உலகத்தில் நிறைந்திருக்கும்; மற்றவையில் - அப்புசிப்பில்; எவை புசித்ததுவோ - எந்த குணாம்சப் புசிப்பைப் புசிக்கின்றார்களோ; விளங்கிடும் அக்குணம் அல்லால் - அக்குணமே அவர்களுக்கு மேலும் விளங்கிவருமே அல்லாது; அரிய சுத்தாவத்தை அடைவதேயிலை - அரிதான சுத்தாவத்தை வந்தடைவதே கிடையா; அவ்வவத்தை - அந்த சுத்தாவத்தையானது; வந்துறும் வகைகேட்பாய் - வந்தடைகின்ற உபாயத்தைச் சொல்லுவோம் கேட்பாயாக என்றவாறு.

பொ-ரை : தாமத, ராசத, சாத்துவீகமாகிய முக்குணங்களில் தாமதகுணமானது காமத்தை விருத்திசெய்யும். இராசதகுணமானது இச்சையை விருத்தி செய்யும். சாத்வீக குணமானது ஞானத்தை விருத்திசெய்யும். இங்ஙனம் சொல்லிய முக்குணங்களே உலகத்தில் நிறைந்திருக்கும். அப்புசிப்பில் எந்தக்குணத்தைப் புசிக்கின்றார்களோ அக்குணமே அவர்களுக்கு விளங்கிவரும். சுத்தாவத்தை வந்தடையாது.

(சி-ரை): அசுத்தமான கேவல சகலாவத்தைகளைச்சாமான்ய ஆன்மாக்களை அடைதல் சாதாரணம். சுத்தா அவத்தையானது பக்குவர்களது மிகுந்த விபாமுயற்சியால் அடைய வேண்டுவதாதலால் சுத்தா அவத்தையை அரியது என்றார்.

48. அன்னை தன் வயிற்றில் புசித்தவக் குணமா
யாக்கையும் பொறியும் அம்மனமும்
மன்னிடும் பினும் அப்புசிப்பின்மேல் மிகவும்
வாஞ்சை உற்றருந்தியே மேலும்
உன்னலும் பொறியும் உடலும் இம்மூன்றும்
ஒத்திடுமெனத் தெளிந்து உணர்ந்து
தன்னது உள்ளவையில் உரு ருசி திருத்தி
தனில் வைராகமே யாகும்.

இ-ள்): அன்னை - மாதாவானவள்; தன் வயிற்றில் - தன் வயிற்றில்
கருப்பந் தங்கியிருந்த காலத்து; புசித்தவக்குணமாய் - எந்தக் குணப்
பொருளை விரும்பிப் புசித்தாளோ அக்குண சம்மந்தமாகவே;
ஆக்கையும் பொறியும் அம்மனமும் - தேகமும், இந்திரியமும்,
மனமும்; மன்னிடும் - அச்சிசுவுக்கு அக்குண சம்மந்தமாகவே
விர்த்திக்கும்; பினும் - பிறந்த பின்பும்; அப்புசிப்பின்மேல் -
அச்சிசுவுக்கு அக்குண சம்பந்தமான புசிப்பிற்றானே; மிகவும்
வாஞ்சையுற்றருந்தியோ - மிகவும் விருப்பமுற்று புசித்து; மேலும் -
பின்னும்; உன்னலும் - மனதினிடத்தும்; பொறியும் -
இந்திரியத்தினிடத்தும் ; உடலும் - தேகத்தினிடத்தும் இம்மூன்றும்
ஒத்திடுமென - இம்மூன்றிடத்தும் அக்குண சம்பந்தமே
மிகுந்திருக்குமென்று; தெளிந்துணர்ந்து - விசாரித்தறிந்து; தன்ன
துள்ளவையில் - தனக்கு வந்து கிடைத்த புசிப்புகளில் உண்பான; உரு,
ருசி, திருத்தி - சீவனுக்குரிய தாமத குணாம்சமான ருசியையும்
பரமுத்தனுக்குரிய சத்துவ குணாம்சமான திருப்தியையும்
பிரித்துணர்ந்து; தனில் - அப்புசிப்புகளில்; வைராகமேயாகும் -
சுத்தாவத்தை அடையத்தக்க சத்துவகுணப் புசிப்பைப் புசித்து மற்றைய
குணப் புசிப்பை வைராக்கியத்துடனே நீக்க வேண்டும் என்க.

பொ-ரை: மாதாவானவள் தன்வயிற்றில் கருப்பம் தங்கியிருந்த
காலத்து எந்தக் குணப் பொருளை விரும்பிப் புசித்தாளோ
அக்குணசம்மந்தமாகவே தேகமும் இந்திரியமும் மனமும்

அச்சிசுவுக்கு அக்குண சம்பந்தமான புசிப்பில்தானே விருப்பமுற்று புசித்து பின்னும் மனத்திடத்தும் இந்திரியத்தினிடத்து தேகத்தினிடத்தும் அக்குணச்சம்பந்தமே மிகுந்திருக்கும் என்பர். தனக்குவந்து கிடைத்த புசிப்புகளில் உண்டானதாமத குணாம்சமான ருசியையும் சத்துவகுணாம்சமான திருப்தியையும் பிரித்துணர்ந்து அப்புசிப்புகளில் சுத்தாவதையை அடையத்தக்க சத்துவகுணப்புசிப்பைப் புசித்து மற்றைய குணப்புசிப்பை வைராக்கியத்துடனே நீக்க வேண்டும்.

(சி-றை) : அன்னை தன் வயிற்றில் புசித்த வக்குணமா யாக்கை என்பதற்கு (உ-ம்) **சிவதரு மோத்தரம்:** சுக்கிலம் அதிகமாயின் ஆணென்னும் உருவம் தோன்றும். சுக்கிலம் குறையில் பெண்ணும், சுரோணிதந்தொலை ஒப்பாகில் சுக்கிலத்து அலிதான் தோன்றும். தோய்ந்த அவ்விருவர் பாலும், எக்குணம் விளங்கும் மக்கட்பாலும் அக்குணமே ஏயும் என்பது காண்க.

இச்செய்யுளில் உருசி திருத்தினில் வைராகமே ஆகுமென்று பொதுவாகக் கூறியிருப்ப, ஈண்டுதாமத இராசதகுணப் புசிப்பை நீக்கிச் சத்துவ குணப் புசிப்பைப் புசிக்க வேண்டுமென்று பிரித்து கூறியது ஏனெனில் விகற்ப நிட்டை நிருவிகற்ப நிட்டைகளை முன்னர் அனுட்டித்து நீங்கிப்பின் சகச நிட்டையை அனுட்டிக்கும் காலத்து அவ்விருவித குணப் புசிப்பையும் நீக்கி சத்துவ குணப் புசிப்பையே புசிக்க வேண்டுமென்று 63ஆவது செய்யுளிலும், அவையிரண்டினும் நசையகற்றி நிமல சத்துவமே வருத்தனையாக நின்று சத்துவ புசிப்பு அருந்தும் என்றும் 62ஆவது செய்யுளிலும் குண சம்பந்தம் இருக்கின்ற வரையில் பிறப்பைக் கொடுக்கும் என்பர்.

ஆதலால் நிற்குணமான அருளே தனு, கரண, புவன, போகமாக விளங்கும். சகச நிஷ்டா காலத்து அச்சத்துவகுணப் புசிப்பையும் நீக்க வேண்டுமென்று 68ஆவது செய்யுளிலும் கூறியிருக்கின்றமையால் நிறைவுறுப் பொருளாக அமைத்து உரையெழுதப்பட்டது.

அன்னை தன் வயிற்றில் புசித்தவக் குணமா யாக்கையும் பொறியும் அம்மனமும் மன்னிடும் என்னும் கருத்தை அங்கீகரிக்குமிடத்து, தாமதகுணாத்மா, இராசகுணாத்மா, தத்துவகுணாத்மா என பாரம்பரியப்பட்டு வருமல்லது, அக்குணங்கள் மாறித் திருவருளை அடைய தற்கேது எங்ஙனம் உண்டாமெனின், அற்றன்று, ஆன்மாக்களுக்கு முக்குணங்களும் அக்கனமே ஒரு படித்தன்றி மாறி மாறி ஒரு குணம் மிஞ்சி நிற்கின்ற வழக்கம் ஆதலால், மாதா, பிதாக்களுடைய குணப்படியே சிசுக்களுக்கு தனு, கரண, புவன, போகம் இருந்த போதிலும், இராசத குணம் மிஞ்சி நின்ற காலத்தும் சத்துவகுண மிஞ்சிநின்ற காலத்தும் ஆன்மாக்களுக்குக் காமியமாகவும், நிட்காமியமாகவும், சிவ புண்ணியங்குன்றி அப்புண்ய முதிர்ச்சியால் பின்பு மாதா பிதாக்களுக்குச் சத்துவகுணம் மிஞ்சி நிற்கும் காலத்துக் கருவில் சீவகலை பிரவேசித்து அக்குணமே தனு, கரண, புவன, போகமாக மிஞ்சி வரும்.

இப்படி சில சென்மாந்தர நிட்காமிய சிவ புண்ணிய முதிர்ச்சியால் நிற்குணமான திருவருளை அடைவார். ஆதலால் பாரம்பரியம் மாறி போய்விடும். (உ-ம்) **வாசிட்டம்:** தாமதத்துடன் இராசதம் சாத்திகமென்னும் நாம முக்குணப் பிறவியும் முயற்சியால் அண்ணும் சேம முத்தியைத் தருவது சாத்திகச் செய்கை, ராம உத்தமராக என்று மீட்டுரைப்பான்.

மக்களின் உடலுறவில் சுக்கில சுரோணிதம் விஞ்சுதல் குறைதல் காரணமாக பிறக்கும் சிசு ஆணாகவோ பெண்ணாகவோ உருப்பெற்று பாரம்பரியத்தை மாற்ற முடியும் என்ற இக்கால விஞ்ஞானிகளின் கூற்றை குமாரதேவர் முன் கூட்டியே மூலம், முக்குண உணவு வகைகளில் இம்மாற்றம் சத்துவகுண உணவைப் புசிப்பவர்களுக்கு கை கூடும் என்று இப்பாடல் மூலம் விளக்குகிறார்.

49. உலகினில் விடய இச்சையை உடையோன்

உணவுஅதற் கேற்கவே கூட்டி

இலகிடப் புசித்தால் முயற்சி மேன்மேலும்

ஏறியே வளர்ந்திடும் அதுபோல்

குலவிடும் வீட்டில் இச்சையையுடையோன்

கொண்டதற்கு ஏற்கவே உணவை

இலகிடப் புசித்தால் முயற்சி மேன்மேலும்

ஏறியே வளர்ந்திடும் அன்றே.

(இ-ள்): உலகினில் - இவ்வுலகத்தின்கண்; விட இச்சையையுடையோன்
- விடயசுகத்தில் மிகவும் பிரியமுள்ளவன்; உணவு - செளக்கிய
போசனம், மருந்து, சிற்றுண்டி முதலியவற்றை; அதற்கேற்கவே கூட்டி
- அவ்விச்சைக்குத் தக்கப் புசிப்புகளையே சேர்த்து; இலகிடப் புசித்தால்
- திருப்தியாய்ப் புசிப்பானாகில் ; முயற்சிமேன் மேலும் ஏறியே
வளர்ந்திடும் - அவ்விஷயானுபவத்தில் மேலும் மேலும் அதிகரித்து
விருத்தி அடையும்; அதுபோல - அதைப்போல; குலவிடும் வீட்டில் -
விளங்காநின்ற மோட்ச வீட்டினிடத்து; இச்சையையுடையோன் - மிகவும்
விருப்பம் உள்ள பக்குவர்களும்; கொண்டதற்கேற்கவே தான் -
கொண்ட அவாவிற்குத் தக்கவாறே; உணவை - சத்துவ குணப் புசிப்பை
முயன்று தேடி; இலகிடப் புசித்தால் - திருப்தியாய் புசிப்பானாகில்; முயற்சி
- வீட்டின் முயற்சியானது; மேன்மேலும் ஏறியே வளர்ந்திடும் - மேலும்
மேலும் அதிகரித்து விருத்தியடையும் என்க.

பொ-ரை: இவ்வுலகத்தின்கண் விடய சுகத்தில் மிகவும் பிரியமுள்ளவன்
போசனம், மருந்து, சிற்றுண்டி முதலியவற்றை அவ்விச்சைக்குத் தக்கப்
புசிப்புகளையே சேர்த்து திருப்தியாகப் புசிப்பானாகில் அந்த விசய
அனுபவத்தில் மேலும் மேலும் அதிகரித்து விருத்தி அடையும்.
அதைபோல மோட்ச வீட்டினிடத்து விருப்பம் உள்ள பக்குவர்களும்

கொண்ட அவாவிற்குத் தக்கவாறே சத்துவகுணப் புசிப்பானாகில் வீட்டின் முயற்சியனது மேன் மேலும் அதிகரித்து விருத்தி அடையும். அன்று,

ஏ- அசை. பாசுவ கருதி மீதூண் கொளல் தீமை பயக்கும். அதனால் தாமச ராசதப்பண்டங்களின் மீதுள்ள அவாவை வெறுத்து சாத்வீக உணவை மேற்கொள்வதே முறையாம் என்பது கருத்து.

குறிப்பு: அவாவின் காரணமான ஒருவன் மீதூண் புசிப்பானாகில் தீமை பயக்கும். ஆதலால் ராசத, தாமச உணவு வகைகளை நீக்கி சத்துவகுண உணவையே உட்கொள்ளவேண்டும் என இப்பாடல் அறிவுறுத்துகிறது.

55

50. தமகுணப் புசிப்பே மயக்கத்தை அளிக்கும்

தகும் இராசத குணப் புசிப்பே

மமதையை அளிக்கும் சத்துவப் புசிப்பே

மயக்கமும் மமதையும் அகற்றி

அமல நல் உணர்வே அளித்திடும் அதனால்

அவை இரண்டினும் நசையகற்றி

நிமல சத்துவமே வருத்தனையாக

நின்று சத்துவப் புசிப்பருந்தும்.

(இ-ள்): தமகுணப் புசிப்பே - தாமதகுணப் புசிப்பானது; மயக்கத்தை அளிக்கும் - மயக்கத்தையே கொடுக்கும்; தகுமிராச தகுணப் புசிப்பே - தகுதியுள்ள இராசத குணப் புசிப்பானது; மமதையை அளிக்கும் - மமகாரத்தையே கொடுக்கும்; சத்துவப் புசிப்பே - தத்துவ குணப் புசிப்பானது; மயக்கமும் மமதையும் அகற்றி - சத்துவ மயக்கத்தையும் மமகாரத்தையும் நீக்கி; அமல நல் உணர்வே அளித்திடும் - நல்ல நிர்மலஞானம் மாத்திரத்தையே கொடுக்கும்; அதனால் - ஆதலால்; அவை இரண்டினும் நசையகற்றி - முன் சொல்லிய தாமத இராசதமாகிய இருவித குணப் புசிப்பின் மீதும் இச்சையை நீக்கி; நிமல சத்துவமே வருத்தனையாக - குற்ற மற்ற சத்துவகுணத்தையே வழக்கமாகக் கொண்டு; நின்று - நீக்கிய தாமத ராசத குணங்களும் அப்புசிப்புக்களும் வந்திபாது மன உறுதியோடு; நின்று; சத்துவப் புசிப்பருந்தும் - சத்துவக்குண உணவையே உண்டு வரவேண்டும் என்க.

பொ-ரை: தாமதகுணப் புசிப்பானது மயக்கத்தையே கொடுக்கும். இராசத குணப் புசிப்பானது மமகாரத்தையே கொடுக்கும். சத்துவகுணப் புசிப்பானது மயக்கத்தையும் மமகாரத்தையும் நீக்கி நிர்மல ஞானத்தைக் கொடுக்கும். ஆதலால் தாமத இராசதமாகிய இருவிதகுணப் புசிப்பின் மீதும் இச்சையை நீக்கி, சத்துவகுணத்தையே வழக்கமாகக் கொண்டு மன உறுதியோடு சத்துவக்குண உணவையே உண்டுவர வேண்டும்.

குறிப்பு: முக்குணப் புசிப்புகளில் தீயவை, நல்லவை என்று பிரித்து உணர்த்துகின்றார். 56

51. அடிசின் முன்னுரைக்கும் அறுசுவை அவையை
அருந்திடும் காலையில் நோக்கி
கடினமும் உரைப்பும் இராசதம் அவையில்
கழிந்திடும் புராதனம் மூவல்
மடிவறும் தம சென்று இருமையும் அகற்றி
மாலை காலைப் பொழுத கற்றிக்
கடினவுச்சியில் சத்துவகுணப் புசிப்பே
கைக்கொண்டும் தினம் அருந்திடுமால்.

(இ-ள்): முன்னுரைக்கும் அடிசின் - சொல்லப்பட்ட அன்னமுதலான; அறுசுவை அவையை - அறுசுவைப் பண்டங்களை; அருந்திடுங்காலையில் - புசிக்குங்காலத்து; நோக்கி - யுகித்துப் பார்த்து; கடினமும் - வன்மையும்; உரைப்பும் - காரமும் உள்ளவை; இராசதம் - இராசத குணப் புசிப்பென்றும்; அவையில் கழிந்திடும் - அவ்வன்னம் முதலிய பண்டங்களில் எஞ்சி நின்ற; புராதனம் - பழையதும்; மூவல் - ஊசித்து மாயுள்ளவை; மடிவறு தமசென்று - சோம்பலைத் தரும் தாமத குணப் புசிப்பென்றும்; இருமையும் அகற்றி - தாமச இராசத குணங்களை உடைய இருவிதப் புசிப்பையும் நீங்கி; சத்துவ குணப்புசிப்பு - சத்துவகுணப் புசிப்பையும்; காலை மாலைப் பொழுதகற்றி - மாலை வேளையினும் காலை வேளையினும் நீக்கி; கடினவுச்சியில் - உதராக்கினி மிகுந்து எழுகின்ற உச்சிக் காலத்தில்; கைக்கொண்டு தினம் அருந்திடும் - தினந்தோறும் கைப்பற்றிப் புசித்து வரவேண்டும்; ஆல் - அசை.

பொ-ரை : அன்ன முதலான அறுசுவைப் பண்டங்களைப் புசிங்குங் காலத்து யுகித்துப் பார்த்து உண்ண வேண்டும். வன்மையும் காரமும் உள்ளவை இராசதகுணப் புசிப்பாகும். அவ்வன்னம் முதலிய பண்டங்களில் எஞ்சி நின்ற பழையதும், ஊசினதுமாயுள்ளவை சோம்பலைத்தரும் தாமத குணப்புசிப்பாகும். தாமச, இராசத புசிப்பை நீக்கி, சத்துவகுணப் புசிப்பையும் மாலை வேளையிலும் காலை வேளையிலும் நீக்கி உச்சி காலத்தில் தினந்தோறும் புசித்துவர வேண்டும்.

குறிப்பு : சத்துவப் புசிப்பாக இருந்த போதிலும் காலைப் பொழுதில், மாலைப் பொழுதில் புசிக்கில் அவை தாமதப் புசிப்பைப்போல சோம்பலையே கொடுக்கும். ஆதலால் காலை மாலைப் பொழுதகற்றி என்றார்.

ஆன்மலாபம் பெற வேண்டுமாயின் ஒரு சாதகன் தான் உண்ணும் உணவு நெறிகளை முறையாக கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென இராமானுசரின் வைணவ சித்தாந்தமும் வற்புறுத்துவதையும் கருத்தில் கொள்க.

57

52. இடம் பொருள் ஏவல் மூன்றையும் உடையோர்க்கு

இத்தகை உணவறும் அந்த

இடம் பொருள் ஏவல் மூன்றையும் அகன்றோர்க்கு

இத்தகை உணவறாது அதனால்

திடம் பெறல் ஊரி(ல்) உச்சியினேகித்

திருவருட் புசிப்பித்தல் என்றே

விடம் பெறினும் கைப்பெற்றதை அருந்தில்

விமலமாய் நின்றிடும் சித்தம்.

இ-ள் : இடம் பொருள் ஏவல் - இடம், பொருள், ஏவலான; மூன்றையும் உடையோர்க்கு - மூன்றியல்பும் ஒத்திருக்கின்றவர்களுக்கே இத்தகை உணவறும் - இவ்வித சத்துவகுணப்புசிப்பு கிடைக்குமே அல்லாது; இடம் பொருள் ஏவல் - இடம், பொருள், ஏவலான; மூன்றை அகன்றோர்க்கு - மூவித இயல்பையும் பற்று விட்டுத் துறந்த

அதிதிகளுக்கு; இத்தகை உணவுறாது - இவ்வித சத்துவகுணப் புசிப்பு கிடைப்பது அரிது; அதனால் - ஆதலால்; திடம்பெற - திடசித்தனாய்; ஊரிலுச்சியினேகி - ஊருக்குள்ளே உச்சிக் காலத்தில் சென்று; திருவருட் புசிப்பித்த இதுவென்று - இறைவன் திருவருள் ஊட்டி வைக்கின்ற புசிப்புவென்று; விடம் பெறினும் - நஞ்சுணவு வந்து நேரிடினும்; அதைக் கைப்பெற்று - அதை கையினால் ஏற்றுக் கொண்டு; அருந்தில் - புசித்தால்; விமலமாய் நின்றிடும் சித்தம் - மனமானது மமகாரமும் நீங்கி நிருமல ஞானத்துக்கு ஏதுவான சுத்தாவத்தையைப் பெற்று விளங்கியிருக்கும் என்க.

பொ-ரை: இடம் பொருள் ஏவலான மூன்றியல்பும் ஒத்திருக்கின்றவர்களுக்கே சத்துவகுணப் புசிப்பு கிடைக்கும். இந்த மூன்று இயல்பையும் பற்றுவிட்டுத் துறந்த அதிதிகளுக்கு சத்துவிதகுணப் புசிப்பு கிடைப்பது அரிது. ஆதலால் திடசித்தனாய் ஊருக்குள்ளே உச்சிக் காலத்தில் சென்று இறைவன் திருவருள் ஊட்டி வைக்கின்ற புசிப்பு வென்று நஞ்சுணவு வந்து நேரிடினும் அதை கையினால் ஏற்றுக் கொண்டு புசித்தால் மனமானது மமகாரமும் நீங்கி நிருமல ஞானத்துக்கு ஏதுவான சுத்தாவத்தையைப் பெற்று விளங்கி இருக்கும்.

(சி-றை) : விடம் பெறினும் என்ற பதத்துக்குமேலே நீக்கச் சொன்ன தாமத இராசத குணப் புசிப்பு வந்து கிடைக்கினும் என்றுமாம். இச்செய்யுள் அதிதிகளுக்குச் சொன்ன பொது விதி. இவரது சிறப்பு விதியை 100ஆவது செய்யுளில் காண்க. 58ஆவது செய்யுள் முதல் இவ்வேழு செய்யுட்களானும் சுத்தாவத்தை (தூயமனோநிலை) வந்தடைந்து உபாயங்கூறி, இனி இங்ஙனம் சொல்லி வந்த கிரியாமார்க்கர், உபாசனாமார்க்கர், சுத்த மார்க்கர் ஆகிய மூவரும் அடைகின்ற நிஷ்டா இலக்கணம் கூறுவானெடுத்துக் கொண்டருளியது

(அடுத்த 5 செய்யுள்களும் வீரசைவ சடுத்தல பாவத்தை விளக்குதலின் முக்கியமெனக் கருதுக.

53. தந்திர கிரியை நெறிதனில் ஈசன்

தந்திடப் புசிக்கும் பின் மறைசொல்
அந்த நல் உபாசனா நெறியதனில்

அனைத்து(ம்) நாமெனக்கண்டு புசிக்கும்
இந்த அவ்வுணவின் மாறுபாடின்றி

இருமையும் முடிந்ததே ஆயின்
தொந்தமில் சிவமே சடுமுகமாகித்

தொக்கிருந்து அருந்தல்மேல் நினைவாம்.

(இ-ள்) : தந்திர கிரியை நெறிதனில் - ஆகமங்கள் கூறும் கிரியாமார்க்கத்தில்; ஈசன் தந்திடப் புசிக்கும் - எல்லாம் சிவனே உண்டுகின்றதாக பாவித்துண்பவன், பின் - பின்பு; மறைசொல் அந்தநல் உபாசனா நெறியதனில் - வேதங்கள் கூறும் உபாசனா மார்க்கத்தில்; அனைத்தும்நாம் எனக் கண்டு புசிக்கும் - எல்லாம் நமது பிரமானந்தமே என்று கண்டு புசிப்பவன், இந்த அவ்வுணவின் - இவ்விருவித மார்க்கப் புசிப்பினும்; மாறுபாடின்றி - வஞ்சகமின்றி; இருமையும் முடிந்ததே ஆயின் - அந்தந்த மார்க்கானுபவ ஒழுக்கின்படியே புசித்து முடிந்தால்; தொந்தமில் சிவமே - சகலபந்தங்களும் நீங்கிய சிவந்தானே; சடுமுகமாகி- காது முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களும் மனதொன்றும் ஆகிய ஆறுமுகங்களினிடத்தும்; தொக்கிருந்து - பொருந்தி இருந்து; அருந்தன்மேல் நினைவாம் - புசிக்க வேண்டும் என்கிற இச்சையை அடையும் என்க.

பொ-ரை: ஆகமங்கள் கூறும் கிரியா மார்க்கத்தில் எல்லாம் சிவனே உண்டுகின்றதாக பாவித்து உண்பவன் ஒருவகை வேதங்கள் கூறும் உபாசனா மார்க்கத்தில் எல்லாம் நமது பிரமானந்தமே என்று கண்டு புசிப்பவன் மற்றொருவகை. இவ்விருவித மார்க்கப் புசிப்பினும் மாறுபாடின்றி அந்தந்த மார்க்க அனுபவ ஒழுங்கின்படியே புசித்து வரவேண்டும். அப்படி புசித்து வந்தால் சகலபந்தங்களும் நீங்கிய சிவம்தானே என்று பஞ்சேந்திரியங்களும் மனம் ஒன்றும் ஆகிய ஆறு முகங்களினிடத்தும் பொருந்தி இருந்து புசிக்க வேண்டும் என்கிற ஆசையை அடையும்.

(சி-றை): தாயினது முலைப்பாலை விரும்பி வளரும் சிசுவுக்கேற்ற வியாதிக்கு, அத்தாயே மருந்து பத்தியமாகி உணவை உண்டு நோயைப் போக்குவது போல, சிவானந்த போகத்தை விரும்பியுள்ள பக்குவ ஆன்மாக்கள் அடைந்திருக்கின்ற பிறவி நோய்க்கு சிவமே - இந்திரியம் - 5, மனம் 1, ஆக ஆறு இடங்களிலும் ஆசாராதி சடுலிங்கங்களாக நின்று இவனுக்குள்ள விடய போகங்களைத் தான் நைவேத்தியமாகக் கொண்டு இவனுக்குப் பிரசாத போகமாகக் கொடுத்து பிறவிப் பிணியை நீக்குவர். ஆதலால் தொக்கிருந்து அருந்தல் மேல் நினைவாம் என்றார்.

ஆசாராதி சடுலிங்கம் என்பதற்கு உதாரணம், ஆசாரலிங்கமாய் நாசிதனிலே இருந்தால் மணமே கொள்ளுவீர். அரிய குருலிங்கமாய் நாவுதனிலே இருந்து அமுது சுவையே கொள்ளுவீர். தேசார்ந்த (ஒளிமிக்க) சிவலிங்கமாய் விழியிலே நின்று திருவுருக்கண்டு மகிழ்வீர். செய்ய சங்கலிங்க மதில் நின்று திகழ்பரிசும் கொள்வீர். மாசு ஏதும் இல்லாத பிரசாத லிங்கமாய் வந்து செவியோசை கொள்வீர்.

மனமதினிலே மகாலிங்கம் அதுவாய் நின்று மகிழ்விடயமே கொள்வீர். தாசோக மார்க்கமுறு பத்தர்மேல் தயவாய்ச் சடுஸ்தலம் லிங்கமான தற்பரானந்த சிவமே இஷ்டலிங்கமே சச்சிதானந்த சிவம் என்பது காண்க.

59

54. இருவகை நெறியும் வரவு போக்குடைத்தாய்

இலங்கிடும் இதுவன்றி மாயை
ஒருமுதல் என்றும் மித்தையது என்றும்
உரைத்திடும் நி்ட்டையும் விகற்ப
நிரு விகற்பமுமாய் நிகழ்ந்திடும் சகச
நி்ட்டை எக்காலையும் இன்றென்று
ஒருவி மற்றவையைச் சகச நி்ட்டையரை
உலகெங்கும் தேடியே இடுமால்.

(இ-ள்): இருவகை நெறியும் - முற்சுவறிய கிரியா மார்க்கம், உபாசனா மார்க்கமாகிய இரண்டும்; வரவு போக்குடைத்தாய் இலங்கிடும்- பிறத்தல்

இறத்தலை உடையதாய் விளங்கும்; இதுவன்றி - இது வல்லாமலும்; மாயை ஒரு முதலென்றும் - மாயை என்பது தனித்தொரு முதலென்றும்; மித்தையதென்றும் - அம்மாயை என்பதை பொய் என்றும்; உரைத்திடும் - சொல்லப்பட்ட; நிட்டையும் - இவர்கள் நிட்டையானது; விகற்பநிருவிகற்பமுமாய் நிகழ்ந்திடும் - மாயை உண்டு என்றதனால் விகற்ப நிட்டையுமாக விளங்கும்; சகச நிட்டை - சகச நிட்டையானது; எக்காலையும் இன்றென்றும் - இவர்களுக்கு எக்காலத்தும் கிடையாதென்று; ஒருவி மற்றவையை - இவ்விரு வித மார்க்கத்தையும் விட்டு நீக்கி; சகசநிட்டையரை - சுத்தமார்க்கப்படி சகச நிட்டையையுடைய சற்குருவை; உலகெங்கும் தேடியே இடுமால் - இவர்கள் அவ்வித ஆசாரியன் எங்குள்ளென்று உலகெங்கும் தேடி அடைய வேண்டும் என்க.

பொ-ரை : கிரியா மார்க்கம் உபாசனா மார்க்கம் ஆகிய இரண்டும் பிறத்தல் இறத்தலை உடையதாய் விளங்கும். இதுவல்லா மேலும் மாயை என்பது தனித்தொரு முதல் என்றும் அம்மாயை என்பதை பொய் என்றும் சொல்லப்பட்ட நிட்டையானது மாயை உண்டு என்பதனால் விகற்ப நிட்டையுமாக விளங்கும். சகசநிட்டையானது எக்காலத்தும் கிடையாது என்பர். இவ்விருவித மார்க்கத்தையும் விட்டு நீக்கி சுத்த மார்க்கப்படி சகச நிட்டையையுடைய சற்குருவை எங்குள்ளென்று உலகெங்கும் தேடி அடைய வேண்டும்.

குறிப்பு : இப்பாடலுக்கு கொடுத்துள்ள உரை மிகவும் சுருக்கமானது. முழு துறவி விளங்கிக் கொள்ள விரிவுரை தேவை. ஒருவருக்கு சகச நிட்டை ஒரு நல்லாசானது அருளினால் மட்டுமே கிட்டும். அது தானும் உபாசகனது சாதனையால் மட்டுமே கிட்டும்.

அதுதானும் உபாசகனது சாதனையால் மட்டுமே விகல்ப நிர்விகற்பநிலைஎன்பது உணரப்படும்.

55. முன்புறு நிட்டை சவிகற்ப மாகி
முத்தியில் மூன்று நின்றிலகும்
பின்புறு நிட்டை நிருவிகற்பமதாய்ப்
பிரமம் மற்றொன்று நின்றிலகும்
வன்புறல் நிட்டை இருமையு முறினும்
வரவு போக்கு உடையதாய் நிகழும்
இன்புறு இந்நிட்டை சகசமதாகி
இலங்கி நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்) : முன்புறு நிட்டை - முதல் அனுட்டித்து அடையத் தக்க கிரியா மார்க்க நிட்டை; சவிகற்பமாகி - வேறு வேறாய்; முத்தியில் - முத்தித்திசையில்; மூன்று நின்றிலகும் - பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளாக விளங்கும்; பின்புறு நிட்டை - பின் அனுட்டித்து அடையத் தக்க உபாசனா மார்க்க நிட்டையானது; நிருவிகற்பமதாய் - யாதொரு விகற்பங்களும் இன்றி; பிரமம் மற்றொன்று நின்றிலகும் - பிரமம் ஒன்று மாத்திரமாக விளங்கும்; வன்புறல் நிட்டை இருமையும் உறினும் - வலிவுள்ள அவ்விருவித நிட்டைகளை அடைந்தபோதிலும்; வரவு போக்குடையதாய் நிகழும் - பிறத்தல் இறத்தலுடையதாகவே விளங்கும்; இன்புறு இந்நிட்டை - இனிமையுள்ள இச்சுத்த மார்க்கத்தில் அடையத்தக்க சகசநிட்டையை; சகசமதாகி - பற்றுதல் விடுதல்இன்றி எக்காலும் சகசமாக; இலங்கி நின்றிடு - விளங்கி நின்றபடியே இருந்தபடியே; நின்றிடு - இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை: கிரியா மார்க்க நிட்டை வேறுவேறாய் முத்தித் திசையில் பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருளாய் விளங்கும். பின்பு அனுட்டித்து அடையத்தக்க உபாசனா மார்க்க நிட்டையானது, யாதொருவிகற்பத்தாலும் இன்றி பிரமம் ஒன்று மாத்திரமாக விளங்கும். இந்த நிட்டைகளை அடைந்த போதிலும் பிறத்தல் இறத்தல் உடையதாகவே நிகழும். சுத்தமார்க்கத்தில் அடையத்தக்க சகச நிட்டையைப் பற்றுதல் விடுதல் இன்றி எக்காலும் சகசமாக நின்றபடியே இருப்பாயாக.

(சி-ரை) : “ஏகன் அநேகன் இருள் கருமமாயை இரண்டாக இவையாறாதியில்” என்று பிரதிபாதிக்கின்ற கிரியா மார்க்க சவிகற்ப நிட்டை உடையோர்க்கு மாயை உண்டு என்றதனால் நினைப்புண்டு; அதனால் வினை உண்டு. அதனால் பிறப்பிறப்புண்டு. உபாசனா மார்க்க நிருவிகற்ப நிட்டையுடையோர்க்கு, மாயை பொய் என்றதனால் முன்பே பந்தமுத்தி விவகாரம் இன்றாக வேண்டும்.

அன்றியும் சிருட்டி இன்றி சூனியமாக இருக்க வேண்டும். அங்ஙனமின்றி சிருட்டி, தீதி, சங்காரம் உண்டாய் இருத்தலானும் பிரமத்துக்கு ஈரறிவில்லாமையால் பிரமம் தன்னைப் பிரமமென்று அறியமாட்டாது. சந்திரனிடத்து களங்கம் போலப் பிரமத்தினிடமுள்ள மாயையினாலே அலைதாடியினால் இது ஆடு அன்று பசு என்று கண்பாற்போல, பிரமம் என்பது ஒன்றுண்டென்று நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்மாயை சுமாதலால் பிரமத்தைப் பிரமம் என்றறிய மாட்டாது. இருளை இருளென்றும் ஒளியை ஒளியென்றும் அறிதற்கு இவை இரண்டும் அல்லாது ஒரு கண் வேண்டுவது போல அவை இரண்டையும் அறிதற்கு ஓர் ஆன்மா வேண்டும். அவை உண்டாகவே பிறத்தல் இறத்தலும் உண்டு; ஆதலால் வன்புறல் நிட்டை இருமையுமுறினும் வரவு போக்கு உடையதாய் நிகழும் என்றார் என்க.

61

56. சவிகற்ப நிருவிகற்ப நிட்டையதும்

சத்துவ குணத்தில் வந்ததுவாம்

இவிகற்ப நீங்கி இவருட ஆயிரம் அங்கு

இருந்திடினும் பினும் விழிக்கும்

செவிதினில் அடையும் சகச நிட்டையதே

திருவருள் தன்னில் வந்ததுவாம்

தவிருதல் கூடலின்றியே அங்கு

தங்கி நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்):- சவிகற்ப நிருவிகற்ப நிட்டையதும் - கிரியா மார்க்க சவிகற்ப நிட்டையும் உபாசனா மார்க்க நிருவிகற்ப நிட்டையும் ஆகிய இரண்டும்; சத்துவகுணத்தில் - சத்துவகுண விசேடத்தால்; வந்ததுவாம் - வந்து கிடைத்தவையாம்; வருட ஆயிரம் அங்கு இருந்திடினும் - அயிரமாண்டுகள் அந்நிட்டையை விட்டு நீங்காதிருந்த போதினும்; பினும் - பின்னும்; நீங்கி - அந்நிட்டையை விட்டு நீங்கி; இவிகற்பம் - வேறு

வேறான இப்பிரபஞ்சத்திற்றான் ; விழிக்கும் - சுட்டும்; செவிதினில் அடையும் - கிரமமாயடையத் தக்க; சகச நி்ட்டையதே - எப்போதும் பற்றுதல் விடுதல் இன்றி சகச நி்ட்டையே; திருவருள்தன்னில் வந்ததுவாம் - திருவருள் விசேடத்தால் வந்து கிடைத்ததாகும்; அங்கு - அந்நி்ட்டையில்; தவிருதல் கூடலின்றியே - அடைந்தோம் விட்டோமென்றில்லாமல் தங்கி; நின்றிடு - நின்றபடியே இருந்தபடியே இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை : கிரியா மார்க்க சவிகற்ப நி்ட்டையும் உபாசனா மார்க்க நிருவிகற்ப நி்ட்டையும் சத்துவகுண விசேடத்தால் வந்து கிடைத்தவையாகும். ஆயிரம் ஆண்டுகள் அந்நி்ட்டையை விட்டு நீங்காதிருந்த போதினும் ஏதாவது ஒரு சூழலில் அந்நி்ட்டையை விட்டு நீங்கி வேறுவேறான பிரபஞ்சத்தில் சகசநி்ட்டையே திருவருளால் கிடைத்ததாகும். அந்நி்ட்டையில் அடைந்தோம் விட்டோம் என்றில்லாமல் தங்கி நின்றபடியே இருக்க வேண்டும்.

(சி-ரை) : உ-ம் ஞானவாசிப்டம்

ஆயிர வருடம் சென்றும் அங்கமே இருக்கினுள்ளே
மேயதாவம்அவ் அவத்தை மெல்லென ஒருபாறு நின்று
தேயலதாகித் தோன்றும் திகழும் அவ்அவத்தையாலே
தூயநற்சீவன் முத்தர் உணர்ச்சியைத் தொடர்வர் அன்றே. 62

57. சகச நன்னி்ட்டை இயல்புதம்முயற்சி

சற்றொன்றும் இன்றியே அருளால்

சகமதும் போகமதுவும் தம்முடலும்

தகுகரணமும் எவையவையாய்

அகமதில்உதித்து அது மறையாமல்

அகன்றது பின் உதியாமல்

அகமுரை காயவருத்தமே இன்றி

அமர்ந்துநின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்) : அருளால் - திருவருளால் அடையத்தக்க; சகச நன்னிட்டை இயல்பு - சகச நி்டையினது தன்மையானது; தன்முயற்சி - தனதுபோதமுயற்சி; சற்றொன்றும் இன்றி - யாதொன்றும் இன்றிருத்தல்; சகமதும் போகமதுவும் தம் உடலும் தகுகரணமும் - தனுக்கரண புவன போகமாகிய நான்கும்; எவை - எந்த அருளால் சகச நி்டையடைந்ததோ; அவையாய் - அந்த அருள் வடிவாகவே இருந்து; அக மதிலுதித்து - உனது உள்ளத்திற்றோன்றிய; அது மறையாமல் - அச்சகச நி்டை விட்டு நீங்காமல்; அகன்றது பின் உதியாமல் - நீங்கிய சவிகற்ப நிர்விகற்ப நி்டைகள் இனி வந்தடையாமல்; அகமுரைகாய வருத்தமே இன்றி - மனம், மெய், மொழிகள் வருத்தமின்றி; அமர்ந்து - சகச நி்டையை அடைந்து; நின்றிடு நின்றபடியே - இருந்தது இருந்தபடியே இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை : திருவருளால் அடையத்தக்க சகச நி்டையினது தன்மையானது தனதுபோத முயற்சி இன்றிருத்தல் ஆகும். தனுக்கரண புவன போகமாகிய நான்கும் எந்த அருளால் சகச நி்டையடைந்ததோ அந்த அருள் வடிவாகவே இருந்து, உள்ளத்தில் தோன்றிய அச்சகச நி்டை விட்டு நீங்காமல் சவிகற்ப நிர்விகற்ப நி்டைகள் வந்துடையாமல் மனம் மெய் மொழிகள் வருத்தமின்றி சகச நி்டையை அடைந்து இருத்தல் ஆகும்.

63

58. அருள் அண்டமாகில் உயிர் பிண்டமாகும்
அவ்வண்டமும் தோற்றன் மாத்திரமாய்
அருள் நின்றதாகின் பிண்டமும் அதுபோல்
ஆகியே நின்றிடும் அண்டம்
அருள் வடிவாகில் பிண்டமும் உயிராய்
அருளில் தாதான்மியம் அடையும்
அருள் அந்த சிவத்துக்கு அங்கமதாகி
அமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்) அருள் - அருளானது பிரகாசமாக விசிறிம்பித்த காலத்து; அண்டம் - அண்டாகாரமாய்; ஆகில் - அவ்வருள் அண்டாகாரமாக விளங்குமாயின்; உயிர் - உயிரானது; பிண்டமாகும் - பிண்டமான தேகாகாரமாக விளங்கும்; அருள் - அருளுக்கு அண்டமும் உயிருக்குப் பிண்டமும்; தோற்றன் மாத்திரமாய் - காட்சி மாத்திரமாக ; அருள் - அருளானது; நின்றதாயின் - சிவமாய் நிற்குமாயின்; அதுபோல - அருளைப் போலவே ; ஆகியே நின்றிடும் - உயிரும் அருளாகவே விளங்கி இருக்கும்; அண்டம் - அண்டமானது; அருள்வடிவாகில் - அருளாகாரமாய் அவ்வருள் சிவத்தில் தாதான்மியம் அடைந்து விளங்குமாயின்; பிண்டமும் - பிண்டமும்; உயிராய் - உயிராகாரமாய் அவ்வருளில் தாதான்மியமாய் விளங்கும்; அருள் - தாதான்மியம் அடைந்த அருளானது; அந்தசிவத்துக்கு அங்கமதாகி - அச்சிவத்துக்கு அங்கமாகி நின்றபோது; அமர்ந்து - உயிர்களுக்கு அங்கமாகி; நின்றபடியே - பழமையைப்போல் இருந்தபடியே; நின்றிடும் - இருக்கும் என்க.

பொ-ரை : அருளானது அண்டாகாரமாய் விளங்குமாயின் உயிரானது பிண்டமானதாக விளங்கும். அருளானது சிவமாய் நிற்குமாயின் அருளைப் போலவே உயிரும் அருளாகவே விளங்கி இருக்கும். அண்டமானது அருளாகாரமாய் சிவத்தில் தாதான்மியம் அடைந்து விளங்குமாயின் அந்த அருளானது சிவத்துக்கு அங்கமாகி நின்றபோது பழையபடி இருந்தபடியே இருக்கும்.

(சி-றை): சிவாங்கமாக நின்ற அருளே பிரகாசமாக செகசீவரமாக விரிந்துமீண்டும் சிவாங்கமாகவே விளங்கிநிற்கும் என்பது கருத்து. 64

59. இருளினில் இருந்தும் பருவம் வந்ததற்பின்

இயற்றிடு முயற்றி ஒன்றினறி

மருளில் அடைந்து அருள் வடிவாகி

வயங்கிடும் சகசமே போல

மருளினில் இருந்தும் பருவம் வந்ததற்பின்

வருந்திடு முயற்சி ஒன்றினறி

அருளினில் அடைந்திங்கு அருள் வடிவாகி

அமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்): இருளினில் இருந்தும் - ஆன்மா இருள் அவத்தையில் கட்டுண்டிருந்தும்; பருவம் வந்ததற்பின் - பக்குவம் வந்து நேரிட்ட பின்பு; இயற்றிடு முயற்சி ஒன்றின்றி - செய்யத்தக்க தனது பிரயத்தனம் யாதொன்றும் இல்லாமலே; மருளிலடைந்து - மருள் அவத்தையையடைந்து; மருள் வடிவாகி - மாயாவடிவமாகவே; வயங்கிடுஞ் சகசமே போல - சகசமாக விளங்கியிருந்தது போல; மருளினில் இருந்தும் - மருள் அவத்தையில் இருந்தும் ; பருவம் வந்ததற் பின் - நேரிட்ட பின்பு; வருந்திடு முயற்சி ஒன்றின்றி - வருத்த முற்றுச் செய்யத்தக்க பிரயத்தனம் யாதொன்றும் இல்லாமலே; அருளினில் அடைந்து - அருள் அவத்தையை அடைந்து ; இங்கு - இவ்வுலகத்தில் உடல் இயங்கும் வரை ; அருள் வடிவாகி - அருள் வடிவாக; அமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே - இருந்திருந்தபடியே இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை. ஆன்மா இருள் அவத்தையில் கட்டுண்டிருந்தும் பக்குவம் வந்து நேரிட்ட பின்பு செய்யத்தக்க தனது பிரயத்தனம் ஒன்றும் இல்லாமலே மருள் அவத்தையை அடைந்து, மாயா வடிவமாகவே சகசமாகவே இருக்கும். மருள் அவத்தையில் இருந்து பருவம் நேரிட்ட பின்பு வருத்தமுற்றுச் செய்யத்தக்க பிரயத்தனம் யாதொன்றும் இல்லை. அருள் அவத்தையை அடைந்து இவ்வுலகத்தில் உடல் இயங்கும் வரை அருள் வடிவாக இருந்தபடியே இருக்கும்.

(சி-ரை) : மைக்குழம்பில் தனது ஒளிமழுங்கிச் சிறப்பிமுந்த கிடந்த முத்துப் போல ஆணவத்தில் தனது அறிவின் பெருமை கௌரவம் கெட்டுக் கிடந்த ஆன்மாவிற்கு அதை நீக்கிக் கொள்ளும் முயற்சி எங்ஙனம் உண்டாம்? ஆதலால் “இயற்றிடு முயற்சி ஒன்றின்றி இருளினிலிருந்து” என்றார்.

அருளினது முயற்சியால் ஆன்மாவை ஆணவத்தினின்றும் எடுத்து மாயையினிடமாகத் தனு, கரண, புவன, போகங்களைக் கொடுத்தமையால் “பருவம் வந்ததற்பின் முயற்சி ஒன்றின்றி

இருளினில் இருந்தும்” என்ற எதிர்மறை உம்மையால் அருளினது முயற்சி என்று வருவிக்கப்பட்டுள்ளது.

“பருவம், வந்ததற்பின் மருளினில் அடைந்தது” என்றமையால் இன்னும் பருவமின்றி சிருட்டிக்கு வராமல் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் ஆணவத்தில் கட்டுண்டு கிடக்கிறது என்பதாயிற்று. அவை எங்ஙனமெனின், இதுவரையில் நடந்த சிருட்டிக்கு அளவின்மையானும், இப்போதும் சிருட்டிக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றமையானும், பஞ்சசிருத்தியத்திற்கு ஒருக்காலும் ஒழிவின்மை காணாமையானும் என்க. அருளினது முயற்சியால் ஆணவத்தினின்றும் எடுத்து தனு, கரண புவன, போகங்களைக் கொடுத்ததாமாயின் அவ்வான்மாக்கள் எல்லாம் உடனே ஏககாலத்தில் மோட்சம் அடைய வேண்டும். அங்ஙனமின்றி முன்னும் பின்னுமாகச் சிலர் மோட்சம் அடைந்தும் சிலர் இன்னும் சிருட்டிக்கு வராது நின்றனர். ஆதலால் அருளது முயற்சி என்பது கூடாமையெனின் அற்றன்று.

ஒரு சத்திரத்தில் இறங்கியிருந்த வழிப்போக்கர்கள் அனைவருக்கும் கீரியோதயம் ஏக காலமாயிருந்தும் அவர்கள் தாங்கள் கருதிய ஊரை ஏக காலத்தில் சென்றடைவதில்லை. அதுபோல, ஆன்மாக்களும் பக்குவ பேதத்தால் முன்னும் பின்னுமாகவே முத்தியை அடையாது நின்றனர்.

ஆன்மாவை ஆணவத்தினின்றும் எடுப்ப அருளுக்கு முயற்சி உண்டாக வேண்டியது ஏது காரணம் எனின், குற்றத்திற்குட்பட்ட ஒருவனைக்கட்டி வைத்து அடித்த நூறடியில் முதலடியால் உண்டான துன்பப்பெருக்கம் மற்றைய அடிகளுக்குத் தோற்றாமல் துக்காதீதப்பட்டு மரம்போல் ஒன்றும் தோன்றாமல் மயக்க முற்று நின்றாற்போல, ஆன்மா ஆணவ துன்பத்தில் தனது அறிவைப் பறிகொடுத்து, துக்க

மேலீட்டால் ஒன்றும் தோன்றாது இருளுற்று நின்றமையால், அவ் ஆணவத் துன்பம் தனக்குத் தோற்றாது. முற்கூறிய குற்றவாளி படும் ஒவ்வொரு அடியினது துன்பப் பெருக்கமும் அக்குற்றத்திற்கு லட்சணமாக வேடிக்கை பார்த்து நின்றவர்களுக்குத் தோற்றுவது போல, நின்மலமான திருவருளுக்கு அவ்வான்மாக்கள் படும் துன்பம் தெரிந்து காருணியத்தால் அதை நீக்க முயற்சித்தது என்க. அன்றியும் அவ்வான்மா தன் அமிசமானதால் என்க.

கிணற்றில் விழுந்த குழந்தையை எடுக்க தாயும் உடன் குதிப்பது போல அவ்வருள் இருளாகவும் மருளாகவும் பிரணவமாகவும் நின்று ஆன்மாவைப் பரிபாகப்படுத்தி அப்பருவ முயற்சியால் ஆன்மா அவ்வருளில் ஒன்றிப்போய் அவ்வருள் பழையபடியே சிவத்துக்கும் அங்கமா இருந்தது. ஆதலால் அருளினில் அடைந்து இங்கு அருள் வடிவாகி அமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே என்றார். 65

60. மருள் வடிவதற்கும் அஃதை நானென்றே
மன்னும் சீவனுக்கும் ஆதவராய்
மருள்வடிவ அமுதம் புசித்திடும் அதுவே
வயங்கிடு மற்றதை யொருவி
அருள்வடிவு அமுதம் ஊறிட அருந்திய
அஃதும் அச்சீவனும் கரைந்தே
அருள் வடிவதுவும் சிவாங்கிசனுமாய்
அமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்) : மருள் வடிவதற்கும் - மாயாகாரியமாகிய தேகத்துக்கும்; அஃதை நானென்றே மன்னும் சீவனுக்கும் - அத்தேகமே நானென்றிருக்கும் சீவனுக்கும்; ஆதவராய் - உதவியாக; மருள் வடிவ அமுதம் புசித்திடும் - அச்சீவன் அம்மாயா தேக போகத்தையே புசிக்கும்; அதுவே வயங்கிடும் - அம்மாயையே அச்சீவனுக்கு தனாகரண புவன போகமாக விளங்கியிருக்கும்; மற்றதையொருவி - அம்மாயா தேக போகத்தையே நீக்கி; அருள்வடிவு - அம்மாயா தேகத்தையே அருள் தேகமாகவும்; அமுதம் ஊறிட - மேன்மேலும் விருத்தியாகக் கண்டு;

அருந்தி - புசித்து; அஃதும் - அம்மாயா தேகமும்; அச்சீவனும் - அப்போகத்தைப் புசிக்கும் சீவனும்; கரைந்து - அருளாக கரைந்து; அருள் வடிவதும் சிவாங்கிசனுமாய் - அருளும் அவ்வருளில் தாதான்மியம் அடைந்த சீவனுமாக; அமர்ந்து - சிவத்துக்கு அங்கமாகப் பொருந்தி; நின்றிடு நின்றபடியே - இருந்தபடியே இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை; மாயா காரியமாகிய தேகத்துக்கும் அத்தேகமே நானென்றிருக்கும் சீவனுக்கும் உதவியாக அச்சீவன் அம்மாயாதேக போகத்தையே புசிக்கும். அம்மாயையே அச்சீவனுக்கு தனுக்ரண புவன போகமாக விளங்கியிருக்கும். அம்மாயா தேக போகத்தை நீக்கி அருள் தேகமாகவும் மேன்மேலும் விருத்தியாகக் கண்டு புசித்து, அம்மாயா தேகமும் அப்போகத்தைப் புசிக்கும் சீவனும் அருளாகக் கரைந்து அருளும் அவ்வருளில் தாதான்மியம் அடைந்த சீவனுமாக சிவத்துக்கு அங்கமாகப் பொருந்தி இருந்தபடியே இருக்கும்.

66

61. சாக்கிரமதனில் நிற்கும் தத்துவத்தில்
 சாற்றும் கேவலத்தினில் சிறிது
 நீக்கி மற்றதற்கு நிற்கும் தத்துவத்தை
 நிறுத்துதல் போல நின்மலமாம்
 சாக்கிரமதனில் நீக்குதல் இன்றித்
 தத்துவம் அனைத்தும் சுத்தத்தில்
 ஆக்கியேல் நிறுத்தும் திருவருள் அதனால்
 அடைந்து நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்): சாக்கிரமதனில் - சகலா அவத்யையான சாக்கிர சொப்பனங்களிலும்; சாற்றும் கேவலத்தினில் - சொல்லப்பட்ட கேவலா அவத்யையான சுமுத்தியிலும்; நிற்கும் தத்துவத்தில் - இருக்கின்ற தத்துவங்களுக்குள்; மற்றதற்கு - அச்சாக்கிர சொப்பன சுமுத்திகளுக்கு; சிறிது நீக்கி - சில தத்துவங்களை நீக்கியும்; மற்றதற்கு நிற்கும் - தத்துவத்தை அச்சாக்கிர சொப்பனங்களுக்கு நிறுத்த வேண்டிய சில தத்துவங்களை; நிறுத்துதல் போல - நிறுத்துவது போல; சுத்தத்தில் - சுத்தாவத்யையில் உண்டான; நின்மலமாம் சாக்கிரமதனில் - நின்மல

சாக்கிரமான அருளில்; நீக்குதல் இன்றி - நீக்குவதும் நிறுத்துவதும் இன்றி; தத்துவமும் அனைத்தும் - மாயா காரணங்கள் அனைத்தையும்; ஆக்கி - அருட் காரணமாகி; நிறுத்தும் - மீட்டும் மாயா காரணமாகவும் நிறுத்தும் வல்லமையை; திருவருள் அதனாலடைந்து - திருவருள் கிருபையால் பெற்று; நின்றிடு நின்றபடியே - பழையபடியே சிவாங்கமாக இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை: சகல அவதையான சாக்கிர சொப்பனங்களிலும் கேவலா அவதையான சுழுத்தியிலும் இருக்கின்ற தத்துவங்களுக்குள் சிலதத்துவங்களை நீக்கியும் சிலதத்துவங்களை நிறுத்துவதுபோல, சுத்தாவதையில் உண்டான நின்மல சாக்கிரமான அருளில் நீக்குவதும் நிறுத்துவதும் இன்றி மாயா காரணங்கள் அனைத்தையும் அருள் காரணம் ஆக்கி, மீண்டும் மாயா காரணமாகவும் நிறுத்தும். இந்த வல்லமையை திருவருள் அருளால்பெற்று பழையபடியே சிவாங்கமாக இருக்கும்.

(சி-ரை): சாத்திரமும் சுழுத்தியும் கூறினமையால் சொப்பனம் வருவிக்கப்பட்டது. கேவலாவதையும் சுத்தாவதையும் சுவறினமையால் சகலாவதையும் வருவிக்கப்பட்டது. தத்துவத்தை நீக்கி நிறுத்துதல் என்பதற்கு உதாரணம்: சிவப்பிரகாசம்

“எண்ண ஒன்றிலாது அதீதமெய்திய துரியத்தொன்று
நண்ணிடும் சுழுத்திதன்னில் நயந்துளதொன்று பின்னு
மண்ணிடும் கனவு தன்னிலாறா ஏழாம் சாக்கிரத்தின்
கண்ணுறும் அஞ்சாறாய கருவிகள் காணுந்தானே.”

என்பது காண்க.

தத்துவங்களை அருட்காரணமாகி என்பதற்கு உதாரணம்.
சிவநெறிப்பிரகாசம்:

“அகர உகர மகரம் விந்து நாதமாகவும் மூல மனுவினை பஞ்சசத்தி கடாம்வடிவாய்ப் பகருமனமகங்காரம் புத்தி சித்தும் பாவிக்கும் உளமிவற்றில் பதிந்தளத்தே புகவுளதாம் புற்போலத் தாமேயாக பொருந்தியே பூதவுருப் பொருள்களெல்லாம் நிகரில் சிவத்துருபாய் கண்டு நிற்க நிறுத்தும் இதயத்திவிது நின்மல சாக்கிரமே”
என்பது காண்க.

62. மருள் வடிவமாகி இருந்திடும் இடமும்
 மருளதாய்ப் புசிப்பது மருளாய்
 அருளிதின் மறைந்து நிற்கும் என்பதுவும்
 அன்றியே நின்று முன்போல்
 அருள்வடிவாகி இருந்திடும் இடமும்
 அருளதாய்ப் புசிப்பது மருளாய்
 மருளிதின் மறைந்து நிற்கும் என்பதுவும்
 மாற்றி நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்): மருள் வடிவமாகி - மருள் அவத்தையில் மாயையே தனக்குத் தனுகரணமாகவும்; இருந்திடும் இடமும் அருளதாய் - அவ்வடிவத்தோடு இருக்கின்ற புவனமாகிய இடமும் மாயாப் பிரபஞ்சமாகவும்; புசிப்பதுமருளாய் - புசிக்கின்றபோகமும் மாயா போகமாகவும்; அருள் - அருளானது; இதில் - இம்மருளில்; மறைந்து நிற்கும் என்பதுவும் அன்றி - மறைந்து நிற்கிறது என்னும் எண்ணத்தையும் ஒழித்து; நின்றமுன்போல் - முன் மருளவத்தையை அடைந்து நின்றது போல்; அருள்வடிவாகி - இப்போது அருளே தனுகரணமாகவும்; இருந்திடும் இடமும் அருளதாம் - அவ்வருள் வடிவத்தோடு இருக்கின்ற புவனமாகிய இடமும்; அருளாய் புசிப்பதும் அருளாய் - புசிக்கின்ற போகமும் அருட்போகமாய்; மருள் - அம்மருளானது; இதில் - இப்போதுஇவ்வருளில்; மறைந்து நிற்கும் என்பதுவும் மாற்றி - மறைந்து நிற்கிறதென்கின்ற எண்ணத்தையும் மொழிந்து; நின்றிடு நின்றபடியே - இருந்தபடியே இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை : மருள் அவத்தையில் மாயையே தனக்குத் தனுகரணமாகவும் புவனமாகிய இடமும் மாயாப் பிரபஞ்சமாகவும் போகமும் மாயா போகமாகவும் இருக்கும். அருளானது இம்மருளில் மறைந்து நிற்கிறது என்னும் எண்ணத்தையும் ஒழித்து முன் மருள் அவத்தையை அடைந்து நின்றதுபோல் தனுகரணமாகவும் புவனமாகிய இடமும் போகமும் அருள் போகமாய் நிற்கும். அம்மருளானது இவ்வருளில் மறைந்து நிற்கிறது என்கின்ற எண்ணத்தையும் மாற்றி இருந்தபடியே இருக்கவேண்டும்.

63. சகசநிட்டையது லபித்திடும் காலை

தம்முயற்சியது ஒன்றுமின்றி
 சகமதாகித் தன்னுளம் அதனில்
 தான் நின்றிடும் இடைவிடா தூறும்
 சுக அருளமுதம் அதனையே அருந்தித்
 தொல்வடிவது மெள்ளக் கரைந்து
 சுக அருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாம் அருளாய்த்
 தோன்ற நின்றிடு நின்றபடியே .

(இ-ள்) : சகச நிட்டையது - சகச நிட்டையானது; லபித்திடும் காலை - நேரிட்ட காலத்தில்; தம்முயற்சியது ஒன்றுமின்றி- தமது முயற்சியா தொன்றும் இல்லாமல்; சகசமதாகி - எப்போதுமாய்; தன்னுளமதனில் - தன் உள்ளத்தின்கண்; தான் நின்றிங்கி இடைவிடாது - இங்கு இடைவிடாது நின்று; ஊறும் - மேன்மேலும் பெருகுகின்ற; சுக அருளமுதம் அதனையே - இன்பத்தைத் தருகின்ற அருளமுதத்தையே; அருந்தி - புசித்து; தொல்வடிவதும் - பழைய மாயாதேகமும்; சுக அருள் வடிவாய் - இன்பத்தைத் தரும் அருளுடலாய்; மெள்ளக் கரைந்து - மாயாதேகம் என்றேறி இருந்த வாசனாதேகம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கரைந்து; சுட்டெலாம் அருளாய் - அவன், அவள், அது என்னும் சுட்டுப் பொருள்களெல்லாம்; அருளாய்த் தோன்ற - அத்திருவருளே வடிவாய்த் தோன்றி விளங்கி; நின்றிடு நின்றபடியே - இருந்தபடியே இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை : சகச நிட்டையானது நேரிட்ட காலத்தில் முயற்சியாது ஒன்றும் இல்லாமல் எப்போதுமாய் உள்ளத்தின்கண் இடைவிடாது நின்று பெருகுகின்ற இன்பத்தைத் தருகின்ற அருள் முதத்தையே புசித்து நிற்கும். அதனால் பழைய மாயாதேகமும் அருள் உடலாய் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கரைந்து அவன், அவள், அது என்னும் சுட்டுப் பொருள்கள் எல்லாம் அத்திருவருளே வடிவாய்த் தோன்றி விளங்கி நிற்கும்.

64. அருளொளி இச்சையது தனில் உதிக்கின்

அசைவற நின்றிடும் சித்தம்

அருளொளி ஞானமதுதனில் உதிக்கில்

அகிலம் அவ்வருளதாய்த் தோன்றும்

அருளொளி கிரியை அதுதனில் உதிக்கின்

அகத்தினின்ற அருள்அமுதாறும்

அருளொளிய அமுதம் அருந்திய அவ்வடிவாய்

அமர்ந்து நின்றிடு நின்றபடியே.

(இ-ள்) : அருளொளி - திருவருள் விளக்கமானது ; இச்சையது தனில் உதிக்கின் - ஆன்மாவின் இச்சாசத்தியில் பதியும் போது; அசைவற நின்றிடும் சித்தம் - சித்தம் இயக்கமின்றி இருக்கும்; அருளொளி - திருவருள் விளக்கமானது; ஞானமது தனில் உதிக்கில் - ஆன்மாவினது ஞான சத்தியில் பதியும் போது; அகிலம் அவ்வருளாய்த் தோன்றும் - பிரபஞ்சம் அவ்வருள் வடிவமாகத் தோன்றும் ; அருளொளி - திருவருள் விளக்கமானது; கிரியையது தனில் உதிக்கில் - ஆன்மாவினது கிரியா சத்தியில் பதியும் போது; அகத்தினின்ற அருள் அமுதாறும் - திருவருள் அமுதமானது உள்ளத்தினின்றும் விளைந்து கொண்டே இருக்கும்; அருளொளி அமுதம் அருந்தி - விளங்கா நின்ற அருளமுதத்தையே புசித்து; அவ்வடிவாய் - அவ்வருள் வடிவமாய்; அமர்ந்து - அவை சிவத்துக்கு அங்கமாகப் பொருந்தி; நின்றிடு நின்றபடியே-இருந்தப்படியே இருப்பாயாக என்க.

பொ-ரை: திருவருள் விளக்கமானது ஆன்மாவின் இச்சா சத்தியில் பதியும்போது சித்தம் இயக்கம் இன்றி இருக்கும். திருவருள் விளக்கமானது ஆன்மாவின் ஞான சத்தியில் பதியும் போது பிரபஞ்சம் அவ்வருள் வடிவமாகவே தோன்றும். திருவருள் விளக்கமானது கிரியாசத்தியில் பதியும்போது திருவருள் அமுதமானது உள்ளத்தினின்றும் விளைந்து கொண்டே இருக்கும். அருள் அமுதத்தையே புசித்து அவ்வருள் வடிவமாய் சிவத்துக்கு அங்கமாய் பொருந்தி இருக்கும்.

(சி-ஹை): ஆன்மாவினது இச்சா ஞானக் கிரியையாகிய மூன்றில் இச்சை அந்தக் கரணங்களினிடத்தும் ஞானம் ஞானேந்திரியத்தினிடத்தும் கிரியை கன்மேந்திரத்தினிடத்தும் பிரவேசித்து விடயங்களை அனுபவிக்கின்ற வழக்கமாதலால், இவ்விச்சையில் திருவருள் பதியும்போது இவ்விச்சையில் அந்த கரணத்தில் ஒன்றான மனதில் பிரவேசிக்கும். மனதுக்கு விடயத்தில் பற்றுதல் ஒழியும். ஒழியவே, புத்திக்குப் பகுப்பு ஒழியும். ஒழியவே, அகங்காரத்துக்கு அபிமானம் ஒழியும். ஒழியவே, மனம் அசைவின்றி விளங்கும். ஆதலால் “அருளாளி இச்சையது தனில் உதிக்கில் அசைவற நின்றிடும் சித்தம்” என்றார்.

ஞானசத்தியில் திருவருள் பதியும்போது அந்த ஞானம் ஞானேந்திரியத்தில் பிரவேசிக்க, அவ்விந்திரியம் திருவருளை அன்றித் திரிசயத்தை அறியாது. ஆதலால், அருளாளி ஞானமது தனில் உதிக்கில் அகிலம் அவ்வுருளதாய்த் தோன்றும் என்றார்.

கிரியா சத்தியில் திருவருள் பதியும் போது அக்கிரியை கன்மேந்திரியத்தில் பிரவேசிக்க, அவ்விந்திரியத்துக்கு அருட்தொழிலே உண்டாம். அத்தொழிலால் உண்டாகும் சுகம் அருட்சுகமாகவே விளங்கும். ஆதலால், ‘அருளாளிக் கிரியையது தனிலுதிக்கில் அகத்தினில் நின்றருள் அமுதாறும்’ என்றார்.

70

65. இருளறும் அவத்தை அடைந்து எங்கும் இருளாய்
 இருந்து பின் விழித்திடல் போலும்
 அருளறும் அவத்தை அடைந்தெங்கும் அருளாய்
 அமர்ந்து பின் விழித்திடும் என்னில்
 இருளறும் அவத்தை தமசினாலடைந்தே
 இராசதத்தால் பினும் விழிக்கும்
 அருளறும் அவத்தை சத்துவத்தை அடைந்தே
 அந்த ராசதத்தில் பின் விழிக்கும்.

(இ-ள்): இருளறும் அவத்தை அடைந்து - இருள்அவத்தையை (கேவலம்) அடைந்து; எங்கும் இருளாய் - எவ்விடத்தும் இருள்மயமாவாக; இருந்து- ஆன்மாதானும் அவ்விருள்வடிவாயிருந்து;

பின் - பின்பு சிருட்டியில்; விழித்திடல் போலும்- மருள் அவத்தையாகிய மாயையில் விழித்தது போல ; அருளுறும் அவத்தை அடைந்து - அருள் அவத்தையை அடைந்து; எங்கும் அருளாய் - எவ்விடத்தும் அருள் மயமாய்; அமர்ந்து - தானும் அவ்வருள் வடிவாயிருந்து; - பின் விழித்திடும் - பின்பு மாயையில் விழிக்கலாம்; என்னில் - எப்படி என்னில்; இருளுறும் அவத்தை - இருளவத்தையை; தமசினாலஅடைந்து - தாமதகுணசேடத்தால் அடைந்து; இராசதத்தால் - தாமதகுண இராசத்தினாலே; பினும் விழிக்கும் - பின்னும் மாயையில் விழிக்கும்; (அது போல) அருளுறு அவத்தை; அருளவத்தையை-சத்துவத்தை அடைந்தே - சத்துவ குண விசேடத்தால் அடைந்து; அந்த ராசதத்தில் - அச்சத்துவ குணம் இராசத்தினால்; பின் விழிக்கும் - பின் மருளவத்தையான மாயையில் விழிக்கும் என்க.

பொ-ரை: இருள் அவத்தையை அடைந்து எங்கும் இருள் மயவடிவமாக ஆன்மா தானும் அவ்விருள் வடிவாய் இருக்கும். பின்பு படைப்பில் மருள் அவத்தையாகிய மாயையில் விழித்தது போல அருள் அவத்தையை அடைந்து எவ்விடத்தும் அருள் மயமாய் நிற்கும். பின் தானும் அவ்வருள் வடிவாயிருந்து மாயையில் விழித்திடும். எப்படி என்னில் இருள் அவத்தையை தாமத குணவிசேடத்தால் அடைந்து இராசதத்தினாலே பின்னும் மாயையில் விழிக்கும். அருள் அவத்தையைச் சத்துவ குண விசேடத்தால் அடைந்து அச்சத்துவ குணம் இராசதத்தினாலும் பின் மருளவத்தையான மாயையிலும் விழிக்கும்.

(சி-ரை): அருள் அடைந்த ஆன்மா பின் மருளில் விழிக்கில் அம்மருள் அவ்வான்மாவை மறைத்து மயக்காதோ என்னில், அக்கியானது இயல்பாயுள்ள மனிதனைப் பாதிக்குமே அன்றி, தெய்வ அருளடைந்தோனைப் பாதிக்காதது போல அருளடைந்த ஆன்மாவை மறைத்து மயக்க மாட்டாது.

ஆதலால், சத்துவத்தை அடைந்தே அந்த ராசதத்தில் பின் விழிக்கும் என்றார். ஈண்டு விழித்தல் என்பது சுட்டியறிதல், சுட்டற்றுப் பொதுவாக அறிதல் எனப் பொருள்.

வாசிப்பம் :

“வித்தினுட பூவுங்காயு மேவல் போலி தயந்தன்னில்
சித்தின் காரணமதான சத்துவசேட நிற்கும்
முத்தனாய் மனமிறந்தால் மொய்யுடல் போகா போகத்
தொத்த இன்ப துன்பங்கள் சார்தலற்று ஒருமையாகும்.”

71

66. மாயையில் அடைந்த பின்பு இருளவத்தை
வந்தடையாது பின்படைதல்
மாயையின் தமசு ஆதலால் போக்கும்
வரவுமாய் நிகழந்திடும் அதனால்
ஆய அவ்வருளை அடைந்தபின் மாயை
அடைவதேயிலை பின்னும் அடைந்தால்
ஆயஅவ்வருளை அடைந்ததே இன்றாம்
அடைந்தது மாயை சத்துவத்தால்.

(இ-ள்): மாயையில் அடைந்த பின்பு - ஆன்மா சிருட்டியான மருளவத்தையை அடைந்த பின்பு; இருளவத்தை - சிருட்டிக்கு முன் ஏதும் தெரியாது கிடந்த இருள் அவத்தையானது; வந்தடையாது - வந்தடைய மாட்டாது; பின்படைதல் - சிருட்டியான பின்பு சுழுத்தி, மூர்ச்சை முதலிய ஏதும் தெரியாத மூடாவத்தை வருகின்றதே என்னில்; மாயையின் தமசு - அவை தாமதகுண மாயாகாரியத்தால் அடைந்தது; ஆதலால்- ஆனபடியால்; போக்கும் வரவுமாய் நிகழந்திடும் - பிறவியும் மரணமும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும்; அதன் மேலாய - அதற்கு மேலான; அவ்வருளை அடைந்தபின் - அவ்வருளவத்தையை அடைந்த பின்; மாயை அடைவதே இல்லை - மருளவத்தையான மாயை வந்தடையவே மாட்டாது; பின்னும் - இருளவத்தையை அடைந்த பின்னும்; அடைந்தால் - மருளவத்தை வந்தடையுமாகில்;

ஆயவவ்வருளையடைந்ததே இன்றாம் - ஆயவருளவத்தையை அடைந்ததில்லையாம்; அடைந்தது - அடைந்தார்களென்று சொல்வது; மாயை சத்துவத்தால் - சத்துவகுண மாயாகாரியமான சாந்த விருத்தியை அடைந்ததே அல்லாது நேரே அருளவத்தையை அடைந்தல்ல என்க.

பொ-ரை: ஆன்மா மருள் அவத்தையை அடைந்த பின்பு இருள் அவத்தையானது வந்தடையாது. பின்பு சுழுத்தி, மூர்ச்சை முதலிய ஏதும் தெரியாத மூடாவத்தை வருகின்றதே என்னில் அவை தாமதகுண மாயாகாரியத்தால் அடைந்தது. ஆதலால் பிறவியும் மரணமும் தோன்றி கொண்டே இருக்கும். அதற்கு மேலான அருள் அவத்தையை அடைந்தபின் மருள் அவத்தையான மாயை வந்தடையாது. அருள் அவத்தை அடைந்த பின்னும் மருள் அவத்தை வந்து அடையுமாகில் அது அருள் அவத்தையை அடைந்த தில்லையாம். அடைந்தார்கள் என்று சொல்வது சத்துவகுணமாயா காரியமான சாந்தவிருத்தியை அடைந்ததே அல்லாது நேரே அருள் அவத்தையை அடைந்ததல்ல.

(சி-ரை): ஆடைக்கு அழுக்கு நீங்காத வரையில் அவை துறைக்குப் போயறையுண்டு வருவதொழியாதது போல, ஆன்மாவிற்குத் தாமத குணாம்சமான அறியாமை நீங்காத வரையில் மரணத்தில் மொத்தாறுவது விடாது. ஆதலால் மாயையின் தமசாதலால் போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடும் என்றார். சூரிய வொளியில் கலந்த கண்ணுக்கு சூரியன் தோன்றாமல் அதனுடைய கிரண ஒளியே மிக்குத் தோன்றுவது போல அருளில் கலந்த ஆன்மாவிற்கு அருளே தோன்றுமல்லாது, பிரபஞ்சம் தோற்றாது. ஆதலால் ஆய அவ்வருளை அடைந்து பின் மாயை அடைவதே இல்லை என்றார். சில முத்தர்கள் மாயாப் பிரபஞ்ச விவகாரத்தோடு கூடி இருக்கின்றாரே எனில், அவர்கள் சத்துவ குணாம்சமான ஞானவிருத்தியால் அருள் நிட்டையை அப்பியாசிக்கின்றவர்களே அல்லாது பரமுத்தியான சகச நிட்டை கூடி அருளில் கலந்தவரல்லர். ஆதலால் அடைந்தது மாயை சத்துவத்தின் பயனால் என்றார்.

இப்பாடலில், உலகில் சஞ்சரிக்கும் சீவன் முத்தர்கள்
உண்மைநிலை இன்னதெனக் கூறப்பட்டது.

72

67. இருளினில் அடைந்து தானும் அவ்விருளாய்
இருந்தங்கு நின்றதாயி டினும்
அருளினில் அடைந்து தானும் அவ்வருளாய்
அமர்ந்து அங்கு நின்றதாயி டினும்
மருளினில் அடைந்த வடிவம் நில்லாது
வடிவதிங்கு இருத்தலே தென்னில்
இருளருள் அவத்தைதனில் குணபோதம்
இலங்கி அங்கிருத்தலின் அன்றே.

(இ-ள்): இருளினில் அடைந்து - இருளவத்தையை அடைந்து; தானும் - ஆன்மாவும்; அவ்விருளாயிருந்து - அவ்விருள் வடிவாய் இருந்து; அங்கு நின்றதாயி டினும் - அவ்விருளவத்தையில் இருந்தாலும்; இருளினில் அடைந்து - அருளவத்தையை அடைந்து; தானும் - ஆன்மாவும்; அவ்வருளாய் அமர்ந்து - அவ்வருள் வடிவாய் இருந்து; அங்கு நின்றதாயி டினும் - அவ்வருளவத்தையில் இருந்தாலும்; மருளினில் அடைந்து - மருளவத்தையில் பெற்ற; வடிவம் - சரீரமானது; நில்லாது - அவ்விரண்டித்திலும் நிற்க மாட்டாது; வடிவதிங்கு இருத்தல் ஏதென்னில் - இவ்விடத்து சுமுத்தி, மூர்ச்சை முதலிய மூடாவத்தையிலும் பரமுத்தி தீசையான அருளவத்தையிலும் தேகம் இருக்கின்றதே எனின்; இருள் - மூடாவத்தையிலும்; அருளவத்தை தனில் - பரமுத்தி தீசையான அருளவத்தையிலும்; குணம் - மூடாவத்தையில் இருளினது அம்சமான அவித்தியா (குணமும்) அறியாமை; போதம் - பரமுத்திசையில் அருளினது அம்சமான சத்துவ குணமாயா விருத்தி ஞானமும்; இலங்கியங்கிருத்தலின் அன்றே - அவ்விருவித அவித்தையினிடத்தும் விளங்கி இருக்கின்றமையால் தேகம் இருக்கலாம் என்க.

பொ-ரை: இருள் அவத்தையை அடைந்த ஆன்மா, அவ்விருள் அவத்தையில் இருந்தாலும் அருள் அவத்தையை அடைந்து அவ்வருள்

வடிவாய் இருந்து மருள் அவத்தையில் பெற்றவடிவம் அவ்விண்ணிடத்திலும் நிற்கமாட்டாது. இவ்விடத்து சுழுத்தி, மூர்ச்சை முதலிய மூடாவத்தையிலும் பர முத்திதிசையான அருள் அவத்தையிலும் தேகம் இருக்கும் என்னில் மூடாவத்தையிலும் பரமுத்தி நிலையான அருளவத்தையிலும் மூடாவத்தையில் இருளினது அம்சமான அறியாமை சத்துவ குணமாயா விருத்தி ஞானமும் அவ்விருவித அவத்தையினிடத்தும் விளங்கிருக்கின்ற மையால் தேகம் இருக்கலாம் என்பர்.

(சி-றை): அவித்தையாம் குணமும்; சத்துவ மாயா விருத்தி ஞானமும் இருப்பது அவ்விருவித அவத்தைக்கும் குற்றமன்றே எனின், அருளவத்தையான பரமுத்தி திசையில் சகச நி்ட்டையின் பொருட்டுச் சரீரம் இருக்க வேண்டுவதாதலால், அதற்குச் சத்த சத்துவ மாயாவிருத்தி ஞானமானது அனுகூலம் இன்றி பிரதிகூலமன்று. சுழுத்தி மூர்ச்சை முதலிய மூடாவத்தையில் அவித்தையாம் குணம் இல்லாவிடில் கன்மத்தில் கட்டுண்ட ஆன்மா துன்பம் சகியா. ஒருவன் சுமை தாங்கியில் தன் சுமையை இறக்கி இளைப்பாறுதல்போல், சுழுத்தி மூர்ச்சை முதலிய மூடாவத்தையில் ஆன்மா தேகச்சுமையையும், கருவிகளில் அலைப்புண்டு நடத்திய விவகாரச் சுமையையும் ஒழித்து சுசித்திருந்து சகச நி்ட்டா காலம் வரையில் சரீரத்தைச் சுமந்து திரியவேண்டும். அதனால் அவையும் இருத்தலால் குற்றமன்று. 73

68: சத்துவ குணமே வருத்தனையாகித்

தங்கியே உளத்தினுள் நின்றால்

ஒத்துறு நி்ட்டை கூடும் இலதேல்

ஒருவி இச்சகல கேவலா அவத்தை

தொத்துறுமின்றிக் குணமும் மாயையினில்

தோன்றினது ஆதலால் இந்த

ஒத்துறு நி்ட்டை உண்மையே அன்றாம்

உபாசத நி்ட்டை என்றுணரே.

இ-ள்): சத்துவ குணமே - சாத்துவீத குணமே ; வருத்தனையாகி - வழக்கமாய்; தங்கியே உளத்தினில் நின்றால் - மனதில் பொருந்தி இருக்குமாயின்; ஒத்துறும் - சாதகத்துக்கு ஒற்றுமையாக ; நிட்டை கூடிடும் - உண்மை நிட்டையைக் கூடும்; இலதேல் - இவ்வழக்கம் இல்லாவிடில்; ஒருவி - அந்த நிட்டையைவிட்டு; சகல கேவலா அவத்தை - சகலாவத்தை, கேவலாவத்தைகளை; தொத்துறும் - அடையும்; அன்றி - அல்லாமலும்; குணமும் - அச்சத்துவ குணமும் ; மாயையினில் தோன்றினதாதலால் - பிரகிருதி மாயையின் இடத்துத் தோன்றியதான மையால்; இந்த ஒத்துறு நிட்டை - சாதகத்துக்கு உபயோகமான இந்நிட்டையானது; உண்மையே அன்றாம் - உண்மை நிட்டையல்லவாம்; உபாசக நிட்டையென்று - அப்பியாச நிட்டையென்று; உணரே - அறிவாயாக.

பொ-ரை: சாத்துவீத குணம் மனதில் இருக்குமாயின் உண்மை நிட்டைகூடும். இவ்வழக்கம் இல்லாவிடில் அந்த நிட்டையைவிட்டு சகலாவத்தை கேவலாவத்தைகளை அடையும். அன்றியும் அச்சத்துவ குணமும் மாயையில் தோன்றியதனால் சாதகத்துக்கு உபயோகமான இந்நிட்டையானது உண்மை நிட்டையல்லலை. உபாசக நிட்டை என்று அறிவாயாக.

(சி-ரை) : சுத்தா அவத்தைக்கு சாதனமான சத்துவகுணம் ஞானவிருத்தி ஆதலானும், சுகாதீதமான ஞான விருத்தியைக் கொண்டே உண்மை நிட்டை கூட வேண்டியதாதலாலும், 'சத்துவகுணமே (வருத்தனை) பயிற்சியாகித் தங்கியே உளத்தினில் நின்றால் ஒத்துறு நிட்டை கூடும்' என்றார். சத்துவ குணாம்சமான ஞான விருத்தி மேலிபாத காலத்துத் தாமதகுணமாகிய கேவலாவத்தையும் இராசதகுண காரிய சகலாவத்தையும் ஆன்மாவை அடையும். ஆதலால் 'ஒருவி இச்சகல கேவலாவத்தை தொத்துறும்' என்றார். சத்துவகுண ஞான விருத்தியைக் கொண்டு அடையும் நிட்டையானது விருத்திகளிறந்த அருளால் அடையும் சகட நிட்டையல்ல. ஆதலால் 'ஒத்துறு நிட்டை உண்மையே அன்றாம் உபாசகநிட்டை' என்றார்.

ஆத்மானு சந்தான நிமித்தம் சமாதிசாதகத்தை அப்பியாசிக்கின்றவர்களுக்கு இடைவிடாது ஓதும் பொருட்டு மனதை பரம் பொருளாக ஒன்றுப்படுத்தும்.

பயிற்சி உடையவர்களுக்கு சகலா அவத்யையினும் கேவலா அவத்யையினும் அந்நிடை கை கூடாது. சுத்தாவத்யையினின்றே சாதிக்க வேண்டும். அதே என்னில் சகலாவத்யையான சாக்கிர சொப்பன அவத்யையில் தத்துவக் கூடாக இருப்பதினால் நற்சிந்தனை வரமாட்டாது. கேவலாவத்யையான மறைப்பிலும் சுழுத்திலும் ஏதும் தெரியாத அந்தகார விருள், அவ்விடத்து அருள் வியாபக விளக்கம் இன்றாதலானும், இவ்விருவித அவத்யைகளும் நீங்கி சுத்தாவத்யையான துரியாவத்யையினின்றே சமாதி நி்ட்டையை அப்பியசிக்க வேண்டும். இத்துரியத்தை நனவிற் சாக்கிரம் என்று சொல்லப்படும். துரியம் இருப்பது சாக்கிரத்துள்ளே என்றார். இவ்வித சமாதி நி்ட்டை அப்பியாசபலத்தால் சகச நி்ட்டையான அருள்நி்ட்டை கைகூட வேண்டும் என்பது திருமூலர் கருத்து.

74

69. ஆதலின் சகல கேவல சுத்தம்

அடைந்திடல் இங்கு மாயையதாம்

வாதனை ஒழிந்தும் குணமிருத்தல் இவ்

வடிவகன்றிடில் பினும் சுத்த

சாதமுற்றிடுதர் அன்றியே வீட்டைத்

தான் அடைந்திடுதலே இன்றாம்

ஏதமில் அருளின் உண்மை நி்ட்டையினை

எய்தினோர் சீவன் முத்தர்களே.

(இ-ள்): ஆதலின் - ஆனபடியால்; சகல கேவல சுத்தம் - சகலகேவல சுத்தாவத்யைகளால்; அடைந்திடல் - அடைகின்ற நி்ட்டைகள்; இங்கு மாயையதாம் - இவ்விடத்து மாயநி்ட்டையேயாம்; வாதனை ஒழிந்தும் - சகல கேவல சுத்தகாரிய வாசனைகள் நீங்கினும்; குணமிருத்தலின் -

குணாம்சத்தையுடைய காரண மாயைகள் இருக்கின்றபடியால்; இவ்வடிவகன்றில் - இவர்க்குச் சரீரம் நீங்கில்; பினும் - பின்பொருசரீரம் எடுத்து; சுத்தசாதம் உற்றிடுதல் இன்றியே - அதிர்சுத்த சாதனமான உண்மை நிட்டையை அடைந்தல்லாது; வீட்டை - மோட்சவீட்டை; தானடைந்திடுதலே இன்றாம் - தாங்களடைகின்றதில்லையாம்; ஏதமில் - குற்றமற்ற; அருளின் - திருவருளால்; உண்மை நிட்டையினை - சகபநிட்டையை; எய்தினோர் - அடைந்தவர்களே; சீவன் முத்தர்கள் - சீவன் முத்தர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள் என்க.

பொ-ரை: சகல கேவலசுத்த அவத்தைகளால் அடைகின்ற நிட்டைகள் மாய நிட்டையே ஆகும். சகல கேவலசுத்த காரிய வாசனைகள் நீங்கினும் கரண மாயைகள் இருக்கின்ற படியால் இவர்க்குச் சரீரம் நீங்கினாலும் பின்பு ஒரு சரீரம் எடுத்து அதில் சுத்த சாதனமான உண்மை நிட்டையை அடைந்தல்லாது மோட்சவீட்டை அடைய முடியாது. திருவருளால் சகச நிட்டையை அடைந்தவர்களே சீவன்முத்தர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

(சி-ரை) : சகல கேவல சுத்தா அவத்தையில் தோன்றும் கோரமுட ஞானவிருத்தியாலடையும் நிட்டை மாயா நிட்டையாதலால் அடைந்திடலங்கு மாயையதாம் என்றார். இம்மூவித விருத்திகளாலடையும் நிட்டைக்கு முறையே மனன சமாதி நிட்டை என்றும் மெளட்டிக சமாதி நிட்டை என்றும் சுருப சாமதி நிட்டை என்றும் பெயர்களாம். காரியமான இவ்விருத்திகளுள்ள வரையில் காரணமான மாயை கெடாது. ஆதலால் இவர்கள் இனியொரு பிறனியெடுத்து விருத்திகளிறந்த அருள் நிட்டையான சகசநிட்டையை அடைந்தே மோட்சம் அடைய வேண்டும். ஆதலால், 'குணமிருத்தலின் இவ்வடிவு அகன்றிடில் பின்னும் சுத்தசாத முற்றிடுதல் அன்றியே வீட்டை தானடைந்திடுதலே இன்றாம்' என்றார்.

சீவன், சீவன்முத்தன், பரமுத்தன் இவர்களது இலக்கணம் கூறுவான்எடுத்துக் கொண்டருளியது.

70. சீவன்இம் மாயைதனின் முத்தனருளில்

சீவன் முத்தன் நடு 'ஓ' வில்

மேவலில் சீவன் தனக்கு அந்த அருளும்

மெய் முத்தன் தனக்கு மாயையுமில்

சீவன் முத்தனுக்கு ஏரியின் கரைமீதில்

திகழ்ந்திடுவோனைப் போற்றோன்றும்

ஆவது காகம் கண் கரிதுதிக்கை

அறிதல் போற்காகங் கண்மணி போல்.

(இ-ள்) : சீவன் - சீவனானவன்; இம்மாயை அதனில் - இம்மாயையிலும்; முத்தன் - பரமுத்தனானவன்; அருளில் - திருவருளிலும்; சீவன்முத்தன் - சீவன்முத்தானவன் ; நடு 'ஓ' வில் - இவ்விரண்டின் மத்தியமான பிரணவத்தினும்; மேவலில் - பொருந்தி இருக்கின்றவர்கள் ஆதலால்; சீவன்தனக்கு - பந்தத் திசையிலுள்ள சீவனுக்கு; அந்த அருளும் - முத்தித்திசையான அத்திருவருளும்; மெய் முத்தன் தனக்கு-பரமுத்தனுக்கு; மாயையும் - பந்தத்திசையான மாயையும் ; இல் - தோற்றல் இல்லையாம் ; சீவன்முத்தனுக்கு - மத்தியதிசையிலுள்ள சீவன் முத்தனுக்கு; ஏரியின்கரை மீதில் திகழ்ந்திடுவோனைப் போல் - ஏரிக்கரை மேலுற்றோனுக்கு; தோன்றும் - இருபுறத்தும் உள்ள பயிரும் நீரும் தோற்றுவது போலவும்; ஆவது நாகம் - பாம்பானது; கண்-கண்ணாகிய கருவி ஒன்றைக் கொண்டே உருவத்தையும்ஒலியையும் அறிவது போலவும்; கரி - யானையானது; துதிக்கை - தும்பிக்கையான ஒரே உறுப்பினால் மணத்தையும் தீண்டுணர்ச்சியையும்; அறிதல் போல் - அறிந்து கொள்ளுதல் போலவும்; காகம் கண் - காக்கையினது இரண்டு கண்களிலும் உள்ள மணிபோல்; ஒருவிழி இருபுறமும் திரிந்து அறிதல் போலவும்; பந்தத் திசையையும் முத்திசையையும் அறிந்திருப்பான் என்க.

பொ-ரை: சீவன் ஆனவன் இம்மாயையிலும் பரமுத்தன் ஆனவன் திருவருளிலும் சீவன் முத்தன்ஆனவன் இவ்விரண்டின் மத்தியமானா பிரணவத்தினும் பொருந்தி இருக்கின்றவர்கள் ஆவர்.பந்தத்

திசையிலுள்ள சீவனுக்கு முத்தித்திசையான அத்திருவருளும் பரமத்தனுக்கு பந்தத்திசையான மாயையும் தொற்றத்தில் இல்லையாம். சீவன் முத்தனுக்கு ஏரிக்கரையில் மேலுற்றோனுக்கு இருபுறத்தும் உள்ள பயிரும் நீரும் தோற்றுவது போல தோன்றும்.

(சி-றை) : ஏரிக்கரையில் நிற்கும் ஒருவனுக்கு ஏரியினிள்ள நீரும் கரைக்கு வெளியிலுள்ள பயிரும் ஏக காலத்தில் கண்ணுக்குப் புலனாதல் போல் சீவான்மா, சீவன்முத்த நிலையில் பந்தத்திசையையும் முத்தித்திசையையும் அறிந்து கொண்டிருப்பான் என்பது கருத்து.

76

71. அந்தரவடிவ சீவன் முத்தர்கள் இவ்
வடிசிலைப் புசித்ததே இன்றாம்
இந்த இவ்வுலகில் இவை புசித்திடவென்று
இந்நெறியோர்கள் நின்று இறைஞ்சித்
தந்திடில் உணவும் அளவின்றிப் புசிக்கும்
சமித்தது மலமது மாகா
மந்திரம் அதனை வடிவதாய்க் கொண்ட
மகிமையில் என்று உணர்ந்திடுவாய்.

(இ-ள்) : அந்தர வடிவசீவன் முத்தர்கள் - ஆகாயம் போலும் உருவாருவ தேகத்தையுடைய சீவன்முத்தித் திசையையுடையவர்கள்; இவ்வடிசிலை - அன்னம் முதலிய உணவுகளை; புசித்ததே இன்றாம் உண்பதே இல்லை; இந்த இவ்வுலகில் - இப்பிரபஞ்சத்தில்; இவை புசித்திடவென்று - இவ்வுணவைப் புசிக்க வேண்டுமென்று; இந்நெறியோர்கள் - இந்த கட்டுற்ற ஆன்மாக்கள்; இறைஞ்சி நின்று - வணங்கி நின்று; தந்திடில் - உபசரித்து அளிப்பார்களாயின்; உணவும் - அவ்வுணவையும்; அளவின்றிப் புசிக்கும் - மிதமின்றிப் புசிப்பர்; சமித்தது - சீரணமான அவ்வுணவும்; மந்திரமதனை - பிரணவ மந்திரத்தையே; வடிவதாய்க் கொண்டமகிமையில் - தமது தேகமாகக் கொண்டுள்ள மகிமையால்; மலமது ஆகா - கழிவதற்கான மலமாக

ஆகாது; என்று உணர்ந்திடுவாய் - என்று அறிவாயாக.

பொ-ரை: சீவன்முத்தர்கள் அன்னம் முதலிய உணவுகளை உண்பதே இல்லை. இந்த உலகில் இவ்வுணவைப் புசிக்க வேண்டுமென்று கட்டுற்ற ஆன்மாக்கள் வணங்கி நின்று உபசரித்து அளிப்பார்களாயின் அவ்வுணவையும் அளவின்றிப் புசிப்பர். சீரணமான அவ்வுணவும்பிரணவ மந்திரத்தையே தமது உடலாகச் கொண்டுள்ள மகிமையால் கழிவதற்கான மலமாகாது என்று அறிவாயாக.

அந்தரவடிவ சீவன் முத்தர்கள் என்பதற்கு உதாரணம் :

“அணுமயங்குமின்ன உழை கதிரெறிந்தவாளாக
விணை மயங்கு மெய்ப்படாது வான் அறிவது போயிற்று
பணை மயங்கு தோள் மாயைதன் படாமுலைபடாத
மண் மயங்கு தண் சோதிமேல் வாள்படவன்றே.”

(பிரபுலிங்க லீலை - கோரக்கர் கதி. 53) 77

72. எங்கெங்கு நோக்கில் மருள் மயமாகி

இருந்திடும் பந்தமாந்திசையில்

தங்கும்தன் வடிவம் மருள் மயமாகித்

தயங்கியே நின்றது குறிபோல்

எங்கெங்கு நோக்கில் அருள் மயமாகி

இருந்திடும் முத்தியாம் திசையில்

தங்குந்தன் வடிவம் மருள் மயமாகித்

தங்கியே நிற்குதல் குறியே.

(இ-ள்) : எங்கெங்கு நோக்கில் - எவ்வெவ்விடங்களில் எப்பொருள்களைப் பார்க்கினும்; மருள்மயமாகி இருந்திடும் - மாயாகாரியப் பொருள்களாகவே விளங்கியிருக்கும்; பந்த மாந்திசையில் - சீவனாயிருந்துள்ள பந்தத் திசையில்; தங்கும் தன் வடிவம் - பொருந்திய தனது உடலும்; மருள் மயமாகி - மாயாவடிவமாய்; தங்கியே நின்றது குறிபோல் - விளங்கியிருந்த தன்மையைப் போல; எங்கெங்கு நோக்கில் - எவ்வெவ்விடங்களில் எப்பொருளைப் பார்த்தாலும்; அருள் மயமாகி இருந்திடும் - அருள் மயமாகவே விளங்கி

இருக்கும்; முத்தியாந்திசையில் - பரமுத்தனாய் இருந்துள்ள முத்தித்திசையில்; தங்குந்தன் வடிவம் - பொருந்திய தனது உடலும்; மருள் மயமாகி - மருள் வடிவமாகி; தங்கியே நிற்குதல் - விளங்கியிருத்தலே; குறியே - அடையாளம் என்க.

பொ-ரை: எந்த இடத்தில் எந்தப் பொருளைப் பார்த்தாலும் மாயா காரியப் பொருளாகவே விளங்கி இருக்கும். சீவனாயிருந்துள்ள பந்தத்திசையில் பொருந்தியதனது உடலும் மாயா வடிவமாய் விளங்கியிருந்த தன்மையைப்போல எந்த இடத்திலும் எப்பொருளைப் பார்த்தாலும் அருள் மயமாகவே விளங்கி இருக்கும். பரமுத்தனாய் இருந்துள்ள முத்தித்திசையில் பொருந்திய தனது உடலும் மாயா வடிவமாய் விளங்கியிருந்த தன்மையைப்போல எந்த இடத்திலும் எப்பொருளைப் பார்த்தாலும் அருள் மயமாகவே விளங்கி இருக்கும். பரமுத்தனாய் இருந்துள்ள முத்தித்திசையில் பொருந்திய தனது உடலும் மருள் வடிவமாகி விளங்கி இருத்தலே அடையாளமாகும். 78

73. அருள் வடிவதுவே பார்வையில் தொக்கில்

அகப்படாதென்று நின்றிலகும்

மருள் வடிவதுவே பார்வையில் தொக்கில்

வந்தகப்பட்டு நின்றிலகும்

அருள்மருள் நடுவாம் 'ஓ' வடிவதுவே

அகப்படும் பார்வை ஒன்றுக்கே

மருள் வடிவுலகும் 'ஓ' வடிவோர்க்கு

வாய்த்திடும் பார்வை ஒன்றுக்கே.

(இ-ள்): அருள் வடிவதுவே - அருள் வடிவமானது; பார்வையில் தொக்கில் - எக்காலும் (காட்சியில்) அமுந்தியிருக்குமாயின்; அகப்படாதென்று நின்றிலகும் - அச்சரீரம் எக்காலும் தீண்டற்கு அகப்படாமல் விளங்கும்; மருள் வடிவதுவே - மாயா வடிவமே; பார்வையில் தொக்கில் - எக்காலும் காட்சியில் அமுந்தி இருக்குமாயின்; வந்தகப்பட்டு நின்றிலகும் - சரீரம் எக்காலும் தீண்டற்கும் காண்டற்கும் அகப்பட்டு விளங்கும்; அருள் மருள் நடுவாம் - அருளுக்கும்

மாயைக்கும் மத்தியமாகிய; 'ஓ' வடிவதுவே - பிரணவ மந்திர சரீரமானது; அகப்படும் பார்வை ஒன்றுக்கே - காட்சி ஒன்றுக்கு மாத்திரமே அகப்படும்; மருள் வடிவுலகம்- மாயாவடிவமான பிரஞ்சமும்; 'ஓ' வடிவோர்க்கு - பிரணவ மந்திர சரீரத்தையுடைய சீவன் முத்தர்களுக்கு; வாய்த்திடும் பார்வை ஒன்றுக்கே - காட்சி ஒன்று மாத்திரமாகவே விளங்கியிருக்கும் என்க.

பொ-ரை : அருள் வடிவமானது எக்காலமும் அமுந்தியிருக்குமாயின் அச்சரீரம் எக்காலமும் தீண்டற்கு அகப்படாமல் விளங்கும். மாயா வடிவமே எக்காலமும் காட்சியில் அமுந்தி இருக்குமாயில் சரீரம் எக்காலமும் தீண்டற்கும் காண்டற்கும் அகப் பட்டுவிளங்கும். அருளுக்கும் மாயைக்கும் மத்தியமான பிரணவ மந்திர சரீரமானது காட்சி ஒன்றுக்கு மாத்திரமே அகப்படும். மாயா வடிவமான உலகம் பிரணவ மந்திர சரீரத்தையுடைய சீவன் முத்தர்களுக்கு காட்சி ஒன்று மாத்திரமாகவே விளங்கியிருக்கும்.

79

74. பழதையில் கிளிஞ்சில் கட்டையினின்றும்

பாம்பும் வெள்ளியும் கள்வனும் போல்

எழுதரும் ஆரோபிதம் அதிட்டானம்

இலங்கிடில் இலாதது போலும்

முழுதுணர் சிவம் வந்து உதித்த இச்சீவன்

முத்தருக்கு உலகமின்று உதித்தல்

கழுதி ரதம்போல் காட்சி மாத்திரமாய்க்

கவும் விவகாரமே இன்றாம்.

(இ-ள்): பழதையில் கிளிஞ்சில் கட்டையினின்றும் - கயிறு, கிளிஞ்சல், மரக்கட்டை இவற்றினின்றும்; பாம்பும் வெள்ளியும் கள்வனும் - முறையே பாம்பும் வெள்ளியும் திருடனுமாகிய; எழுதரும் ஆரோபிதம் - உண்டாகிய ஆரோபிதங்கள் (ஏற்றுவிப்புகள்); அதிட்டானம் இலங்கிடில்- கயிறு, கிளிஞ்சல், மரக்கட்டை ஆகிய அதிட்டானங்கள் (நிலைக்களன்) விசாரித்து விளங்கிய காலத்து; இலாதது போலும் - அவ் ஆரோபிதங்கள் பொய்யாய்ப் போயினது போல; முழுதுணர் சிவம் வந்து

உதித்த - எங்கும் நிறைந்ததுமான முற்றறிவுடைய சிவத்தை அடைந்த; இச்சீவன்முத்தருக்கு - சீவன்முத்தர்களுக்கு; உலகமின்று - ஆரோபிதமான உலகம் தோன்றாது; உதித்தல் - அவர்களுக்கு பிரபஞ்சம் தோற்றுவது எப்படி எனில்; கழுதிரதம்போல் - கானல் கலம்போல; காட்சி மாந்திரமாகவும் - தோற்றம் மாத்திரமாய் விளங்கியிருக்கும்; விவகாரமே இன்றாம் - விவகாரத்துக்கு வருவதில்லையாம் என்க.

பொ-ரை: கயிறு, கிளிஞ்சல், மரக்கட்டை இவற்றினின்றும் முறையே பாம்பும் வெள்ளியும் திருநுமாகிய ஏற்றுவிப்புகள் விளங்கிய காளத்து அவை பொய்யாய்ப்போயினதுபோல எங்கும் நிறைந்ததுமான முற்றறிவுடைய சிவத்தை அடைந்த சீவன் முத்தர்களுக்கு உலகம் தோன்றாது. அவர்களுக்கு உலகம் தோற்றுவது எப்படி எனில் கானல் கலம்போல தோற்றம் மாத்திரமாய் விளங்கியிருக்கும். விவகாரத்துக்கு வருவதில்லை.

இவைக்கோர் உதாரணம் உணர்த்துகின்றார்.

80

75. கனவது போல் விவகாரம் உண்டென்னில்

கனவது நீங்கியே விழித்தால்

கனவி தென்றுணரும் அங்கவர் தமக்கு

அக்கனவு வந்து உதவுதல் உண்டோ

கனவுமுன் கண்ட நினைவு மாத்திரமாய்க்

காணுறும் அகத்து போலக்

கனவு இந்த உலகம் சீவன் முத்தருக்குக்

காணல் மாத்திரமதாய் நிகழும்.

(இ-ள்) : கனவதுபோல் - சொப்பன விவகாரம் போல; விவகாரம் உண்டென்னில் - சீவன் முத்தருக்கு விவகாரம் உண்டென்பாயாகில்; கனவது நீங்கியே விழித்தால் - கனவு நீங்கி நனவில் விழித்தால்; கனவிதென்று உணரும் ஆங்கவர் தமக்கு - இங்ஙனம் நடந்த விவகாரம் பொய்யாகிய சொப்பன விவகாரம் என்றறிந்தவர்களுக்கு;

அக்கனவு வந்து உதவுதல் உண்டோ - அச்சொப்பனப் பொருள் உள்ளவர்களுக்குப் பயன்படுமோ; கனவுமுன் கண்ட - சொப்பனத்தில் கண்ட பொருளானதுநினைவு மாத்திரமாய்க் காணும்; அகத்தது - உள்ளத்தில் நினைவு மாத்திரமாகவே தோற்றும்; அதுபோல் - அவ்வாறு; கனவிந்த உலகம் - சொப்பனம் போற்றோன்றியழியும் இப்பிரபஞ்சமும்; சீவன் முத்தர்களுக்கு; காணல் மாத்திரமாய் நிகழும் - தோன்றுதல் மாத்திரமாகவே விளங்கும் என்க.

பா-ற: கனவு போல சீவன் முத்தருக்கு விவகாரம் உண்டு என்னில், கனவு நீங்க நனவில் விழித்தால் நடந்த விவகாரம் பொய்யாகிய சொப்பன விவகாரம் ஆகும் சொப்பனத்தில் கண்டபொருளானது நினைவு மாத்திரமாய் காணலாம். அதுபோல சொப்பனம் போல்தோன்றி அழியும் இப்பிரபஞ்சமும் சீவன்முத்தர்களுக்கு தோன்றுதல் மாத்திரமாகவே விளங்கும்.

81.

76. சொற்பனம் அதனில் கனவு இதென்றிடுமோர்

சொப்பன சாக்கிர நடுவே

நிற்பன போலும் அருள்மருள் நடுவே

நின்றிடும் பிரணவ வடிவம்

சிற்பர சீவன் முத்தன் அவ்வடிவாய்ச்

செகமிதும் சிவமதுந் தோன்ற

நிற்பன் தனக்குநிழலின்றி நிழல்போல்

நிலத்தடி இன்றியே நிகழும்.

(இ-ள்) : சொற்பனம் அதனில் - சொற்பனத்தில்தானே; கனவு இதென்றிடுமோர் - இவை சொப்பனம் என்று உணரும்; சொற்பனம் சாக்கிரம் நடுவே - சொப்பனம் சாக்கிரம் என்னும் இரண்டு அவத்தைகளுக்கும் மத்தியில் ஓர் அவத்தை; நிற்பன போல - உண்பாய் இருப்பது போல; அருள் மருள் நடுவே - அருள் வடிவத்துக்கும் மருள் வடிவத்திற்கும் மத்தியில் ; பிரணவ வடிவம் நின்றிடும் - பிரணவ

சரீரமிருக்கும்; சிற்பர சீவன் முத்தன் - அனைத்துக்கும் மேலான ஞானத்தைப் பெற்றுள்ள சீவன் முத்தன்; அவ்வடிவாய் - அப்பிரணவ சரீரத்தோடு கூடிநின்று; செகமிதும் - இந்த உலகமும்; சிவமதுவும் - சிவமும்; தோன்ற நிற்பன் - விளங்கக் கண்டிருப்பன்; தனக்கு - தனது சரீரத்துக்கு; நிழல் இன்றி - சாயலின்றி; நிழல் போல் - சாயைப் போல்; நிலத்து - பூமியில்; அடியின்றியே நிகழும் - தனக்கென ஒரு நோக்கம் இன்றிச் சஞ்சரிப்பன். காற்சுவடின்றிச் சஞ்சரிப்பன் என்றும் பொருள்படும் என்க.

82

பொ-புறா சொப்பனம் சாத்திரம் என்னும் இரண்டு அவததைகளுக்கும் மத்தியில் ஓர் அவத்தை உண்டாய் இருப்பது போல அருள் வடிவத்துக்கும் மருள் வடிவத்திற்கும் மத்தியில் பிரணவ வடிவம் இருக்கும் அனைத்துக்கும் மேலான ஞானத்தைப் பெற்றுள்ள சீவன்முத்தன் அப்பிரணவ சரீரத்தோடு கூடிநின்று இந்த உலகமும் சிவமும் விளங்க கண்டிருப்பன். தனது சரீரத்துக்கு சாயலின்றி சாயைப்போல பூமியில் தனக்கென நோக்கம் இன்றிச் சஞ்சரிப்பன்.

77. வெந்துறு படமும் வறுத்திடும் வித்தும்
விளங்கிடும் கானலில் சலமும்
இந்திர தனுவும் கனவிலிருந்து அகன்ற
இடமதும் இங்கு முன்னிருந்த
முந்துறு கடமும் கடமதை யெடுத்து
முடிந்தபின் திகிரியில் சுற்றும்
கந்துரு நகரும் போல் முத்தர்வடிவும்
காட்சி மாத்திரமதாய் நிகழும்.

(இ-ள்) : வெந்துறு படமும் - தீயிற்பட்ட வஸ்திரமடியும்; வறுத்திடும் வித்தும் - வறுத்த விதையும்; விளங்கிடும் கானலில் சகலமும் - பிரகாசியா நின்ற பேய்த்தேரும்; இந்திர தனுவும் - வான வில்லும்; கனவிலிருந்து அகன்ற இடமும் - அக்னியிலிருந்து நீங்கின இடமும்; இங்கு முன்னிருந்த முந்துறு கடமும் - முன்பிருந்து நீங்கிய பாண்டமும்; கடமதை எடுத்து முடிந்தபின் - குலாலன் வேலை தீர்ந்து

குடத்தை எடுத்துக் கொண்ட பின்பு; திகிரியில் சுற்றும் - சக்கரத்தின் சுழற்சியும்; கந்துரு நகரும் போல் - கந்தர்வ பட்டணத்தை போலவும்; முத்தர்வடிவம் - சீவன் முத்தர்களுடைய சரீரம்; காட்சி மாத்திரமதாய் நிகழும் - தோற்ற மாத்திரமாய் விளங்கும் என்க.

பொ-ரை: தீயிலிட்ட வஸ்திரமும் வறுத்தவிதையும் பேய்த்தேரும், வானவில்லும் அக்னியிலிருந்து நீங்கின இடமும், முன்பிருந்து நீங்கிய பாண்டமும் குலாலன் வேலை தீர்ந்து குடத்தை எடுத்துக் கொண்ட பின்பு, சக்கரத்தின் சுழற்சியும் கந்தர்வ பட்டணத்தை போலவும் சீவன் முத்தர்களுடைய உடல் தோற்ற மாத்திரமாய் விளங்கும்.

(சி-ரை) : தீயில் வெந்த துணி குளிருக்கும் வெயிலுக்கும் பயன்படாதது போல், இவர் சரீரம் அணைக்கப் பிடிக்க பயன்படாது. வறுத்த விதை உணவுக்கு மாத்திரம் பயன்படுமேயன்றி விளைவிக்க பயன்படாதது போலவாம். இவர்கள் போகங்களைப் புசிப்பது போல் தோற்ற மாத்திரம் அன்றி இதாக்கிதமான ஆகாமியத்துக்கு இடமில்லை. கானல்நீர் புரண்டோடும் வெள்ளப் பெருக்கு போல் தோற்ற மாத்திரம் இன்றி நதிச்சுவடுறா போல் இவருடல் உலகத்தில் சஞ்சரித்தாலும் கால் சுவடுறாது. இந்திர தனுசு (வானவில்) மழைக்கு ஆதார அறிகுறியேன்றி யுத்தத்திற்குப் பயன்படாதது போல, இவர் விவகாரம் பக்குவர்க்கன்றி அபக்குவிகளுக்கு பயன்படாது. தீ இருந்த இடமும் பெருங்காயமிருந்த பாண்டமும் அவை நீங்கிய பின்னும் சில நாள் வரை வெப்பமும் மணமும் போகாதது போல, மருள்அவத்தையான மாயை நீங்கினும் அதனது காரியமான உடல் சில நாள் உலகத்தில் சஞ்சரித்திருக்கும்.

குயவன் குடம் செய்வதற்காக சுழற்றிய திரிகை குடத்தைச் செய்து முடித்தப்பின் சிறிது நேரம் முன்விசை தொடர்ந்து சுழலுதல் போல தேகம் எடுத்ததன் பலனாக அருளடைந்தும் பாசக்கட்டுண்ட ஆன்மாக்களின் பொருட்டு பிரணவாவதையில் சில காலம் சஞ்சரிக்கும். இந்திர ஜாலத்தில் தோன்றுமாறு காட்டிய மனித மிருகாதிகளுக்கு நிழல் சாயலில்லாதது போல சீவன்முத்தர் தேகத்திற்கும் நிழற்சாயலிராது.

78. மண்ணினில் அடுக்க சலத்தினில் நனைக்க
 வருங் கனலிற்சுட வளியால்
 நண்ணி நின்றசைக்க வெளியிடம் விடவே
 நணு கிபாது என்றும் நின்றிலகும்
 புண்ணிய சீவன் முத்தர் தம் வடிவம்
 பொற்புறு அவ்வடிவு கண்டளவே
 விண்ணின் மண்ணினில் பாதலத்தினு ள்ளோர்
 வியப்பொடும் எழுந்திறைஞ்சிடுவோர்.

(இ-ள்) : மண்ணினில் அடுக்க - பூமியில் புதைக்கவும்; சலத்தினில் நனைக்க - சலத்தில் அமிழ்த்தவும்; வருங்கனலில் சுட - அக்கினியால் சுடவும்; வளியால் நண்ணி நின்றசைக்க - காற்றால் அசைக்கவும்; வெளியிடம் விடவே - ஆகாயம் இடம் கொடுக்கவும்; நணு கிபாது - அகப்படாது; என்றும் நின்றிலகும் - எப்போதுமிருந்து விளங்கும்; புண்ணிய சீவனமுத்தர்தம் வடிவம் - புண்ணிய சொரூபரான சீவன் முத்தர்களுடைய சரீரமானது; பொற்புறு அவ்வடிவு - அழகு பொருந்திய அத்திருமேனியை; கண்டளவே - கண்டமாத்திரத்திலே; விண்ணில் - தேவவுலகத்திலும்; மண்ணில் - பூவுலகத்திலும்; பாதாலத்தினில் - பாதாள உலகத்திலும்; உள்ளோர் - உள்ள யாவரும்; வியப்பொடும் - ஆச்சரியத்துடனே; எழுந்திறைஞ்சிடுவோர் - எழுந்து வணங்குவார்கள்.

பொ-புரை பூமியில் புதைக்கவும் நீரில் அமிழ்த்தவும், அக்கினியால் சுடவும் காற்றால் அசைக்கவும், ஆகாயம் இடம் கொடுக்கவும், அகப்படாது எப்போதுமிருந்து விளங்கும், புண்ணிய சொரூபரான சீவன்முத்தர்களுடைய சரீரமானது அழகு பொருந்தியது. அதைக் கண்ட மாத்திரத்திலே தேவவுலகத்திலும் பூவுலகத்திலும் பாதாள உலகத்திலும் உள்ளயாவரும் ஆச்சரியத்துடனே எழுந்து வணங்குவார்கள்.

குறிப்பு: சீவன் முத்தர்களுடைய உடலினின்றும் உள்ளொளி வெளிப்பட்டுப் பிரகாசிக்கும். அவர்களது உடல் மூவுலகினராலும் காண்பதற்கும் வணங்குவதற்கும் உரியதாம்.

79. மூன்று நற்சுடரில் இன்னை ஒப்பவராய்
 மூன்று காலமும் உணர்ந்தவராய்
 மூன்றுலகத்தும் உவமை இல்லவராய்
 மூன்றுலகமும் அறிந்தவராய்
 மூன்று நற் காண்டமும் தெரிந்தவராய்
 மூன்று சிற்பதமும் உற்றவராய்
 மூன்று முன்மலமும் ஒருங்கறுப்பவராய்
 மூன்று தாபமும் அகன்றவராய்.

(இ-ள்) : மூன்று நற்சுடரில் - சந்திரன், சூரியன், தீ என்னும் முப்பிரகாசத்துள், இன்னை ஒப்பவராய் - சூரியனைப் போன்றவராயும்; மூன்று காலமும் - இறந்த, எதிர், நிகழ்கால விவகாரங்களையும்; உணர்ந்தவராய் - அறிந்தவராயும்; மூன்று உலகத்தும் - சுவர்க்க, மத்திய, பாதாளம் என்னும் மூவுலகத்திலும்; உவமையில்லாதவராய் - ஒப்பற்றவராயும்; மூன்று உலகமும் அறிந்தவராய் - திரிலோகத்தையும் அறிந்தவராயும்; மூன்று காண்டமும் - கிரியை, உபாசனை, சுத்தமாகிய மூவித காண்டங்களையும்; தெரிந்தவராய் - அறிந்தவராயும்; மூன்று சிற்பதமும் - சீவதுரியம், பரதுரியம், சிவதுரியமாகிய மூவித ஞானபதத்தையும்; உற்றவராய் - அறிந்தவராயும் ; மூன்று முன் மலமும் - அனாதியாயுள்ள ஆணவமாதிரி மும்மலங்களையும்; ஒருங்கறுப்பவராய் - முற்றும் பற்றறுக்க வல்லவராயும்; மூன்று தாபமும் - ஆன்மீக, தெய்வீக பௌதீகமாகிய முத்தாபங்களையும்; அகன்றவராய் - நீங்கினவராயும் இருப்பார்கள் என்க.

பொ-ரை : சீவன் முத்தர்கள், சந்திரன், சூரியன் தீ என்னும் முப்பிரகாசத்துள் சூரியனைப் போன்றவராயும் இறந்த, எதிர், நிகழ்கால விவகாரங்களையும் அறிந்தவராயும் சுவர்க்க, மத்திய, பாதாளம் என்னும் மூன்று உலகத்திலும் ஒப்பற்றவராயும் திரிலோகத்தையும் அறிந்தவராயும் கிரியை உபாசனை சுத்தம் ஆகிய மூவித காண்டங்களையும் அறிந்தவராயும் சீவதுரியம் பரதுரியம் சிவதுரியம் ஆகிய ஞான பதத்தையும் அறிந்தவராயும் அனாதியாயுள்ள ஆணவாதி மும்மலங்களையும் முற்றும் பற்றறுக்க வல்லவராயும் ஆன்மீக தெய்வீகபௌதீகமாகிய முத்தாபங்களையும் நீங்கினவராயும் இருப்பார்கள்.

(சி-ரை) : சூரியன் முப்பிரகாசத்தில் ஒன்றென்பதாக வழங்கினும் சந்திரன், அக்னி, நட்சத்திரங்கள், நவக்கிரகங்கள், இராசிகள் முதலானவைகளுக்கும், சூரியன் ஒளியைக் கொடுத்தும் தனது ஒளியில் குறைவின்றி இருத்தல் போல, அச்சீவன்முத்தன் தன்னை அடைந்த அன்பர்களுக்கு அருட்கண் விளங்கிக் கொடுத்துத் தாங்களும் அவ்வருட்கண் மாறாமலே இருந்து சஞ்சரிப்பவர்களாதலானும், இன்னும் இவர் மருள் அவத்தை, அருள் அவத்தையாகிய இரண்டின் அனுபவத்தை உணர்ந்திருந்தும் அருள் அவத்தையின்றும் மருள் அவத்தையின் அனுபவத்தையும் மருளவத்தையினின்று அருளவத்தையின் அனுபவத்தையும் ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்தக் கூடாமையின் சில காலம் உலக நலங்கருதி பிரணவாவத்தையின் இன்றும் தம்மை சரணடைந்த பக்குவர்களுக்கு அம்மூவித அவத்தையின் அனுபவங்களையும் விளக்கிக் கொடுத்து தாம் அப்பிரணவாவத்தையில் மாறின்றிச் சஞ்சரிப்பவராதலால் இனனை ஒப்பவராய் என்றார். (இனன் - கதிரவன்) (உ-ம்) **சூர்ம புராணம்** : ஆதவன் கதிரில் ஏழ்கதிர் சிறந்தவவற்றினில் சுசிமனத்தோடு, பேதமற்றொளிரும் இயல் அரிகேசம் இரண்டும் வாழ்வதற்கு ஒளி வழங்கும், தீதறு விசுவை விசு எனும் கதிரவான்றிகழொளி வெள்ளியை விளக்கும், மேதகு வசுரம் விளங்கு அங்கி அனல் மண்மகன்றனை விளக்குறுமால், ஓதிய கிரக மெட்டையும் கதிரோன் ஒளி பெற விளக்கு ரன்றே என்பது காண்க.

தீட்சாவிலக்கணம் கூறியவாறு.

85

80. அகவிருள் மாயை கருமம் இம்மூன்றும்
 அகற்றியே சுத்தாங்கம் ஆக்கித்
 தகநிறுத்திடுதல் 'கை' யதாம் அப்பால்
 தன்னுயிராகியே நிகழும்
 சுகசிவ உதயமாக்குதல் 'தீ' யாம்
 சொற்றிடு தீக்கையின் அருத்தம்
 செகமதில் அவையின் பாவனை கடந்து
 செய்தங்கு நிறுத்த வல்லவராய்.

(இ-ள்): அகவிருள் - ஆணவமலகாரியமாகிய காரணாங்கம்; மாயை - மாயாமலகாரியமாகிய தூலாங்கம்; கருமம் - கருமமல் காரியமாகிய சூக்குமாங்கம்; இம்மூன்றும் - அசுத்தமாகிய இம்மூவித அங்கங்களையும்; சுத்த அங்கமாக்கி - பரிசுத்தமான இலிங்காங்கமாகச் செய்து; தக நிறுத்திடுதல் - மீண்டும் அசுத்தம் ஆகாதகதிருக்கச் செய்வதே; கையதாம் - 'கை' என்னும் பதத்தின் பொருளாம்; அப்பால் - பின்பு; தன்னுயிராகியே நிகழும் - தனக்கு உயிராக விளங்கப்பட்ட; சகசிவ உதயமாக்குதல் - சிவானந்த உதயம் உண்டாக்கச் செய்வதே; 'தீ' யாம் - தீக்கை என்னும் பதத்தின் பொருளாம்; செகமதில் - பிரபஞ்சத்தில் தேகம் சஞ்சரிக்கும்வரை; அவையின் பாவனை கடந்து - அப்பிரபஞ்ச பாவனை ஒழிந்து நிற்கும்படி; செய்து - இவ்வித தீக்கைகளைச் செய்து; அங்கு - அவ்விலிங்காங்ககை யோகமான ஆனந்தானுபூதி நிலையில்; நிறுத்தவல்லவராய் - விட்டு நீங்காதிருக்கச் செய்யும் வல்லமையை உடையவராய் என்க.

பொ-றை: ஆணவமல காரியம் ஆகிய காரணங்கள், மாயாமல காரியமாகிய தூலாங்கம், கருமமல காரியமாகிய சூக்கமாங்கம் அசுத்தமாகிய இம்மூவித அங்கங்களையும் பரிசுத்தமான இலிங்காங்கமாகச் செய்து மீண்டும் அசுத்தம் ஆகாது அகத்திருக்கச் செய்வதே 'கை' என்னும் பதத்தின் பொருளாம். பின்பு தனக்கு உயிராக விளங்கப்பட்ட சிவானந்த உதயம் உண்டாக்கச் செய்வதே தீக்கை என்னும் பதத்தின் பொருளாம். உலகத்தில் தேகம் சஞ்சரிக்கும் வரை அப்பிரபஞ்ச பாவனை ஒழிந்து நிற்கும்படி இவ்வித தீக்கைகளைச் செய்து அவ்விலிங்காங்ககை யோகமான ஆனந்தானுபூதி நிலையில் நீங்காதிருக்கச் செய்யும் வல்லமையை உடையவராய் சீவன் முத்தர்கள் இருப்பர்.

(சி-றை) சீடனது அசுத்த தேகமான மாயாமல காரிய தூல தேகத்தில் கிரியா தீக்கையினால் - இஷ்டலிங்கத்தையும் கருமமல காரியமான சூக்கும தேகத்தில் வேத தீக்கையினால் பிராணலிங்கத்தையும் ஆணவ மல காரியமான காரண தேகத்தில் வேத தீக்கையினால் பாவ லிங்கத்தையும் தரித்து சுக துக்க ரூபமாக வரப்பட்ட பிராரத்த

போகங்களினது ரூப ருசி, திருப்திகளைப் பிரித்து அம்மூவித
 லிங்கங்களுக்கும் அர்ப்பிதம் செய்து அவ்வினிங்கப் பிரசாதமாகப்
 புசிக்கச் செய்யும், ஏதுவினால் பரிகாகமுறச் செய்து பின்பு தத்துவமசி
 மகாவக்கியானுக்கிரக முன்னிலையால் துவம் பதார்த்தமான சீவனத்தத்
 பதார்த்தமான இருளில் தாதான்மியம் அடைந்து அவ்வருள் அசி
 பதார்த்தமான சிவம் சுத்தாங்கமாக விளங்கி யிருக்கச் செய்தலால்
 அகவிருள் மாயை கருமம் இம்மூன்றும் அகற்றியே சுத்தமாக்கி
 என்றார். அருளாகிய அங்கமும் அதற்கு உயிராக விளங்கும்
 லிங்கமாகிய சிவமும் கலக்கும்படிச் செய்து இவ்வித அங்கலிங்க
 கலப்பில் சிவானந்த உதயம் உண்டாக்குதலால் 'தன்னுயிராகியே
 நிகழும் சுகசிவம் உதயமாக்குதல் தீயாம்' என்றார். சுத்தாங்கம்
 என்றமையால் அசுத்தாங்கம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. இதுவே
 தீட்சையால் வரும் பயனாம்.

86

81. பிரணவ அமுதே புசித்து அனுதினமும்

பிரணவ மயம் அதேயாகி

மரணம் அதுறும் இம் மனிதரைப் போல

வடிவ மாத்திரமதே தோன்றிப்

புரண நல் ஒளிக்கும் மாயைக்கும் நடுவே

புகுந்திருந்து இலங்கு நற்கருவைச்

சுரணை அடைந்துஇங்கு அவன் அருளாலே

தரிக்கப் பெற்ற அங்கத்தில் இலிங்கம்.

(இ-ள்) : பிரணவ அமுதே புசித்து - பிரணவாமிருதத்தையே உண்டு;
 அனுதினமும் - எப்போதும்; பிரணவமயம் அதேயாகி - பிரணவாகரமாகி;
 மரணம் அதுறும் - இறந்து போகிற இம்மனிதரைப் போல்
 (இவ்வுலகத்தினுள்ள மனிதரைப் போல்); வடிவமாத்திரமதே தோன்றி -
 உருவத் தோற்ற மாத்திரமாகி விளங்கி; புரண நல் ஒளிக்கும் - பூரண
 விளக்கமாகிய அருள் வடிவத்திற்கும்; மாயைக்கும் - மாயா
 வடிவத்திற்கும்; நடுவே - மத்தியினுள்; புகுந்திருந்து இலங்கும் -
 பிரணவ வடிவமாக இருந்து விளங்குகிற; நற்கருவை -

நல்லஞானாசிரியனை, சரணென அடைந்து - அடைக்கலமென்றடைந்து;
இங்கு - இவ்விடத்து; அவனருளாலே - அவ்வாசிரியனது அருளிணாலே;
தரிக்கப் பெற்ற அங்கத்தில் இலிங்கம் - நூலாதி தனுத்திரயங்க இஷ்ட
லிங்கம் முதலிய இலிங்கங்களைத் தூல, காரண, சூக்கும தேகங்களில்
முறையே இஷ்ட, காரண, பாவ லிங்கங்களை தரிக்கப்பெற்றுக்
கொண்டு என்க.

பொ-றை: பிரணவ அமிருதத்தையே உண்டு எப்போதும் பிரணவ
ஆகாரமாகி இறந்துபோகிற இம்மனிதரைப்போல உருவத் தோற்ற
மாத்திரமாகி விளங்கி, அருள் வடிவத்திற்கும் மாயாவடிவத்திற்கும்
மத்தியினுள் பிரணவ வடிவமாக விளங்குகிற ஞானாசிரியனை
அடைக்கலம் என்று அடைந்த இடத்து அவ்வாசிரியனது அருளிணாலே
இஷ்டலிங்கம் முதலிய இலிங்கங்களைத் தூல, காரண, சூக்கும
உடல்களில் முறையே இஷ்ட, காரண, பாவலிங்களை அணியப்
பெறுவர்.

(சி-றை): 'தரிக்கப் பெற்றங்கத்திலிங்கம்' என்ற பதத்திற்கு தனது சமயக்
குறி என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும். இன்னும் இவ்வாசிரியர்
எச்சமயங்களுக்கும் ஆசிரியனாக இருப்பார் என்பதும் சமயாதீதமான
இச்சுத்த மார்க்கா அனுவப் படி உண்மை நிலையை
உணர்த்திவைக்கும் அதிகாரமும் வல்லமையும் உடையவர் என்பதும்
இவர் சமயாதீதர் என்பதும் தோன்ற நின்றது.

87

82. தேகமும் பொறியும் கரணமும் உயிரும்

திரிவறு மாயையின் மயத்தை

ஏகநின்று அகற்றித் தீக்கையில் ஆசான்

இவைக்கு அதிபான மந்திரமே

ஆக நின்றமைத்த வகைகுரு அருளால்

அறிந்ததின் பாவனை திடமாய்

ஊகமதுடனே முன்நினைவு அகற்றி

உளத்தினில் சகசமே பிறந்து.

(இ-ள்) : தேகமும் - உடலும்; பொறியும் - இந்திரியங்களும்; கரணமும் - அந்தக்கரணங்களும்; உயிரும் - பிராணவாயுமாகிய; திரிவுறு மாயையின் மயத்தை-மாறுபடுகின்ற மாயா உருவமாகிய இக்காரிய உபாதிகள் எவையும்; ஏக நின்றகற்றி - தனக்கு வேறாக விசாரித்தறிந்து நீக்கி; தீக்கையில் - தீட்சாக முகத்தில்; ஆசான் - ஆசிரியன்; இவைக்கு- இவ்வுபாதிகளுக்கு; அதிஷ்டானமாக - சாட்சியாக விளங்குகிற; மந்திரம்- மந்திரத்தை; அமைத்த வகை நின்று - உபதேசித்த முறைப்படியிருந்து; குருவருளால்- அவ்வாசிரியனது கருணையினால்; அறிந்து - தான் அனுபவித்து உணர்ந்து; அதில் - அவ்வனுபவத்தில்; பாவனை திடமாய் - திட பாவனையாக ; ஊகமதுடனே - சுவானுபவ யுக்தியோடு; முன்நினைவு அகற்றி - முன்னுள்ள பிரபஞ்ச பாவனைகளை ஒழித்து; உளத்தினில் - மனதில்; சகசமே பிறந்து - சகசமாதி உண்டாகி செய்க.

பொ-ரை : உடலும், இந்திரியங்களும் அந்தக் கரணங்களும் பிராணவாயுமாகிய மாறுபடுகின்ற மாயா உருவமாகிய இக்காரிய உபாதிகள் எல்லாம் தனக்கு வேறாக விசாரித்து அறிய வேண்டும். இவற்றை நீக்கி தீட்சாக முகத்தில் ஆசிரியன் இவ்வுபாதிகளுக்கு சாட்சியாக விளங்குகிற மந்திரத்தை உபதேசித்த முறைப்படி உச்சரிக்க வேண்டும். அவ்வாசிரியனது கருணையினால் தான் அனுபவித்து உணர்ந்து அவ்வனுபவத்தில் திப்பாவனையாக சுவானுபவ யுக்தியோடு முன்னுள்ள பிரபஞ்ச பாவனைகளை ஒழித்தால் மனதில் சகசமாதி உண்டாகும்.

(சி-ரை) : 'மாயையின் மயத்தை' என்றமையால், காரணவுபாதிகள் ஏழையும் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். இவை இரண்டு செய்யுட்களானும் வாதுளாகம விதிப்படி வேத மந்திர கிரியாதீக்கையால் முன்னர் சிவாத்வைத சைவ சமயாசார விதிப்படி சிவலிங்க தாரணந்தரித்துப் பின்பு சீடனது பரிபாக மேலிடு கண்டு தத்துவமசி மகாவாக்கிய அனுபவத்தை உணர்த்த வேண்டும் என்பது கருத்தமாயிற்று.

83. இக்குலம் தனக்கு இச்சமயமது என்றும்

இயம்புதல் இலையதனால்

இக்குலந்தனை விட்டுஞ் சமயத்தும்

எய்துதல் நியாய மதாகும்

இக் குவலயத்தில் எச்சமயத்தும்

இலங்கிடு ஞானம் உண்டதனால்

இக்குவலயத்தில் எச்சமயத்தும்

இயற்கையை விட்டிலாகா.

இ-ள் : இக்குலம் தனக்கு - இன்ன குலாசாரமுடையவர்களுக்கு; இச்சமயமது என்றும் - இன்ன சமயாசாரத்தையே அனுப்டிக்க வேண்டும் என்றும்; இயம்புதலிலை - வேதாகமங்கள் பிரித்து சொல்வதில்லை; அதனாலே - ஆகையால்; இக்குலந்தனை விட்டு - இந்த குலாச்சாரா தருமத்தை விட்டு; எச்சமயத்தும் - மெய்யுணர்வு உண்டென்று தோன்றிய எந்தச் சமயமாவது ஒன்றை; எய்தும் நியாயமதாகும் - அடைவது முறையாகும்; இக்குவலயத்தில் - இவ்வுலகத்தின் கண்; எச்சமயத்தும் - எச்சமயத்தினிடத்தும்; இலங்கிடு ஞானம் உண்டு - விளங்குகின்ற மெய்யுணர்வு என்பதுண்டு; அதனால் - அதனாலே; இக்குவலயத்தில் - இவ்வுலகத்தின் கண்; எச்சமயத்தும் - எச்சமயத்தாரும்; இயற்கையே விட்டிலாகா - தனது சமயசார தருமத்தைக் கைவிடக் கூடாது என்க.

பொ-ரை: இன்னகுலாசார முடையவர்களுக்கு இன்ன சமயாசாரத்தையே அனுப்டிக்க வேண்டும் என்று வேதாகமங்கள் பிரித்து சொல்லுவது இல்லை. ஆகையால் இந்தக் குலாச்சாரா தருமத்தை விட்டு மெய்யுணர்வு உண்டென்று தோன்றிய எந்தச் சமயமாவது ஒன்றை எய்துவது முறையாகும். இவ்வுலகத்தின் கண் எச்சமயத்தினிடத்தும் விளங்குகின்ற மெய்யுணர்வு என்பதுண்டு. அதனாலே இவ்வுலகத்தின்கண் எச்சமயத்தாரும் தனது சமயத் தருமத்தைக் கைவிடக் கூடாது.

(சி-றை): சாதி சமயத்தின்கண் கெடும். சமயம் ஞானத்தின் கண் கெடும். ஆதலால், இக்குலந்தனக்கு இச்சமயம் என்று இயம்புதலில்லை. அதனாலே இக்குலந்தனை விட்டு எச்சமயத்தும் எய்துதல் நியாயமதாகும் என்றார்.

(உ-ம்): அவிரோக உந்தியார் (சாந்தலிங்கர்)

“வருண நெறிசார் மதத்து அம்மத மெய்ப்
பொருளுணர் ஊரடிரும் உந்தீ பற
பொன்றாதது ஒன்றென்று உந்தீ பற
உயர்ந்த நெறி ஈதென்று ஒன்றை விட்பொன்றை
இயைந்திடு வோனும் உண்டு உந்தீ பற.”

எல்லாச் சமயங்களும் தங்கள் சமயத்தில் மோட்சம் உண்டென்று அளவிலா ஏதுதிருட்டாந்தங்கள் எடுத்துக் கூறி இருத்தலால் எச்சமயத்தும் இலங்கிடும் ஞானம் உண்டென்றார்.

“ஏது மடையான் என்று உந்தீ பற
எத்தேவை நாமென்றிசைந்து ஆயதைத் தொழ
சத்திய பத்தியால் உந்தீ பற
தனு வாதியைக் கெடுத்து உந்தீ பற.”

எச்சமயிகளும் அந்தந்த சமயாசார நியமப்படி நடந்து, அச்சமயக் கடவுளினது கிருபையால் சமயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பரம் பொருளை அடைய வேண்டும்.

“ஆறுளு மேராறு அவாதீத மென்மை தீ
தரும் விளங்கலால் உந்தீ பற
அளவில் அளவைக் கெடு உந்தீ பற.”

என வரும் பிறவற்றால் காண்க.

84. அன்னிய கந்தம் கவருதல் அகற்றி
 அயனின் ரசனையும் அகற்றி
 அன்னிய ரூப நோக்குதல் அகற்றி
 அன்னிய பரிசும் அகற்றி
 அன்னிய சத்தம் கேட்குதல் அகற்றி
 அன்னிய நினைவதும் அகற்றி
 அன்னியருடனே இணங்குதல் அகற்றி
 அன்னியர் உறைவிடம் அகற்றி.

பொ-ரை: பிறருடைய பொருள் பெறுதல், படைப்பின் சுவை விரும்புதல், பிறருடைய அழகை நோக்குதல், பிறரைத் தொடுதல் இன்பம், பிறரோடு பேசுதல், பிறரைப் பற்றி நினைத்தல், பிறரோடு சேர்தல், பிறரோடு தங்குதல் ஆகியவற்றை நீக்கல் வேண்டும். 90

85. அன்னியர் கையில் வாங்குதல் அகற்றி
 அன்னியக்கீகு தல் அகற்றி
 அன்னிய கடவுள் வணங்குதல் அகற்றி
 அன்னிய கிரியையும் அகற்றி
 அன்னிய நூலையோதல் அகற்றி
 அன்னிய கேள்வியும் அகற்றி
 அன்னிய பாகம் அருந்துதல் அகற்றி
 அன்னிய வகையறந்து உடங்கி.

பொ-ரை: பிறரிடம் வாங்குதல், பிறருக்கு கொடுத்தல், பிறதெய்வங்களை வணங்குதல், பிறமதத்தார்கள் நூற்களை ஓதுதல், அடுத்தவர் கொடுக்கும் பொருட்களை உண்ணுதல் ஆகியவற்றை நீக்கல் வேண்டும். பிறருடைய செயல் அறிந்து அடங்கி இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பு: இதனானே எச்சமயிகளுந் தேக பதன பரியாத மதன்
சமயாசார ஒழுக்கங்களைக் கைவிடக் கூடாது என்பது கருத்து. இவை
செய்யுள் இரண்டும் வழி வெளிப்படை.

கருத்து:- இவ்விரு பாட்டுகளிலும் வீரசைவன் கடைபிடிக்க
வேண்டிய தடையாணைகள் (INJUNCTIONS)
கூறப்படுகின்றன. இக்கட்டளைகளைத் தவறாது
கடைப்பிடிக்கும் வீரசைவர்கள் இன்றும் உளர் 91

86. சமய நற்கிரியை அனைத்தையும் விடினும்

தனக்கு அந்தப் பிரணவ அமுதம்

அமைய நின்றூறிய தனையே அருந்தி

அவ்வடி (வ) ஆயிடும் அளவும்

சமயிகள் பாக மதனையே கொண்டு

தற்பர நிவேத்தியம் புரியும்

அமைதியை விட்டான் மேற்கொளாது என்பது

அறிந்ததை நியமமாகக் கொள்ளும்.

(இ-ள்): சமயம் - சமயாசாரம்; நற்கிரியை - நல்ல கிரியா சாரம் முதலிய;
அனைத்தையும் விடினும் - எதைக் கைவிட்டாலும்; தனக்கு - தனக்கு;
அந்தப் பிரணவ அமுதம் - பிரணவாமிருதமானது; அமைய நின்றூறி
- இடையீடின்றி மேலும் மேலும் விருத்தியாகின்ற; அதனையே அருந்தி
- அப்பிரணவாமிருதத்தையே புசித்து; அவ்வடி வாயிடும் அளவும் -
அப்பிரணவ காரணமாக விளங்கும் காலம் வரையில்; சமயிகள்
பாகமதனைக் கொண்டு - தற்சமயத்தினர் செய்யும் பாகசாதங்களைக்
(அன்னம், கீரை, முதலியன) கொண்டு; தற்பர நிவேத்தியம் புரியும் -
சிவ நைவேத்தியம் செய்து புசிக்கின்ற; அமைதியை விட்டால் -
கிரமத்தைக் கைவிட்டால்; மேற்கொள்ளாது என்பது - சாதன முயற்சி,
(மேன்மேலும் விருத்தியடையா என்பது); அறிந்து - தெரிந்து; அதை-
அச்சமயிகளால் செய்யப்படும் பாகசாகத்தையே; நியமமாகக்
கொள்ளும் - தவறாது உறுதியுடன் புசித்து வரவேண்டும் என்க.

பொ-ரை: சமயாசாரம், கிரியாசாரம் முதலிய எதைக் கைவிட்டாலும் தனக்கு பிரணவாமிருதமானது இடையீடன்றி மேலும் மேலும் விருத்தியாகின்ற அப்பிரணவா மிருதத்தையே உண்ணவேண்டும். அப்பிரணவ காரணமாக விளங்கும் காலம் வரையில் தற்சமயத்தினர் செய்யும் பாகசாகங்களைக் கொண்டு நைவேத்திய செய்து உண்கின்ற கிரமத்தைக் கைவிட்டால் சாதனமுயற்சி மேன்மேலும் விருத்தியடையாது . இதைத் தெரிந்து அச்சமயிகளால் செய்யப்படும் பாகசாதத்தையே தவறாது உறுதியுடன் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

(சி-ரை): எந்தச் சமயிகளும் தமக்குக் கிடைத்த உண் பொருள்களை விதிப்படி அந்த சமயக் கடவுளுக்கு அர்ப்பணம் செய்தே புசிக்க வேண்டும். அங்ஙனம் இன்றாயின் அதனால் அஞ்ஞானம் மேலிடும். அதனால் ஆன்மாவிற்கு மலபரிபாக மின்றி ரௌரவாதி நரகப் பிராப்தி உண்டாம். ஆதலால் 'தற்பர நிவேத்தியம் புரியும் அமைதியை விட்டான் மேற்கொளாது' என்பதறிந்து அதை நியமாய்க் கொள்ளும் என்றார்.

தற்பர நிவேத்தியம் புரியும் என்பதற்கு (உ-ம்):

“தேவர்தென்புலத்தார் துறந்தவர்க்களித்த சேபம் நல்லமிர்தினும் இனிதாம், யாவரே யெனினும் அதியம் இஉந்தோர் உரிமையவரிங்கவர்க்கு இன்றிக் கவல் போலாழந்தபாழ்வயிறதனில்கொட்டுதற்கு அமைத்தவெண்ணோறு, நாவுறை புழுவாமென மறை அனைத்தும் நவின்றிடும்.”

என்பார் நன்குணர்ந்தோர்.

92

87. புரிசடையோனுக்கு அர்ப்பித்துக் கொளினும்

பொருந்திய பொருளதே வேண்டும்

திரிவின்றி ஒன்றாயப் பாவித்துக் கொளினும்

செல்லல் போலொழுங்கதே வேண்டும்

அரிய நல்லறத்தை வேண்டிடில் பொருளும்

அறமதா ஈட்ட வேண்டி டும் போல்

உரியதற் சமயத் தொழுங்கினில் புசித்தால்

உளத்தழுக்கின்றியே வதியும்.

(இ-ள்): புரிசடையோனுக்கு - சிவபெருமானுக்கு; அர்ப்பித்து- அர்ப்பணம் செய்து; கொளினும்- புசித்தாலும்; பொருந்திய - ஆகமங்களில் விதித்த; பொருளதே வேண்டும்- வஸ்துக்களைக் கொண்டே அர்ப்பிதம் செய்ய வேண்டும்; திரிவின்றி - மயக்கமின்றி; ஒன்றாய் பாவித்து - எல்லாம் சொருபாகாரமாய்க் (சமம்) கண்டு; கொளினும் - புசித்தாலும்; செல்லல் - அறிந்து பற்றி அழுந்து அனுபவிக்கச் செல்லும் உணர்ச்சியுண்பாய் இருத்தலால்; போல - முன் சொல்லியது போல; ஒழுங்கதே வேண்டும் - விலக்குப் புசிப்பை நீக்கி விதிப் புசிப்பையே புசிக்க வேண்டும் (எங்ஙனமெனின்); அரிய - அரிதாகிய; நல்லத்தை - நல்ல தருமத்தை; வேண்டிடில் - செய்ய விரும்பினால்; பொருளும் - பொருளையும்; அறமதாய் - தரும வழியில்; ஈட்ட வேண்டிடும் போல -சம்பாதிக்க வேண்டியது போலவாம்; உரியதற் சமயத் தொழுங்கினில் -உரித்தான தனது சமயாசார நியமப்படி ; புசித்தால் -விதித்த பொருள்களைப் புசித்து வந்தால்; உளத்தமுக்கு இன்றியே வதியும் -சித்தம் நின்மலமாகவே விளங்கி இருக்கும் என்க.

பொ-ரை: சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து புசித்தாலும் ஆகமங்களில் விதித்த பொருட்களைக் கொண்டே அர்ப்பிதம் செய்யவேண்டும். எல்லாவற்றையும் சமமாகக் கண்டு புசித்தாலும் முன்பு சொல்லியது போல விலக்குப்புசிப்பை நீக்கி விதிப்புசிப்பையே புசிக்கவேண்டும். அரிதாகிய நல்ல தருமத்தைச் செய்ய விரும்பினால் பொருளையும் தருமவழியிலும் சம்பாதிக்கவேண்டும். சமய ஆசாரநியமப்படி விதித்த பொருள்களைப் புசித்து வந்தால் சித்தம் நின்மலமாகவே இருக்கும்.

(சி-ரை): பத்தி மேலீட்டினால் கண்ணப்பர் முதலானயினோர் செய்தது போல, விலக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களையும் சீவார்ப்பிதம் செய்து புசிக்கலாம் என்றும் சில சமயிகளுண்டாய் இருத்தலைப் பற்றி, 'புரிசடையோனுக்கு அறிபித்துக் கொளினும் பொருந்திய பொருளதே வேண்டும்' என்றார்.

காற்றைப்போல விதி நிதேதமாகிய எப்பதார்த்தங்களையும் சொருப ஆகாரமாகக் கண்டு புசிக்கலாம் என்னும் சில மாயா வாத வேதாந்திகளுண்டாய் இருத்தலைப் பற்றி அவர்களுக்கு கலாதிகளால் அறிந்து இந்திரியங்களால் பற்றி மனாதிகளால் அழுத்தி அனுபவிக்கின்ற உணர்ச்சியுண்டா இருத்தலால், ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம் என்னும் திரிபுடி உண்டு. அஃதலின்றி வேதத்தில் விதி, நிதேதம் (விலக்கு) கூறி இருந்தலால் கட்டுணர் விழந்த கைவல்லியகால வரையில் விதிப்படியே புசித்து வர வேண்டும். ஆதலால் 'ஒன்றாய்ப் பாவித்துக் கொளினும் சொல்லல் போலொழுங்கதே வேண்டும்' என்றார்.

(உ-ம்) குறுங்கழிநெடில் - சிவப்பிரகாசர்

மெய்யறுபிணிக்கு விலக்குவது ஒழித்து விதித்தன கொள்ளுவன் பிறவி மையறுபிணிக்கும் அவ்வகைசெயாமல் வருத்தும் அந்நோயிடைப்பவேன் பெய்யறு வளைக்கைத் திருநுதல் உமையாள் பெருமிழிக்கனை

கொடுவிடாமல்

எய்யறு முரத்தோய் என் காத்திருக்கும் ஈசனே! மாசிலாமணியே!.

மேல் 76ஆம் செய்யுள்முதல் இதுமேல் காறும் ஞானிகளின் பொது இலக்கணம் கூறி, இனிச் சிறப்பு விதி உணர்த்துகின்றார்.

குறிப்பு: ஆகமங்களால் மறுக்கப்பட்ட உணவு வகைகளை நீக்கி விதிக்கப்பட்ட உண் பொருள்களை உண்பதுடன் இலிங்க தாரண முடைய. சீலம்மிகு வீரசைவ சங்கமர்கள் அனைவரும் புனிதத் தன்மையினராகையால் அவர்களால் அளிக்கப்படும் உணவும் புனிதமானது. ஆகையால் அவை ஏற்றக் கொள்ளத் தக்கவை. இது குரு சங்கமர்களிடையே அன்பும் ஐக்கிய மனோபாவமும் ஏற்படுவதற்கான அடிப்படைக் கொள்கையாம். 93

88. ஞானசங்கமத்துக்கு இந்நெறி அதனில்
 நவிற்றிடும் சாதியும் சமயத்து
 ஈனமில் ஆசாரமும் விசாரித்தல்
 இயற்கையே அன்று எவரேனும்
 ஊனமில் அங்கந்தனில் இலிங்கம் ஒன்றே
 உளபிரமாணமாய்க் கொண் பங்கும்
 ஆனநற் பயிக்கம் அவர்மனை தோறும்
 அங்கையே ஏற்று உருந்திட லாமால்.

(இ-ள்): ஞான சங்கமத்துக்கு - குருலிங்க சங்கமாகிய துறவற ஞானிகளுக்கு; இந்நெறி அதனில் - இச்சுத்த மார்க்கத்தில் நின்று அப்பியசிக்கும் காலத்தில்; நவிற்றிடும் - சொல்லப்பட்ட; சாதியும் - சாதியாசாரத்தையும்; சமயத்து ஈனமில் ஆசாரமும் - குற்றமற்ற சமயாசாரத்தையும்; விசாரித்தல்- விசாரிப்பது; இயற்கையே அன்று - கிரமமல்ல; எவரேனும் - யாவரானாலும்; ஊனமில்-குற்றமற்ற; அங்கந்தனில் - தேகத்தில்; இலிங்கம் ஒன்றேயுள் - கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கம் ஒன்றையே; பிரமாணமாய்க் கொண்டு-பிரமாணமாகக் கொண்டு; அங்கான - அவர்களிடத்துண்டான; நற்பயிக்கும் - நல்ல பிட்சையை; அவர்மனை தோறும் - அவர்களது வீடு தோறும் சென்று; அங்கையேற்று - கரத்தினில் வாங்கி; அருந்திடாமல்- உண்ணலாம் என்க.

பொ-ரை: குருலிங்கசங்கமாகிய துறவற ஞானிகளுக்கு இச்சுத்தமார்க்கத்தில் நின்று அப்பியசிக்கும் காலத்தில் சாதி ஆசாரத்தையும் சமய ஆசாரத்தையும் விசாரிப்பது கிரமமல்ல. யாவரானாலும் தேகத்தில் கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கம் ஒன்றையே பிரமாணமாகக் கொண்டு இருக்கின்றவர்களது வீடுதோறும் சென்று கரத்தினில் பிச்சையை வாங்கி உண்ணலாம்.

(இலிங்கம் என்பது குறியாதலால் அவரவர்களுக்குள்ள அந்த அழகியச் சமயக்குறி யேதேனும் ஒன்று இருக்கக்கண்டு புசிக்கலாம் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும்)

89. சடுத்தலம் அதிலும் இலிங்கமே யாகித்

தானெனல் விடுத்தருந்திய பின்

கொடுத்தவன் தானும் கொடுத்திடும் பொருளும்

கொள்ளுவோன் தானும் ஒன்றாக

அடுத்த இம்மாயா வடிவதை நோக்கி

அகற்றிய அவ் 'ஒ' மயமாக

விடுத்தனு (ம்) தினமும் புசித்திடில் அனைத்தும்

விமல 'ஒ' மயமதாய் விடுமே.

(இ-ள்) : சடுத்தலம் அதிலும் - இந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனம் ஒன்றுமாக ஆகிய ஆறிடங்களிலும்; இலிங்கமேயாகி - சிவமே ஆசாரலிங்கம், குருலிங்கம், சிவலிங்கம், சங்கம லிங்கம், பிரசாரலிங்கம், மகாலிங்கம் எனும் சடுலிங்கங்களாக இருந்து புசிக்கின்றதென்று; தானெனல் விடுத்து - தான் எனும் அகங்காரத் தன்மையை ஒழித்து; அருந்தியபின் - புசித்த பின்பு; கொடுத்தவன்றானும் - பிச்சை அளித்தவனும்; கொடுத்திடும் பொருளும் - கொடுத்த வஸ்துவும்; கொள்ளுவோன்தானும் - பெற்றுண்பவனும்; ஒன்றாக - ஏகமாக; அடுத்த - வினைகீடாய் வந்த; இம்மாயாவடிவதை - இவற்றின் மாயா உருவத்தை ; நோக்கிய சுற்றிவிடுத்து - விசாரித்து நீக்கிவிட்டு; அவ் 'ஒ' மயமாக - பிரணவாகாரமாகக் கண்டு; அனுதினமும் - எப்போதும்; புசித்திடில் - அதனைப் புசிக்கில்; அனைத்தும் - எல்லாம்; விமல 'ஒம்' மயமதாய் விடுமே - நிருமலமான பிரணவ சொரூபமாகவே விளங்கி இருக்கும் என்க.

பொ-ரை: இந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனம் ஒன்றுமாக உள்ள ஆறிடங்களிலும் சிவமே ஆகாரலிங்கம், குருலிங்கம், சிவலிங்கம், சங்கமலிங்கம், பிரசாரலிங்கம், மகாலிங்கம் என்னும் சடுலிங்கங்களாக இருப்பதாக எண்ணவேண்டும். அவ்வாறு எண்ணி தான் எனும் அகங்காரத் தன்மையை ஒழித்து உண்ணவேண்டும். பின்பு பிச்சை அளித்தவனும் கொடுத்த பொருளும் பெற்றுண்பவனும் ஏகமாக

வினைக்கீடாய் வந்த இந்த மாயா உருவத்தை விசாரித்து நீக்கிவிட்டு பிரணவ ஆகாரமாகக் கொண்டு எப்போதும் புசித்திடிவும் எல்லாம் நிருபலமான பிரணவ வடிவமாகவே விளங்கும்.

கொடுப்பவன், கொடுக்கப்பட்டு பொருள், கொள்வோன் ஆகிய மூன்றினும் மாயாம்சத்தை நீக்கிப் பிரணவாம்சமாகக் கொண்டு புசிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. 95

90. இன்ன தன்மையவாம் சுத்த பாவனையில்
இரும் பிராரத்தம் போயொளிக்கும்
தன்னுள் நின்றிங்கு இடைவிடாதூறும்
தக்கதோர் பிரணவ அமுதம்
அன்னதை அருந்தி முன் வடிவதுவும்
அங்ஙனே 'ஓ' மயமாகி
இன்றிலமதனில் தோற்றன் மாத்திரமாய்
இயங்குதல் சீவன் முத்தியதே.

(இ-ள்): இன்ன தன்மையவாம் - இப்படிப்பட்ட தன்மைத் தான்; சுத்த பாவனையில் - சுத்தமார்க்கப் பயிற்சியினாலே; இரும் பிராரத்தம் போயொளிக்கும் - மாயா பழவினை என்பது விட்டு நீங்கிப் போய்விடும்; தன்னுள் நின்று - தனது உள்ளத்தின்கண் நின்று; இங்கு - இவ்விடத்து; இடைவிடாதூறும் - விட்டு நீங்காது மேலும் மேலும் அதிகரிக்கின்ற; தக்கதோர் பிரணவ அமுதம் - ஒப்பற்ற பிரணவா மிருதமாகிய ; அன்னதை அருந்தி - அதனையே புசித்து; முன் வடிவதுவும் - முன்னுள்ள மாயா தேகமும்; அங்ஙனம் ஓம்மயமாகி - அப்படியே பிரணவாகாரமாகி; இந்தநிலம் அதனில் - இவ்வுலகத்தில்; தோற்றன் மாத்திரமாய் - தேகம் பிறர் கண்ணுக்கு தோன்றுவதாக மட்டும்; இயங்குதல் - சஞ்சரித்திருப்பதே; சீவன் முத்தியதே - சீவன் முத்தி நிலையென்று சொல்லப்படும் என்க.

பொ-ரை: சுத்தமார்க்கப் பயிற்சியினாலே மாயா பழவினை என்பது விட்டு நீங்கிப் போய்விடும். தனது உள்ளத்தின் கண் நின்று நீங்காது மேலும்

மேலும் அதிகரிக்கின்ற பிரணவாமிருதத்தையே புசிக்கவேண்டும். அவ்வாறு இருந்தால் முன்னுள்ள மாயா தேகமும் பிரணவாகாரமாகி இவ்வுலகத்தில் தேகம் பிறர் கண்ணுக்கு தோன்றுவதாக மட்டும் சஞ்சரித்திருப்பதே சீவன் முத்தி நிலை என்று சொல்லப்படும். 96

91. அறிவிலாக் குழந்தைப் பருவத்தின் முலைப்பால்

அருந்திடும் குமாரராம் காளையினில்

அறிவிலாக் குழந்தை அருந்துதல் கண்டும்

அதில் நசை சகசமாய் இலதின்

அறிவிலாச் சீவத்துவப் பருவத்தில்

அருந்திடு மாயையின் உணவை

அறிவிலாச் சீவர் அருந்துதல் கண்டும்

அதில் நசை சகசமாய் இன்றாம்.

(இ-ள்) : அறிவிலா - சுட்டறிவில்லாத; குழந்தைப் பருவத்தில் - குழவிப் பருவத்தில்; முலைப்பால் - தாய்முலைப் பாலை; அருந்திடும் - புசித்திடும்; குமாரராம் - கௌமாரப்பருவம்; காளை இனில் - காளைப் பருவமாகிய காலத்தில்; அறிவிலாக் குழந்தை - விவேகமின்றிய குழந்தைகள்; அருந்துதல் வேண்டும் - அப்பாலைத் தாயினிடத்து உண்பதைக் கண்டிருந்தும்; அதில் - அப்பாலில்; நசை - இச்சையானது; சகசமாயிலதின் - சுபவமாகவே நீங்கிவிட்டது போல; அறிவிலா - பகுத்தறிவில்லா; சீவத்துவப் பருவத்தில் - பரிபாகம் இன்றிய சீவத்தும் வகித்திருந்த காலத்தில்; அருந்திடும் - புசித்திருந்த; மாயையின் உணவை - மாயாப் புசிப்புகளை; அறிவிலாச் சீவர் - விவேக மற்ற ஆன்மாக்கள்; அருந்துதல் கண்டும் - உண்பதை பாத்திருந்தும்; அதில் - அம்மாயாப் புசிப்புகளில்; நசை - இச்சையானது; சகசமாஇன்றாம் - இயற்கையாக நீங்கிப் போய்விடும் என்க.

பொ-ரை: சுட்டறிவில்லாத குழந்தை பருவத்தில் தாய்ப்பாலை அது அருந்திடும். குமாரபருவம், காளைப்பருவம் ஆகியகாலத்தில் குழந்தைக் தாய்ப்பாலை உண்பதைக் கண்டிருந்தும் அப்பாலில் இச்சையானது இயல் பாகவே நீங்கி விடும். அதுபோல பகுத்தறிவில்லாத பரிபாகம் இல்லாத சீவத்துவம் வகித்திருந்த காலத்தில்

மாயாப் புசிப்புகளை விவேகம் அற்ற ஆன்மாக்கள் உண்பதும் பார்த்திருந்தும் அதில் இச்சையானது சீவன்முத்தர்களுக்கு இயற்கையாகவே நீங்கிவிடும்.

97

92. அனமதும் பாலும் சருக்கரை அதுவும்
அங்கனி வகைகளும் தேனும்
இனமவை ஒன்றாய்க் கூட்டிய ருசியின்
இதய நின்றிடை விடாது ஊறும்
கனபிரணவ அமுதத்தையே அருந்திக்
களிப்பவர் மீட்டு இச்சகத்தின்
பினமுறு விடயவின்பை எண்ணிடுமோ
பிராரத்தமும் இலைய வர்க்கே.

(இ-ள்): அனமதும் - அன்னமும்; பாலும் - பாலும்; சருக்கரை அதுவும் - சருக்கரையும்; அங்கனி வகைகளும் - சுவைமிக்க கனிவகைகளும்; தேனும் - தேனும்; இனமவை - ஆகிய இவ்வகைப் பொருள்களை எல்லாம்; ஒன்றாய்க் கூட்டிய ருசியின் - ஒன்றாகக் கூட்டிய கலவை போலும் இனிக்கின்ற; இதயநின்று - மனதீனிலிருந்து; இடைவிடாதாறும் - விட்டு நீங்காது மேன்மேலும் பெருகுகின்ற; கனபிரணவ அமுதத்தையே அருந்தி - மேலான பிரணவாமிருதத்தையே உண்டு களிப்பவர் (சுகித்திருக்கின்ற சீவன் முத்தர்கள்); மீட்டும் - திரும்பியும்; இச்சகத்தின் - இப்பிரபஞ்சத்தின்; பினமுறு விடயன்பை - இடையிடை தோன்றிக் கெடுக்கின்ற உலக இன்பத்தை; எண்ணிடுமோ - பெற்றுண்ண நினைப்பரோ; பிராரத்தமும் இலையவர்க்கே - அவர்களுக்குப் பிரார்த்த யோகமும் கிடையாது.

பொ-ரை: அன்னமும் பாலும் சருக்கரையும் கனிவகைகளும் தேனும் ஆகிய பொருட்கள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டிய கலவை போலும் இனிக்கின்ற மனதீனிலிருந்து நீங்காது மேன்மேலும் பெருகுகின்ற பிரணவாமிருதத்தையே உண்டுகளிப்பவர்கள் சீவன் முத்தர்கள். இவர்கள் திரும்பியும் இச்சகத்தின் இடைஇடையே தோன்றிக் கெடுக்கின்ற உலக இன்பத்தை பெற்று உண்ண நினைக்கமாட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பிரார்த்த யோகமும் கிடையாது.

பிரார்த்தமும் என்ற உம்மையால் ஆகாமியமும், சஞ்சிதமும் முன்னமே இல்லை என்பதாயிற்று என்க.

(சி-றை): முன்பு மருளவத்தையில் கிடந்த சீவன், தேகமே தான் என்றிருந்த அஞ்ஞானம் நீங்கிப் பிரணவம் தானாகப் பாவித்துச் சீவன் முத்தனாய் விடயச் சுட்டன்றி எல்லாவற்றையும் பிரணவ போகமாகக் கண்டு உண்பதால் கருத்தில் எழுந்திருக்கும் நன்மை தீமைகளாகிய ஆகாமியமும் அதனால் அஞ்ஞானத்தில் கணக்கற்ற பிறப்புகளுக்கு வித்தாகக் கட்டுண்டு கிடந்த பழவினையும் போய்விடும். அவர்கட்கு மாய்விடய போகானுபவம் எப்படி உண்டாம். அதனால் பிரார்த்தமும் இலையவர்க்கே என்றார்.

ஒரு புருடனுக்குள்ளே மூன்று மனைவியரில் இரண்டு மனைவியரை அமங்கலி என்று எப்படி சொல்ல முடியாதோ அப்படியே ஆகாமிய சஞ்சிதம் போனவிடத்துப் பிராரத்த மாத்திரம் உண்டென்பது கூடாது என்பதாம்.

சுத்தான்மாக்களுக்கு குருவானவர் பிரணவ மார்க்கத்தை உபசரிப்பார் என்பது கருத்தாம். 98.

93. உபைய நல்லமுதே புசித்த அனு தினமும்

உபையமே வடிவதுவாகி

அபையம் என்றுரைக்கும் உயிர்களுக்கு இரங்கி

அஞ்சல் என்றவர்களை நோக்கி

உபைய அன்னெறியின் பயனை முன்னு ணர்தல்

உபநிடச் சுருதிநின்று ரைக்கும்

அபையமற்றொன்றும் இலாத இந் நெறியே

அனுக்கிரகம் புரிந்தி டுமால்.

(இ-ள்) : உபைய நல்லமுதே - நல்ல பிரணவாமிருதத்தையே; புசித்தனு தினமும் - எப்போதும் அருந்தி; உபயமே வடிவதுவாகி - பிரணவமே வடிவமாக; அபையம் என்றுரைக்கும்- அடைக்கலம் என்றடைந்த; உயிர்களுக்கிரங்கி - ஆன்மாக்கள் மீது திருவுள மிரங்கி; அஞ்சலென்று- பயப்படாதேயென்று; அவர்களை நோக்கி -அவரது

பக்குவங்களைக் கண்டு, உபாய அந்நெறியின் - கிரியா மார்க்கம், உபாசனா மார்க்கமாகிய இரண்டு மார்க்கங்களின்; பயனை - பிரயோசனங்களை; முன்னுணர்த்தி - முன்னர் உபதேசித்துப் பின்பு; உபநிடச் சுருதி நின்றிறைக்கும் - உபநிடதங்களில் உறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட; அபய மற்றொன்றும் இலாத - பிறப்பிறப்பு அச்சம் முதலிய யாதொன்றும் இலாத; இந்நெறியே - இச்சுத்த மார்க்கத்தையே; அனுக்கிரகம் புசித்திடுமால் - உபதேசிப்பார்கள்.

ஆல் - ஆசை.

99

பொ-ரை: பிரணவாமிருத்தையே எப்போதும் அருந்தி பிரணவமே வடிவமாக அடைக்கலம் என்றடைந்த ஆன்மாக்கள் மீது இரங்கி பயப்படாதே என்று அவர்களது பக்குவங்களைக் கண்டு உபதேசிப்பார். கிரியா மார்க்கம், உபாசனா மார்க்கம் ஆகிய இரண்டு மார்க்கங்களின் பிரயோசனங்களை முன்னர் உபதேசித்துப் பின்பு உபநிடதங்களில் உறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட பிறப்பு அச்சம் முதலிய யாதொன்றும் இல்லாத இச்சுத்த மார்க்கத்தையே உபதேசிப்பார்கள்.

94. இந்நிலைச் சின்னாள் சீவர்கள் நிமித்தம்

இருந்தனுக்கிரகமே புரிந்து
தந்நிலை அதனினின்ற அருளமுதம்
தான் புசித்தருண் மயமாகி
அந்நிலை பரமமுத்தியில் சிவத்துக்கு
அங்கமாய் நிகழும் முன்போலென்று
இந்நிலை சாமத்து அசிபதமுரக்கும்

இது சிவாத்து விதம் என்று உணர்வாய்.

(இ-ள்): இந்நிலை - இப்படிப்பட்ட சீவன் முத்திநிலையில்; சின்னாள் - சிலகாலம்; சீவர்கள் நிமித்தம் - பந்தான்மாக்களின் பொருட்டு; இருந்தனுக்கிரகமே புரிந்து - உபதேசித்துக் கொண்டிருந்து பின்பு; தந்நிலை அதனின்ற - சுபாவமாக தனது அருணிலையிலிருந்து; அருளமுதந்தான் புசித்து - அருளமிர்த்தத்தைப் புசித்து; அருண் மயமாகி - தானருள் வடிவமாகவே விளங்கி; அந்நிலை - அவ்வருள் நிலையான; பரமமுத்தியில் - பரமுத்தி நிலையில்; சிவத்துக்கு அங்கமாய் - சிவாங்கமாக; நிகழும் முன்போலென்று - சிவாங்கமான அருளாகவே விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்று; இந்நிலை - இந்நிச்சியமானது; சாமத்து - சாம வேதத்தில் சொல்லும் தத்துவமசி வாக்கியத்தினுள்ள;

அசிபதம் உரைக்கும் - அசி என்னும் பதமானது பிரதிபாதிக்கும்; இது - இதனை; சிவாத்து விதம் என்று உணர்வாய் - சிவாத்வைதமான சுத்த மார்க்கம் என்றறிவாயாக.

பொ-ரை : சீவன் முத்திநிலையில் சில காலம் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு உபதேசித்துக் கொண்டிருந்து பின்பு தனது அருள்நிலையிலிருந்து அருள் அமிர்தத்தைப் புசிப்பார். பின் அருள்வடிவமாகவே விளங்கி அவ்வருள் நிலையான பரமுத்திநிலையில் சிவலிங்கமான அருளாவே விளங்கிக் கொண்டிருப்பார். இது சாமவேதத்தில் சொல்லும் தத்துவமசி வாக்கியத்தினுள்ள அசி என்னும் பதமானது பிரதிபலிக்கும். இதனை சிவாத்வைதமான சுத்தமார்க்கம் என்பர்.

(சி-ரை) : மருளவத்தையில் உள்ள சீவர்களுக்குக் கட்டறுதலும் திருவருள் ஞானமும் இன்மையானும்; அருளவத்தையில் உள்ள பரமுத்தர்களுக்கு ஞாதுரு ஞான ஞேயமாகிய திரிபடியும் கெட்டு அருளில் மேம்பட்டுச் சுட்டுணர் வீழ்ந்து சுட்சும வெய்தி மாத்திரமாக நிற்பவர்கள். ஆதலால், இவ்விருவராலும் ஆன்மாக்களுக்கும் பாசநீக்கம் செய்து உண்மை ஞானத்தை உபதேசிக்க முடியாததாலால், இவ்விரண்டினது மத்தியமாகி விளங்கும் பிரணவாவத்தையாகிய சீவன் முத்தி நிலையில் உலகோபகாரமாகச் சில காலம் இருந்து அன்பர்களுக்கு அனுகிரகிக்க வேண்டும். ஆதலால் இந்நிலை சின்னாள் சீவர்கள் நிமித்தம் இருந்தனுக்கிரகமே புரிந்தேன் என்றார்.

மருளவத்தை நீங்கி அருளவத்தை அடைந்தால் போதாதோ. இடையில் பிரணவாவத்தையான சீவன்முத்திநிலை என்பது ஒன்றேதுக்காகக் கூற வேண்டும் எனில், பிறவிப் பிணியாளனாகிய ஒருவன் ஈதின்ன பிணி என்றும், அதற்கேற்ற மருந்து மத்தியமாதிகள் இவை என்றும் தானே அறிந்து புசித்து போக்கிக் கொள்ள முடியாது.

கைம்மாறு கருதாத ஒரு தரும வைத்தியனது கருணையால் ஈதின்ன பிணி என்றறிந்து அதற்கேற்ற மருந்து பத்தியமாதிகளை அறிந்து கொடுத்து நீக்க வேண்டுவது போல ஓராசிரியன் வேண்டும். அவ்வாசிரியர் தத்துவ அதிகாரம் சீவன்முத்தனுக்கு அல்லாது, மலப்பிணிப்புடைய சீவர்களுக்கும் முத்திசையை உடைய பரமுத்தர்களுக்கும் கூடாது அஃது எங்ஙனம் எனில் விடம் தீண்டி முச்சிருக்கின்ற ஒருவன் அதை நிவர்த்தி செய்ய தக்க மருந்து இது என்று

அறிந்து பிறருக்கு சொல்லான் போல, ஆணவ சக்தியால் தமது இச்சா ஞானம் தடைப்பட்டுள்ள பெத்த ஆண்மாக்களுக்கு அதை நீக்க தக்க முக்தி விவாகரம் தோற்றாதாதலானும் முத்தியை அடைந்துள்ள பரமுத்தர்கள் திரிபுடி ஞானமும் சுட்டுப் போதமும் இழந்து கதிரொளியில் கலந்த கண்ணுக்கு வேறு பொருள் தோற்றப்படாமல், அவ்வொளியாய் நின்றல் போல அருளில் கலந்த அவ்வருள் தானாய் நின்றலானும்

இவர்களிருவரும் பந்த முத்தி விவகாரங்களை அறிந்து உபதேசிக்க முடியாது.

ஆதலால் இவ்விருவித விவகாரங்களையும் அறிந்து உபதேசிக்க மத்தியில் சீவன்முத்தி நிலையென்பது ஒன்று வேண்டும். இவரது சிறப்பை 76ஆவது செய்யுளில் காண்க. அங்ஙனம் இன்றாயின் உலகத்தில் உண்மை ஞான உபதேச முறை குரு சம்பிரதாயம் இறந்து ஆண்மாக்கள் அவதிகளாய் விடுவார்கள்.

(உ-ம்) : அதனது காரியமாகும் உடம்பாதி நிற்கும். அதனானும் பிரமஞானந் தோன்றும் பொழுதே சிதை தரும். அஞ்ஞானமுடன் உடம் பொழியுமாயில் திகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதா யந்தான் கதியொழியும் அதனானும் பரம சிவனால் பிரமன் கமலனால் உயர் பிரசாபதியவனான் மநுவாம். புதுமநுவான் மநுடணர்ந்தனர் எனவே முறைமை புகல் சுருதி விரோதமாம் அதனானும் அன்றே. சிவப்பிரகாசர் - வேதாந்த சூடாமணி (153) என்பதனால் காண்க 100

95. என்றெனை யாண்ட விருத்தவம் பிகையே
இதயத்தும் விளக்கி என்வாக்கு
நின்றுரைத்திந்த நெறி சொலும் அருத்தம்
நினக்கும் வாய்த்திடும் என வாழ்த்திச்
சென்றெனதுடலும் கரணமும் சகமும்
சேர்ந்திடும் போகமும் தானாய்
நின்றனன் கண்டேன் இதற்குக் கைம்மாறென்
நிருமலை வாழி நீடுழி.

(இ-ள்) : என்று - இவ்விதமாக இச்சுத்த மார்க்கத்தை அனுக்கிரத்து; எனை - அடியேனை; ஆண்ட - அடிமை கொண்டருளிய; விருத்தவம்பிகையே - பெரியநாயகித் தாயே; இதயத்தும் - எனதுள்ளத்தின் கண்ணும்; விளக்கி - தன்வடிவாக நின்றுணர்த்திய

தல்லாமலும்; வாக்கினும் - அடியேனுடைய வாக்கினுக்கிடமாகவும்; நின்றுரைத்து - எழுந்தருளியிருந்து; இந்நூலைச் சொல்லி - இந்த நெறி இச்சுத்த மார்க்கத்தில்; சொலும் அருத்தம் - சொல்லப்பட்டுள்ள அருத்தானுபவங்கள்; நினக்கும் - உனக்கும்; இந்நூலை குருமுகமாகக் கேட்கும் அன்பர்களுக்கும்; வாய்த்திடுவமன்று - கிடைக்கக் கடவனதென்று; வாழ்த்தி - ஆசீர்வதித்து; எனது - என்னுடைய; உடலும் - தனுவும்; கரணமும் - அந்தக் கரணங்களும்; சகலமும் - புவனங்களும்; போகமும் - போகங்களும்; தானாய் நின்றனள் - தானாகவே விளங்கி இருந்தனள்; சென்று கண்டேன் - இதனைச் சுவானு பூதிவழியில் சென்று கண்டு கொண்டேன்; இதற்கு - இவ்வுபகாரத்திற்கு; கைம்மாறென் - என்னால் செய்யும் கைம்மாறென்ன இருக்கிறது; நிருமலைவாழி நீடுழி - பெரியநாயகியே! நீ எப்போதும் வாழ்ந்திருக்கக் கடவது.

பொ-ரை: இந்த சுத்த மார்க்கத்தை எனக்கு அருளி ஆட்கொண்டு அருளிய பெரியநாயகித்தாயே எனது உள்ளத்தின் கண்ணும் தன் வடிவமாக நின்று உணர்த்தியது அல்லாமலும் அடியேன் உடைய வாக்கினிடமாகவும் எழுந்தருளியிருந்து சொல்லப்பட்டுள்ள அருத்தானுபவங்கள் உனக்கும் இந்நூலை குருமுகமாகக் கேட்டும் அன்பர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என வாழ்த்தி என்னுடைய தனுவும் கரண புவனங்களும் போகங்களும் தானாகவே விளங்கினள். சுவானு பூதி வழியில் கண்டுகொண்டேன் இதற்கு என்னால் செய்யும் கைமாறு என்ன உள்ளது. அருள்மிகு பெரியநாயகியே எப்போதும் நிலைத்து வாழ்ந்து இருப்பாயாக.

(சி-ரை):பெரியநாயகித்தாயே! என்னை சுத்த மார்க்கத்தில் செலுத்தி எனது உள்ளத்திலும் வாக்கிலும் நின்று இந்நெறியை எனக்குணர்த்தி அவ்வனுபவங்கள் எனக்கு கிடைக்குமாறு வாழ்த்தினாய். உன் கருணையை நினைத்து உருகுவதல்லாது யான் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு யாதுளது எனக்கூறி இந்நூலை முடிக்கின்றார் அருள்தரு குமாரதேவ சுவாமிகள்.

பாயிரம். 6, நூல். 95 ஆக 101 பாடல்கள்

முற்றும்

பெரியநாயகியம்மை துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

	பாடல் எண்	பக்க எண்		பாடல் எண்	பக்க எண்
அகவிருள் மாயை	80	148	இருள்வடிவதுவும்	32	84
அசுத்த இவ்வுணவை	46	101	இருவகை நெறி	54	113
அடிசின்முன்	51	109	இருளதுவாகி	38	91
அடுத்த மற்றிரண்	17	62	இருளிளிலிரு	59	119
அந்தர வடிவ	71	138	இருளினிலடை	67	132
அரியவவ்வுருள்	39	98	இருளினில் பகுப்பு	35	88
அருமறை உச்சி	ii	29	இருளும் அவத்தை	65	128
அருளண் டமாக	58	118	இருளறு பசு	37	90
அருளறும் வடிவே	33	85	இன்னதன்மை	90	162
அருளொளி	64	127	ஈசனது உரையும்	1	38
அருள் வடிவது	73	140	உபயநல்லமுதே	93	165
அறிவிலா	91	163	உருவமாம் உணவால்	44	98
அனமதும்	92	164	உருவமாம் உணவே	43	96
அன்னியகந்தம்	84	155	உலகிசெச்சமய	V	34
அன்னியதகை	45	99	உலகினில்விடயல்	49	107
அன்னியர்கை	85	155	ளங்கொங்கு	72	139
அன்னை தன்முலை	25	75	என்றெனையாண்ட	95	168
அன்னை தன் வயறு	48	104	ஏகமாய்	29	81
ஆகமம் இருப்பத்து	6	45	ஐந்துநற்குறி	42	95
ஆதலிற்சுகை	69	135	ஒழுங்கிடும்	18	63
இக்குலந்தன	83	153	கங்கையும்	11	52
இடம்பொருள்	52	110	கனவதுபோல்	75	142
இந்தநல்லொழுங்கு	26	76	கிரியையின்	2	40
இந்நிலைநின்	44	98	சகசநன் நிட்டை	57	117
இருக்குமுன்னான்	3	41	சகசநிட்டையது	63	126

	பாடல் எண்	பக்க எண்		பாடல் எண்	பக்க எண்
சச்சிதானந்த	28	179	பந்தமதுறும்	8	48
சுத்தலமதனில்	89	161	பமுதையில்	74	141
சத்துவகுணமே	68	133	பிரணவமதுவும்	40	93
சமயநற்கிரியை	86	156	பிரணவவமுதே	81	150
சரமந்த இருளில்	31	83	பிரார்த்தமுடன்	24	74
சலமதுதானே	30	82	புரிசடையோன்	87	157
சவிகற்ப	56	116	பெரியநாயகி	vi	36
சாக்கிரமதனில்	61	123	மண்ணினில்	78	146
சீவனது பாதி	12	54	மரகதவடிவு	iii	31
சீவசிற்றறவு	23	72	மருளுறுமாயை	41	94
சீவனிம்மாயை	70	137	மருள்வடிவதற்கும்	60	122
சுத்தமாய்	15	57	மருள்வடிவதனில்	34	87
சூக்குமதனில்	20	67	மருள்வடிவமாகி	62	125
சூதான	i	27	மாயையிலடைந்த	66	130
சைவநன்னெறி	5	44	முத்தியாமிடத்தில்	4	42
சொற்பனமதில்	76	143	முத்தியில்சிவமும்	27	77
ஞானசங்கமத்து	88	160	முன்பதசிருஷ்டி	9	49
தத்துவமசியென	14	56	முன்பதமான	10	51
தந்திரகிரியை	53	112	முன்புறுநிட்டை	55	115
தமகுணபுசிப்பே	50	108	மூன்றுநற்சுடரில்	79	147
திரிவிதகுண	47	102	மேலொருவடிவை	19	65
தூலஇவ்வு	21	69	வடிவதிவ்வருளதன்	36	89
தொம்பதம்	16	59	விட்டலக்கனை	13	55
தோகமும் பொறி	82	151	வினையிலெழுத்த	22	70
பங்கயன்	iv	32	வெந்துறுபடமும்	77	144
பந்தமது அகன்று	7	47			

சிவமயம்

மேற்கொள் நூற்கள்

அவிரோத வந்தியார்

(89) வருண நெறிசார்

ஒழிவில் ஒடுக்கம்

பின்அத்தவிதானந்தமாம் ஆக்கைபோல
இவர் உடம்பில்

குறுங்கழி நெடில்

(93) மெய்யுறுபிணிக்கு

கூர்ம புராணம்

(85) ஆதவன் கதிரில்

கைவல்ய நவநீதம்

(24) படமும் நூலும் போல்

சிவஞான சித்தியார்

(52) மாயை மாமாயை

"

(62) ஆயிரம் வருடம் அங்கமே

சிவஞான தீபம்

(24) சத்தத்தில் வெளி

சிவதரு மோத்திரம்

(54) சுக்கிலம் அதிகமாயின்

சிவநெறிப்பிரகாசம்

(67) அகர உகரமகரம்

சிவப்பிரகாசம்

(59) எண்ணவென்றிலாது

ஞான வாசிப்பம்

(54) தாமதத்துடன்

"

(71) வித்தினுட் பூவுங்காயும்

தத்துவப் பிரகாசம்

(5) சீர் மருவு

தயாநிதிப்பதிகம்

(15) பழதையே பாம்பாம்

"

(48) முத்திநெறி

தாயமானவர் பாடல்

(28) முத்தியினும் தேகமிசை

பிரபுலிங்கலீலை

(77) அனுமயங்கு மின்னுழை

பெகுந்திரட்டு

(15) அநாதி சிவன் சத்தி

வேதாந்த சூடாமணி

(100) அதனதுகாரியமாக

